ΣΧΟΛΙΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΟΚΡΙ-
του ἐιδύλλια. ἐκ διαφόρων ἀν-
τιγράφων συλλεχθέντα.

COMMEN-

TARIA VETERA IN THEO-
criti Eglogas, ex diuersis exem-
plaribus collecta.

ALESSANDRINA

Sopra ogn'uso mortal

M'è dato albergo.

VENETIIS ex Officina Farrea.

M D XLIII.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ, ΕΙΣ τὰ τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλια. ἐκ διαφόρων ἀντιγράφων ἐπιμελῶς εἰς κοινὴν ὠφέλειαν συλλεχθέντα, παρὰ Ζαχαρίου καλλιέργου τοῦ κρητός.

ᾱ Δύτι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. ἁδύτι, ψιλοῦται τὸ α. οἱ γὰρ δωριεῖς τρέποντες τὸ η. τὸ δασὺ εἰς α. ψιλούμενον τρέπουσιν, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἄρθρων. τὸ γὰρ η. τὸ ἄρθρον τραπὲν εἰς α, οὐ ψιλοῦσιν, ἀλλὰ δασύνουσιν. ἐν ἄλλῳ, οὕτω. τὸ ἁδὺ, τινὲς λέγουσιν ὅτι ψιλοῦται τοῦ η. τρεπομένου εἰς α. δωρικῶς. καὶ εἰ μὲν οὗτοι ἀληθεύουσι, ψεύδεται ὁ θεόκριτος πάνθ' ἅλιος γράφων, καὶ οὐχ ἁμὶν τὸν ἔρωτα. καὶ τίποθ' ἁδὺ, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι. ψιθύρισμα. ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς πρὸς τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων σχιζόμεναι. ψιθύρισμα δὲ, ἢ τὸ μέλισμα ἢ τὸ σύριγμα ἢ τὸ κροῦμα. ἄλλως. ψιθύρισμα, τὸ μινύρισμα, ὀνοματοπεποίηται γὰρ ἡ λέξις παρὰ τὴν τοῦ ἤχου ἰδιότητα, κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς. ψιθύρισμα. μέλισμα. λάλημα. ὅθεν καὶ ψίθυρος ὁ λάλος. ἡ γὰρ φωνὴ, τὴν κατὰ μίμησιν, καθάπερ καὶ τὸ κελαρύζειν. ὅμηρος.

δωρικ

ὄνομα

Κατειβόμενον κελαρύζει· γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ψίω τὸ λεπτύνω. ὅθεν καὶ ψιὰς παρ' ὁμήρῳ. κυρίως δὲ λέγεται ψιθυρίζειν, τὸ ἐν τοῖς ὠσὶ τινὰ λεπτὸν ἦχον ἠχεῖν. παρὰ τὸ ψίειν ἐν ταῖς θύραις, ἤγουν, ταῖς ἀκοαῖς. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων. ψιθυρίζουσι γὰρ αἱ πίτυς ὅταν ἐμπνευσθῶσι, τῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς πνοῆς. ὡς ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. τῆμος χαίρων, ὁπόταν πλάτανος ψιθυρίζῃ. ἡ δὲ διάνοια καὶ τὸ ἑξῆς, ἔχει οὕτως. αἰπόλε, καὶ ἡ πίτυς ἐκείνη ἥτις ἐστὶ περὶ ταῖς πηγαῖς, ἡδεῖαν τινὰ μελίζει. ἤγουν, μετὰ μέλους καὶ ῥυθμοῦ τινὸς ἀφίησι τὴν τῶν φύλλων λεπτὴν ἀπήχησιν. τοῦτο γὰρ νῦν τὸ ψιθύρισμα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἡδὺ δὲ μέλος καὶ σὺ τῇ σύριγγι μέλπεις αἰπόλε. ἄλλως. ἡδὺ μὲν τὸ τῆς πίτυος ψιθύρισμα ἐκείνης τῆς παρὰ ταῖς πηγαῖς λιγυρῶς ᾀδούσης. ἡδὺ δὲ καὶ σὺ ὦ αἰπόλε ψιθυρίζεις. ἄλλως. τὸ ψιθυρίζειν τινὲς ὀνοματοποιεῖσθαί φασιν. ὡς τὸ κρίκε ζυγὸν, καὶ τὸ, σίζε δὲ ὀφθαλμός. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ψευδομένων, τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσι. ψίθυρ ψίθυρος, ὡς μάρτυρ, μάρτυρος. καὶ ψίθυρος ψιθύρου, ὡς μάρτυρος μαρτύρου. τὸ δὲ ψίθυρ, παρὰ τὸ ψίθος, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν. ἢ παρὰ τὸ ψίω τὸ λεπτύνω, καὶ τοῦ θύρα. σημαίνει δὲ τὰ χείλη περιφραστικῶς. τὸ δὲ ψίθος, ἀπὸ τοῦ ψεῦδος. ἀποβολῇ τοῦ ο. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι. καὶ τοῦ δ εἰς θ. ψίθος. αἰπόλοι δέ εἰσιν, οἱ ἐν τοῖς αἴπεσι τουτέστιν ὑψηλοῖς τόποις καὶ τραχέσι τὰς αἶγας νέμοντες. οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ ζῷον. τήνα. ἐκεῖνα ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ

γὰρ δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος, τῆνος λέγουσι καὶ τὸ ἐκείνη τήνα ἀναλόγως τὰ θηλυκά· καὶ ἄλλως· τήνα· δωρικῶς οὕτω λέγεται ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. οἱ γὰρ δωριεῖς ποτὲ μὲν γράφουσι τὸ τ ἀντὶ τοῦ κ ὡς ἐνταῦθα ποτὲ δὲ τὸ κ ἀντὶ τοῦ τ. ἐκείνη γὰρ ἰωνικῶς καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, κείνη ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ τοῦ κ εἰς τ, καὶ τοῦ η εἰς α τήνα. μελίσδεται. αἰολικόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ μελίζει· ὅ ἐστι λιγυρῶς ἠχεῖ καὶ ᾄδει μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. ὡς καὶ πίνδαρος τὸν πᾶνα φάσκων, τὸ σαυτοῦ μέλος πλάζεις. τουτέστιν, ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. συρίσδες, ἀντὶ τοῦ συρίζεις δωρικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς, τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ῥημάτων τὰ εἰς εις λήγοντα, εἰς ες ποιοῦσι, τὸ ι μόνον ἐκθλίβοντες. τὸ συρίζεις γὰρ συρίσδες γράφουσι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις τὸ συρίζειν, συρίσδεν. διαλύουσι δὲ τὸ ζ, εἰς τὰ ἐξ ὧν ἐστι συγκείμενον στοιχεῖα.

ἄλλως. συρίζειν τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν· ὥσπερ σαλπίζειν τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν. καὶ αὐλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν, ὡς ἀπὸ τούτων δῆλον. χ' ὁ μὲν τῷ, σύριγγα· ὁ δὲ τῷ, καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν. αὔλει δαμοίτας, σύρισδε δὲ δάφνις ὁ βώτας. συρίζω καὶ τὸ κατὰ τύρους λέγω, ἢ φρονῶ· συρίττω δὲ ἐπὶ συριγμοῦ, τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀμεταβάτως. καὶ συρίττω ἐπὶ χλευασμοῦ μεταβατικῶς· οἷον, συρίττω τινά, ἀντὶ τοῦ χλευάζω· καὶ τῶν συριττομένων ἐστὶν, ἤγουν τῶν ἐμπαιζομένων· διαφέρει τὸ ᾄδειν, τοῦ συρίζειν καὶ τοῦ αὐλεῖν καὶ τῶν τοιούτων, τῷ τὰ μὲν, μέλος ἔχειν μόνον, τὸ δὲ ᾄδειν, ἐπὶ λόγου λέγεται ἐμμελοῦς. μετὰ πᾶνα

τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποισῇ. ἤγουν ἀπολαβὼν οἴσεις τουτέστιν ἐν τῇ μολπῇ τῇ διὰ τῆς σύριγγος, τὰ δευτερεῖα τοῦ Πανὸς ἕξεις· τῶν δὲ ἄλλων. τὰ πρωτεῖα. τὸν Πᾶνα, οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν Πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων, καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ Πᾶνα.

Σιμωνίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν, αὐτοῦ, Διὸς καὶ Καλλιστοῦς, Πᾶνα καὶ Ἀρκάδα διδύμους· Ἀρίσιππος δὲ ἐν τῷ Ἀρκαδικῷ, Διὸς καὶ νύμφης Οἰνηΐδος. οἱ δὲ λέγουσι διὰ τοῦτο Πᾶν, ὅτι τῆς ὥρας ἐστὶ σημεῖον. τουτέστι, τοῦ παντὸς ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται Πάν. συνοικειοῦται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα, ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ μηνίσκους φασὶν εἶναι. τὸ δὲ πάρδαλιν εἰλῆφθαι, τῆς γῆς φαντασίας ἕνεκα. τὰ δὲ κάτω λάσια τῶν τῆς γῆς μερῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων. τὴν δὲ σύριγγα, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι. τὸ δὲ αἰγωπὸν, τῶν καταιγίδων τὰς αἰφνιδίους ταραχὰς, καὶ τῶν ἀπὸ νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν. καὶ τὰ κάτω. τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους. καὶ τὰ κάτω βραχέα, σημαίνοντα, τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα. ἔχει δὲ καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, σημαῖνον τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα, σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους.

τὸ δὲ δεύτερον. ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως λέγεται, ἐνίοτε ἐπὶ ἀριθμήσεως, καθὰ καὶ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τρίτον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης. ἐνταῦθα δὲ τὸ δεύτερον, κατὰ τὸ πρότερον σημαινόμενον, λέγεται. ἀποισῇ, κομίσῃ. ὡς τὸ λαψῇ, ἀντὶ τοῦ λήψῃ. τὸ γὰρ με-

λοντας περισπῶσιν οἱ δωριεῖς. δεξῆ. λαψῆ. γραψῆ καὶ τὰ ὅμοια. Αἶκα. τὸ αἶκα ἀντὶ τοῦ εἴκεν ἐστί. τὴν γὰρ ει δίφθογγον τρέπουσιν οἱ δωριεῖς εἰς τὴν αι. τὸ δὲ ε ψιλὸν, εἰς α βραχύ. οἷον, εἴκεν, αἶκα. ἄρτεμις, ἄρταμις. κακῶς οὖν ὁ θεόκριτος ἐξέτεινε τὸ α νῦν. τῶν γὰρ δωριέων εἰς α βραχὺ τὸ ε τοῦ δυνητικοῦ συνδέσμου τρεπόντων, οὔτις ἐξέτεινεν. ὃ καὶ παρακατιὼν συνέστειλε. λαψῆ. ἐκτέταται τὸ λα. διὰ τὸ εἶναι δωρικὸν ὥς φησιν ἀσκληπιάδης. ἐπεὶ φησὶν ὅτι καὶ βραχύ ἐστιν. Αἴκα δ᾽ αἶγα λάβῃ τῆνος ἤγουν, ἂν μὴ ἔχει τις τράγον διδόναι τῷ θεῷ, καὶ δώσει αἶγα θήλειαν, σὺ λήψῃ χίμαρον. ἀντὶ θηλυκοῦ. χίμαρος γὰρ ἀρρενικῶς μὲν ὁ τράγος. θηλυκῶς δὲ ἡ ἐνιαυσιαία αἴξ. ἢ ἑνὸς χειμῶνος οὖσα. μᾶλλον δὲ ἀδύνατον μὴ ἔχειν τινὰ τράγον, ἀλλ᾽ εἰ θελήσει ὁ θεὸς αἶγα λαβεῖν, σοὶ δοθήσεται χίμαρος. τὸ δὲ καταῤῥεῖ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατενεχθήσεται. τὸ σύντονον τῆς δόσεως διὰ τοῦ καταῤῥεῖ δηλοῖ. Ἔστ᾽ ἀμέλξῃς. ἀντὶ τοῦ ἀνάμελκτος. ἐκ δὲ τούτου, τὴν μήπω τετοκυῖαν δηλοῖ. ὅτι δὲ τῆς μήπω τετοκυίας τὸ κρέας ἥδιόν ἐστι, φησὶ καὶ ἡσίοδος. Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίας γράφεται (καὶ ἔστ᾽ αὖ ἀμέλξῃς ἐν ἄλλῳ.) Αἴκα τῆνος. ἐὰν ἐκεῖνος λάβῃ κερασφόρον τράγον κεραὸς γὰρ καὶ κερασφόρος. τὸ αὐτό. πλὴν ὅτι τὸ μὲν ποιητικόν ἐστι. τὸ δὲ κερασφόρος, κοινόν. αἶγα σὺ λήψῃ. ἐὰν δὲ αἶγα λάβῃ ἐκεῖνος γέρας, εἰς σὲ καταῤῥεῖ καὶ καταῤῥεύσει, ἤγουν ἀπελεύσεται ἡ χίμαρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος. τὸ σύντονον

δὲ τῆς δύσεως διὰ τοῦ καταῤῥεῖ δηλοῖ. χιμάρῳ δὲ καλὸν κρῆς. τῇ χιμάρῳ γὰρ καλὸν κρέας ἐστὶν, ἕως ἂν ἀμέλξῃς αὐτήν. ἔριφος, μέχρι τριῶν καὶ τεττάρων μηνῶν. χίμαροι ἐπὶ θηλυκοῦ, ἕως ἐνιαυτοῦ. τουτέστιν, ἕως ἂν τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν. ἀφ' οὗ δὲ τέξεται ἡ χίμαρος, οὐκέτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ χίμαιρα, ἢ αἶξ. ταυτὸν γὰρ αἶξ, καὶ χίμαιρα. ἐπὶ δὲ τῶν ἀῤῥένων, ἔριφος, καὶ τράγος. οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄῤῥενος, τὸν αἶγα λέγουσι. καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἶξ. ὡς ἔλαφος. ἄνθρωπος. ἵππος. ὃ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφοι, τοῦτο ἐπὶ τῶν προβάτων ἄρνες. καὶ ἀμνοί. καὶ ὃ αἶγες ἐνταῦθα, τοῦτο ἐπ' ἐκείνων ὄϊες. ὃ δὲ τράγος ἐπὶ τούτων, τοῦτο ἐπ' ἐκείνων κριός. νομεῖς δὲ οἱ τῶν προβάτων, καλοῦνται ποιμένες. οἱ δὲ τῆς ἑτέρας μερίδος, αἰπόλοι. θεοῖς δὲ ἐχρῶντο οἱ νομεῖς, τῷ πανὶ καὶ ταῖς μούσαις, καὶ ἔτι ταῖς νύμφαις. καὶ ταῖς μὲν νύμφαις καὶ τῷ πανὶ, ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντες. ἀγρόταις θεοῖς καὶ αὐτοῖς οὖσι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσι. τῷ δὲ πανὶ, ὡς χρωμένῳ σύριγγι, καὶ ἐπιστήμονι καὶ ἐφόρῳ αὐτῆς ὄντι, ἧς καὶ αὐτοὶ ἐπιμελοῦνται. ταῖς δὲ μούσαις, διὰ τὸ μέλειν αὐτοῖς ᾠδῶν, ὧν αὗται ἔφοροι. ἢ τὸ καταχές. κατωφερὲς ἢ ἠχοῦν. ἢ καταχὲς, τὸ καταχεόμενον, ἢ ὑπηχοῦν, καὶ ὑποροιζοῦν ἐν τῷ καταφέρεσθαι. ἐν ἄλλῳ ἢ τὸ καταχές. ἢ μὰν μᾶλλον τὸ ὕδωρ ἐπεί γε τὸ τὸ, ταυτὸ δυνάμενον τῷ ὅ, εἶχεν ἂν ὁ λόγος σαφέστερον οὕτω, ἥδιτερον ὦ ποιμὴν, τὸ σὸν μέλος ἢ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ ὅπερ ὑψόθεν ἀπὸ τῆς πέτρας καταφέρεται μετ' ἤχου. νῦν δὲ

προστάττει αὐτῷ. καὶ δυσνόητον ποιεῖ τὸν λόγον, τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ συνεπαγόμενον. σύνηθες δὲ τὸ τοιοῦτον καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ. αἴ κα ταὶ μῶσαι. παραβέβληται ὁ μὲν αἰπόλος τῷ πανί. ὁ δὲ ποιμὴν ταῖς μούσαις. ὁ δὲ νοῦς οὕτως ἐὰν αἱ μοῦσαι τὴν ὄϊδα, ἤγουν τὴν ὄϊν τὸ θῆλυ πρόβατον δῶρον ἄγωνται, ἀντὶ τοῦ λάβωσιν, ἄρνα σὺ σακίταν λήψῃ γέρας. σηκίται δὲ ἄρνες, οὓς ἔτι γάλακτος δεομένους, οἱ νομεῖς τῶν μητέρων χωρίζοντες, ἰδίᾳ βόσκουσι, καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ κλείουσιν. ἐὰν δὲ ἀρέσκῃ ἐκείναις ἄρνα λαβεῖν, σὺ δὲ τὴν ὄϊν ὕστερον ἀξεῖς λαβὼν οἴσεις. τουτέστιν, ἐν τῇ ᾠδῇ τὰ δευτερεῖα τῶν μουσῶν ἕξεις. λῆς ποτὶ ταν νυμφᾶν. ἀντὶ τοῦ βούλει καὶ θέλεις ἀπὸ θέματος τοῦ λῶ τὸ θέλω. ὅθεν καὶ λῷον τὸ ἐπωφελές, ὃ πάντες θέλομεν. ἢ δωρικὸν τὸ λῆς, κατ' ἀφαίρεσιν τῆς θε συλλαβῆς. ὁ θύρσις δὲ τοῦτο λέγει. τῇδε, ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ σε. τὸ δὲ καθίξας δωρικόν. τροπῇ τοῦ σ εἰς ξ οἱ γὰρ δωριεῖς τὸν μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν ληγούσης εἰς ζ διὰ τοῦ ξ. ἐκφέρουσιν. ἄλλως. λῆς ποτὶ ταν νυμφᾶν. θέλεις ὦ αἰπόλε πρὸς τῶν νυμφῶν ὧδε ἐλθεῖν καὶ καθίξας εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον τόπον καὶ κατάντη, ἤγουν ὀξύν, ὅπου αἱ μυρῖκαι τῇ σύριγγι μέλπειν, τὰς δὲ αἶγας ἐγὼ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ βοσκήσω; τὸ κάταντες, τὸ κατωφερές. ὅπερ ἐστὶν ἐναντίον τῷ ἄναντες. λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀνάντης τόπος, ὁ αὐτὸς δήπου ἐστὶ καὶ κατάντης. καὶ ἀνωφερὴς ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ κατωφερής. λέγεται δὲ καὶ ἀνάντη ξύλα. καὶ κατάντη, τὰ ἀνωφερόμενα καὶ κάτω καὶ ἀνωφερῆ καὶ κατωφερῆ, ἀντὶ τῶν

αὐτῶν. γεώλοφον δὲ ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πεδίῳ ὑπερανεστηκὼς ὄχθος. ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται. πῶς τῆς γαίας διφθογγογραφουμένης, ψιλογραφεῖται τὸ γεώλοφον. ὡς τὸ ἀνώγεων, καὶ κατώγεων; καὶ φαμὲν ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ γαῖα, ἐψιλογραφεῖτο, ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα. νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογγογραφοῦντες, οὐκ ἠθέλησαν τὴν παλαιὰν συνήθειαν τελείως ἀπολιπεῖν, ἀλλ' ἔθεσαν καὶ τινὰ ψιλογραφούμενα. ἅτε μυρῖκαι. ὅπου αἱ μυρσῖναι. ἐφ' αἷς μεσημβρίζειν εἰώθασι. τὸ μεσημβρινὸν. ἐκ τοῦ μεσημερινοῦ. ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ προσθέσει τοῦ β. οὐ θέμις ὦ ποιμάν. οὐ πρέπον ἐστὶν ὦ ποιμὴν, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας τῇ σύριγγι χρῆσθαι. τὸν πᾶνα δεδοίκαμεν. οὕτως γὰρ πικρός ἐστιν. ἀντὶ τοῦ βαρὺς καὶ ὀργίλος, ἡνίκα ἀπὸ τῆς ἄγρας σχολάσας ἀναπαύεται, κεκοπιακὼς ἐν αὐτῇ δηλονότι. καὶ ἀεὶ πρὸς τῇ ῥινὶ αὐτοῦ, ἤτοι ἐν τῇ ῥινὶ δριμεῖα χολὴ κάθηται. τουτέστι, καὶ ἀεὶ ὀργίλος ἐστίν. ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι, τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἄειδε. ἤγουν, τὸ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ δάφνιδός μοι λέγε. τὸ ἄλγε' ἄειδε, διχῶς εὕρομεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις δηλονότι, ἄλγε' ἄειδον καὶ λέγει τὸ ἄειδες, ἀντὶ τοῦ λέγοις ἂν δωρικῶς καὶ ὅτι τὸ γὰρ παρέλκει. καὶ ἄλγε' ἄειδε ἀντὶ τοῦ λέγε καὶ ἄλγεα εἶδες, ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως. ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι. τὸ σὺ καὶ τὸ γὰρ ἐπὶ τὸν δεύτερον ἀφορᾷ στίχον ὀφείλει δὲ τὸ σὺ, καὶ ἐπὶ τοῦ προτέρου λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ. οὕτω γὰρ ἂν εἴη ὁ λόγος ἀκόλουθος, ἔχων οὕτως. ἀλλὰ σὺ ὦ θύρσι, ἄδε τὰ ἄλγη τοῦ δάφνιδος. σὺ γὰρ ἀφίκου καὶ ἐπὶ τὸ πλέον

τῆς βουκολικῆς μούσης. οὐκ ἀντιπίπτει δὲ ἑαυτῷ, μὴ πρέπειν ἀπὼν συρίζειν κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας διὰ τὸν πᾶνα, εἶτα, τὸν θύρσιν προτρεπόμενος ᾄδειν. οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι τὸ συρίζειν τῷ ᾄδειν. ἀλλὰ συρίζειν μὲν ἐστι, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. ᾄδειν δὲ, τὸ κοινῶς ῥαγῳδεῖν. τὸ τῇ σύριγγι δὲ χρῆσθαι, φησὶ μὴ πρέπον εἶναι κατὰ τὸ μεσημβρινὸν, διὰ τὸν πᾶνα τῇ σύριγγι χρώμενον. αὐτὴ τὴν ᾠδὴν δὲ προτρέπεται, ὡς ἄλλο, τι οὖσαν, καὶ οὐ μέλλον ὂν αὐτῆς τὸ πανί.

Τῶ τε πριήπω τὸν πριήπου νύμφης ναΐδος, ἢ χιόνης καὶ διονύσου φασὶν υἱόν. ὃν κτίσαι περὶ λάμψακον, ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν φασί. παρ' ἐνίοις δὲ, ὁ αὐτός ἐστι τῷ διονύσῳ. ἐκ τῆς ἐτυμολογίας γὰρ φαίνεται ἔστι γὰρ οἷον, ἢ βριήπυος διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις καὶ μέθαις ἐκ βοήσεις ἢ πρίηπος, ὁ προϊέμενος τὸ σπέρμα. τὸ δὲ κρανιάδων, ἀντὶ τοῦ κρηνῶν. ἢ μήπου τὰς νύμφας κρηνίδας λέγει, ὡς τῶν νυμφῶν συγκαθεζομένων τῷ πριήπῳ. τινὲς δὲ τὸ κρανιάδων, κρανείας ἀπεδέξαντο. αἵ ἐστι δένδρα οὕτω καλούμενα. Δίδυμα τόκοιν. δίδυμα τετοκυῖαν, ὥστε δὶς ἀμέλξαι. πολὺ γὰρ ἔχουσι γάλα αἱ διδυματόκοι. ὅθεν φησὶν, ἡ αἲξ περισπάζεται τῷ γάλακτι. ὥστε καὶ μετὰ τὴν τῶν ἐρίφων τροφὴν καὶ δύο πέλλας πίμπλησι. τοὺς γὰρ ἀμολγοὺς πέλλας καλοῦσι, παρὰ τὸ πίνειν ἐν αὐτοῖς, ὅ ἐστι, γαλακτοδόχον ἀγγεῖον.

ἐν ἄλλῳ δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν. ἄγε ὑπὸ τὴν πτελέαν ἑσδώμεθα. ἀντὶ τοῦ καθεζώμεθα, ἢ καθίσωμεν, ἀπεναντίας τοῦ ἀγάλματος τοῦ πριάπου, καὶ τῶν

πηγῶν, ὅπου ἡ καθέδρα ἐκείνη ἡ ποιμενική, καὶ αἱ δρῦς. ἐὰν δὲ ἀσῇς ὥσπερ ᾖσας ποτὲ ἐρίζων πρὸς τὸν χρόμιν τὸν λιβύαθεν, τουτέστι τὸν ἀπὸ τῆς λιβύης, αἶγά τέ σοι δώσω διδυματοκοῦσαν, ὥστε μέχρι τρίτου ἀμέλξαι αὐτὴν, ἥτις δύο ἔχουσα ἐρίφους, προσαμέλξεται, καὶ ἀμελχθήσεται εἰς δύο πέλλας. ποιμενικὸν δὲ ἀγγεῖον ἡ πέλλα. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ μέλαινα. καὶ βαθὺ κισσύβιον. κισσύβιον, ποτήριον. παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, κισσύβιον ὄν. ἢ ξύλινον ἔκπωμα κεκοσμημένον γόμφοισι πολλοῖς. ἢ καυκίον ξύλινον ποιμενικὸν, τὸ οἱονεὶ χισσύβιον. ἄλλως. κισσύβιον, ποτήριον ἀγροικικὸν ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, ἐξ οὗ κατεσκεύαζον τὰ ποτήρια. κοινοτέρως δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ὁ λόγος τίθεται. παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον. οἷον χύω, χύσω. χυσίβιον, καὶ κυσσύβιον. ἡσίοδος. ὀλίγον δὲ ἔσεται κισσυβίῳ ἢ κισσύβιον, ποτήριον, παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ πίνειν, χυσίπιόν τι ὄν. κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ ἤγουν, λελυμένον κηρῷ. κεχρισμένον ὃ καὶ κεκονισμένον οἱ κοινοὶ φασιν, ἀπὸ τοῦ κλύζω. λέγεται δὲ τὸ κλύζειν, ἐπὶ δύο. ἐπί τε τοῦ διὰ κλυστῆρος ἰατρεύειν, καὶ ἐφ' ὑγρῶν, ὅταν τι ἐπέρχονται καὶ ἐπικαλύπτωσι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. Αμφῶες, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτία τινά. διὰ δὲ τούτου τὸ μέγεθος παρίστησιν. νεοτευχές. νεωστὶ κατεσκευασμένον. ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον. ἀντὶ τοῦ προσόζον, ὀσμὴν πέμπον, καὶ μυρίζον. γλυφάνοιο δὲ, τουτέστι γλυφῆς. ὥσπερ δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ στέφω στέφα-

νος καὶ ἀπὸ τοῦ λείβω λίβανος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γλύφω γλύφανος ποιητικῶς. τοῦ, περὶ μὲν χείλη. οὗ τινος περὶ μὲν τὰ χείλη ὑψόθι κισσὸς μαρύεται, ἀντὶ τοῦ πέπλεκται. κισσὸς ἑλιχρύσω. ὁ ἑλίχρυσος εἶδος φυτοῦ. οὗ τὸ ἄνθος, ὅμοιον κρόκω καὶ οἷον χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ τὸν ἑλίχρυσον, βοτάνην λέγουσι κροκοειδῆ καὶ χυσίζουσαν. κεκονισμένος. κονία, ἡ ἄσβεστος. ἀφ' οὗ, κονιάω κονιῶ, τὸ ἀσβέστω χρίω. καὶ κεκονιαμένος τοῖχος, ὁ ἀσβέστω κεχρισμένος. ἐνταῦθα δὲ τὸ κεκονισμένος ἴσως, ἀντὶ τοῦ κεχρισμένος ἁπλῶς. ἀπὸ τοῦ κεκονιαμένος κατὰ συγκοπήν. ὁ δὲ κατ' αὐτὸν. τὸν κισσὸν δηλονότι ἕλιξ, ἤγουν πλοκὴ εἱλεῖται, τουτέστι, στρέφεται τὴν ἑαυτῆς στροφήν. ἀγαλλομένα, ἀντὶ τοῦ θάλλουσα, καρπῷ κροκόεντι ἤγουν, κρόκου. χροιὰν ἔχοντι. ἔντοσθεν δὲ. ἀντὶ τοῦ ἔνδον, γυνά τις κατεσκεύασται θεῶν δαίδαλμα. τουτέστιν ἔργον οὕτω ποικίλον, ὡς μὴ δοκεῖν ἄνθρωπον ἄλλο κατασκευάσαι, ἢ ποιῆσαι, ἀλλὰ θεούς. τινὲς τὴν πανδώραν φασὶν εἶναι γράφεται καὶ γυνά, τι. τόδε τὸ, πρὸς τὸ δαίδαλμα. ἀσκητὰ πέπλω τε, καὶ ἄμπυκι. ἀσκητὴ, ἡ κεκοσμημένη. πέπλω, τουτέστιν ἐνδύματι, καὶ περικεφαλαία, τοῦτο γὰρ τὸ ἄμπυκι. ἢ ἄμπυκι, τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας. ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. πὰρ δὲ οἱ ἄνδρες καλὸν ἐθειράζοντες. ἤγουν, κόμην φέροντες, κομᾶν γὰρ καὶ ἐθειράζειν ταυτό. πλὴν ὅτι τὸ μὲν κομᾶν ἐστὶ κοινὸν, τόδε ἐθειράζειν ποιητικόν. ἄλλως. ἐθυράζοντες, κομῶντες ἐν τρίχοι. ἔθειραι γὰρ αἱ ἐξ ἔθους γινόμεναι τρίχες. ἢ ἐθειράδες, καὶ

καθήκοντες τὰ γένεια, ἢ κομῶντες. ἔθειρα δὲ ἡ θρὶξ,
ἡ ἐξ ἔθους τημελουμένη. ἄλλως· κομῶντες τὰς τρί-
χας· οὐ γενειῶντες ὥς τινες, ἔθειρα γὰρ ἡ τῆς κεφαλῆς
θρίξ. ὅθεν ἀριστοτέλης ἐν ὁμήρῳ ἔγραψεν· κυάνεαι
δ' ἐγένοντο γένει' ἀμφὶ γένειον οὐκ ἐθειράδες. ἀμοιβα-
δὶς ἄλλοθεν ἄλλος· ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους. ἀμοιβα-
δὶς νεικείουσιν ἔπεεσιν· ἤγουν, λόγοις ἐρίζουσι πρὸς
ἀλλήλους κατὰ ἀμοιβήν. περὶ αὐλῆς τὴν ἔριν δηλο-
νότι ποιούμενοι. τᾶς δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.
ταῦτα δὲ αἱ αὐλοὶ φιλονεικοῦσιν. ἤγουν. αἱ φιλονει-
κίαι δὲ αὗται καὶ ἔριδες ἃς αὐλοὶ φιλονεικοῦσι περὶ
αὐλῆς, τῆς φρενὸς αὐλῆς οὐχ ἅπτεται. ἄλλο καὶ
μὲν τῆνον. τὸ μέντοι, νοήσεως ἐστί· τὸ δὲ, ὁράσεως ἀδύ-
νατον γὰρ ὁμολογουμένως ἐν γραφῇ, κίνησιν εἶναι ζω-
τικὴν ἀλλὰ τῶν γλυπτῶν ἔργων· κατάλληλοι ἦσαν
τοῖς λελεγμένοις. ταῦτα καθ' ὑπερβολὴν ὅμηρος
ἔλεγεν ἀληθέστερον. χρύσειαι ζώῃσι νεανίσιν ἐοι-
κυῖαι. ἄλλως. Ἄλλο καὶ μὲν τῆνον· ἄλλο τε μὲν
πρὸς ἐκεῖνον βλέπει τὸν ἄνδρα γελῶσα, ἄλλοτε δὲ
πρὸς τοῦτον ἔπεισι τὸν νοῦν· ἤγουν τρέπει. Κυλοιδιόων-
τες. οἰδοῦντες τὰ κοῖλα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμ-
βαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσιν ὡς ἐπίπαν οἰδαίνειν τὰ
κοῖλα. ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δι' ἔρωτα πάσχουσι
γίνεται δὲ παρὰ τὰ κοῖλα οἰδαίνειν. κοῖλα δὲ τὰ ὑ-
ποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐτώσια μοχθίζοντι· ἀν-
τὶ τοῦ μάτην κάμνουσι. τίς γὰρ ἄν, ἄγαλμα πεῖσαι
δυνήσεται. ἄλλως. ὁ νοῦς. Οἱ δὲ ὑπ' ἔρωτος κατὰ πολὺ
κυλοιδιόωντες ἤγουν κυλοιδιῶντες, τουτέστι τοὺς ὀφθαλ-

μοὺς ὀξογκούμενοι, ἐπώσια καὶ μάταια μοχθίζοντι· ἀντὶ τοῦ μοχθίζουσι καὶ κοπιῶσι. μοχθίζω ποιητικόν. μοχθῶ, κοινόν. Γριπεύς τις γέρων, γριπεύς, ὁ ἁλιεύς. καὶ γρῖπος τὸ δίκτυον· παρὰ τὸ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν. Λεπράς. τραχεῖα. ἢ λευκή. ἡ ὑπὸ τῶν κυμάτων λευκαινομένη. ἢ ὑψηλή. ἐπεὶ καὶ λέπας, τοῦ ὄρους τὸ ἄκρον φασὶν ἢ λευκή, καὶ λέπρα ἐοικυῖα. τινὲς δὲ τὴν τραχεῖαν ἔφασαν· τὴν ἐκλεπρωθεῖσαν καὶ ἐκπηλωθεῖσαν οἷον, καὶ βρωθεῖσαν. ἄλλως. ὁ νοῦς· γριπεύς τις γέρων. ἤγουν, δικτυοθήρας, καὶ πέτρα λεπράς, τουτέστι βρύα ἔχουσα. ἐφ' ᾇ καὶ ἐν ᾗ πέτρα σπεύδων ὁ πρέσβυς, μέγα δίκτυον ἕλκει ἐς βόλον. ἤγουν εἰς ἄγραν εἰς τὸ ῥῖψαι ἐπὶ ἄγραν, ὁμοιωμένος ἀνδρὶ μοχθοῦντι κατὰ τὸ καρτερόν. ἤγουν κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἰσχύν. ἢ τὸ ἰσχυρὸν τῆς δυνάμεως ἀνδρὶ ἀκμάζοντι ὅμοιον ἔχων. Φαίης κεν γυίων νιν. εἴποις ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἁλιεύειν ἢ ἐκ πάσης δυνάμεως ἧς ἔχει. ἐλλοπιεύειν δέ ἐστι, τὸ ἔλλοπας ἤγουν ἰχθῦς ἀγρεύειν. ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες, παρὰ τὸ ἐν λεπίσιν εἶναι. ἢ παρὰ τὸ λεπιδωτοὺς τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὸ ἐλλείπεσθαι ὀπῆς καὶ φωνῆς.

ἄλλως. εἴποις ἂν ἐλλοπιεύειν αὐτόν, ἤγουν, ἰχθυᾶσθαι ἐπὶ τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν μοχθεῖν. ὅσον σθένος ἤγουν, ὅση δύναμις τῶν μελῶν ὁ σχηματισμὸς οὗτος, καὶ τοῖς κοινοῖς ἐστι συνήθης. οἷον, συλλαβοῦ, ὅση δύναμις. ἐκκλίνω τόδε ὅση μοι ἰσχύς. ἐλλειπῶς δὲ ταῦτα λέγεται· τὰ γὰρ ἐντελῆ, συλλαβοῦ κατὰ τὴν δύναμιν, ὅση σοί ἐστι. καὶ ἐκκλίνω τόδε κατὰ τὴν ἰσχύν,

ὅση μοι ἐστίν. ἔχει δ' αὖ ταῦτα ὁμοίως τῷ τὸ οἷοι νῦν βροτοί εἰσι καὶ σαφέστερα ἦν, εἰ οὕτως αὖ ἐλέγετο συλλαβοῦ κατὰ τὴν ὅση σοι δύναμίς ἐστι. καὶ ἐκκλίνω τόδε, κατὰ τὴν ὅση μοι ἰσχύς ἐστι. ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ τὴν, ἀρξάμενα εἶτα οὐκ ἀποδεδωκότα τὸν λόγον πρὸς αὐτό, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ μεταμελείας εἰς ἕτερον μεταπεσόντα σχηματισμόν. δῆλα γίνεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οἷα ἔτεινεν. εἶτα ὅπη μετακλιθέντα ἀποδίδοται. νῦν δὲ ἐλλιπέστερον λέγεται, καὶ τοῦ τὴν ἀπόντος, κατὰ ταῦτά ἐστιν ἐλλιπὲς, καὶ τὸ ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ. τὸ γὰρ ἐντελὲς βαβαὶ τοῦ ὄχλου, ὅσος ἡμῖν ἐμπίπτει. Ὠδήκαντι. δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ᾠδήκασιν. ἤγουν γεγαυρισμένος, ἢ πεφυσιωμένος καὶ ὀξωγκωμένος ὤν. οἰδῶ γὰρ οἰδήσω τὸ ὀξογκοῦμαι. Ἶνες δὲ, τὰ παρακολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεψίν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ὁ υἱὸς ἶνις. ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μελῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ. Τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἥβας ἤγουν ἄξιόν ἐστι νέῳ τινὶ εἶναι. ἢ ἡ δὲ δύναμις, ἀξία τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. ἴσως γὰρ συνῆλιξ ἐγέλυπτω τῷ κασυβίῳ. εὐμήκεις τε τὴν σύνθεσιν τῶν μελῶν. ἢ ἀνάλογον τῆς ἀκμῆς, τὸ σθένος αὐτοῦ.

ἄλλος ὁ νοῦς. ὦ δέ οἱ ᾠδήκαντι, οὕτως εἰσὶν ὠγκωμέναι κατὰ τὸν αὐχένα αὐτοῦ πάντοθεν αἱ ἶνες, ἤγουν τὰ νεῦρα. καίπερ ὄντι πολιῷ, ἤγουν λευκῷ τὰς τρίχας. ἡ δὲ ἰσχὺς, ἀξία ἥβης. ἤγουν ἀκμῆς. Τυτθὸν δ' ὅσον. τυτθὸν κυρίως, τὸ ὑποτίτθιον βρέφος. παρὰ τὸν τυτθὸν ὃ σημαίνει τὸν μαζόν. ὅθεν καὶ τυτθὴν λέγουσι τὴν ὀλίγην. ἢ μικράν. Κῶρος. ἢ κοῦρος.

νέος ἀπὸ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρης. οἱονεί. χώρη τὶς οὖσα ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ὑγροφυὴς καὶ τρυφερὰ, ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν. ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰ καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν. ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος ἢ παρὰ τὸ κείρω. ἡ κειρωμένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ κῶρος καὶ κοῦρος, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερὸς παῖς. ἄλλως. Τυτθὸν δ' ὅσον ἄποθεν. ἄποθεν δὲ τοῦ γέροντος μετὰ τὸν γέροντα τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ὀλίγον. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ὀλίγον ὅσον, προτασσόμενον ἔχον τὸ ὀλίγον τοῦ ὅσον. καθὰ τὸ, ὅστις ἔχει τὸ ὅς, τοῦ τίς προτασσόμενον. ἃ ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ λόγου, ὕστερον δ' ἐξ ἀνάγκης ἀποδίδοται, οἷον, τίς ὃς τάδε ἐποίησε. καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τόδε τοῦδε, ὅσον ὀλίγον. ἐν ᾧ τὸ ὅσον ἀπὸ ἴσου διαστήματος, ἑτέρου ἐγνωσμένου ἀπαιτεῖ τὸν λόγον δείκνυσθαι. εἶτα ὥσπερ μὴ προχείρου τούτου ὄντος, τὸ ὀλίγον ἀποδίδοται καθολικῶς, ὑφ' ᾧ τόγε διάστημα καὶ τόδε ἐστίν. ὥσπερ εἴτις πρὸς τὸ τίς ὅδε ἐστί, τὸ ἄνθρωπος ἀποδοίη. τοῦ τίς τὴν ὑπόστασιν ἀπαιτοῦντος, καὶ τὸ ἄτομον. ὥσπερ δὲ τὸ ὅσον ἐν τοῖς τοιούτοις ὑποτάττεται, κατὰ τὰ ἄλλα ταῦτα καὶ τὸ οἷον, ἀκολουθίαν ἔχει ὑποτάσσεσθαι. Τυτθὸν δ' ὅσον. τὸ πᾶν, οὕτως. μετὰ τὸν γέροντα δὲ τὸν κατὰ τὴν θάλασσαν πονούμενον, τοσοῦτον διάστημα ὅσον ὀλίγον, ἀλωὰ, ἤγουν ἄμπελος βαρεῖται καλῶς σταφυλαῖς πυρνέαν. ἤγουν πυρ

σαῖς· ἤδη πεπείροις δηλονότι, ἣν μικρός τις παῖς φυλάσσει ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς καθήμενος. Πυρναίαις, ὡρίμοις· περκαζούσαις. οἱ δὲ τὰς ἤδη ὥρας ἐχούσας τροφῆς· πύρνον γὰρ ἔνιοι, τὴν τροφὴν λέγουσι ἢ πυρναίαις ταῖς τροφίμοις. ἐπάγει οὖν ἑξῆς, φοιτᾷ σινομένα τὰν τρόφιμον· ἢ ταῖς περκαζούσαις, παρ' ὅσον παρὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου πυροῦσθαι. ἄλλως· πυρναίαις ταῖς περκαζούσαις, ἢ τροφίμοις. πύρνος γὰρ ὁ σῖτος καὶ ἡ τροφή. Ἀλωαὶ, σημαίνει τέσσαρα κυρίως μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀμπελόφυτος τόπος. ὡς κατὰ πολὺ λώων τοῦ ἁπλοῦ πεδίου. λέγεται ἀλωαὶ καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος. ἐπεὶ δευτέρως καὶ αὐτὸς λώων τοῦ τῆς ἁπλῶς γῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαχανηφόρος τόπος, ὁμοίως καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ἁλωὴ δὲ, καὶ ἡ ἅλως. Ἐφ' αἱμασιαῖσι· παρ' ὅσον πλήρεις αἵματος γίνονται, οἱ εἰσερχόμενοι ἐπ' αὐταῖς, διὰ τὸ ἀκανθώδεις αὐτὰς εἶναι, ἥμενος δὲ, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι ἕημι. καὶ τὸ παθητικὸν, ἕεμαι ἧμαι. ἡ μετοχὴ, ἑέμενος, ἥμενος. Ἀν' ὄρχως· ὄρχος. ὀρχάτου διαφέρει. ὄρχος γάρ ἐστιν ὁ βόθρος εἰς ὃν ἐντίθεται τὸ φυτὸν πρὸς μοσχείαν. παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὀρυχόν τινα ὄντα. ὄρχατον δὲ, τὴν ἐπίστιχον φυτείαν, παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχμιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς γεωργοῖς. καὶ ἡσίοδος ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν. Φοιτᾷ, ὁρμᾷ. ὡς παρὰ τὸ πόρος πορῶ τὸ πορεύομαι. οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὁδὸς γίνεται ὁδῶ. τροπῇ τοῦ δ, εἰς τ, ὀτῶ· πλεονασμῷ τοῦ φ,

καὶ ι, φοιτῶ τὸ πορεύομαι καὶ ὁρμῶ. ἢ ἀν' ὄρχως, τοῖς διδύμοις τῆς ἀμπέλου. ἤγουν, τοῖς κλάδοις. Γαύτα δόλον τεύχοισα· κατασκευάζουσα. γράφεται, καὶ κεύθουσα, ἀντὶ τοῦ κρύπτουσα. πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον. Πρὶν ἢ ἀκράτιστον· πρὶν ἢ ἀκρατισμοῦ ξηρὸν ποιήσει αὐτό. ἀκρατισμὸν δὲ νῦν ὡς οἶμαι φησί, τὸν ἀπὸ τῶν βρωμάτων κόρον τε, καὶ μέθην. ἄλλως. οἱ μέλλοντες πολεμεῖν, πρωΐας ἔτι οὔσης, ὀλίγον τινὰ ἤσθιον ἄρτον, καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον· ὡς θερμοί, ὦσι, καὶ μὴ δειλιῶσιν, ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν. ἐνταῦθα δὲ ἀκράτιστον, ἀντὶ τοῦ ἄγευστον. Καθίξῃ. τὸ καθίξῃ, γράφεται βαρυτόνως· τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων, ὁμοίως οἱ Δωριεῖς ἡμῖν προφέρουσιν. ἄλλως. ἀμφὶ δέ μιν δύο ἀλώπεκες. ἁ μὲν ἀν' ὄρχως φοιτῇ. ὅμοιον τῷ, Δύο σκόπελοι. ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα οὐκ ἔχει κίνδυνον οὐ γὰρ ἀφ' ἑτέρου προσώπου ἐφ' ἕτερον ἡ μετάβασις γίνεται ἵνα δέηται πλεονασμοῦ, ἀλλὰ τὸ ὅλον εἰς μέρη. ταυτὸν δὲ τὸ ὅλον τοῖς μέρεσιν. ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως. δύο δὲ ἀλώπεκες περὶ αὐτόν. ἡ μέν, ἀνὰ τοὺς ὄρχους. ἤγουν τὰς συστιχίας τῆς ἀμπέλου στρέφεται, βλάπτουσα τὴν σταφυλὴν τὴν εἰς βρῶσιν ἐπιτηδείαν. ἡ δὲ ἐπὶ τῇ πήρᾳ. ἤγουν, κατὰ τῆς πήρας τῆς τὸν ἄρτον τοῦ παιδὸς ἐχούσης πάντα δόλον κατασκευάζουσα, τὸ παιδίον οὐ πρότερον ἐάσειν φησί, πρὶν ἂν καθίσῃ αὐτὸ ἐπὶ τοῖς ξηροῖς. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς κενοῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνύδρων τόπων. ἢ ἀκράτιστον, ἤγουν οὐδενὸς ἐγκρατές. ὅτι δὲ

ἀπὸ τοῦ κράτω συνετέθη τὸ ἀκράτιστον, δῆλον μὲν ἀπὸ τοῦ βραχὺ ἔχειν τὸ κρᾶ. Τὸ δὲ πρὶν, ἐνίοτε μὲν μετὰ ἀπαρεμφάτου λέγεται. οἷον, πρὶν γενέσθαι τόδε ἐγένετο τόδε. ἐνίοτε δὲ μετὰ ὁριστικοῦ. οἷον πρὶν ποιήσω τόδε, ἐποίησα τόδε. δοκεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμφάτου μὲν λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ποιουμένου πράγματος. μετὰ ὁριστικοῦ δὲ. ἀντὶ τοῦ ποιοῦντος αὐτό. Αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσιν. ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπὸς ἧς τὰ φύλλα ὡς πράσου ἀγρίου. μείζω δὲ καὶ πλατύτερα. ὁ δὲ καυλὸς ἀνθέριξ καλεῖται. ὅσον πηχυαῖος ὢν καὶ μείζων. τὸ αὐτὸ δέ φησι καὶ θεόφραστος. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ δωριεύς φησιν, οὐ λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφοδέλου καυλόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος, γελοίως ᾠήθη, τὸν ἀνθέρα τοῦ στάχυος. ἄλλως. αὐτὰρ ὅγε. ὁ δὲ πλέκει καλὴν ἀκριδοθήραν δι' ἀνθερίκων. ἀντὶ τοῦ διὰ καλάμης. ἣν οἱ κοινοί, καλαμαίαν φασίν. Σχοίνῳ ἐφαρμόσδων. ἀντὶ τοῦ συναρμόζων. συνδῶν σχοῖνος δὲ, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρύλλον. Καλάν. ἐπίθετόν ἐστι παρὰ τὸ κάζω ῥῆμα ὃ δηλοῖ τὸ κοσμῶ. ὁ μέλλων κάσω. ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, καλός. τὸ θηλυκὸν, καλή. ἢ παρὰ τὸ καλῶ ῥῆμα, ἐγένετο καλός. διὰ τὸ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον. ὡς τὸ ἀγαθὸν, ἀφ' οὗ ἄγαν θέομεν. Μέλεται δέ οἱ. ἀντὶ τοῦ μέλει. φροντίς ἐστιν αὐτῷ. οὔτε ἐπὶ πήρης. τουτέστιν, οὐδὲν οὔτε τῆς πήρας οὔτε τῶν φοιτῶν. ἤγουν τῆς ἀμπέλου, κατὰ τοσοῦτον. τοῦτο γὰρ τὸ τοσῆνον. καθ' ὅσον γαθεῖ. ἤγουν γήθεται καὶ χαίρει περὶ τῷ πλέγματι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ πλέγματι.

Παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας. πανταχοῦ ἤγουν περὶ τὸ ποτήριον. περιπέπλεκται καὶ περικέχυται ὑγρός τις ἄκανθος καὶ μαλακός. ὅπερ ἐστὶν εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες χαμαίζηλον, ὡς μήκους ἐξανθοῦν λίαν. ἢ ὑγρὸς ἄκανθος, ὁ εὔκηπος, καὶ εὔτονος. Αἰπολικόν τι θάημα. ἤγουν θαῦμα οἷον αἰπόλος ἂν θαυμάσῃ διὰ τὸ κάλλος. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ π. αἰολικὸν, τὸ ἀπατητικόν. αἰολίζω γὰρ τὸ ἀπατῶ. καὶ ἱεροκλῆς. Μήδ' αἰόλιξε ταῦτα. τοῦτο δὲ ἔφη δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους. ἢ αἰολικὸν τὸ αἰτωλικόν. αἰολεῖς γὰρ οἱ αἰτωλοί. ἐξ αἰτωλίας δέ φησι τὸ ποτήριον κεκομίσθαι. ἢ αἰολικὸν, ἀπατηλὸν ποικίλον. ἐκπληκτικόν. καὶ ὃ ἄν τις διὰ κάλλος θαυμάσῃ. ταῦτα γὰρ δύναται τὸ αἰολίξειν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἐπὶ ἀπάτῃ διαβάλλονται. ἄλλως. πάντη δὲ περὶ τὸ δέπας ἤγουν τὸ ποτήριον, περιτέταται ἁπαλὸς ἄκανθος. εἶδος φυτοῦ φασὶν ἄκανθος. αἰπολικόν τι θάημα ἤγουν θαῦμα. ἀπὸ τοῦ θεάω θεῶ, θεήσω. θέημα καὶ τροπῇ τοῦ ε, εἰς α, δωρικῶς θάημα. Τέρας, καί τυ θυμὸν ἀτύξαι. ἀντὶ τοῦ ἐκπλῆξαι δυνάμενον. καὶ ὅμηρος. πρὸς ὄψιν ἀτυχθείς. ἢ τοῦτο τὸ θέαμα τεράστιον ὂν, τὴν σὴν ἐκπλήξει διάνοιαν, ἢ ἀτύξαι. καταπλῆξαι σου τὴν ψυχήν. καὶ δι' ὑπερβολὴν κάλλους, ἐραστὸν ἂν νομισθείη. ἢ ἀτύξαι ἂν, τουτέστι σεῖσαι, ἐκπλῆξαι σε κατὰ τὴν ψυχήν. Τοῦ, μὲν ἐγώ ἕνεκα μὲν τούτου ἐγώ. αἶγά τε ἔδωκα ὦνον τῷ πορθμεῖ τῷ ἀπὸ τῆς καλυδῶνος, καὶ τυρόεντα. ἀντὶ τοῦ τυρὸν μέγαν ἀπὸ γάλακτος λευκοῦ. ὤνια, τὰ πωλούμενα. ὦνος

δὲ, ὁ διδοὺς τις ἵνα λάβῃ τι τῶν πωλουμένων. Πορθμεῖ καλυδωνίῳ. ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἀπὸ καλυδῶνος εἰς πελοπόννησον αὐτὸ μετακομίσαντι. ἀντίκειται γὰρ ἀλλήλων τὰ χωρία. ἢ πορθμεῖ, ἴσως διαπορθμεύοντι ἐξ αἰτωλίας εἰς πελοπόννησον. γράφουσι δέ τινες καὶ καλυδνίῳ. ἀγνοοῦντες ὡς καλυδνοὶ ἐγγὺς τῆς κῶ εἰσιν. ὅμηρος. Καὶ κῶν εὐρυπύλοιο πόλεως νήσους τε καλύδνας. Καὶ τυρόεντα. τυρός. τυρόεις παράγωγον τυρόεντα τὸ τυ, μακρὸν ῥόεντα μέ, συνίζησις. τὰ εἰς ρος γὰρ δισύλλαβα ὀξύτονα ἀπὸ υ παραληγόμενα ἐκτείνουσιν αὐτό. οἷον, τυρός. πυρὸς, ὁ σῖτος. τὸ πῦρ δὲ τοῦ πυρὸς, βραχύ.

Οὐδέπω πω. ἤγουν, οὔπω δὲ οὐδαμῶς εἰς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἔψαυσεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται ἄχραντον. ἤγουν, ἄψαυστον. ἀμόλυντον. τῷ καί τυ μάλα. γράφεται καὶ, ἀπὸ· κέντοι. δι' οὗ καί σε μάλα ἀρεσαίμην, ἀντὶ τοῦ ἀρέσω. εὐάρεστος δόξαιμι. τὸ δὲ πρόφρων, ἐπιρρηματικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ προθυμίας αὐτὸ διδοὺς δηλονότι. Αἴκεν μοι τὺ φίλος. ἐάν γε σὺ ὦ φίλος. ἢ σὺ ὦ φίλε ἄσῃς τὸν ὕμνον τὸν ἐφίμερον, τὸν γλυκύν. ἀντὶ τοῦ τὴν ᾠδὴν τὴν ἐπιθυμητὴν ἐμοὶ, λέγει δὲ τὴν περὶ δάφνιδος ᾠδήν. Τὸ ἀρέσκω, οὕτως. ἀρέσκω τινὶ ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς αὐτῷ φαίνομαι. ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτιατικῆς. ὡς παρὰ πλάτωνι. Ἀλλ' εἰ μὴ αὖ σε ταῦτ' ἀρέσκει. ἀρέσκομαι δὲ τινὶ, ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτόν. καὶ ἀπαρέσκομαι, τὸ οὐκ ἀποδέχομαι. Κοὔτι τοι φθονέω. καὶ οὐδαμῶς σοι φθονῶ. προσάγαγε σαυτὸν ὦ ἀγαθέ.

ἤγουν, πρόσελθε. εἶξον. γράφεται καὶ κοῦπι, τὺ κέρτομέω. Ταν γὰρ ἀοιδάν. τὴν γὰρ ᾠδήν. οὐδαμῶς φυλάξεις εἰς τὸν ἅδην τὸν ἐκλελάθοντα. αἰτί τοῦ, τὸν λήθης ποιητικόν. καὶ αἴτιον. ἐκ λανθάνουσι γὰρ πάντες οἱ ἐν αὐτῷ, τὸ τῆς λήθης ὕδωρ πίνοντες. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλαχον λελάχω, ἐνεςὼς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔλαθον, λελάθω. Αρχετε βωκολικᾶς. τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς, ἄρξασθαι με ποιήσατε ὡς ποιήφιαι. ᾠδὴ καλεῖται γὰρ αὐλὰς μέλλων ἀείδειν. τοῦτο δὲ λέγεται πρόασμα, καὶ ᾠδὴ μελῴδημα, καὶ ἐπῳδή, τὸ δὲ ἄρχετε καὶ λήγετε, ἐπῳδοῦ τάξιν ἔχει. μνασίας δὲ ἐν τῷ περὶ εὐρώπης, πανὸς υἱὸν φησὶ βουκολίωνα, ἀφ' οὗ καὶ τὸ βουκολεῖν. ἄλλως. ἄρχετε βωκολικᾶς, ἄρχετε ὦ μοῦσαι ἤγουν προηγεῖσθε τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς, ἄρχετε. Θύρσις ὅδ' ὡ 'ξ αἴτνας. δεικτικῶς. ἤγουν, ἐγὼ ὁ ἐξ αἴτνης, καὶ θύρσιδος ἥδε ἡ φωνή. ὁ ποιμὴν θύρσις, ἐπαινεῖ ἑαυτόν. ἡ δὲ αἴτνη, σικελίας ὄρος ἐστὶν, ἀπὸ αἴτνης τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὥς φησιν ἄλκιμος. σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ περὶ σικελίας, αἴτνην φησὶ κρῖναι ἥφαιστον καὶ δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας. δημήτριος δὲ ὁ καλετιανὸς, τοῦ βριάρεω ἑνὸς τῶν κυκλώπων παῖδας γενέσθαι, σικανὸν καὶ αἴτνην. ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα. ἄλλως. ὡς σικελιώτου αὐτοῦ ὄντος, καὶ κατὰ τὴν αἴτνην νέμοντος. μέλλει δὲ ἀείδειν. ὃν τρόπον ὁ δάφνις μὴ δυνάμενος φέρειν τὸν τῆς ξενέας τοιοῦ ὀνομα νύμφης ἔρωτα, ἀπέλιπε τὸ ζῆν. Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα δάφνις ἐτάκετο. ὁ δάφνις σικελιώτης ὑπάρχων, ἐν σικελίᾳ ἦν ὅτε τὰ λοίσθια

ἔπνευσεν. ὅτι γοῦν νύμφης ἤρα ὁ δάφνις, ἡ δὲ νύμφη ἀπεστρέφετο αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς ἑτέρας γυναῖκας ὁμιλίαν, αἰνίσσεται ὅτι οὐδὲ αἱ λοιπαὶ ἐν σικελίᾳ ἦσαν ὅτε ὁ δάφνις ἔθνησκεν. Η κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα. πηνειὸς, ποταμὸς σικελίας. τέμπη δὲ, γενικῶς μὲν τὰ ἄλση. νῦν δὲ τὸ μεταξὺ τῆς ὄσσης καὶ τοῦ ὀλύμπου χωρίον, ὅ ἐστι περικαλλές. καὶ ὥσπερ ὑπὸ θείας γνώμης πρὸς διόρυξιν διῃρημένον. δι' ἧς ὁ πηνειὸς πρὸς τὴν θάλασσαν ῥεῖ. λέγεται δὲ τοῦτο τὸ χωρίον, τέμπεα θετταλικά. Η κατὰ πίνδω. πίνδος ὄρος τῆς ἀρκαδίας. ἢ ποταμός. κατὰ δέ τινας, ὄρος τῆς περεβοίας ἐγγὺς θαλάσσης. τὸ δὲ εἴχετε, ἀντὶ τοῦ κατοικεῖτε. Οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο. οὐ γὰρ τότε τὸ μέγα ῥεῦμα εἴχετε. ὅ ἐστιν οὐκ ἦτε ἐκεῖσε. ὁ δὲ ἄναπος ποταμὸς ἐν συρακούσαις τῆς σικελίας. ἄναπος δὲ εἴρηται, ὡς ἄνευ πόσεως ὤν, καὶ βληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ποσὶ μὴ διαβατὸς εἶναι. Οὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ. ἄκις, ποταμὸς σικελίας. ὁ δὲ νοῦς· αἱ νύμφαι τότε οὐκ ἦσαν περὶ σικελίαν ὅτε ὁ δάφνις ἀπώλετο. ἴσως διὰ τὸ νύμφης ἐρᾶν ὑπερηφανευούσης αὐτὸν αἰνισσόμενος ὡς οὐδὲ τῶν λοιπῶν ἀλλόθι οὐσῶν. ἄκις δὲ, παρὰ τὸ ἀκίδι ἐοικέναι τὰ ῥεύματα. νυμφόδωρος ἐν ζ περὶ σικελίας. θαυμάζομεν φησὶν, ὅτι δάφνιδος ἄκις ποταμὸς σικελίας ἐνῶν. ἄλλως, ὁ νοῦς· πᾶ ποκ' ἄρ' ἦσθα. ποῦ ποτε ἄρα ἦτε; ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ πηνειοῦ ἦτε. ποταμὸς οὗτος θετταλίας. ἢ κατὰ τὰ καλὰ τέμπη τοῦ πίνδου. ποταμὸς καὶ οὗτος θετταλίας. οὐ γὰρ δὴ ἄ-

χετε, ἤγουν ᾠκεῖτε τὸν μέγαν ῥοῦν ποταμοῦ τοῦ ἀνάπου. τῆς σικελίας οὗτος ποταμός. οὐδὲ τὴν σκοπιὰν τῆς αἴτνης. περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ τὴν ὑψηλὴν αἴτνην. οὐδὲ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τοῦ ἄκιδος. ποταμὸς καὶ οὗτος σικελίας. ἤγουν, οὐ γὰρ τὴν σικελίαν ᾠκεῖτε τότε. λέγει δὲ ἀπεῖναι τὰς νύμφας, ἐπεὶ νύμφης ἤρα ὁ δάφνις. ἧς ἀπούσης μετὰ τῶν ἄλλων δηλονότι, ἐτελεύτα. εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἴσως ἀπέθανε. Τῆνον χὡ 'κ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα. γράφεται καὶ, χὡ 'κ δρυμοῖο λέων ἂν, ἔκλαυσε. τινὲς αἰτιῶνται τὸν θεόκριτον ἐν σικελία λέγοντες μὴ εἶναι λέοντα. ἀλλὰ προστιθεμένη ἡ ἂν συλλαβή, λύει τὴν αἰτίαν. ἵνα ᾖ. τῆνον ἂν ἔκλαυσεν εἰ ἐν σικελία ἦν, καὶ ὁ λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἢ καὶ εἰ ἐγένετο γὰρ ἐν σικελία λέων, κἀκεῖνος τοῦτον ἐθρήνησεν. ἄλλως. τῆνον μὰν θῶες. ἐκεῖνον οἱ θῶες. ἐκεῖνον οἱ λύκοι ὠρύσαντο. ἤγουν ὠρυόμενοι ἐθρήνησαν. ἢ ἐκεῖνον ἢ θῶες ἐγυρήσαντο δηλονότι. οὐ γὰρ τὸ ὠρύσαντο δύναται καὶ ἐπὶ τῶν θώων λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ συνυπακούεται γοῦν τὸ οἰκεῖον κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προρρηθέντος. ἐκεῖνον καὶ ὁ λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἀνέκλαυσε θανόντα. Αρχετε βωκολικᾶς. ὅρα τὴν ἡδονὴν, ἀντῳδὴ δὲ τὸ σχῆμα. ἥτις γίνεται οὕτως, ὅταν λαλῇ ᾠδὴν ἄλλῳ, ἢ ἄλλῳ ἀποκρίνεται. Δαμάλαι μὲν. αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνάμεναι. πόρτιες δὲ αἱ μορφαὶ αἱ μήπω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι. ἄλλως. πολλαὶ οἱ πὰρ ποτί. πολλαὶ δὲ βόες παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ. πολλοὶ δὲ ταῦροι. πολλαὶ δὲ δαμάλαι, ἀντὶ τοῦ δαμάλεις, καὶ

πόρτιδες πολλαί. ἀπὸ κοινοῦ ὠδύραντο. ἤγουν, ἐθρήνησαν. βόες, αἱ τέλειαι. δαμάλεις, καὶ πόρτιδες, αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι, μηδὲ ὀχευθεῖσαι. αἱ πόρτιδες δὲ, καὶ ἐπιαττικέστεραι τῶν δαμάλεων. αὐτοὶ δὲ τῶν ἀρρένων, μόσχοι τὰ νεογνὰ, καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητράσιν ἔτι. ταῦροι δὲ οἱ τέλειοι. ἔστι δὲ, ἡ δάμαλις τῆς δαμάλεως. οἱ ποιηταὶ δὲ, καὶ ἡ δαμάλη τῆς δαμάλης λέγουσιν ἀφ' οὗ ἐνταῦθα, αἱ δαμάλαι. Ἦνθ' ἑρμᾶς. ἦλθεν ὁ ἑρμῆς πρώτιστος. ἢ ὡς φίλος δάφνιδος, ἢ ὡς ἐραστής. τὸ δὲ λ εἰς ν τρέπουσιν οἱ δωριεῖς οὐ πάντοτε, ἀλλ' ὅταν αὐτὸ τὸ θ, ἢ τὸ τ ἐπιφέρηται. οἷον βέλτιστος βέντιστος, φίλτατος φίντατος, οὕτως οὖν καὶ τὸ ἦνθ' ἑρμᾶς. Ἦνθ' ὁ πρίαπος. οἰκείως. ἀγροίκης γὰρ ἦν ὁ πρίαπος ὡς καὶ ὁ δάφνις. ἴσως διὰ τὸ κάλλος υἱὸς ἀφροδίτης. ἄλλως. ἢ ἐρωμένον τοῦ δάφνιδος. ἢ ὡς υἱὸς ἀφροδίτης. Κῆφα. καὶ ἔφη. ἔστι δὲ τὸ πάθος, ἔκλειψις καὶ κρᾶσις. Ἁ δέ γε κώρα. τὸ ἑξῆς. ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν τὴν κρήνην ζητοῦσά σε. διὰ μέσου γὰρ ὁ στίχος τὸ ἄρχετε βουκολικᾶς. Ποσσὶ φορεῖται. μανιωδῶς φέρεται. καθόλου τὰ εἰς ται λήγοντα ῥήματα ὅταν ἔχει τὸν παραληγόμενον καὶ προπερισπώμενον παροξύνουσιν οἱ δωριεῖς. ὅταν δὲ βαρυνόμενον, ὁμοίως ἡμῖν ἐκφέρουσιν. Ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι. γράφεται, μοῖσαι πάλιν. τὸ πάλιν δὲ ὑποστροφῆς ἀρχὴν ποιούμενος, φησίν. αἱ παραγραφαὶ δὲ συστέλλουσι τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ἄρχετε βουκολικᾶς, λέγεται ἐπῳδῆς τάξιν ἔχειν. Ζατεῦσαι. αἰολικόν. σύμπλεον δὲ τοῦτο τοῖς ἐπάνω

πάντη δὲ πλανᾶται ζητοῦσά σε. εἰρωνευόμενος δὲ λέγει πρὸς αὐτὸν τοῦτο αὐτὸς γὰρ μᾶλλον ἐζήτει. διὰ τοῦτο καὶ δύσερως. τινὲς δέ φασιν ὅτι οὐ διὰ τὴν νύμφην ἀλλὰ διὰ τοῦ βασιλέως θυγατέρα δι' ἣν ἐπηρώτα. ἄλλως· ζατεῦσα· εἰρωνεύεται δέ· ζητεῖ γὰρ αὐτὸς μᾶλλον, οὐ ζητεῖται ὑπὸ τῆς νύμφης. ἢ καὶ παρηγορητικὸς ὁ λόγος. Δύσερώς τις ἄγαν. δύσκολον ἔρωτα ἔχεις καὶ παντελῶς ἀπροσμήχανον. ζητοῦσα γὰρ ἡ νύμφη περιέρχεται. παρηγορῆσαι θέλων, τοῦτο φησὶ πρὸς αὐτόν. ἄλλως. τὸ πᾶν. ἦλθεν ὁ ἑρμῆς πρώτιστος ἀπὸ τοῦ ὄρους. εἶπε δὲ δάφνιδι τίς σε καταφρύχει ἤγουν, δαπανᾷ. φθείρει; τίνος εἵνεκα ὦ ἀγαθὲ κατὰ τοσοῦτον ἔρασαι, ἀντὶ τοῦ ἐρᾷς; ἦλθον οἱ βουκόλοι, μετὰ τὸν ἑρμῆν δηλονότι. ἦλθον οἱ ποιμένες. οἱ αἰπόλοι. πάντες ἀνηρώτων τί κακὸν ἔπαθεν. ἦλθεν ὁ πρίαπος καὶ ἔφη. ὦ δάφνι τάλαν. ἤγουν ἄθλιε. τί σὺ τήκῃ. ἤγουν, διαρρέῃ. φθείρῃ; ἡ δὲ κόρη ἀνὰ πᾶσαν πηγὴν, ἀνὰ πάντα τὰ ἄλση, φέρεται τοῖς ποσὶ ζητοῦσά σε δηλονότι· παραμυθούμενος δὲ αὐτὸν τοῦτο λέγει. δύσερώς τις ἄγαν εἶ. ἤγουν οὐκ ἡδέως ἐρᾷς. οὐ καλῶς διοικῆσαι τὸν σαυτοῦ ἔρωτα δυνάμενος. καὶ ἀμήχανος. ἤγουν, ὑπ' οὐδεμιᾶς μηχανῆς μετριώτερος περὶ τὸν ἔρωτα, γενέσθαι δυνάμενος. Βούτας μὲν ἔλεγευ. βουκόλος ὢν φησὶν, οὐ κατὰ τοὺς βουκόλοις ἐρᾷς. παρ' ὅσον οἱ μὲν βουκόλοι πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐγκρατεῖς. οἱ δὲ αἰπόλοι, λάγνοι. ἡ δὲ αἰτία· ὅτι καταφερέστεραι οὖσαι αἱ αἶγες, δελεάζουσι τοὺς αἰπόλους. ἄλλως. παροιμία τοῦτο, ἀντὶ τῶν ἡ σύ-

χῶν μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων. ἔπειτα δὲ ἀγρίων. αἱ γὰρ βόες, ἥμεροί εἰσιν. ἀπὸ γοῦν τῶν βοσκομένων καὶ οἱ βόσκοντες αὐτὰς τοιοῦτοι λέγονται. αἱ δὲ αἶγες ἄγριαι. παρόσον καὶ εἰς τὰ ὕψη τῶν ὀρῶν, καὶ εἰς κρημνώδεις τόπους βόσκονται. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ οἱ αἰπόλοι, τοιοῦτοι λέγονται. Ὡ᾽πόλος. ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ α εἰς ω μέγα. μένοντος προσγεγραμμένου τοῦ ι. οἷον, ὁ αἰπόλος. ὡ᾽πόλος. οἱ αἰπόλοι ὡ᾽πόλοι. ἄλλως. βούτας μὲν. ὁ νοῦς. βουκόλος μὲν ἐλέγου. νῦν δὲ ὡμοίωσαι ἀνδρὶ αἰπόλῳ. τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν, οὐκ ἀξίως τῆς σαυτοῦ τάξεως διετέθης. βουκόλος γὰρ ὤν, ὤφειλες μεγαλοπρεπής τις εἶναι. καὶ γενναίως τοὺς ἔρωτας καὶ τὰ συμπίπτοντα δύνασθαι φέρειν. νῦν δὲ ὡς ἔοικεν ἐλέγου μόνον βουκόλος. τῇ ἀληθείᾳ δὲ οὐκ εἶ μικροπρεπῶς διακείμενος, καὶ τοιαῦτα πάσχων, οἷα ἂν αἰπόλος ἀνὴρ ἔπαθε. πρὸς ὃ ἐπάγει. ὁ αἰπόλος ὅτε ὁρᾷ τὰς μηκάδας, ἤγουν τὰς αἶγας οἷα ἀντὶ τοῦ ὅπως ἐπιρρηματικῶς βατεῦνται, ἤγουν βατεύονται, τοῖς τράγοις μίγνυνται, τήκεται κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς. ἤγουν, διαῤῥεῖται φθείρεται. ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἐγένετο. καὶ σὺ ἐπειδὰν ὁρᾷς τὰς παρθένους ὅπως γελῶσι, τήκῃ τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οὐ σὺν αὐταῖς χορεύεις. Τὼς δ᾽ οὐδέν ποτε λέξαθ᾽ ὁ βουκόλος. πρὸς τούτους δὲ οὕστινας ἄνωθεν εἴπομεν, ἤτοι τοὺς βούτας τοὺς ποιμένας. καὶ τοὺς αἰπόλους, τὸν πρίαπον καὶ τοὺς λοιπούς, οὐδὲν ἐφθέγξατο ὁ βουκόλος, ἤτοι ὁ δάφνις. Ἀλλὰ τὸν

αὐτῷ, ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα ἐπέραινε, καὶ διήνυε μέχρι καὶ τῆς μοίρας. τοῦτο διχῶς· ἐὰν μὲν γὰρ ἐκτείνωμεν τὸ ας, σημαίνει γενικὴν πτῶσιν· ἐὰν δὲ συστέλωμεν αὐτό, αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς. ἐκεῖνοι γὰρ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκφερομένας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου, διὰ τοῦ ου ἐκφέρουσιν. ἄλλως. τὼς δ' οὐδέν. πρὸς τούτοις· ἤγουν τοῖς νομεῦσι καὶ τὸν πρίαπον, οὐδὲν ἔλεξεν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀπεκρίνατο ὁ βουκόλος. ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ ἀπεκρίνου ἀλγεινὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τὸ τέλος ἤνυε, ἤγουν ἐπέσπευδε τὸ τῆς μοίρας· ἤγουν, ὃ ἡ μοῖρα αὐτῷ ἀπεκλήρωσεν. ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα. ἦλθε καὶ ἡ ἡδεῖα κύπρις γελάσασα καὶ ἔφη. βούτα ὑπ' ἀργαλέου ἐλυγίσθης ἔρωτος καὶ ἐκάμφθης; ταῦτα δὲ ὡσὰν μυκτηρισμῷ λεληθύα φησὶν ἡ κύπρις. εὔπολις· οἷον λογίζεται καὶ συστρέφει τὸν αὐχένα. ἄλλως. τὸ ἁδεῖα, καὶ ἁδία ποιητικῶς λέγεται· ἐὰν δὲ γράφεται διὰ τοῦ ι ἁδία ἡ διὸς θυγάτηρ ἐναντίως βούλεται. θέλει γὰρ εἰπεῖν φανερῶς μὲν γελῶσα· λανθάνειν δὲ βαρυνομένην ὡσὰν τῷ δάφνιδι. ταῦτα ὡσὰν μυκτηρισμῷ λέγει ἡ ἀφροδίτη. ἄλλως. ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα. ἦλθε γε μὴν, καὶ ἡ κύπρις ἡ ἡδεῖα γελῶσα. λάθρα μὲν γελῶσα, βαρὺν δὲ θυμὸν, ἤγουν, βαρεῖαν ὀργὴν, ἀνέχουσα. τουτέστιν, ἀναδεδεγμένη. βαρεῖα δὲ ὀργή, ἣν οὐκ αὖτις ῥαδίως ἐνέγκαι. καὶ εἶπε. τὺ θὴν ὦ δάφνι κατεύχευ. ἀντὶ τοῦ εὔχου· ἐγκαυχῶ λιγυξεῖν, ἤγουν λυγίσειν, καταπαλαίσειν τὸν ἔρωτα· εἶτ' οὐκ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τοῦ ἀλγεινοῦ ἐλυγίχθης; τὸ

δυσεριέων δὲ τὸ ὀξύν. ἐπεὶ γὰρ οὕτοι ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐνεργητικοῦ, λυγιξῶ λέγουσιν ὡς πλέξω, ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐλιγύχθης λέγουσιν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου ὡς ἐπλέχθης. ἄλλως. λυγιξεῖν. καταδῦσαι. τουτέστι, περιέσεσθαι τοῦ ἔρωτος ἐγκαυχῶ. ἴσως γὰρ ὁ δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὴν θεὸν, ταύτην ὑπέσχετο τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν. ἢ λυγιξεῖν, τοῖς βεργίοις δῆσαι. ἤτοι δῆσαι λύγοις, παρὰ τὸ δεσμεύειν. καὶ ὅμηρος. δίδη μόσχοισι λύγοισιν. ἢ θλάσαι. ἁπαλὸς γὰρ ὁ λύγος. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀμαυρῶσαι δηλοῦν. λυγρὰ γὰρ τὰ σκοτεινά. ἢ λυγιξεῖν, κάμψειν δεσμεύειν. λυγίσω καὶ δωρικῶς λυγιξῶ ἀπὸ τοῦ λύγος τὸ βεργίον καὶ ὁ δεσμός. ἴσως γὰρ ὁ δάφνις περιέσεσθαι τοῦ ἔρωτος μεγαλορρημονήσας, ταύτην ἔπαθε τὴν ποινήν. Τὰν δ᾽ ἄρα χ᾽ ὁ δάφνις ποταμείβετο. πρὸς ταύτην καὶ ὁ δάφνις ἠμείβετο. ἀντὶ τοῦ ἠμείψατο ἤγουν, ἀπεκρίνατο. ὦ κύπρι βαρεῖα. ἤγουν ἐπαχθής. βαρὺ ἀντὶ ὄγκου. ὦ ἐναντίον τὸ κοῦφον. ἀφ᾽ οὗ βαρὺς, ὁ δυσκίνητος καὶ ὁ ἐπαχθής.

Κύπρι νεμεσητή. ἤγουν, ἀξία μέμψεως. κύπρι ἀπεχθὴς ἤγουν μεμισημένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἤδη γὰρ ὁ ἥλιος φράσδει ἡμῖν πάντα, ἤγουν δείκνυσι φανερὰ ποιεῖ. διὰ τὴν μετὰ τοῦ ἄρεος αὐτῆς μῖξιν λέγει, ἣν ἔδειξεν ὁ ἥλιος. δεδύκει ὁ δάφνις. ἤγουν ἐκλείπει. ἀπὸ σβέννυται, καὶ ἐν τῷ ἅδῃ κακὸν ἄλγος ἔσται τοῦ ἔρωτος, ὥσπερ ἐν τῇ ζωῇ δηλονότι. δοκεῖ γὰρ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν ἔρωτα. διὸ καὶ ταύτην ἄλλος αὐτῷ τὴν δίκην ἐπήνεγκε. τὸ δὲ ἄμμιν, ἡμῖν ἐστί. καὶ ῥοπῆ

σταθὶς η, δωρικῶς καὶ προσθέσει τοῦ μ αἰολικῶς, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου, ἄμμιν. Οὖ, λέγεται τὰν κύπριν. τὸ οὐ δασύνεται. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὅπου. λείπει δὲ τὸ καταισχῦναι. ἵν᾽ ᾖ τὸ ὅλον, ὅπου ὁ βουκόλος ἀγχίσης, τὰν κύπριν, καὶ τὴν ἀφροδίτην, καταισχῦναι λέγεται. ἀγχίσης γὰρ ὁ αἰνείου πατὴρ, κατὰ τὴν ἴδην ἐμίγη ἀφροδίτῃ, καὶ αἰνείαν ἐγέννησεν ὡς ἑξῆς ἐπιφέρει ἕρπε ποτ᾽ ἴδαν, ἕρπε ποτ᾽ ἀγχίσαν ἀντὶ τοῦ ἄπελθε πρὸς τὸν βουκόλον ἀγχίσην βουκόλον δὲ καὶ ὅμηρος τὸν ἀγχίσην φησίν. Ἧμιν ὑπ᾽ ἀγχίσην τέκε βουκολέοντα. ἄλλοι δὲ, οὐ προσυπακούουσι τὸ, καταισχῦναι. ἡ δὲ ἴδη, ὄρος φοίνικος. δύνανται δὲ καὶ πάντα τὰ ὄρη, τῇ ἴδῃ τῇ προσηγορίᾳ καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἴδῃ ἡ βοτάνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν καὶ θεάσασθαι. ἀφ᾽ ὑψηλοῦ γάρ τις ἐφιστάμενος, δύναται πόῤῥω ἰδεῖν. καλεῖ δὲ ἴδη, καὶ ὄρος κρήτης. Τηνεὶ δρύες. ὥστε σκέπειν τὸν ἀγχίσην συνερχόμενον αὐτῇ. ἢ ὥστε σκέπειν σε συνερχομένην τῷ ἀγχίσῃ. ἐνταῦθα δὲ κύπειρον. ταπεινὴ βοτάνη καὶ μὴ δυναμένη σκέπειν σε. κύπειρον δέ τινες λέγουσι τὸ παρ᾽ ἡμῖν βούτομον. Ὧδε καλὸν βομβεῦντι. ἀντὶ τοῦ κατηγορούσας τῆς ἀκρασίας εὑρήσεις τὰς μελίσσας ἃ πρὸς ἡμᾶς ἥκεις, διὰ τοῦ βόμβου τοῖς ὁδοιπόροις ἐπαγομένας. Σμῆνη δὲ, τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα, ὡς ἡσίοδος. Ὡς δ᾽ ὅταν ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι. ἄλλως ὁ νοῦς. Ἕρπε ποτ᾽ ἴδαν. ἕρπε ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου πρὸς τὴν ἴδην. ὅπου λέγεται ὁ βουκόλος τὴν κύπριν γνῶναι. δηλονότι αἰσχῦναι.

ἀπέρχου πρὸς τὸν ἀγχίσην. οὗτος γὰρ ὁ βουκόλος, ὃν λέγουσι συγγενέσθαι αὐτῇ ἐν τῇ ἴδῃ. Τηνεὶ δρύες. ἐκεῖ δρύες κρύπτειν σε δηλονότι δυνάμεναι. ὧδε ἤγουν ἐνταῦθα, κύπειρος. βοτάνη τίς ἐστιν αὕτη μικρὰ καὶ εὐώδης. ὧδε μέλισσαι βομβεῦσιν ἐμμελῶς ποτὶ σμήνεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις. ἐπαγόμεναι δηλονότι τὰς ὁδίτας. Ωραῖος χ᾽ ὤδωνις. ἀντὶ τοῦ τρυφερός. ὅθεν καὶ τὸ θρύπτεσθαι, ὡραΐζεσθαι φησὶ μένανδρος. Ωραΐζεθ᾽ ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζων. ὡς καὶ ἡσίοδος. Ωραίαν δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι. ἄλλως. ὁ νοῦς. Ωραῖος χ᾽ ὤδωνις. ἤγουν, ἀκμάζων καὶ εὐειδής. ἐπεὶ καὶ μῆλα ἤγουν πρόβατα βόσκει. καὶ πτῶκας ἤγουν λαγωοὺς τοξεύει. τοῦτο γὰρ τὸ βάλλει. καὶ πάντα τὰ θηρία. ἢ καὶ θηρία τἄλλα. γράφεται γὰρ καὶ οὕτω. διάκει. τουτέστιν ἀγρεύει σκώπτει δὲ αὐτὴν ὡς ἐρῶσαν τοῦ ἀδώνιδος. τοῦ δὲ πτῶκας τὸ ας μακρόν. οἱ γὰρ δωριεῖς τῶν εἰς ος ληγόντων εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, ὁμοίως παροξυνοῦσι καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ α. θόας, φώας. ὅτι τὰς παρ᾽ ἡμῖν εἰς ος ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, ἐκεῖνοι διὰ τῆς ας προφέρουσιν. Ωραῖος χ᾽ ὤδωνις. Ιστορία. κινύρου τοῦ ἀπόλλωνος καὶ σμύρνης θυγάτηρ μοῖρα. ἥτις κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης ἠράσθη τοῦ πατρός. ὅτι λύσασα τὰς τρίχας, οὐδὲ ἀφροδίτην ἔφη ἔχειν τοιαύτας. ἐλάνθανε δὲ τὸν πατέρα στολιζομένη, καὶ συναναμιγνυμένη ὡς θεράπαινα. ὕστερον δὲ ἐγκυμονοῦσα, καὶ γεννῶσα τὸν ἄδωνιν, ἐφωράθη ἐφ᾽ οἷς αἰσθομένη, ἢ αἰσχυνομένη.

ηὔξατο εἰς ὁμώνυμον φυτὸν μεταλλαγῆναι. Αὖθις, ὅπως στάσῃ τινὲς περισπῶσιν, ἀλλ᾽ ἁμαρτάνουσι. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ὥς φησι λεπτίνης ὁμοίως ἡμῖν προφέρουσιν οἱ δωριεῖς. ἄλλως. αὖθις ὅρα ὅπως ἰοῦσα, στήσῃ πλησίον τοῦ διομήδους, καὶ λέγε ὅτι τὸν δάφνιν νικῶ τὸν βουκόλον. ἀλλὰ σὺ μώραινε, καὶ μάχου μοι. Ὦ λύκοι· ὦ θῶες· ὦ ἀνὰ ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι. οὐ μάτην φωλάδας καλεῖ, ἀλλ᾽ ὅτι ὥς φησι θεόφραστος καὶ σώπατρος ἐν τῷ περὶ ἄρκτων, φωλεοῖς οἱ ἄρκτοι χρῶνται. καὶ πολὺν φωλεύουσι χρόνον. ἢ ὅτι μόναι τῶν ἄλλων θηρίων αἱ ἄρκτοι τίκτουσι, καὶ φωλεοῖς αὐτοὶ κάθηνται. ἢ φωλάδες, αἱ κατάστικτοι. Χαίρεθ᾽ ὁ βωκόλος ὔμμιν. ὡς ἀποδημῶν τῆς ζωῆς τοῦτο φησί. τὸ γὰρ χαίρειν, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀποδημίας λέγεται. ἐνίοτε δὲ προσαγορεύουσιν ἁπλῶς σημαίνει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ δάφνις, οὐκέτι κατὰ τὴν ὕλην ἀναστραφήσομαι δηλονότι. οὐκέτι κατὰ τοὺς δρυμοὺς, οὐ κατὰ τὰ ἄλση. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγεται ὕλη καὶ ἄλσος. δρυμὸς δὲ, ὅς καὶ δρυμὼν λέγεται. Χαῖρ᾽ ἀρέθοισα. πηγὴ ἐν συρακούσαις τῆς σικελίας εἰς ἣν εἰς ῥέει ὁ ἐξ ἀρκαδίας ἀλφειὸς ποταμός. ἢ ἀρέθουσα κρήνη ἐν συρακούσαις. ἢ ἐν σικελίᾳ ἣν φασὶ διὰ πελάγους ἀλφειὸν ἥκειν. ὥς φησιν ἴβυκος παριστορῶν περὶ τῆς ὀλυμπίας φιάλης. ἄλλως. ὅτι ἀρέθουσα σικελικὴ κρήνη, πρόδηλον. δοκεῖ δ᾽ ὑπ᾽ ἀλφειοῦ πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν εὐβοίᾳ ἀρέθουσα. καὶ ἄλλη ἐν σάμῳ. περὶ κόρακος πέτρη, καὶ ἐπὶ κρήνῃ ἀρεθούσῃ. χαριέντως δὲ καὶ ἐπαφρόδιτός φησιν, ὅτι ἀρε-

θούσας καλοῦσι τὰς κρήνας. ἄλλως. ἀρέθουσα πηγὴ ἐν σικελίᾳ. ἧς ἔλεγον ἐρᾶν τὸν ἀλφειὸν τὸν ποταμόν. Καὶ ποταμοὶ τοὶ τῆνδε χεῦντι καλὸν ὕδωρ. ἢ καθαρὸν ἢ μετὰ κάλλους ῥέον. κατὰ θύμβριδος. ποταμὸν σικελίας εἶναί φασι καὶ τοῦτον. ἄλλως. θύμβρις κατά τινα γλῶσσαν ἡ θάλασσα. τινὲς δὲ σικελίας ποταμόν. ἔφησαν θύμβριδα. ἢ θύμβρις, ποταμὸς σικελίας. ἐφ' ᾧ, μυθεύεται ἡρακλῆς τὰς ἐκ τῆς ἐρυθείας βοῦς ἐλαύνων ἐνταῦθα ἀφίκετο. γενομένου δὲ χειμῶνος ἀνυπερβλήτου, χῶσαι τὸν ποταμὸν, καὶ ἐπίπεδον ποιῆσαι. ἐφ' ὃν οἱ κέφαλοι διαδείκνυνται καὶ τοιχοῦντες. ἀσκληπιάδης δὲ ὁ μυρλεανὸς, διὰ τοῦ δ, γράφει δύμβρις. ἢ κατὰ γλῶσσαν θάλασσα. ἄλλοι δὲ ὑπὸ τύμβριδος. ἔστι δὲ καὶ οὗτος, ποταμὸς σικελίας. Δάφνις ἐγὼν ὅδε. κατὰ ἐπανάληψιν τοῦτο λέγεται, πρὸς τὸ ὁ βουκόλος ὕμμιν ἀποδιδόμενον. ἡ γὰρ συνέχεια τοῦ λόγου, οὕτως ἔχει. ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ ὁ δάφνις οὐκέτι ἀναστραφήσομαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τοὺς δρυμοὺς, καὶ τὰ ἄλση. ὁ δάφνις ἐγὼ οὗτος ἐκεῖνος ὁ τὰς βοῦς ἐνταῦθα βόσκων. ὁ δάφνις ὁ τοὺς ταύρους, καὶ τὰς δαμάλεις ἐνταῦθα ποτίζων. τὸ δὲ χαῖρε ἀρέθουσα καὶ τὸ ἑξῆς μέχρι τοῦ δάφνις ἐγὼ, διὰ μέσου. Ω πὰν πάν. ποιητικὴ ἐπανάληψις. ἢ μή τις πιθανεύοιτο λέγων, ὡς ὁ νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος ὦ τὸ πᾶν σὺ ὦ πάν. ἵνα τὸ μὲν πρῶτον περισπασθῇ, τὸ δὲ δεύτερον ὀξυτονηθῇ. τὸν δὲ πᾶνα, οἱ μὲν πηνελόπης. καὶ ὀδυσσέως, ἢ ἑρμοῦ. ἄλλοι δὲ, διὸς καὶ καλλιστοῦς. ἕτεροι δὲ αἰθέρος καὶ οἰνηΐδος, ἢ νηρηΐδος. ἔνιοι δὲ,

οὐρανοῦ, καὶ γῆς. Λυκαίου. ὑπὸ τῷ λυκαίῳ φησὶ χωρίῳ, καλουμένῳ καλλιστοις· ὡς ὁ ἐλθοῦσαν τὴν λυκάονος καλλιστὼ θυγατέρα ἄρκτον οὖσαν, ὑπὸ ἑρμοῦ τραφῆναι. ἣν φησὶν ἄρατος ἐν οὐρανῷ ἠστερίσθαι. Μέγα μαίναλον. μαίναλον, ὄρος ἀρκαδίας ἀπὸ μαινάλου τοῦ λυκάονος υἱοῦ ἑρμοῦ. ἔνθα ἡ ἀταλάντη τῷ ἰάσονι παρέσχετο δόρυ ξένιον.

Δεξιτερῇ δ' ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον ὅ ῥ' ἀταλάντη.
Μαινάλῳ ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν.

Ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον. τοῦ ὄρους τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ ἐπιρρέεσθαι τοῖς τῶν ὑετῶν ὄμβροις, καὶ πηγῶν ὕδασιν. ἢ ὄνομα πόλεως, πρὸς τῷ ὁρίῳ τῷ ἀχαϊκῷ. ὁ αἰπύτου τάφου κεφαλή. καὶ ὅμηρος. Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ὡς ὅν φασι τὰ εἰσερχόμενα ζῶα ἄγονα γίνεσθαι. ἀγαθὸν δὲ, ἤγουν ἔκπληξιν ἔχον, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα. ἄλλως ὁ νοῦς. ὦ πὰν πάι. εἴτε εἶ κατὰ τὰ ὄρη τὰ μακρὰ, ἤγουν, τὰ ἐπὶ πολὺ διήκοντα τοῦ λυκαίου. ὄρος δὲ ἀρκαδίας τὸ λύκαιον, εἴτε σύγε περιέρχῃ τὸ μέγα μαίναλον, ὄρος καὶ τοῦτο ἐν ἀρκαδίᾳ. ἐλθὲ ἐπὶ τὴν νῆσον τὴν σικελὴν, ἀντὶ τοῦ τὴν σικελικήν. τῆς ἑλίκης δὲ τὸ ῥίον κατάλιπε καὶ τὸ ὑψηλὸν μνῆμα ἐκείνου τοῦ υἱοῦ τοῦ λυκάονος. ἤγουν τοῦ μαινάλου. ἀφ' οὗ τὸ ὄρος μαίναλον. ὃ καὶ τοῖς θεοῖς ἐστὶ θαυμαζόμενον. τὸ δὲ ῥίον ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς πελοποννήσου. ἐναντίως τῷ καλουμένῳ ἀντιρρίῳ τετραμμένον. Ἴτε λήγετε. ὥσπερ ἤρξασθε. οὕτω καὶ λήγειν ποιήσατε. παρακελευσματικὸν ἐπίρρημα τὸ ἴτε, ἀντὶ τοῦ ἄγετε. Ἔνθ' ὦναξ. ἐλθὲ ὦ ἄναξ. καὶ τήνδε τὴν καλὴν σύ-

ριγγα τὴν γλυκύφωνον, τοῦτο γὰρ τὸ μελίπνοον ἐκ κηροῦ εὐπήκτου οὖσαν περὶ τὸ χεῖλος ἑλικτὴν ἤγουν περιειλημμένην, φέρε. ἀντὶ τοῦ λάβε. ὄντως γὰρ ἐγὼ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἤδη ἕλκομαι εἰς τὸν ἅδην. εὔπηκτον δὲ λέγει τὸν κηρὸν, ὡς εὐκόλως πηγνύμενον. καὶ μελίπνοον τὴν ὀδωδυῖαν διὰ τὸν κηρόν. ἄλλως. τὸ ἑξῆς. λάβε τὴν σύριγγα τὴν ἐκ κηροῦ εὐπήκτου περὶ τὸ χεῖλος εἱλουμένην ἐν τῷ συρίζειν. Φορέοιτε βάτοι. ἡ βάτος θηλυκῶς λέγεται. ὁμοίως ἐνταῦθα καὶ ἡ νάρκισσος. παρὰ δὲ τῷ ἀριστοφάνει, ἀρσενικῶς λέγεται. ὑπὸ ἀρκεύθοισι κομάσαι. ἄρκευθος. εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. τὸ δὲ κομάσαι, ἀντὶ τοῦ ἀναθῆλαι. τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν. ἄλλως. νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε. νῦν δ' ἴα μὲν αἱ βάτοι φορέοιτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε, τουτέστι, γεννᾶτε. ἐκφέρετε. φέρετε δὲ αἱ ἄκανθαι. ἡ δὲ καλὴ νάρκισσος, κομάσαι ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω ἐπὶ ταῖς ἀρκεύθοις. ἀκανθῶδες φυτὸν ἡ ἄρκευθος. τὸ δὲ κομάσαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ κομέω κομῶ. ὃ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φυτῶν. πάντα δὲ ἐνηλλαγμένα γενέσθω. κατὰ τὸ ἄνω ποταμῶν χωροῦσιν αἱ πηγαί. καὶ ἡ πίτυς ὄχνας, ἤγουν ἄπια ἐνέγκαι, ἀντὶ τοῦ ἐνεγκάτω. γεννησάτω ἐκθρεψάτω, ἐπεὶ ὁ δάφνις ἀποθνήσκει. Ὄχνας. ἀπίους. καὶ ἀχράδας, ἢ καὶ ἀχλάδας. ἀχλάδας μὲν διὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὄχλησιν οἱονεὶ ἐμποιεῖν. ὀχλάδάς τινας οὔσας. ὄχνας δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄρχειν δοκεῖν. ἀπίους δὲ, ὅτι πρῶτον ἐν πελοποννήσῳ δοκοῦσι φῦναι, ἣ ἐλέγετο ἀπία. Κὴξ ὀρέων τοὶ σκόπες. ἀλέξαν-

δρός φησι τοὺς σκῶπας οὐκ ἐπιπρεπεῖς τῇ φωνῇ. διὸ
καὶ παρ' ὁμήρῳ φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γράφεσθαι.
Σκῶπές τ' ἴρηκές τε. οὐ δεῖ γάρ φησι γράφεσθαι χω-
ρὶς τοῦ σ. οἱ γὰρ σκῶπες φωνὴν ἀφιᾶσι. καλλίμα-
χος δέ φησι φθέγγεται, ὥσπερ ἐπισκώπων τῇ φω-
νῇ, ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. τυραννίων δέ φησι σκῶ-
πας τοὺς νυκτικόρακας. οἷον σκιόπας, τοὺς ἐν σκιᾷ ἔχον-
τας τὴν ὄπα. ἤγουν ἐν νυκτὶ ἔχοντας τὴν φωνήν.
ἄλλως. καὶ τὰς κύνας ὤλαφος ἕλκοι. ἀντὶ τοῦ,
καὶ τοὺς μαστοὺς τῶν κυνῶν, ὁ ἔλαφος ἑλκέτω. καὶ ἐκ
τῶν ὀρῶν οἱ σκῶπες ταῖς ἀηδόσι γαρύσαιντο, ἀν-
τὶ τοῦ εἰς ἔριν φωνῆς ἐλθέτωσαν. σκῶπας δὲ λέγουσιν
εἶναι τοὺς νυκτικόρακας. Χ' ὁ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπε-
παύσατο. ἢ ἀνεπαύσατο. εὐφήμως τὸ ἀποθανεῖν ἀ-
ναπαύσασθαι ἔφη. καὶ ὅμηρος. Ὣς ὁ μὲν αὖθις
πεσὼν, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. Τά γε μὰν λίνα
πάντα λελοίπει. ἐπεπληρώκει τὸ χρεών. καὶ ὅμηρος.
Γεινομένου ἐπένεισε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. λίνον
δὲ οἱ ποιηταὶ ἀντ' ἐλίου συνάπτουσιν ὅτι τὸ λῖνον ἐκ
γῆς. καὶ αὗται δὲ αἱ μοῖραι, ἐκ γῆς ἐπικλώθουσι
τοῖς ζώοις τὴν ἐκ γῆς ἀνάλυσιν. Ἔβα ῥόον. τουτ-
έστιν, ἀπέθανε καὶ τὸν ἀχέροντα διῆλθε. Τὸν
μοίσαισι φίλον. καθὸ πρῶτος εὕρατο βουκολικήν.
φίλον ἄνδρα. ἐπεὶ πάσαις οἰκείως διέτριβε. ἄλλως.
ὁ νοῦς. καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν, ἀπεπαύσατο. ἤ-
γουν, ἀπέπνευσεν. ἐτελεύτησε τὸν βίον. τοῦτον δὲ ἡ
ἀφροδίτη ἤθελεν ἀνορθῶσαι. ἤγουν, ἀνακαλέσα-
σθαι. ἀναζωῶσαι. τά γε μὰν λίνα, τουτέστι τὰ νοήματα

τα τὰ ὑπὸ τῶν μοιρῶν ἐπ' αὐτῷ κλωθόμενα, πάντα λελοίπει. ἤγουν, ἐξέλιπον. ἐπαύσαντο. καὶ ὁ δάφνις δ' ἔβη τὸν ῥόον τοῦ ἀχέροντος. δηλονότι ἔκλυσεν ἤγουν ἐκάλυψεν ἡ δίνη. τουτέστιν ἡ συστροφὴ τῶν ῥευμάτων τοῦ ἀχέροντος, τὸν ἄνδρα τὸν ὑπὸ τῶν μουσῶν φιλούμενον. ὡς τῶν ᾠδῶν δηλονότι τῶν προσφιλῶν αὐταῖς ἐπιμελούμενον. Τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ, ἤγουν μὴ μισούμενον ταῖς νύμφαις, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν δηλονότι φιλούμενον. Καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα καὶ τὸ σκύφος. ἤγουν, τὸ ποτήριον. ὡς αὐτὴν ἀμέλξας, σπονδὴν ποιήσω ταῖς μούσαις. εἶτα ἀποτείνει πρὸς τὰς μούσας καὶ φησὶν ὦ μοῦσαι, χαίρετε πολλάκις. τουτέστιν, ἀσπάζομαι ὑμᾶς πολλάκις. ἐγὼ δὲ χάριν ὑμῶν καὶ ἐσύστερον, ἤγουν εἰς τὸ ἐπιὸν, ᾄσω ἥδιον. Πλῆρές τοι μέλιτος. ἀντωνυμία τὸ τοι. εἴθε γένοιτο τὸ καλόν σου στόμα ὦ θύρσι, μέλιτος πεπληρωμένον. Πλῆρές τοι σχαδόνων. γράφεται καὶ πλῆρες ἐστί. σχαδόνες δὲ τὰ ἐκ τῶν κηφήνων κηρία, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. θεαίτητος δὲ, τοὺς κηροὺς τοὺς ἔχοντας τῶν κηφήνων τοὺς γόνους. οἵτινες ἡδὺ ποιοῦσι βρῶμα. οἱ δὲ, κοινότερον ἐπὶ τῶν κηρίων, ὧν τὸ μέλι ἐσθίεται. Καὶ ἀπ' αἰγίλω ἰσχάδα. αἴγιλος, δῆμος τῆς ἀττικῆς ἀπό τινος φυλῆς ἥρωος αἰγίλου. ὅτι δὲ αἱ ἀττικαὶ ἰσχάδες ἡδεῖαι. καὶ δίων μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ καὶ λακωνικὸν χωρίον αἴγυλον. τινὲς δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ νῆσος μεταξὺ κρήτης καὶ λακωνικῆς οὕτω καλουμένη. ἄλλως. πλῆρές τοι σχαδόνων. ἤγουν μέλιτος κηρίου. περισσὸν δὲ ἐνταῦθα τὸ τοί. καὶ ἀπ' αἰ-

γίλου εἴθε τράγοις ἰσχάδα ἡδεῖαν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. αἴγιλος γὰρ δῆμος ἐν ταῖς ἀθήναις. ἐπεὶ σύγε ἀείδεις φέρτερον. ἤγουν βέλτιον τέττιγος. Ἠνὶ δέ τοι. ἤγουν ἰδοὺ τὸ δέπας. θᾶσαι φίλος ὅπως καλὴν ὀσμὴν πέμπει. Ἐπὶ κράνῃσιν. ἀντὶ κρήναις ταῖς τῶν ὡρῶν δόξεις ἀποπεπλύσθαι. ἀντὶ τοῦ ἔαρι. ἐπεὶ ἀνθεῖ πάντα τότε. ἄλλως. δοκήσεις. ἤγουν δόξεις. νομίσεις πεπλύσθαι αὐτὸ, ἀντὶ ταῖς πηγαῖς τῶν ὡρῶν. οὕτως ἐστὶ δηλονότι ὡραῖον. Ὧ δ' ἴθι. ἤγουν δεῦρο ἐλθὲ κισσαίθα. ὄνομα αἰγὸς ἡ κισσαίθα. ἢ ἡ πρὸς τὸ γεννᾶν διάπυρος, καὶ θερμή. ἀπὸ τοῦ κισσῶ τὸ γεννῶ καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω. εἰ δὲ κιναίθα γράφεις, κιναίθα ἐστὶν ἡ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διάπυρος. ἤγουν, ταχεῖα αἴξ. ἀπὸ τοῦ κινῶ, καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω. ἄλλως. κισσαίθα ὄνομα αἰγός, ἐκ τοῦ κισσῶ καὶ τοῦ αἴθω ἡ κισσὸν λευκὸν κατανεμομένη. αἶθον γὰρ τὸ λαμπρόν. ἐκ δὲ τοῦ λαμπροῦ γίνεται μεταληπτικῶς τὸ λευκόν. Τὺ δέ. σὺ δὲ ἄμελγε αὐτήν. αἱ δὲ χίμαιραι, οὐ μὴ σκιρτήσετε, τῆς σιωνό μου δηλονότι στερούμεναι. μὴ ὁ τράγος. τὸ ου, ἀπὸ κοινοῦ. ἤγουν, οὐ μὴ ἐπιβῇ δηλονότι ὁ τράγος ὑμῖν.

Σχόλια εἰς τὸ β΄, τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον φαρμακεύτρια. κέχρηται δὲ ὁ Θεόκριτος ἐν τούτῳ δωρίδι διαλέκτῳ. προλογίζει δὲ σιμαίθα. Πᾶ μοι ταὶ δάφναι φέρε θέστυλι πᾶ μοι τὰ φίλτρα. στέψον τὰν κελέβαν. στεφάνωσον τὴν κελέβην. κελέβη δέ ἐστιν ὄνομα πόλεως. ἔστι δὲ καὶ ποτήριον ξύλινον κυλικῶδες εὐφορίων ἐν ποτηριοπλύτῃ. Ὅς τις ἐμὴν κελέβην ἀλυβηίδα μοῦνον ἀπηύρα. οἰὸς ἀώτῳ. προβάτου ἄνθει. ἀντὶ τοῦ ἐρίῳ. ὡς συνεργοῦντος δὲ τούτου πρὸς τὰς φαρμακείας θεραπεύεται. ἄλλως. στεφάνωσον τὴν κελέβην, τῷ λεπτοτάτῳ καὶ ἐξαιρέτῳ ἐρίῳ τοῦ προβάτου τῷ φοινικῷ ἤγουν τῷ κοκκίνῳ. ξύλινον δὲ ποτήριόν φασιν εἶναι τὴν κελέβην. Ὡς τὸν ἐμὸν βαρυνεῦντα. ἵνα τὸν ἐμὸν φίλον ἄνδρα βαρύνοντά με, καταθύσομαι. ἤγουν καταγοητεύσω. ἢ καταγοητεύουσα, ἐν πυρὶ καίουσα τὰ εἰς τοῦτο συντείνοντα φάρμακα. ὥσπερ τὸ λάβειν λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ σπένδειν, λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ χεῖν ἁπλῶς οὕτω καὶ τὸ θύειν. λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ τῶν παρόντων ἀπάρχεσθαι κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν.

οὗτοι γὰρ οὐκ ἀντὶ τοῦ σφάττειν τὸ ἐπιθύειν ὡς οἱ νεώτεροι ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν παρόντων. τὸ ἔρδειν δὲ καὶ τὸ ῥέζειν, ἔλεγον ἀντὶ τοῦ σφαγίων. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καίειν ἁπλῶς, καὶ ἐν πυρὶ τιθέναι τι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. Ἵνα καταθήσομαι. ὁριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. ὡς ἐν τῷ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω βαρυνεῦντα, ἀντὶ τοῦ βαρυνόντα. μέλλων ἀντὶ ἐνεστῶτος. οὕτω γὰρ συνεφαίνει τῷ μέτρῳ. βραχὺ ἔχων τὸ ρυ. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς υνω ῥήματα. ἀντὶ τοῦ μέλλοντος ἀεί, βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν. οἷον κρίνω κρινῶ. εὐρύνω, εὐρυνῶ. πλατύνω πλατυνῶ. Ἀρράξεν. ἔκρουσεν, ἀράσσω, δι' ἑνὸς ρ. οἱ ποιηταὶ δὲ ὅτε ἔχουσι χρείαν ἐκτεῖναι τὸ α καὶ ἕτερον ρ προστιθέασιν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ ἐκκλίνοντες, τὸ κοινὸν ἀράσσον λέγουσι τῇ προσθήκῃ τοῦ ρ τὴν ἀρχὴν αὔξοντες. Παλαίστραν. παλαίστρα ὁ τόπος ἔνθα παλαίουσι, καὶ αὐτὴ ἡ πάλη. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ προτέρου λέγεται σημαινομένου.

Ἀλλὰ σελαναία. τὶν δαερός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων. ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν ἥλιον. αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην. ἄλλως. τὰς ἔρωτι κατεχομένας τὴν σελήνην μετακαλεῖσθαι σύνηθες. ὡς καὶ εὐριπίδης ποιεῖ φαίδραν πράττουσαν ἐν τῷ καλυμμένῳ ἱππολύτῳ. κατά τι δὲ τοῦτο ἔπραττον, ἔνιοι φασὶν ὅτι, ἐπειδὴ σιγηλή ἐστιν ἡ νύξ, δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι σιγῆς καὶ νυκτὸς μένανδρος. ὦ νύξ. σοὶ γὰρ δεῖ πλεῖστον ἀφροδίτης. ἢ ὅτι καὶ ἡ σελήνη περὶ ἐρωτικὴν τινὰ νενόσηκε, παρὸ καὶ ταῖς τῷ αὐτῷ πάθει κεχρημέναις, συμπράσσει. ἢ ὅτι διάπυρος ἡ θεός,

καὶ τόδε πάθος τοιοῦτο. Τὶν γὰρ ποταείσομαι. σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω ὦ σελήνη. Τᾷ χθονίᾳ θ' ἑκάτᾳ. τὴν ἑκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν καὶ νερτέρων πρύτανιν, καθὰ καὶ σώφρων. ἥραν μιχθεῖσαν διὶ γεννῆσαι παρθένον. ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ τὴν γέννησιν ὑπὸ ταῖς νύμφαις δοθῆναι παρὰ τοῦ διὸς φέρεσθαι. αὐξηθεῖσαν δὲ, κλέψαι τὸ τῆς ἥρας μύρον, ᾧ τὸ πρόσωπον αὐτῆς αἰθόλῳ χριόμενον, καὶ δοῦναι εὐρώπῃ τῇ φοίνικος θυγατρί. αἰσθομένην τὴν ἥραν καὶ ἐφορμῆσαι βουλομένην αὐτὴν κολάσαι, τηνικαῦτα μὲν τὸ πρῶτον, εἰς γυναικὸς τετοκυίας οἶκον καταφυγεῖν. ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἄνδρας νεκρὸν φέροντας. ὅθεν τὴν μὲν ἥραν ἀποστῆναι, τὸν δὲ δία τοὺς καβείρους κελεῦσαι ἀναλαβόντας καθᾶραι. ἐκείνους δὲ ἐπὶ τὴν ἀχερουσίαν λίμνην ἀπαγαγόντας ἁγνίσαι. ὅθεν τὴν θεὸν ἀποκεκληρῶσθαι τοῖς τεθνεῶσι, καὶ καταχθονίαν φασίν. ἄλλως. τῇ δήμητρι μιχθεὶς ὁ ζεὺς, τεκνοῖ ἑκάτην. διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέθει. ἣν ὑπὸ γῆν πεμφθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πρὸς περσεφόνης ἀναζήτησιν. καὶ νῦν, ἄρτεμις καλεῖται, καὶ φύλαξ. καὶ δᾳδοῦχος. καὶ φωσφόρος. καὶ χθονία. Ταὶ, καὶ σκύλακες, διὰ τὸ σκύλακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ ἑκάτῃ. ἀριστοφάνης ἐνδαιταλεῦσι. Τὶ δὲ κυνίδιον λεπρὸν λευκὸν ἐπὶ ἱερείῳ τῇ θεᾷ εἰς τὰς τριόδους. ἄλλως. σκύλακες τὰ μικρὰ τῶν κυνῶν· ὑποκοριστικὸν γὰρ ὁ σκύλαξ. ἐνταῦθα δὲ σκύλακες, ἀντὶ τοῦ κύνες. τὴν ἑκάτην φασὶ, τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ περσεφόνῃ, τὴν ἑκάτην δὲ καὶ τὴν σε-

λήνην ἤδη καλεῖται ὡς νυκτερινὰς θεὰς, καὶ τὰ κατὰ τὴν νύκτα πραττόμενα ἐφορώσας. Ἀνάτ' ἠρία. ἠρία οἱ τάφοι· παρὰ τὸ ἐνηρίσθαι τῇ γῇ. ἢ παρὰ τὴν ἤδη ἐρχομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν. ἤγουν γῆν. ἢ ἐστὶν ἱερά. Ἑκάτα δασπλῆτι. ἢ ἣ οὐκ ἄν τις διαπελάσειεν. ἢ τὸ δα ἐπιτατικὸν, πολυπέλαστε. ἢ αὐτὴ τοῦ πολεμικοῦ. ἵν' ἔγκειται ἡ δαΐς, τουτέστιν ἡ μάχη. ἢ προσπελάζουσα ταῖς δαισί· τουτέστι φωσφόρος ἐπεὶ ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ. ἄλλως. νεκύων ἀνά τ' ἠρία. ἤγουν διὰ τῶν μνημάτων, καὶ τοῦ μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. δασπλῆτι δὲ σφόδρα πλησιάζουσα. καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπήδει. ἤγουν μέχρι τέλους παράμενε. τὰς μεγείας ταύτας ποιοῦσα χείρους οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς κίρκης, οὐδὲν οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς μηδείας, οὔτε τῶν μαγειῶν τῆς ξανθῆς περιμήδης. Μήτε τι κίρκης. ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ σεληναίῳ ὄρει, ὅρμους δεικνύουσι τῆς μηδείας, καὶ κίρκης, ἐν οἷς ἔκοπτον τὰ φάρμακα. Περιμήδας. αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' ὁμήρῳ ἀγαμήδη λεγομένη. ἣ τόσα φάρμακα ἴδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών. Ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν. ἴυγξ, ὄρνεον ἀφροδίτης. ὃ αἱ φαρμακίδες συνεργὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μαγείας. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἔρωτα ἀπὸ τοῦ ἐνόντος ζώου ἴυγγα ὥς φησι πίνδαρος, καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων μορίων. μεῖζον σπίνης αὐτὸ λέγων, ἢ κινάδος. ἡ παρὰ ῥωμαίοις σεισοπυγὶς καλουμένη. διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ λυγίζειν τὸν αὐχένα ἢ τὴν πυγήν. ἢ τὴν ἴυγγα ὥς φησι καλλίμαχος, ἠχοῦς θυγατέρα. φαρμακεύειν δὲ τὸν δία ὅπως ἂν αὐτῇ μι-

χθῆ. ὅθεν ὑπὸ ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν μεταβαλεῖν
καὶ συνεργεῖν τοῖς φαρμακείαις. ἄλλως. Ἴυγξ
ἕλκε. ἴυγξ, ἡ λεγομένη σεισοπυγίς. ἣν φασὶν ἐν τῇ
φύσει ἔχειν ἐρωτικήν τινα πειθώ. ἀφ' ἧς καὶ πάντα
ἁπλῶς τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα, ἴυγγας
λέγουσι. καὶ τὰ ἐπαγωγὰ ἄλλως καὶ χαρίεντα, κατὰ
τὰ μεταφοράν. ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὴν σεισοπυγίδα
λέγει ἣν ἐν κατασκευῇ τινὶ ἡ σιμαίθα ἔχουσα, ταύτα
ἐπέλει. Ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται. ὡς τῶν
μαγευουσῶν ἄλφιτα θυουσῶν. ταῦτα δὲ θηλήματα
ἔλεγον. τάκεται δὲ, τύφεται. θυμιᾶται. ὑπὸ τοῦ πυ-
ρὸς ἀναλίσκεται. γράφεται ἔτι, καὶ καίεται. ῥόμ-
βος δὲ ὃν οἱ ἀττικοὶ κόρυμβον καλοῦσι, παρόσον τέ-
λειός ἐστιν ἀριθμὸς ὁ τρεῖς. ἀρχὴ ὤν, καὶ μέση καὶ τέ-
λος. καὶ ἔστι φύσει τρίγωνος. τὸ δὲ τάκεται ἐπὶ κηροῦ,
καὶ χιόνος, καὶ τῶν τοιούτων λέγεται τῶν κατ' ὀλίγον ἀ-
ναλισκομένων. ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκεται
καὶ φθείρεται. Ῥαῖ τὰς φρένας. ποῖ ἔχεις τὸν νοῦν
ἐκτετοπισμένον ὄντως βδελυρά, καὶ σὺ γέλως γεγέ-
νημαι. Δέλφις ἔμ' ἀνίασεν ἤγουν, ἐλύπησε. καὶ ἐγὼ
κατὰ τοῦ δάφνιδος δάφνην καίω. καὶ ὡς λακήσει
μεγάλως πυρακτωθεῖσα καὶ ἐξαίφνης ἀναφθήσε-
ται, καὶ οὐδὲ τέφραν εἴδομεν αὐτῆς οὕτω καὶ ὁ δέλ-
φις ἐν τῇ φλογὶ τοῦ ἔρωτος τήκοιτο. Σάρκ' ἀμα-
θύνοι. ἄμαθον ποιήσας, ἀφανίσοι. ἄμαθος γὰρ ἡ κόνις.
Ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω. καθὰ σὺν
ἀγαθῇ τύχῃ ἐγὼ τοῦτον τὸν κηρὸν ἀναλίσκω, οὕτως εἴθε
διαῤῥέοιτο εὐθὺς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολὰς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος,

ὁ μύνδιος δέλφις. σὺν δαίμονι δὲ, τῇ σελήνῃ ἢ τῷ ἔρωτι, ἢ τῷ ἑαυτοῦ δαίμονι, ὡς μένανδρος φησι. Δαίμων ἀνδρὶ παρίσταται εὐθὺς γινομένῳ. περιβόητον δὲ τὸ σωκράτους δαιμόνιον. τὸ δὲ μύνδιος, ἀπὸ τόπου. μύνδος γὰρ ἀρκαδίας ἔνθα ἦν ὁ νεανίας. οἱ δὲ, χαρίας φασὶ τὸν μύνδον. Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος. καὶ καθὰ στρέφεται οὗτος ὁ χάλκεος τροχὸς ἐξ ἀφροδίτης, οὕτως ἐκεῖνος στρέφοιτο παρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις. Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ' ἄρτεμι. θυσῶ, πυρὶ καύσω. ἣν δὲ πρὸ τούτου ἑκάτην ἐκάλεσε, ταύτην νῦν ἄρτεμιν λέγει, διὰ τὸ ὑπομεῖναι τινὰ κοινωνίαν ταῖς θεαῖς. Κινήσαι, ῥαδάμαντα. τινὲς ἀδάμαντα τὸν λίθον, ἢ τὸν ἀδάμαντα σίδηρον. βέλτιον δὲ τὸν ῥαδάμαντα, ἤγουν τὸν πλούτωνα λέγειν, καθὸ σκληρὸς καὶ ἀδάμαστος, ταῦτα δὲ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν δέλφιδα καὶ φησὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἶναι, καὶ εἴ τι περ στέρεμνον ἔχει τοῦ σώματος. ἄλλως. καὶ εἴτι περ ἀσφαλὲς ἄλλο. καὶ εἴτις ἐστὶν ἐν τῷ ἅδῃ ἀδάμας σκληρότερος ὢν δηλονότι τοῦ παρ' ἡμῖν ἀδάμαντος. καὶ κατὰ μηδεμίαν μηχανὴν μαλάττεσθαι δυνάμενος, καὶ τοῦτον κινήσαις ἄν. ἀντὶ τοῦ μαλάξαις καὶ εἴτι περ ἀσφαλὲς ἄλλο. ἤγουν σκληρὸν καὶ μὴ δυνάμενον μαλάττεσθαι. ἄρτεμις δὲ, ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ. Θέστυλι ταὶ κύνες ἄμμιν. πρὸς τὴν παιδίσκην φησὶ τεκμαιρομένη ὡς ἐκ τῶν ὀρυγῶν τῆς θεοῦ κατὰ τὰς τριόδους πεφηνυίας. διὸ προστάσσει καθόσον τάχος τὸ χάλκωμα ἠχεῖν. ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανεῖσα. Α θεὸς ἐν τριόδοισιν. ἱδρύοντο δὲ τὴν ἑκάτην

ἐν τοῖς τριόδοις, ὅτι αὐτὴ τῶν καθαρμάτων καὶ μιασμάτων ἡ θεός. ἔνιοι δέ φασι, φεραίας τῆς αἰόλου, καὶ διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι. καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τριόδον αὐτὴν ἐρρίφθαι. τῶν δὲ φέρητος βουκόλων ἀνελομένων καὶ ἀναλαμβανομένων ἐκθρέψαι. διόπερ τὰς τριόδους ἱερὰς τῆς θεοῦ νομισθῆναι. ἱδρύοντο δὲ αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ὡς φησιν αἰσχύλος. Δέσποιν' ἑκάτη, τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων. Τὸ χαλκεῖον ὡς τάχος ἄχει. τὸν γὰρ χαλκὸν ἔπαιδον ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῆς σελήνης, καὶ ἐν τοῖς κατοιχομένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μιασμάτων. διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο. ὡς φησι καὶ ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν. τὸ ἄχει, ἀντὶ τοῦ ψόφει. κρούε. ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖος τοῖς κατοιχομένοις. φησὶν ἀπολλόδωρος ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς κόρης ἐπικαλουμένης, ἐπικρούειν τὸ καλούμενον ἠχεῖον, καὶ παρὰ λάκωσι βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασι κρούειν λέβητα. Ὅς με τάλαιναν. ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἔχειν γυναικὸς, ἐποίησεν εἶναι ἀγενῆ καὶ ἄσεμνον. τὸ δὲ ἦμεν ἀντὶ τοῦ εἶναι, ἐκ τοῦ ἔμμεναι γίνεται, ἐκβολῇ τοῦ πρώτου μ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου, ἦμεν. Ὅσσον ποκὰ θασέα φαντὶ ἐν δίᾳ. θησεὺς γὰρ ἁρπάσας ἀριάδνην τὴν μίνωος, καὶ ἀπάρας εἰς δίαν τὴν νῦν καλουμένην νάξον κατὰ διονύσου βούλησιν, λήθῃ τινὶ χρησάμενος, ἀπέλιπεν αὐτὴν καθεύδουσαν. πολλαὶ δὲ καὶ ἕτεραί εἰσι νῆσοι δίαι καλούμε-

ναι· ἥτε πρὸ τῆς κρήτης. ἐν ᾗ, οὐκ ἀληθὴς μόνη συμβῆναι τὰ περὶ τὴν ἀριάδνην, ἡ μετονομασθεῖσα νάξος. καὶ ἡ περὶ μῆλον. καὶ ἡ περὶ ἄμοργον. καὶ ἡ τῆς κέω χεῤῥόνησος, καὶ ἡ πελοποννήσου. Ἱππομανὲς φυτόν ἐστι. ὁ μὲν θεόκριτός φησι φυτὸν εἶναι τὸ ἱππομανές. οἱ δὲ περιττοὶ καὶ πολυπράγμονες, οὔ φασι φυτὸν εἶναι ἀλλὰ τοὺς ἀποτικτομένους πώλους ἔχειν τι σαρκίον φυόμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου πελιῶδες, ἔλαττον ἰσχάδος, ὃ καλεῖται ἱππομανές. ἀποτρώγουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπολείχουσιν εὐθὺς αἱ ἵπποι. καὶ εἰ τοῦτο ποιήσουσι, φιλοστοργοῦσι τὰ ἔκγονα. εἰ δὲ μή, ἀπεχθαίρουσι, καὶ οὐ προσίενται, διὰ τὸ φυσικῶς οὕτω συμβάλλεσθαι πρὸς φιλοστοργίαν, οἱ ἱπποφορβοὶ ἀφαιροῦσιν αὐτό. καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ πρὸς τὰ φίλτρα φασὶ δὲ ὅτι εἰ αἴσθοιντο τῆς ὀσμῆς αἱ ἵπποι, ἐκμαίνονται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτό. διὸ καὶ οὗτος μέμνηται τοῦ ἱππομανοῦς. ὅπερ συντελεῖ πρὸς τὰ φίλτρα, ὥς φησιν ἀριστοτέλης καὶ θεόφραστος.

ἄλλως κρατεύας φησὶ τὸ φυτὸν ἔχειν καρπὸν ὡς σικυοῦ ἀγρίου μελαίντερον δὲ τὸ φύλλον ὥσπερ μήκωνος ἀκανθῶδες. οὐ μέντοι προστίθησιν εἰ πρὸς φίλτρα συμβάλλεται, ἢ συμμάχεται. ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἔφη ὁ θεόκριτος. οἱονεὶ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πώλοις, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. λέγει γὰρ καὶ ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτὸν. Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ εἴκασιν. ἀντὶ τοῦ φύματος. ὁ νοῦς. φυτόν ἐστι παρὰ τοῖς ἀρκάσιν ἱππομανές. ἐπὶ τούτῳ πᾶσαι αἱ πῶλοι μαίνονται κατὰ τὰ ὄρη, καὶ

αἱ ταχεῖαι ἵπποι. τὸ ὥσπερ ἐφερμηνευτικὸν ἐπάγει τοῦ ἱππομανές. οὐ δείκνυσι δὲ τίνα μανίαν λέγει μαίνεσθαι ἐπ' αὐτῷ τὰς ἵππους καὶ τὰς πώλους. ἴσως ἕλκει αὐτὸ ταύτας ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ ἐνθουσιᾶν ποιεῖ, ἤδη τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ὀσφρώμενον. Ὡς καὶ δέλφιν. οὕτω καὶ τὸν δέλφιν ἴδοιμι μαινόμενον δηλονότι. καὶ εἰς τόδε τὸ οἴκημα εἴθε ἔλθοι ἐκ τῆς λιπαρᾶς παλαίστρας. λιπαρὰν δὲ λέγει παλαίστραν, ἐπεὶ οἱ παλαίοντες, ἐλαίῳ πρότερον ἠλείφοντο εἶτα ἐπάλαιον. Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον. τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ἄκρου τῆς ἑαυτοῦ χλαίνης δηλονότι ἀπέβαλεν, ὃ ἐγὼ νῦν ξαίνουσα καταβάλλω ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀγρίῳ. ἤγουν τῷ δραστηρίῳ, ὅπερ, καὶ ἄκοντα ἐλθεῖν ἀναγκάσει. κράσπεδον. τὸ ἄκρον τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ κράσπεδον λέγει, ἀντὶ τοῦ μέρους τοῦ κρασπέδου. Αἲ αἶ. ἔρως ἀνιαρέ. φεῦ φεῦ. ὦ ἔρως ἀλγεινέ. διατί μου τὸ μέλαν αἷμα πᾶν ἐκπέπωκας ἐμφὺς με. ἤγουν κατασχών με ὡς βδέλλα λιμνῆτις. Βδέλλα. αἱ βδέλλαι ἐν λίμναις γίνονται καὶ ἐν ποταμοῖς. προσαγόμεναι δὲ, τὸ αἷμα ἐκθηλάζουσι. εἴρηται δὲ βδέλλα, παρὰ τὸ βδέλλειν ὅ ἐστιν ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν, ἀττικοὶ βδέλλειν λέγουσι. νίκανδρος. Καὶ συνέβδελμαι ἐὸν πλάγος. Σαῦραν τοι τρίψασα. τὴν κοινῶς λεγομένην χλωροσαῦραν. διαλγοῦσα γὰρ καὶ ἐνθυμουμένη, τὸ διὰ τῆς σαύρας ποτὸν ὑπισχνεῖται αὐτῷ αὔριον δώσειν. ἔστι δὲ αὐτὶ δυσχερές, ἥτις ἀποκτανθεῖσα καὶ ξηρανθεῖσα καὶ

συντριβεῖσα, σὺν ἀλφίτῳ δίδοται. μεμύθευται γοῦν ὡς καὶ τοῦτο τῶν φίλτρων ἐστὶν ἕν. Τὰ θρόνα. θρόνα θεσσαλοὶ μὲν, τὰ πεποικιλμένα ζῶα. κύπριοι δὲ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὥς φησι κλείταρχος. ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα παρὰ τὸ ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς. τὸ φιλιᾶς, γράφεται. καὶ φιλίας. τουτέστι πρὸς φιλίαν. Ἅς ἔτι καὶ νῦν, ἐκ θυμῶ δέδεμαι ἤγουν, ἐκδέδεμαι. ἐκκρεμὴς εἰμι. τουτέστι τῇ ψυχῇ. αὐτὸς δὲ, οὐδεμίαν φροντίδα ποιεῖταί μου. Ἐπιφθύζουσα. ἤτοι ψιθυρίζουσα. ἡσύχως ἐπᾴδουσα. Τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο. ἤγουν, προυξένησεν. Ἦν θ' ἁ τῶ ὑβούλοιο κανηφόρος. ἄρχεται διηγεῖσθαι ὅπως ἐνέπεσεν εἰς τὸν ἔρωτα. φησὶ δὲ οὕτως. ἦλθεν ἡ τοῦ εὐβούλου θυγάτηρ ἀναξὼ κανηφοροῦσα τῇ ἀρτέμιδι, καὶ πομπὴν ἀγομένη τῇ θεῷ. εἰώθασι γὰρ τῇ ἀρτέμιδι κανηφορεῖν αἱ μέλλουσαι γαμεῖσθαι, ἐπὶ ἀφοσιώσει τῆς παρθενίας. ἵνα μὴ νεμεσηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς. τὰ δὲ μυστήρια ταῦτα, ἀθήνῃσι πολιτεύονται. ἐκανηφόρουν δὲ τῇ ἀρτέμιδι, αἱ ὥραν ἔχουσαι γάμου, ὥσπερ ἀπολογούμεναι περὶ τῆς παρθενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις τολοιπὸν φθείρεσθαι καὶ παρὰ μονάνδρῳ. Αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλεῖσθε τὴν ἄρτεμιν ἀξιοῦσαι συγγνώμης, ὅτι διεκορήθη τε. ἄλλως. ὁ νοῦς. ἦν θ' ἁ τῶ ὑβούλοιο. ἦλθεν ἡ ἀναξὼ ἡ τοῦ εὐβούλου ἡμῖν θυγάτηρ δηλονότι ἡ κανηφόρος, εἰς τὸ ἄλσος τῆς ἀρτέμιδος. ἤγουν εἰς τὸ τέμενος τῆς ἀρτέμιδος. εἰς τὸν ἀνατεθειμένον αὐτῇ τόπον. ἄλσος δὲ λέγει αὐτὸν, ὡς δενδρώδη ὄντα.

Τὰ δὴ πόκα. ταύτῃ δὴ τῇ ἀνάξοι δηλονότι, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα θηρία συνεπόμπευε περιστάδην. ἤγουν κατὰ κυκλικὴν στάσιν. κύκλωθεν. ἐζωγραφημένα δὲ ταῦτα ὡς ἔοικεν ἐπομπεύετο. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ λέαινα. ἐπόμπευε. Καί μ' ἁ θευχαρίλα. καί με ἡ τροφὸς Θεοχαρίλου ἡ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἡ μακαρῖτις. ἐτελεύτησε γὰρ τὸν βίον δηλονότι, ἀγχίθυρος, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ πλησίον ναίοισα καὶ οἰκοῦσα. Κατεύξατο. τουτέστιν, ὅρκοις μοι ἐπέθηκε. πρὸς θεῶν λέγουσα καὶ τοιαῦτά τινα, καὶ ἱκέτευσεν ὥστε ἀπελθεῖν με θεάσασθαι τὴν πομπήν. Ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος. ἐγὼ δὲ αὐτῇ, ἡ μεγάλως δυστυχής, ἠκολούθουν. οἶτος γὰρ οὐ μόνον ὁ ὄλεθρος καὶ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν δεινόν. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἐπείσθη προσελθεῖν ἐπὶ τὴν θέαν. Ἤδη δ' εὖσα. ἤγουν, οὖσα. τὸ γὰρ εὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐοῦσα γίνεται. κατὰ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῆς πλατείας, ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα τοῦ Λύκωνος, εἶδον τὸν Δέλφιν καὶ τὸν Εὐδάμιππον ὁμοῦ πορευομένοις. τούτοις δὲ ἦν γενειάδες μὲν ξανθότεραι ἑλιχρύσου. στήθη δὲ λάμποντα κατὰ πολὺ πλέον ἢ τὸ στῆθος τῆς σελήνης δηλονότι ἢ τὸ φῶς.

Ξυστίδα ξιστὶς, γυναικεῖόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον. ἄλλως. περιβόλαιον λεπτὸν ᾧ χρῶνται καὶ οἱ ἁρματηλάται. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ τὸν χρῶ ξύεσθαι. ἢ ὡς ἕτεροι, ἀπὸ τοῦ ξύειν τὸν χρῶτα. Ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο. καθὰ ἀπὸ τῆς παλαίστρας ἐξελθοῦσιν ἄρτι καὶ τότε καλὸν πόνον λιποῦσι. τουτέστι, τοὺς γενναίους ἀγῶνας τῆς πάλης λιποῦσιν. Καὶ οὐκέ

τι πομπῆς. καὶ οὐδαμῶς οὔτε τῆς πομπῆς ἐκείνης αἴσθησιν, ἔσχον, οὐδὲ ὅπως εἰς τὸν οἶκον ἐπανέστρεψα. τοῦτο γὰρ ὁ μοῦ, τὸ πάλιν ἀπῆνθον ἔγνων. Αλλά με τίς. ἀλλὰ πυρώδης τὶς μενόσος, τουτέστι πυρετὸς ἐδαπάνησεν. ἢ ἐξαλάπαξε, διέφθειρεν. ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποίησε. γράφεται καὶ ἐξάλαξεν, ἵν' ἢ ἐξήλησε. ἄλλως. ἀλλάπαθα παρ' ἀττικοῖς τὰ κενώματα. καὶ λάπαθος βοτάνη τὶς κενωτική. Κείμην δ' ἐν κλιντῆρι. καὶ ἐκείμην ἐν τῇ κλίνη ἐπὶ δέκα ἡμέρας καὶ νύκτας, καὶ τὸ σῶμά μου ὅμοιον ἐγένετο κατὰ πολὺ θαψῷ. τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοξύλῳ. Πολλάκι θαψῷ. χλωρὸς, ἢ ξανθός. θάψος γάρ ἐστι ξύλον τι ὃ καλεῖται σκυθάριον, ἤγουν, σκυθικὸν ξύλον ὥς φησι καὶ σαπφώ. τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσι, καὶ ποιοῦσι μήλινα, καὶ τὰς θρίχας ξανθίζουσιν. ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον. ἀσκληπιάδης δὲ, φυτόν τι χλωρὸν ὅθεν καὶ τὴν θαψίαν πρὸς τὰ ἐπώπια. βάπτεσθαι δὲ ἐκ ταύτης, τὰ κροκοειδῆ. Οστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα, ὀστᾶ ἀκμὴν εἰσὶν ὑπόλοιπα. καὶ εἰς τίνος γραίας δόμον οὐκ ἀπῆλθον. ἥτις ἐπωδαῖς ἠπίστατο χρῆσθαι ἀλλ' οὐδεμία ἦν ἀνάπνευσις. οὐδ' ἐκουφιζόμην τοῦ ἔρωτος. καὶ ὁ χρόνος διήρχετο ῥέων. Χ' οὕτω τᾷ δούλα, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τοῦ πράγματος ἔχοντος δηλονότι, ἔλεξα τὴν ἀλήθειαν τῇ ἐμῇ δούλῃ, οὕτωσι εἰποῦσα. εἶα ἄγε ὦ θεστυλί μοι ἐπὶ νόσον, τινὰ μηχανὴν ἔξευρε, ἕνεκα τῆς χαλεπῆς μου καὶ βαρείας νόσου, ὅτι με ὁ ἔρως τοῦ μυνδίου πολλὰ βαρύνει. ἀλλὰ ἀπελθοῦσα πρὸς τὴν παλαίστραν

τοῦ τιμαγήτου, σκόπησον. ἐκεῖ γὰρ ἀναστρέφεται. καὶ ἐκεῖ αὐτῷ ἡδὺ καθέζεσθαι. Φράζεό μευ. συνεχῶς αὐτὴ καλεῖται τὴν σελήνην ἢ ὡς συνεργὸν πρὸς τὰς μαγείας, ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐρασθεῖσαν ἐνδυμίωνος. Κἤπει κέ νιν. καὶ ἐπειδὰν αὐτὸν μόνον ὄντα εἴδῃς κεχωρισμένον δηλονότι τῶν ἄλλων. ἥσυχα ἤγουν ἡσύχως νεῦσον. καὶ εἰπὲ ὅτι ἡ σιμαίθα σε καλεῖ, καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ὧδε. τὸ ἥσυχα, μονώατος παρώξυνεν, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἡσύχως ἀγνοεῖ δὲ ὅτι. τὰ εἰς α, οὐδέτερα πληθυντικὰ, ἀντὶ ἐπιρρημάτων πολλάκις λαμβάνεται. οἷον φίλα, ἀντὶ τοῦ φίλως. καὶ ὅσια, ἀντὶ τοῦ ὁσίως. Ὡς ἐφάμαν. οὕτως ἔφην. αὐτῇ δηλονότι τῇ δούλῃ. Ἁδ᾽ ἦλθεν. αὕτη δὲ ἀπῆλθε καὶ ἤγαγε τὸν εὐφραφῆ δέλφιν δηλονότι εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον.

Ἐγὼ δέ μιν ὡς ἐνόησα. ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τὴν φλιὰν τῆς θύρας ὑπεραμειβόμενον, ἤγουν ὑπερβαίνοντα ποδὶ ἐλαφρῷ, πλέον χιόνος ἅπασα ἐψυχράνθην. Ἱδρὼς δὲ κοχύεσκε. κατέβρεχε κατεφέρετο καὶ δαψιλῶς ἔρρει, ὁμοίως καὶ κατ᾽ ἴσον ταῖς καθύγροις δρόσοις. κόχος γὰρ ὁ δαψιλὴς ῥοῦς. ὀνοματοπεποίηται δέ. Οὐδέ τι φωνᾶσαι. οὐδὲ φωνῆσαί τι ἐδυνάμην. οὐδ᾽ ὅσον. ἐν ὕπνῳ κνυζῶνται τὰ τέκνα φωνοῦντα πρὸς τὴν φίλην αὐτῶν μητέρα. τὸ κνυζᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κυνῶν λέγεται κυρίως, ὅτε προσερχόμενοι τινὶ, φωνήν τινα ἀπὸ χαρᾶς ἀφιᾶσιν. ἐνταῦθα δὲ, ἐπὶ τῶν βρεφῶν τοῦτο τίθησι μεταφορικῶς. ὁμοίως τὸ φωνεῦντα ἀντὶ τοῦ φωνοῦντα, κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρνέων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῆς ἡσύ

χου καὶ ἀσήμου ὑλακῆς τῶν κυνῶν. Ἀλλ' ἐπάγην. δαγῦδι καλὸν χρόα. ἀντὶ τοῦ ἄφωνος γέγωνα ὁμοία δαγῦδι, ᾧ αἱ παρθένοι κοσμοῦνται. δαγὺς δέ ἐστι κοροκόσμιόν τι. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην. οἱ δὲ πλάγγονα. ὡς ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ. ἄλλως. δαγὺς κόσμος ἐγκάρδιός ἐστι γυναικῶν. καὶ στέφανος περισφίγγων τὴν κεφαλὴν, καὶ πεπηγὼς ἐπ' αὐτήν. Καί μ' ἐσιδὼν ὤστοργος, καὶ ἐσιδών με ὁ σκληρὸς καὶ ἐπὶ φιλία ἀβέβαιος, τὰς ἀκτῖνας τῶν ὀφθαλμῶν ἐρείσας ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ στρωμνῇ. καὶ καθεζόμενος ἔφη. Ηρά με σιμαίθα. ὄντως ὦ σιμαίθα τοσοῦτον προέλαβες εἰς τὸ σὸν τοῦτο οἴκημα καλέσασα, ὅπου με παρεῖναι ἐκάλεσας δηλονότι ἀπὸ κοινοῦ, ὅσον ἐγὼ πρώην ποτὲ τρέχων προέλαβον τὸν φιλῖνον τὸν χαρίεντα. Ηνθον γὰρ κἠγών. ἦλθον γὰρ καὶ ἐγὼ νὴ τὸν γλυκὺν ἔρωτα. ἦλθον φίλος ὤν. ἢ μετὰ δύο ἄλλους, ἢ μετὰ τρεῖς αὐτίκα ἐπὶ τῆς νυκτός. ἤγουν κατὰ τὴν παροῦσαν νύκτα.

Μάλα μὲν ἐν κόλποισιν. μῆλα ἔχων ἐν κόλποις τὰ ἐράσμια καὶ ἔρωτος ποιητικά. λέγει δ' αὖ τοῦτο καὶ τὸ ὑπὸ ἀφροδίτης διδόμενα τῷ ἱππομένει μῆλα ἐκ διονύσου, οἷς στεφανοῦνται. ταῦτα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν ἀταλάντην ἐκίνησεν ὥς φησι φιλητᾶς.

Τά οἱ ποτὲ κύπρις ἑλοῖσα μῆλα διονύσοιο δῶκεν ἀπὸ κροτάφων. ἄλλως. μᾶλα μὲν ἐν κόλποισιν. ἐν τῷ κόλπῳ μὲν φυλάσσων μῆλα τοῦ διονύσου. ἴσως ἀπὸ τόπου τινὸς ἀφιερωμένου τῷ διονύσῳ. Κρατίστ' ἔχων λεύκαν ἡρακλέος. ὀλυμπιόνικος φησὶ

τὸν ἡρακλέα κατελθόντα εἰς ἅδου εὑρεῖν παρὰ τῷ ἀ-
χέροντι φυομένην τὴν λεύκην, καὶ εἰς ἀνθρώπους κο-
μίσαι. ἣν ὅμηρος ἀχερωΐδα καλεῖ. ὡς ἐν τῇ κεφα-
λῇ δὲ ἔχων τὸν στέφανον ἀπὸ τῆς λεύκης τοῦ φυτοῦ τοῦ
ἡρακλέος, πανταχόθεν περιειλημμένον περιζώστραις
πορφυραῖς. ἐστεφανωμένος δέ φησι λεύκῃ ἐληλύθει
ὁ δέλφις, ὅτι ἀθλητικός ἐστιν ὡς καὶ ἡρακλῆς. οἱ γὰρ
ἀθλητικοὶ τούτῳ ἐστεφανοῦντο ὡς ἱερῷ. ἱερὸν δὲ ἦν
τοῦτο ἡρακλέος τοῦ πολλοὺς ἄθλους διενεγκόντος.
ἐπεὶ αὐτὸν ἔλεγον ἀπὸ τοῦ ἀχέροντος τοῦτο εἰς ἀνθρώ-
πους κομίσαι. Ἀνδρός ἐστι τεχνικοῦ καὶ συνετοῦ
τὰ ἐρωτικὰ, ἐρασθεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς
ἀποστρέφεσθαι· ἡ γὰρ ἀμφὶ τούτων ἄγνοια, μῖσος ἀ-
περγάζεται. μεταδιδόναι δὲ καὶ λόγου μᾶλλον ἐνίοτε
χρή. καί πως ὑποφαίνειν αὐτὴν ἐρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ
παντελῶς ἀποστρέφεσθαι, κατάλυσίς ἐστι τοῦ ἔρωτος
ἐκ δὲ τοῦ δοκεῖν πως ἀντιφιλεῖν καὶ παρέχειν ἐλπίδα
μίξεως καὶ ἔρωτος, αὔξησιν μᾶλλον τοῦ πόθου τοιοῦ-
τον δή τινα καὶ τὸν δέλφιν δείκνυσιν ὁ ποιητικὸς ἡ-
μῖν λόγος. Καί μ' εἰ μὲν. καὶ ἐὰν μὲν ἐδέχεσθέ με, ἦν
ἂν τοῦτο προσφιλές. καὶ γὰρ εὔστροφος καὶ εὐειδὴς
παρὰ πᾶσι τοῖς νέοις καλοῦμαι. ἀνεπαυόμην ἐὰν ἢ
μόνον τὸ καλόν σου στόμα ἐφίλησα. εἰ δὲ ἀλλαχό-
σε ἀπωθεῖσθε, καὶ ἡ θύρα ἠσφαλισμένη ἦν τῷ μο-
χλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ κατοπηγίῳ, ἐκπάν-
τως καὶ πελέκεις καθ' ὑμῶν, καὶ λαμπάδες ἦλθον.
ἤγουν, κατὰ τοῦ οἴκου ὑμῶν. Ερως δ' ἄρα, καὶ λιπα-
ραίου. ὁ ἔρως γὰρ φλόγα ἀνάπτει, καταπολὺ καυστι-

κωτέραν τοῦ πυρὸς τῆς λιπαραίου. ἤγουν. τῆς ἐν τῇ λιπάρᾳ τῇ νήσῳ. καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο. καὶ παρθένον δὲ ἐκ τοῦ δωματίου ἐφόβησεν. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν ἐποίησε. σὺν κακαῖς μανίαις. ἤγουν κακῶς μαινομένην. καὶ νύμφην, ἤγουν γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν, ἐκ τοῦ θαλάμου φυγεῖν ἐποίησεν, ἔτι θερμὴν λιποῦσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κοίτην. Ὡς ὁ μὲν οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν. ἐγὼ δὲ ἡ ταχεῖα εἰς τὸ πείθεσθαι τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἁψαμένη, τὸ γὰρ οἱ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ λαμβάνεται, ἔκλινα αὐτὸν ἐπὶ τῆς μαλακῆς στρωμνῆς. καὶ ταχέως ἐμαλαχίζετο. καὶ ἡσύχως διελεγόμεθα μετὰ ἡδονῆς. Χ' ὥς κα τοι. καὶ ὡς ἄν σοι μὴ ἐπὶ πολὺ παρατεινομένους λόγους λέγουσα ἐνοχλοίην ὦ φίλη σελήνη, ἐπράχθη τὰ μέγιστα ἤγουν τὰ τῆς μίξεως. καὶ εἰς πόθον ἀλλήλων δηλονότι ἤλθομεν ἀμφότεροι. καὶ οὐδὲν, οὔτε ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐμέμψατο, ἤγουν ἐνεκάλεσε μέχρι ἐχθές. τὸ πλησίον δὲ, διὰ τοῦ ἐχθὲς θέλει δηλοῦν, οὔτε ἐγὼ ἐκείνῳ ἐνεκάλεσα, ἀλλ' ἦλθεν εἰς ἐμὲ σήμερον, ἥ τε τῆς φιλίστας μήτηρ τῆς ἐμῆς γείτονος καὶ ἡ τῆς μελιξοῦς, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος τὰ δύο ἄρθρα. καὶ ἐν ἄλλοις τοῦτο γίνεται πολλοῖς. Σάμερον ἁνίκα πέρτε. σήμερον, ἡνίκα πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔτρεχον οἱ ἵπποι τοῦ ἅρματος δηλονότι τοῦ ἡλίου, φέρουσα ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ τὴν ἡμέραν τὴν ῥοδόπηχυν. ἤγουν, τὴν λαμπρὰν, τὴν τερπνήν. τουτέστι, κατὰ τὸν ὄρθρον. καὶ εἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὅτι ἄρα ὁ δέλφις ἔραται. ἀντὶ τοῦ ἐρᾷ. ἤγουν, ἔρωτι τινὸς κατέχεται, καὶ εἴτε γυναικὸς πόθος ἔχει αὐτὸν

εἴτε καὶ ἀνδρός, οὐκ ἔφη ὥστε εἰδέναι ἐμὲ ἀφρενής, ἀντὶ τοῦ ἀφρενῶς. ἤγουν φανερῶς. τοσοῦτον δὲ ἔφη, ὅτι ἀεὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἀκράτω ἔρωτος ἐπεχεῖτο. ἤγουν συνεχῶς ἔπινεν οἶνον ἔρωτος, οἶνος δὲ ἔρωτος ὃν πίνει τις μεμνημένος τῆς ἐρωμένης ἢ τοῦ ἐρωμένου. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμένων πλείονας κυάθους ἐπιχεῖσθαι. καλλίμαχος. Ἔγχει, καὶ πάλιν εἶπε διοκλέος, οὐδ᾽ ἀχελῶος τῶν ἱερῶν αἰσθάνεσθαι κυάθων. Καὶ ἐς τέλος. ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ τελευταῖον, ᾤχετο φεύγων. ἀντὶ τοῦ τρέχων ἀπῆλθε καὶ ἔφη στεφάνοις κοσμεῖν αὐτῷ τῷ ἐρωμένῳ δηλονότι. ἤγουν χάριν αὐτοῦ, ἐκεῖνα τὰ δώματα. ταῦτά μοι ἡ φίλη εἶπε καὶ ἔστιν ἀληθὴς κατὰ ταῦτα. ὄντως γὰρ πρὸς ἐμὲ καὶ δὶς καὶ τετράκις τῆς ἡμέρας ἤρχετο. καὶ εἰς τὸν οἶκον μου πολλάκις ἐτίθει τὴν δωρίδα ὄλπαν. ἴσως τὴν λήκυθον. τὴν ἔχουσαν τὸ ἔλαιον ᾧ ἐχρῶντο ἐν ταῖς παλαίστραις. ἄλλως. ὄλπη κυρίως, ἡ δερματίνη λήκυθος δι᾽ ἧς ἔστιν ὀπλήσασθαι τὸ ἔλαιον. νῦν δὲ ἴσως, τὴν χαλκῆν φησι λήκυθον. διὰ τὸ δωρίδα φάναι ἀντὶ κορινθίας. τὰ γὰρ κορίνθια χαλκώματα, διαβεβόηται. Ἦρ᾽ οὐκ ἄλλο τι. ἠκῶς ἐπαποροῦσα φησί. ἆρα οὐκ ἔχει τι ἄλλο τερπνὸν, καὶ ἡμῶν ἐπιλέλησται. Νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι. τοῖς φαρμάκοις τοῖς εἰς φιλίαν κινοῦσι, καταγοητεύσω. ἐὰν δέ με ἔτι λυπήσῃ, νὴ τὰς μοίρας τὴν τοῦ ἅδου κρούσει πύλαν. τουτέστιν, ἀποθανεῖται. τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ. τοιαῦτα κακὰ φάρμακα φημὶ κατ᾽ αὐτοῦ φυλάσσειν ἐν κίστῃ. ἤγουν ἐν κυβωτίῳ ᾧ

δέσποινα· πρὸς τὴν σελήνην τοῦτο λέγει. παρὰ τοῦ ἐμοῦ φίλου τοῦ ἀσσυρίου τοιαῦτα μαθοῦσα· ἀσσύριοι δὲ ἔθνος περσικὸν ἀκριβὲς εἰς μαγείαν. μεταξὺ ὂν τίγριδος καὶ εὐφράτου. μέχρι δὲ τούτων τῶν περάτων, σαρδανάπαλος ἐξέτεινε τὰ ὅρια. Ἀλλὰ τὺ μὲν. ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ σέβας μία σελήνη χαίρουσα πρὸς ὠκεανὸν τρέπε τὸ ἅρμα ἤγουν πρὸς δύσιν. δοκεῖ γὰρ ἐπέχειν τὴν σελήνην διὰ τὰς μαγείας. ἐγὼ δὲ ὑπομενῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ἀνεδεξάμην αὐτόν. χαῖρε σελήνη λαμπρά. Χαίρετε ἄλλοι ἀστέρες εὐκήλοιο· τὸ ἑξῆς χαίρετε δὲ ἄλλοι ἀστέρες ἀκόλουθοι τῆς νυκτὸς τῆς εὐκήλου· ἤγουν τῆς ἡσύχου. κατὰ τὴν ἄντυγα, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἅρμα αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἕκηλος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, εὔκηλος. ὃ χωρὶς μὲν τοῦ υ, δασύνεται. ὅτε δὲ προσλάβῃ ψιλοῦται.

Νυκτὸς ὀπαδοί· ὅτι δὲ ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖται ἡ νὺξ, εὐριπίδης. Ὦ νὺξ ἱερά· ὡς μακρὸν ἵππευμα. διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσα· ἀστέρες δὲ, ὅτι ἐπὶ γενομένης τῆς νυκτὸς, φαίνονται οἱ ἀστέρες. ποιητικὸν δὲ τὸ τὴν νύκτα ἐπὶ ἅρματος ὀχεῖσθαι καὶ παράγειν ἡνιοχοῦσαν.

Σχόλια εἰς τὸ γʹ, τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Ἀμαρυλλίς. ἢ αἰπόλος. ἢ κωμαστής. Δωρίδι.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα· τὸ πρόσωπον οὐκ ἔστι φανερὸν τὸ προλογίζον. οἱ μὲν φασιν αὐτὸν Θεόκριτον εἶναι διὰ τὸ σιμὸν αὐτὸν καταφαίνεσθαι. οἱ δὲ βέλτιον αἰπόλον τινά· ὃν ἐν ἑτέρῳ εἰσάγει τῆς Ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα. ἀπρεπὲς γὰρ τὸν Θεόκριτον τῆς ἀγροίας ἐρᾶν, ὥστε καὶ ἐν ἀγρῷ διάγειν.

Καὶ ὁ Τίτυρος. τοὺς ἀργοὺς, τιτύρους λέγουσι. νῦν δὲ ὄνομά ἐστιν αἰπόλου, κατὰ ἐμφέρειαν τοῦ χαρακτῆρος. ἄλλως. ὄνομα κύριον ὁ Τίτυρος. τινὲς δέ φασιν ὅτι σειλωός τις. ὁ σικελιώτης. ἄλλοι δὲ τοὺς τράγους. ἕτεροι τοὺς σατύρους. ἔνιοι, ὄνομα πόλεως Κρήτης. ἄλλοι δὲ τοὺς προπόλους τῶν θεῶν. τινὲς δὲ καὶ κάλαμον. οὐκ ἔστι δὲ ἄλλο ἢ ὄνομα αἰπόλου τινός. ἄλλως. κωμάσδω. τὸ κωμάζειν λέγεται ἐπὶ τῶν κατὰ νύκτα εἰς τὰς ἐρωμένας ἀπερχομένων. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ἀπέρχομαι πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα ἀποπειρασόμενος αὐτῆς, δι' ᾠδῶν καὶ λόγων τῶν ἐπὶ

τοῦτο σιωπεινόντων· τίτυρος δὲ ὁ πίθηκος ὁ μικρὰν ἔχων οὐράν· ἐνταῦθα δὲ ὄνομα κύριον. Ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλαμένε. ἤγουν διὰ τὸ κάλλος ἐμοὶ πεφιλημένε· ἢ τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ καλῶς. ἢ διὰ τὸ καλόν. ἤγουν, διὰ τὸ καλὸς εἶναι. ἢ διὰ τὸ καλόν σε εἶναι πεφιλαμένε. ἢ καλῶς ἀγαπώμενε· ὅ, ἐστὶν ἄξιε ἀγαπᾶσθαι· ἢ τὸ καλὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν. ἢ κατὰ τὴν ἀδιάβλητον φιλίαν. Καὶ ποτὶ τὰν κράναν. οὐκ ἔλαττον τῆς τροφῆς ὀνίνησι τὰ θρέμματα τὸ πιεῖν. ὅμηρος, πίομεν ἐκ βοτανῶν. Καὶ τὸν ἐνόρχαν. τὸν ὄρχεις μεγάλους ἔχοντα. τὸν τέλειον. ἢ ἡ μιτομίαν. καὶ ὅμηρος. Ἐντοι τῇ δ᾽ ἐνόρχα, παρ᾽ αὐλόθι. Κνάκωνα. τὸν κνήκου χροιὰν ἔχοντα, ἔκφυγε ἵνα μή σε κερατίσῃ. ἄλλως. κνάκωνα, τὸν λευκὸν τράγον. ἀπὸ τῆς κνήκης τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος. ἢ λάγνον. Μή τυ κορύψῃ. μή σε κερατίσῃ. τὸ γὰρ κερατίζειν κορύσσειν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κερῶν, καὶ τὰς κορυφὰς πληττόντων καὶ ῥηγνυομένων. τὸ δὲ κορύψῃ, οὐ περισπᾶται. τὰ γὰρ ὑποτακτικὰ, ὁμοίως ἡμῖν οἱ δωριεῖς προφέρουσι. Τὸν ἐρωτύλων. τὸν ἐραστήν. τὸν ἐρωτικὸν, ὑποκοριστικῶς οὐχ ὡς τινὲς κύριον. παροξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα πλὴν τοῦ ὄξωος. καὶ τοῦ παιδὸς ὀλοφυρομένου ἴτυλλον. οἷον· ἐρωτύλος. αἰσχύλος. ἑρμύλος. σιμύλος. Ἡρά γέ τοι σιμός. τινὲς διὰ τοῦ σιμοῦ, τὸν θεόκριτον φασὶν ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς θαλυσίοις, σιμιχίδας ὀνόμασται. πλὴν οὐκ αἰπόλος ὁ θεόκριτος. οὐδὲ σιμιχίδας ἀπὸ τοῦ σιμοῦ, ἀλλ᾽ ἀπὸ σιμίχου

εἰς τὸ

παρωνυμικὸν, ἠνὶ, ἀντὶ τοῦ ἰδού. δασύνεται δὲ καὶ ὀξύνεται τὸ ἠνὶ, καὶ παρ' ἀττικοῖς οὕτω προφέρεται. τηνῶδε κατθεῖλον. ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου. ἐκεῖνος γὰρ ἤγουν. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ ἐκεῖνος τῆνος φασίν. Ἐκέλευ. ἐκέλευσας ἤγουν. καὶ κατ' ἀποκοπὴν δωρικῶς ἐκέλευ. ἢ κέλω λέγεται τὸ προστάττω ὁ παρατατικὸς, ἐκελόμην, ἐκέλου· καὶ αἰολικῶς, ἐκέλευ. οἱ γὰρ αἰολεῖς τὴν ου, εἰς ευ τρέπουσιν. ἄλλως. ἦ ῥά τοι. ἆρα σοι ὦ νύμφη σιμὸς φαίνομαι εἶναι ἀπὸ τοῦ πλησίον; ἤγουν συνιζηκυῖαν ἔχων τὴν ῥῖνα· καὶ προγένειος; ἤγουν, προμήκης τὴν γενειάδα. νύμφην δὲ λέγει αὐτὴν, ὡς περικαλλῆ, καὶ νύμφαις ἐοικυῖαν. νύμφαι δέ εἰσι, τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια. Ὧ μ' ἐκέλευ. ἤγουν, ἐφ' οὗ τόπου ἐκέλευσεν. κέλομαι γὰρ ποιητικῶς, τὸ κελεύω καὶ προστάττω· ἀφ' οὗ, τὸ ἐκέλου· καὶ ἐκέλευ. Θᾶσαι μάν. θέασαι δὴ τὴν λύπην, ἥτις τὴν ψυχήν μου ἀλγεῖν ποιεῖ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ἐπὶ τὰ νοούμενα· ὅμηρος. Θασσόμενος πατέρ' ἐσθλόν. Α βομβεῦσα μέλισσα. εὔχεται γενέσθαι μέλισσα, ἢ ἵνα κεντήσας ἐντοδυνήσῃ, ἢ ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν εἰσέλθῃ. μέλισσα δὲ, παρόσον ἐπὶ τῶν μήλων ἵζανει. μῆλα δὲ πάντα τὰ ἄκρα τῶν δένδρον. ὅμηρος. Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖσιν ἄνθεσι μήλων. ἄλλως. Ἱστορία. Ῥοῖκός τις κνίδιος τὸ γένος, ἐν νίνῳ τῇ ἀσσυρίων ἰδὼν εὐφυές τι δένδρον κεκλιμένον, καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου καταπίπτειν μέλλον, καὶ χάραξιν ἐνστηρίξας, ἐπὶ πλέον μένειν ἐποίησεν. ἡ δὲ νύμφη θεασαμένη, χάριν αὐτῷ

ὡμολόγησεν. ἡλικιῶτις γὰρ ἔφη εἶναι τοῦ φυτοῦ. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν εἴ τι ἂν ἐθέλῃ αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ, τὴν συνουσίαν αὐτῆς ᾐτήσατο. ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ ὅτι τὸν καιρὸν τῆς μίξεως ἀφικνουμένη σοι μέλισσα ἐρεῖ. μήποτε οὖν τῆς ἱστορίας ταύτης μέμνηται ὁ θεόκριτος διὰ τὸ τὴν μέλισσαν διακονῆσαι πρὸς τοὺς ἔρωτας. πτέρις δὲ εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτερῷ στρουθοκαμήλου. ἀφ' ἧς καὶ στιβάδες ἀντὶ κλίνης ἐγένοντο τῶν ἀγροίκων διὰ τὴν μαλακότητα, καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὀσμῇ τοὺς ὄφεις. καλεῖται δὲ καὶ βληχρόν. Ἡρακλεαίνας. οὐκ ἀφ' ἱστορίας, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον. καὶ γὰρ ἀχιλλεὺς, θέτιδος καὶ πηλέως ἀλλὰ διὰ τὸ ἄγριον φησὶν ὅμηρος, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα. ἄλλως. ὄντως λεαίνης μαζὸν ἐθήλαζε, καὶ ἐν τῷ δρυμῷ ἀνέτρεφεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. τὸ ἄγριον αὐτοῦ καὶ δραστήριον, διὰ τούτων θέλει δηλοῦν. ἄγριος δὲ λέγεται ὁ ἔρως καὶ ἀνήμερος, ἐπεὶ οὓς ἂν κατάσχῃ, ἀγρίους ποιεῖ καὶ ἀνημέρους. Κατασμύχων σμύχω τὸ καίω, ψιλόν. σμήχω δὲ τὸ καθαίρω, η. ἐξ οὗ καὶ σμῆγμα τὸ σαπώνιον. τὸ καλὸν ποθορεῦσα ἤγουν, ὦ ἡ τὸ καλὸν ὁρῶσα. τουτέστιν ὦ ἡ καλοὺς ἔχουσα ὀφθαλμούς. τὸ πᾶν λίθος. ἤγουν, σκληρὰ καὶ ἄτεγκτος, ἢ μονονουχὶ τοὺς ὁρῶντας ἀπολιθοῦσα ὑπὸ κάλλει οἷον περὶ γοργόνος λέγουσιν. ἢ λευκὴ ὅλη οἷον ἄγαλμα μαρμάρινον ἐὰν δὲ γράφηται λίπος διὰ τοῦ π, ἔσται οὕτως. ὡς ἣν ὀλισθαίνουσι πολλοὶ διὰ τὸν ἔρωτα. ὀλισθηρὰ γὰρ τὰ λιπαρά. ἢ ἡ βλέπουσα λιπαρόν τι καὶ λευκόν. ὡς ὅμηρος. λευκοὶ, ἀποστίλβοντες τ' ἀλοιφῆ. ἢ σκληρὰ

καὶ ἀδαμάντινε, διὰ τὸ ἀνηλεὲς καὶ ἀνένδοτον. ἄλλως· τὸ πᾶν λίθος· ἐπιρρηματικῶς· ἀντὶ τοῦ διόλου· τουτέστι, σκληρὰ σφόδρα καὶ ἀμείλικτος. Τὸν στέφανον τίλαι με. τὸ ἑξῆς. ἤτοι κατατίλαι, καὶ κατακόψαι με ποιήσεις, εἰς λεπτὰ τὸν στέφανον. στεφάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις ὥς φησιν ἀριστοτέλης δι' εὐετηρίαν καὶ ἀφθονίαν ἀνιστάμενοι ῥοφῶν. στέψαι γὰρ τὸ πληρῶσαι παρ' ὁμήρῳ. Κοῦροι δὲ κρατῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. ἄλλως ὁ νοῦς. ποιήσεις με αὐτίκα τίλαι εἰς λεπτά. ἤγουν διασπαράξαι καὶ τεμεῖν τὸν στέφανον. ὃν χάριν σοῦ ὦ ἀμαρυλλὶ φίλη φυλάσσω. ἐμπλέξας αὐτὸν, κάλυξι κισσοῦ. ἀντὶ τοῦ κορύμβοις, καὶ εὐώδεσι σελίνοις. τί ὁ δύσσοος· ὁ δυσκόλως σωζόμενος. ἢ ὁ δυσχερῶς διωκόμενος. λεωσσόος γὰρ ἡ ἀθηνᾶ. ἢ λαὸν διώκουσα, ἢ σώζουσα. δύσσοον γὰρ οἱ μὲν τὸν κακοδαίμονα. οἱ δὲ, τὸν δυσχερῶς σωζόμενον, παρὰ τὸ σόος. καὶ ὅμηρος. Ὄππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο ἀχαιοί. Τὰν βαίταν. τὴν μηλωτὴν, ἢ τὴν διφθέραν. φησὶν ἀπορρίψας, καὶ ἐκδυσάμενος, εἰς τὴν θάλασσαν ἁλοῦμαι. ὅ ἐστι πηδήσω. ἢ ἐμαυτὸν ῥίψω. ὅθεν ὁ ὄλπις ὁ ἁλιεὺς, σκοπιάζεται, ἤγουν ἀπὸ μετεώρου τόπου σκοπεύει ἢ ἀγρεύει τοὺς θύννους τοὺς ἰχθύας. τὸ δὲ ὄλπις, ἀπὸ τοῦ λέπω. λοπίς. καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ο ὄλπις. ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων. ἢ τοὺς ἔλλοπας. ἔστι δὲ πεποιημένον ὄνομα, ἢ κύριον τοῦ ἁλιέως. ἄλλως. ὄλπις, τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων. ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος σχέσιν. ὄλπιν γὰρ φασὶ τὴν λήκυθον. ὡς εἶναι παρὰ

τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα. ἢ ὅλπις ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων κατὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἁλιέων. εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι, οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι. Κἢν μὴ 'ποθάνω. καὶ ἐὰν μὴ ἀποθάνω φησὶν, ὅμως εὐφρανοήσῃ ὅτι ἔρριψα ἐμαυτόν. ἢ τέως τὸ πρᾶγμα ὅ, σε τέρπει γεγένηται. ἔγνων πρίν. ὁ νοῦς. πρὸ ὀλίγου. ὅτε σημεῖον θέλοντός μου λαβεῖν εἰ φιλεῖς, τὸ φίλλον δι' οὗ ἡ φιλία δηλοῦται, ὑπὸ τῶν χειρῶν πληττόμενον οὐκ ἀφῆκε τὸν ψόφον. Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα. ἐν ἄλλοις γράφεται καὶ οὕτω. οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτιμαξάμενον, ἐπλατάγησεν. τηλέφιλον δέ ἐστι, τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. ἄλλοι δὲ βοτάνιν ἑτέραν λέγουσιν εἶναι αὐτό. εἴτε δὲ τοῦτο εἴτε ἐκεῖνό ἐστιν ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον. καὶ πληττόμενον εἰ ψόφον ἀπετέλει, ἐδίδου αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. εἰ δ' οὐκ ἀπετέλει, ὅτι μισοῦνται. εἴρηται δὲ τηλέφιλον, κατὰ κοινωνίαν τοῦ τ, πρὸς τὸ δ. οἱονεὶ δηλέφιλόν τι ὂν, τὸ δηλοῦν τὸν φίλον. ἄλλως. τὸ τηλέφιλον, εἴζιόν τι θαμνῶδες. κάτωθεν δὲ ἀναβαίνει φίκλωνον. τοὺς δὲ κλῶνας ἔχει δραχμῆς μείζονας σπιθαμιαίας. τὰ δὲ φύλλα ἔοικε, τῷ σπειρομένῳ λωτῷ. λωβὸν δὲ ἀφίησιν ἑλικοειδῆ. ἐν ᾧ τὸ σπέρμα οὗ ἐπὶ χριομένου, ὁ χρὼς ἐξαιμάττεται, καὶ τύπους τινας λαμβάνει. οὐ μόνων δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐπὶ τὸν πῆχυν, ἐπεπειρῶντο τοῦ ψόφου. ἄλλως. τινὲς τῶν ἐρωτικῶν τὸ τηλέφιλον ἐπὶ τὸν ὦ-

μον τιθέντες. ἢ τὸν καρπὸν ἐπικρούουσι· καὶ ἐὰν μὲν ἐρυθρὸν γένηται καλοῦντες αὐτὸ ῥόδιον νομίζουσιν ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐρωμένων. τοῦ χρώματος δὲ ἐμπρησθέντος, ἢ ἑλκωθέντος, μισεῖσθαι. πλατάγημα ἐστὶ τὸ πλαταγώνιον. ποτεμάξατο δὲ, ἤγουν, προσήκατο ὀξὺ αὐτοῦ τυπτόμενον ψόφον. Ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πάχεος. τοὺς δακτύλους καλεῖ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος. καὶ φησὶ πρὸς τὸν πῆχυν ὀξὺ μαρανθῆ ψόφον μὴ ποιῆσαν. ἢ τὸ αὔτως οὕτως μηδὲν ἀνύσαν παρὰ τῷ ἁπαλῷ πήχει, ἀντὶ τοῖς ἁπαλοῖς δακτύλοις. Ἀγροιὼ πέλα θέα. ἀγροιὼ, ὄνομα κύριον. οὐδέ πω γὰρ τὴν γραῖαν οὕτω φασίν. ἢ τὴν ἀγροικικήν. τὴν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τρεφομένην. ἡ κοσκινόμαντις. ἤγουν, ἡ διὰ κοσκίνου μαντευομένη.

Ἁ πρὰν ποιολογεῦσα. ἡ πρώην σταχυολογοῦσα. ἤγουν τοὺς στάχυας ἀναλεγομένη. ποίαν δὲ ἴσως τὸν πυρὸν κατεξοχήν. ἀφ' οὗ καὶ τὸν ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκάλεσαν. ποιὸς γὰρ κυρίως ὁ πυρός, ἢ ἀπὸ τοῦ ποία ἡ βοτάνη. ἢ ἡ πρὶν καλάμην συλλέγουσα, καὶ σταχυολογοῦσα. Παραιβάτις. ἢ ὄνομα κύριον, ἢ ἡ ἑπομένη καὶ παρακολουθοῦσα τοῖς θερισταῖς. ἀπὸ τοῦ ἔριθος ἢ ἀκόλουθος. Ἐριθακίς. ἤγουν, μισθώτρια ὑπουργητικῶς. ἢ ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα. Ἐνδιαθρύπτῃ. ἀπονοεῖ καὶ ἐμβλακεύει. σπατάλας. τρυφᾷς. Ἄλλεται ὀφθαλμός μευ. δοκοῦσιν οἱ ὀφθαλμοί μου ὄψεσθαι τινὰ τῶν οἰκείων ἂν ἄλλωνται. ὁ δεξιός μου ὀφθαλμὸς ἅλλεται καὶ τί δῆτ' ἄρα γε θεάσομαι αὐτήν. Ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν. ἐκνεύσας.

τραπεὶς

τραπεὶς ὧδε πρὸς τὴν πίτυν. ἀσεῦμαι δωρικῶς. ἤγουν ᾄσομαι. τὸ κοινῶς, ῥαγῳδήσω. Καί μ' ἴσως ποτίδῃ. καί με ἴσως αὖ προσίδῃ, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀδαμαντίνη ἤγουν, ἀπὸ λίθου ἀδάμαντος κατεσκευασμένη. ἀλλ' ἄνθρωπός ἐστι δηλονότι, συμπάθειαν δέξασθαι δυναμένη. Ἱππομένης ὅκα δή. ἱστορία. ὁ ἄρεος ἱππομένης τῆς σχοινέως ἀταλάντης τῆς δρομαίας ἐρασθεὶς, ἀφροδίτης συνεργούσης ἔδραμεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα. ἡ γὰρ ἔδει τὸν ἀγωνιζόμενον τῷ δρόμῳ ἡττηθέντα θνήσκειν, ἢ περιγενόμενον δρόμῳ λαμβάνειν τὴν κόρην. ἔχων οὖν παρὰ τῆς θεᾶς μῆλα χρυσᾶ τοῦ τῶν ἑσπερίδων κήπου, τῷ δρόμῳ ἔῤῥιπτεν ἕκαστον αὐτῶν. οὕτω δὲ ἀσχολουμένης τῆς κόρης ἐπὶ τῇ τῶν μήλων συλλογῇ, ἐλείφθη. λαβὼν δὲ αὐτὴν γυναῖκα μετεμορφώθη εἰς λέοντα, ἐν ἱερῷ τόπῳ συνελθὼν αὐτῇ. ἄλλως. ἀδ' ἀταλάντα. δύο ἀταλάνται εἰσίν. ἡ μὲν, ἐν ἀρκαδίᾳ, ἡ δὲ, ἐν βοιωτίᾳ, ἡ σχοινέως θυγάτηρ. ἡ μὲν οὖν ἀρκαδικὴ ἀταλάντη, τοξότης ἦν δεινή. ἡ δὲ βοιωτικὴ δρομαία οὖσα, προσέθετο τὸν γάμον αὐτῆς, εἴτις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ λαβεῖν αὐτήν. καὶ πολλοὺς θελήσαντας νικῆσαι, ἀνεῖλεν. ἱππομένης οὖν συνεργὸν ἔχων τὴν ἀφροδίτην, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῆς μῆλα χρυσᾶ, καὶ παραγενόμενος τῷ δρόμῳ, ἔῤῥιπτεν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τοὐπίσω. ἡ δὲ εὐθέως περὶ τὸν ἵμερον τῶν μήλων ἐγένετο, καὶ ἐλείφθη. ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκησε, καὶ γυναῖκα αὐτὴν ἔλαβε. Ὡς ἴδεν ὡς ἐμάνη. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ εὐθέως. καὶ ὅμηρος. Ὡς ἴδεν, ὥς μιν μᾶλλον

ἐστὶ χόλος· οἱ δὲ οὕτως. οὕτως ὢν εἶδε τὰ μῆλα· λίαν ἐμάνη· ὑπόστασις γὰρ ἔχει τὸ ὡς ἐπ' αὐτοῖς. Ὡς εἰς βαθὺν ἔρωτα· αὐτῶν δηλονότι τῶν μήλων ἅλλετο· ἀντὶ τοῦ ἥλατο· τουτέστιν, ἐνέπεσεν. βαθὺν δὲ λέγει τὸν ἔρωτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης. ἤτοι δασείας. Τὰν ἀγέλαν χ' ὁ μάντις ἄγε Μελάμπους. Ἱστορία. Νηλεὺς ὁ Τυροῦς ἔχων θυγατέρα οὐκ ἐδίδου ἄλλῃ τινὶ γυναῖκα, ἢ μὴ τῷ συντιθεμένῳ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς Ἰφίκλου βοῦς ἐκ Φυλάκης. Βίας δὲ ὁ Μελάμποδος ἀδελφός, ἤρα αὐτῆς σφόδρα. Μελάμπους δὲ θέλων τῷ οἰκείῳ ἀδελφῷ Βίαντι τὴν κόρην δοῦναι, τὸν κίνδυνον ὑπέστη. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων τοῦ Ἰφίκλου, ἐδεσμεύθη· ἤτοι ἐν φυλακῇ ἐβλήθη. μέλλοντος δὲ τοῦ δωματίου ἐν ᾧ ἦν πίπτειν, μάντις ὢν προεμήνυσεν. ἐν ᾧ καταπληχθεὶς ὁ Ἴφικλος ἔλυσε· καὶ ἤρετο αὐτὸν ὡς μάντις, πῶς ἂν παῖδας ποιήσῃ. ἄτεκνος γὰρ ἦν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. ἐκτέμνοντι ποτὲ τῷ πατρὶ Φυλάκῳ δένδρον ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Φυλάκη ἐκαλεῖτο, ὁ Ἴφικλος παῖς ὢν παρειστήκει. ὃν ἐκπλῆξαι θέλων ὁ πατήρ, ἣν εἶχε μάχαιραν εἰς τὸ πλησίον δένδρον ἐμπῆξαι ὥρμησε. καὶ συνέβη ἐπενεγκεῖν αὐτὴν τοῖς μορίοις τοῦ παιδός. ἐπεὶ δὲ ἄγονος ἐκ τοιαύτης αἰτίας ἦν ὁ Ἴφικλος, ὁ Μελάμπους ἀνερευνήσας εὗρε τὴν μάχαιραν. καὶ ἐκέλευσε τὸν Ἴφικλον, ἀποξέσαντα τὸν ἰὸν αὐτῆς πίνειν. καὶ οὕτως αὐτὸν πατέρα παίδων ποιήσας, ἔλαβε τὰς βοῦς καὶ τῷ Νηλεῖ ταύτας δίδωσι. καὶ διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ Βίαντι, τὴν τῆς Πηροῦς γά-

μον περιεποιήσατο. μελάμπους δὲ ἐκλήθη, ὅτι γεννηθεὶς ἐξετέθη παρὰ τῆς μητρὸς ῥοδόπης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ. παντὸς δὲ τοῦ σώματος σκεπομένου, μόνους ἦν γυμνὸς τοὺς πόδας, καὶ ἐξεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ὅθεν καὶ μελάμπους ἐκλήθη. Ἀλφεσιβοίης. αἰόλου τοῦ ἕλληνος, σαλμωνεύς. ἐξ οὗ, τυρώ. ἐξ ἧς καὶ κρηθέως, νηλεύς. ἐξ οὗ, πειρώ. ἐξ ἧς ἀλφεσίβοια.

ἄλλως. ὁ νοῦς. Ταν ἀγέλαν χ᾽ ὡ μάντις καὶ ὁ μάντις ὁ μελάμπους, τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν τοῦ ἰφίκλου ἦγεν, ἀντὶ τοῦ ἤγαγεν ἀπὸ τοῦ ὄρθρυος εἰς τὴν πύλον. ἔστι δὲ ὁ ὄρθρυς, ὄρος θεσσαλίας. ἐν ᾧ πόλις ἡ φυλάκη, ἧς ἦρχεν ὁ ἴφικλος, οὗ ἦσαν οἱ βόες. ἡ δὲ πειρὼ ἡ χαρίτων πλήρης, ἡ μήτηρ τῆς περιττῆς τὴν φρόνησιν ἀλφεσιβοίας ἐκλίνθη. ἤγουν, ἀνεπαύσατο, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ βίαντος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μελάμποδος. Ταν δὲ καλὰν κυθέρειαν. ὁ νοῦς τὴν δὲ περικαλλῆ ἀφροδίτην ὁ ἄδωνις πρόβατα βόσκων ἐν τοῖς ὄρεσιν, οὐχ οὕτως ἐπὶ πολὺ ἤγαγε μανίας ἐρωτικῆς, ὥς τε οὐδὲ ἀποθανόντα αὐτὸν, χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς τίθησιν. Ὡς τ᾽ οὐδὲ φθίμενόν μιν. ὥστε οὐδὲ τελευτήσαντα τὸν ἄδωνιν, τοῦ ἰδίου αὐτῆς μασοῦ χωρίζει. ἀλλ᾽ ἀεὶ αὐτῷ καὶ τελευτήσαντι συμπάρεστι. δοκεῖ δὲ ὁ ἄδωνις μῆνας ἓξ παρὰ περσεφόνῃ ποιεῖν, ὡς καὶ παρ᾽ ἀφροδίτῃ αὐτοῦ τοῦ συγκαθεύδειν καὶ περιστερνίζεσθαι. λέγουσι δὲ περὶ τοῦ ἀδώνιδος ὅτι καὶ ἀποθανὼν, ἓξ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς ἀφροδίτης, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς περσε-

φόνης. τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον, τοιοῦτόν ἐστιν ἀληθῶς. ὅτι ὁ ἄδωνις ἤγουν ὁ σῖτος ὁ σπειρόμενος, ἓξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ὑπὸ τῆς σπορᾶς, καὶ ἓξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἡ ἀφροδίτη. τουτέστιν, ἡ εὐκρασία τοῦ ἀέρος. καὶ ἔκτοτε λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι. Ὃ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων ἐνδυμίων. ἄτροπον. ἀμετακίνητον. αἰώνιον καθεύδων ὕπνον. ἱστορία. φασὶ γὰρ ὡς τοῦ ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ σελήνη. καὶ κατὰ τὸ ὄρος τὸ λάτμιον τῆς καρίας κυνηγετοῦντι ἐμίγη. καὶ ἀλληγοροῦσιν ὡς φιλοκύνηγος ὤν, τῇ σελήνῃ συνεθήρα νυκτός. ἡμέρας δὲ ὕπνωττεν. ἄλλως. τοῦ ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ σελήνη. ἦν δὲ οὗτος κατὰ τὸ λάτμιον ὄρος τῆς καρίας. φιλοκύνηγος δὲ ὤν, ἡμέρας ὕπνωττε. κατὰ δὲ τὰς νύκτας λαμπούσης τῆς σελήνης, ἐξῄει πρὸς θήρας, ἤγουν ἐθήρευε. διὰ τὸ τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐξιέναι. μακαρίζω φησί, διὰ τὸ ἐκεῖνον μὲν φιλεῖσθαι ὑπὸ σελήνης, ἐμὲ δὲ μισεῖσθαι. ἄλλως. ἐνδυμίων φασὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διατρίβων, ἠράσθη ἥρας. ἐφ᾽ ᾧ χαλεπήνας ὁ ζεὺς, ἐποίησε καθεύδειν διαπαντὸς ἀθάνατα. τὸ δὲ ἄντρον ἐν ᾧ ἐκάθευδεν, ἐν λάτμῳ τῆς καρίας ἦν. Ζαλῶ δὲ φίλα γύναι ἰασίωνα. ἱστορία. Ιασίων ὁ κρὴς, κρήτης βασιλεύς. υἱὸν ἦν μίνωος, καὶ φρονίας νύμφης. τούτῳ ἐν λειμῶνι κοιμωμένῳ, ἡ δημήτηρ συνῆλθε, καὶ ἔτεκε τὸν πλούτωνα. Βέβαλοι. τουτέστιν ἀνάξιοι τῶν μυστηρίων τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἀμύητοι ἀμυστηρίαστοι. μυστήρια μὴ ἔχοντες. παρεμφαίνει δὲ μυστικὸν τὸν ἔρωτα ἰασίωνος καὶ δημήτερος. Τίν δ᾽ οὐ μέλει. σοὶ

δὲ οὐ φροντίς ἐστι τούτου δηλονότι. μέλει μοι τοῦδε καὶ μέλει μοι τόδε ποιητικῶς. ἀφ' οὗ σημαινομένου, καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον, καὶ δεύτερος ὡς ἐν τούτοις. Οὐ γὰρ περίδεσι τόσον μέλω, ὅσον ἔρωτι. ἀντὶ δὲ τοῦ προτέρου συμαινομένου. οὔτε πρῶτον ἔχει πρόσωπον, οὔτε δεύτερον. ὡς τὸ δεῖ, τὸ σημαῖνον τὸ πρέπει. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ λείπεται, ἔχει πρῶτον πρόσωπον, τὸ δέω. Ως μέλι τοι γλυκὺ κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. βρόχθος λέγεται, τὸ ἀντίλαιμον μέλος, τὸ μετὰ τὸν τράχηλον ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν. ἤγουν, ὅπως ἔστι τό σοι γλυκὺ ὡς κατὰ βρόχθου μέλι γένηται. τουτέστι τοῦ φάρυγγος.

Σχόλια εἰς τὸ δ΄, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταὶ, ἢ νομεῖς, βάττος καὶ κορύδων. ἡ δὲ ὑπόθεσις, ἐν τῷ προσήκοντι προσετυπώθη τόπῳ. Βάττος.

Εἰπέ μοι ὦ κορύδων τίνος αἱ βόες ἢ ῥα φιλώνδα; Κ. οὐκ. ἀλλ' αἴγωνος. βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκε. Β. ἦ πᾳ ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα. ἦ που. ὄντως αὐτὰς λάθρα καὶ τὰ πρὸς ἑσπέραν ἀμέλγεις; τὸ γὰρ ψὲ οἱ δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ σφὲ χρῶνται. εἰώθασι γὰρ οἱ νομεῖς μετὰ τὸ τοὺς δεσπότας ἀμέλξαι τὸ γάλα ὕστερον καὶ αὐτοὶ λάθρα ἀμέλγειν. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίησι τὰ μοσχία. οὐδαμῶς δηλονότι. ὅτι ὁ γέρων ὑποβάλλει τὰ μοσχία. οὗτος δὲ τάχα ἂν εἴη πατὴρ τοῦ αἴγωνος πῶς φησὶ δύναμαι λάθρα ἀμέλγειν. ὅπου γε ὁ πατὴρ τοῦ αἴγωνος, ὑποβάλλει τὰ ἴδια. Αὐτὸ δέ. ὁ δὲ βουκόλος φησὶν αἴγων, εἰς ποίαν χώραν ᾤχετο, ἀφανὴς γενόμενος ἤδη; Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφειόν. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ὀλυμπίαν. παραρρεῖ γὰρ ἐκεῖσε ὁ ἀλφειός. οὐκ ἀναγέγραπται δὲ ὁ αἴγων νενικηκὼς ὀλύμπια. Μίλων τὸν κροτωνιάτην. μίλωνα φη-

σιν, ὃν καὶ ἀριστοτέλης πολυφάγον φησί. λέγει δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρεῖον. κατεβρώθη δὲ οὗτος ὑπὸ θηρίων, ἢ κυνῶν. ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὑρών τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα δὲ βαλόντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα, ἐκρατήθη ἐκεῖ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε. Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει. καὶ πότε ἐκεῖνος ἔλαιον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶδεν. ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸν ἀγῶνα θέλει δηλοῦν. ἢ ἔλαιον ᾧ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀλείφονται. ἢ ἔλαιον, τὸ ἀγριέλαιον ὅ ἐστι κότινον. ᾧ οἱ νικήσαντες στεφανοῦνται. ἄλλως. καὶ πότε ἐκεῖνος ἐλαίῳ ἐχρίσατο. ὃ κατὰ τὰ γυμνάσια ἀλείφονται. ἥκιστα γὰρ οἱ ἀγροῖκοι ἐλαίῳ χρῶνται. οὐχ ὥς τινες ἀναγινώσκουσιν ἐλαιὸν, ὡς ἀραιόν. ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀγριέλαιον. ἐξ οὗ ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος σύγκειται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὗτος ἐκ τῆς καλλιστοῦ ἢ καλλιστεφάνου ἐλαίας γενόμενος δίδοται. ἥτις ἀπέχει σταδίων ὀκτὼ, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. Βίαν καὶ κάρτος. κατὰ τὴν βίαν καὶ τὸ κράτος. ἤγουν τὴν ἰσχύν. ἐκ παραλλήλου. ἐρίσδειν καὶ ἰσοῦσθαι. ἄλλως. βίαν καὶ κάλλος. ὃ καὶ κάλλιον. ἵνα μὴ διασολογήσῃ, βίαν καὶ κράτος λέγων. Κἤμ' ἔφα θ' ἁ μάτηρ. καὶ ἐμὲ ἔφη ἡ μήτηρ μου, τοῦ πολυδεύκεος εἶναι ἀμείονα κατὰ τὴν ἰσχύν. ἄλλως. τοῦτο ἀμφίβολον. ἢ τὸν αἴγωνα ἔφη κρείττονα τοῦ πολυδεύκεος, ἢ ἐμέ. τὸ γὰρ κἤμ' ἔφαθ'. δύναται εἶναι καὶ ἐμοὶ ἔφη. Σκαπάναντε. σκαπάνη ἐστὶ, δικέλλα. σκαφεῖον. τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. ὃ οἱ ἀττικοὶ, ἄμην. χρῶνται δὲ αὐ-

τῷ πάντες μὲν οἱ ἀθληταί. μάλιστα δὲ οἱ πύκται. ἄλλως. Σκαπάναν, ἤγουν, δικέλλαν. ἢ λισγάριον. ἢ σκάφιον. ὃ οἱ ἀττικοὶ, ἄμην λέγουσιν. οἱ γὰρ γυμνασταὶ, τούτοις ἐχρῶντο ὑπὲρ γυμνασίας. τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες, καὶ τὰ ἄνω μέρη ἀναῤῥωννῦντες. Καὶ εἴκοσι τουτόθι μᾶλα, μῆλα. τὰ πρόβατα. τὰ θρέμματα. ἐκ δὲ τούτου, τὰ κρέατα τούτων φησίν. ἵνα ἔχῃ κρεοφαγεῖν, ἢ μᾶλα ἐνταῦθα τὸν καρπὸν τῶν μήλων λέγει. καθὰ καὶ μίλων, ῥοιὰν ἔχων ἠγωνίζετο. μῆλα δὲ τὰ θρέμματα λέγονται καὶ τὰ τούτων κρέατα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, βοείοις ἐχρῶντο κρέασιν. ὅτι δὲ μῆλα οὐ μόνον τὰ πρόβατα ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ θρέμματα λέγει ὅμηρος. Ἀνθρώπους δὲ ἔπαυσεν ἐπὶ χθονί. μῆλα δὲ κνήδει. τὸ δὲ τουτόθι ἀντὶ τοῦ ἐντόσθεν.

Πεῖσαί τι μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν. διεγεῖραι ἂν ὁ μίλων καὶ τοὺς λύκους τάχιστα μαίνεσθαι. τὸ λυσσᾶν ἴδιον τῶν κυνῶν. ἀλλ' ἴσως λέγει ὅτι πείσειεν ἂν καὶ τοὺς λύκους τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν ὑπομεῖναι ἢ ὅτι καὶ τοὺς λύκους ἐκμήνῃ ἂν ὁ μίλων. ὅπου καὶ τὸν αἴγωνα τὸν ἀγροῖκον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδύσασθαι ἠνάγκασε. Ταὶ δαμάλαι. αἱ δαμάλαι δὲ αὐτὸν ἐνταῦθα βοῶσαι ζητοῦσι. δαμάλαι, αἱ νέαι βόες αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι ἤδη τέλειαι. Οὐκέτι λῶντι. οὐ δαμῶς θέλουσι βόσκεσθαι. δηλονότι, ζητοῦσαι τὸν αἴγωνα. Σᾶς πόρτιος. πόρτιας τὰς ἀκμαζούσας βοῦς. ἐφ' αἷς οἷόν τε τοὺς ταύρους στείχεσθαι ἤγουν πορεύεσθαι, ἢ τὰς ἐν τῷ πόρσω, τουτέστιν ἐν τῇ ὁδῷ ἰούσας. Μὴ πρώκας σιτίζεται. τὴν σιαγόνα

τῆς δρόσου πρῶκα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πρωὶ πέμπε-
σθαι. καὶ καλλίμαχος. Ωσκεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔ
ραζε πεσοῦσαι, περίιμον ἐκδικέως εἶδαρ ἔδων.
Οὐ δεῖν. κατὰ τὴν γλῶ. ἄλλοτε μὲν αὐτὴν περὶ τὸν αἴ
σαρον βόσκω. Επ' αἰσάροιο. αἴσαρος, ποταμὸς
διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν κροτωνιατῶν ῥέων εἰς τὴν
θάλασσαν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ποταμὸς σικελίας αἴσα-
ρος. Κώμυθα. κώμυς, ἡ δέσμη, ἤτοι τὸ δεμάτιον. κρα
τῖνος. Ο δὲ μετ' εὐδήμου φέχον κώμυθος τὴν λοι-
πὴν ἔχει τῷ στεφανίῳ. ἡ κώμυς, δέσμη χόρτου ἱκανὴ εἰς
τροφήν. κώμυς, κώμυθος, ὡς κόρις κόρυθος. Σκαί-
ρει. σκαίρειν κυρίως, τὸ σκιρτᾶν. ἀφ' οὗ καὶ σκαρός.
νῦν δὲ τὸ νέμεσθαι. ἔνθα καὶ σκαρθμὸς παρ' ἀράτῳ.
Λάτυμνον. ὄρος κρότωνος. βαθύσκιον δὲ τὸ ἄγαν
σύνδενδρον. ἄλλως. σκαίρει. σκιρτᾷ. ἀναστρέφε-
ται. ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς δὲ, τὴν νομὴν θέλει δηλοῦν.
περὶ τὸ λάτυμνον τὸ ὑπὸ συνεχῶν δένδρων συσκια-
ζόμενον. τοῦτο γὰρ τὸ βαθύσκιον τὸ δὲ λάτυμνον, τινὲς
ὄρος τῆς λακωνικῆς φασι. Πύρριχος. ἀπὸ τοῦ πυ
ρὸς, πύρειχος κατὰ παραγωγήν. τινὲς παροξυτόνως
λέγουσι πυρεῖχος ἔστιν οὖν ὑποκοριστικὸν αἰολικῶς. τὸ
γὰρ καθ' ἡμᾶς πύρειχος, ὁ σκάριος. τινὲς δὲ τὸν πύρει-
χον, ἠπειρωτικὸν ἤκουσαν. ἀπὸ πύρρου τοῦ ἐκεῖ βασι
λεύσαντος. δοκοῦσι δὲ οἱ βόες ἐκεῖνοι, λείψανον εἶναι
τῶν γηρυονείων. ἦν δὲ καὶ πύρρος ποιητὴς, ἐρυθραῖ-
ος, ὥς φησι λυγκεύς. ἢ πύρειχος κατά τινας, ὁ εὐκί-
νητος. ἀπὸ τοῦ πυρὸς εὐκινήτου ὄντος. ἢ τὸν πυρρὸν
κατὰ τὴν χροιάν. Τοὶ ἀπὸ λαμπριάδα. ὁ τῶν λαμπρια-

δῶν δῆμος ἀπό τινος λαμπρίου. ὡς δυσμενῶς ἔχων ὁ βάττος πρὸς τοὺς φυλέτας τοῦ λαμπριάδου φησίν, εἴθε ὅταν θύωσι τῇ ἥρᾳ καὶ κρέα νέμωνται οἱ δημόται τοῦ λαμπριάδου, τοιοῦτον λαχόντες θύσαιεν. ἵνα μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῆς θεοῦ δηλονότι, καὶ ζημιωθῇ ὁ δῆμος. Κακοχράσμων γὰρ ὁ δῆμος. ἢ ὁ ταῦρος. ὁ τοῦ λαμπριάδου δηλονότι. ὡς κακοῦ ὄντος τούτου τοῦ δήμου. ἢ ὁ λάμπριος ἐξ οὗ ὠνομάσθη ὁ δῆμος. ἄλλως. Κακοχράσμων γὰρ ὁ ταῦρος. ἢ ὁ δῆμος. ἀντὶ τοῦ κακὸς εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτόν τινα. ἴσως γὰρ τάχα κεράστης, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν λεπτὸν, δηλονότι τὸν ταῦρον. ἢ λειπόσαρκος καὶ ὁ ταῦρος ὁ πυῤῥός. εἴθε τοιόνδε λάχοιεν οἱ δημόται τοῦ λαμπριάδου. ἤγουν, οἱ ἀπὸ τοῦ λαμπριάδου καταγόμενοι ὅτε θύουσι τῇ ἥρᾳ. ἵνα δηλονότι μὴ προσδεχθῇ αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ τῶν φυλετῶν καὶ ζημιωθῶσιν. Ἐς τὸ μάλιμνον. τὰς εἰς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτω φασί. τοῦτο δὲ ἴσως στόμα λίμνης περὶ τὸν κρότωνα. καὶ τὸ ἐν ῥοίᾳ δὲ στόμα λίμνης. πιθανῶς δὲ τοῦτο ὠνόμασται. Ἔς τε τὰ φύσκω. μέρη δηλονότι. ὄνομα δὲ ὄρους ὁ φύσκος, τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ φύσκου ὄρους νομὰς ἐπιτηδείας τοῖς βουσὶν ἔχοντος. Τὸν νήαιθον νήαιθος ποταμὸς κρότωνος ὠνόμασται δὲ, παρ' ὅσον ἐν αὐτῷ, νῆας ποτὲ κατακαῆναι ἑλληνικάς. Αἰγίπυρος. ἔστιν ἀκανθῶδες φυτόν. ἢ εἶδος βοτάνης. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ὥσπερ φακός. ἔστι δὲ γλαυκίζουσα. εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα, ἀγαθή. Καὶ κνίζα. κνίζα φυτὸν χορτῶδες. ὃ ταὶ θεσμοφοριάζουσαι διὰ τὴν ἁγνείαν στι-

βαδὸν ποιοῦνται. δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη ψυχρὰ οὖσα, ἐπέχειν τὰς πρὸς συνουσίαν ὀρέξεις. νόμος γὰρ ἦν ἀθηναίοις κατ' ἔτος τελεῖν τὰ θεσμοφόρια ταῦτα, παρθένοι γυναῖκες, καὶ τὸν βίον σεμναί. καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς, τὰς νομίμους βίβλους καὶ ἱερὰς ὑπὲρ τῶν κορυφῶν αὐτῶν ἀνετίθεσαν. καὶ ὡσανεὶ λιτανεύουσαι, ἐπήρχοντο εἰς ἐλευσῖνα. ἡ δὲ ἐλευσὶς, ἔστι λιμὴν τῆς ἀττικῆς. Μελίτεια. εἶδος καὶ αὕτη βοτάνης, τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατύ. Φεῦ. φεῦ. προείρηται ὅτι κωμικὴ ἡ διασκευή. οὐκοῦν ἀληθῶς εἴρηται. καὶ κωμικοῖς ἁρμόζουσι, καὶ τραγικοῖς. Εὐρῶτι παλαίεται. εὐρὼς κυρίως ἡ πρασινώδης ὀμίχλη. παλαίεται δὲ. λεπτύνεται ὑπὸ εὐρῶτος. πάλιν γὰρ ἔλεγον, τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. παρὸ καὶ φάλιον λέγεται τὸ λευκόν. Ἡδὺ ἂν φάλιον ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθίεσθαι.

Αν ποτ' ἐπάξα. τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πρώτου μέσου ἀορίστου, οἱ συρακούσιοι διὰ τοῦ α προφέρονται. ἐνόησω, ἐνόησα. ἐγράψω, ἐγράψα. οὕτω καὶ τὸ ἐπάξα. ἀντὶ τοῦ ἐπήξω. ὁ νοῦς. φεῦ ὦ αἴγων. πορεύσονται καὶ αἱ βόες εἰς ὄλεθρον. ἐπεὶ ἐπεθύμησας νίκης εἰ κακὸν ἀποβαινούσης. καὶ ἡ σύριγξ ἥν ποτε ἐπήξω καὶ κατεσκεύασας καλάμοις δηλονότι, ὑπὸ εὐρῶτος παλαίεται. ἤγουν λεπτύνεται καὶ φθείρεται. Οὐ τήνα γ' οὔ, νύμφας. ἐκείνη φησὶν ἡ σύριγξ οὐκ ἐφθάρη. οὐδὲ μεμόλυνται μὰ τὰς νύμφας ἐπεὶ ὁ αἴγων ἀπιὼν εἰς τὴν ὀλυμπιάδα ἐμοὶ δῶρον αὐτὴν κατέλιπεν, ἐγὼ γὰρ δυνατός εἰμι με-

εἰς τὸ

λωδεῖν. Ποτὶ πίσαν. ἢ νῦν ὀλυμπιάς. ἢ ἀπὸ πίσου
τοῦ ἀφορέως, ἢ ἀπὸ πίσης τῆς ἐνδυμίωνος θυγατρός.
ἔνθα καὶ πισαίου διὸς ἱερὸν ἦν. μελικταὶς δὲ ὁ μέλη
ᾄδων ἐργάζεσθαι. φαγωδητής. μελίζω γὰρ τὸ φαγω-
δῶ. Κῆν μὲν τὰ γλαύκας ἢ γλαύκα. χία τὸ γέ-
νος. κρουματοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ φι-
λαδέλφου. ἣν φησὶν ὁ θεόφραστος ἐρασθῆναι κριοῦ.
ὁ δὲ πύρρος ἐρυθραῖος, ἢ λέσβιος. μελῶν ποιητής.
Ταύτε κρότωνα. ἄλιμος, καὶ κρότων αἰακοῦ υἱοί.
καὶ ὁ μὲν, ἐβασίλευσε τῶν κερκυραίων. ὁ δὲ, ἐν σικε-
λίᾳ ἔκτισε κρότωνα. Καὶ τὸ ποταμὸν. τὸ πρὸς ἀ-
νατολὰς τῆς κροτωνιάδος. τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρώρειά
τίς ἐστιν, ἔχουσα ἱερὸν ἥρας. ἄλλως. τὸ λακίνιον.
ἀκρωτήριόν ἐστιν τοῦτο ἀπό τινος λακίνου κερκυραίου
τοῦ ὑποδεξαμένου κρότωνα φεύγοντα. ἄλλως. τὸ
πᾶν. καὶ εὖ μὲν τὰ τῆς γλαύκης ἀνακρούομαι. εὖ δὲ
τὰ τοῦ πύρρου. ἐπὶ τῶν κρουστῶν ὀργάνων λέγεται τὸ
ἀνακρούεσθαι. ἐνταῦθα δὲ ἀνακρούομαι, ἀντὶ τοῦ μέλ-
πω ἁπλῶς. Κρότων καὶ ζάκυνθος, ἡ αὐλή. τὸ δὲ ἑ-
ξῆς οὕτως. ἐπαινῶ τήν τε κρότωνα, καὶ τὸ ποταμὸν
τὸ λακίνιον. τὸ δὲ καλὴ πόλις ἡ ζάκυνθος, διὰ μέσου
λέγεται μετὰ ὑποκρίσεως. τὸ ποταμὸν, ποιητικῶς οὕ-
τω λέγεται. δεῖ γὰρ ἢ τὸ πρὸς ἕω λέγεσθαι, ἵν' ἦ τὸ
πρὸς ἀνατολὰς τετραμμένον, ἢ τὸ ἑῷον χωρὶς τῆς
προθέσεως. τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρωτήριόν ἐστιν, ἀπό τι-
νος λακίνου ὠνομασμένον. διέφερε δὲ ἡ κρότων τῶν
ἐπὶ ἰταλίᾳ πόλεων ἐν ἀνδρίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαι-
μονίᾳ. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. Μάταια

τ' ἄλλα περὶ κρότωνα τ' ἄστεα. Ἅπερ ὁ πύκτας αἴγων ὀγδώκοντα μόνος. ταῦτα οὐκ ἐπὶ αἴγωνι ἱστόρηται ἀλλ' ἐπὶ ἀστυάνακτι τῷ μιλησίῳ. ὁ δὲ θεόκριτος τὰ περὶ τοῦ μιλησίου αὐτοῦ ἀστυάνακτος ἱστορούμενα εἰς αἴγωνα μετήνεγκε. φασὶ γὰρ τοῦτον ἴσθμια νικήσαντα, καὶ οἴκοι παραγενόμενον, ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τῆς μεγίστου λαβέσθαι βοός. καὶ μὴ ἀνεῖναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα, τῇ βίᾳ κατέλιπε τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁπλὴν δὲ λέγει, τὴν χηλήν. καὶ ἡσίοδος. Οὔθ' ὑπερβάλλει βοὸς ὁπλὴν οὐδ' ἀπολείπει. τὸ δὲ κατεδαίσατο, ἀντὶ τοῦ κατέφαγε. ὡς ἔοικε, διὰ τὴν ἀδηφαγίαν ὁ μίλων τὸν αἴγωνα ἐπὶ ἄθλησιν προτέτραπται. μάζα δὲ τὸ νεομάλακτον, καὶ νεοφύρατον ψώμιον. Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον. ἐκεῖ φησὶν ὁ αἴγων ἐπὶ τοῦ λακινίου, καὶ τὸν ταῦρον ἔδωκε τῇ ἀμαρυλλίδι, ἐνεγκὼν ἀπό τινος ὄρους, καὶ παρασπάσας τῆς ὁπλῆς. καὶ αἱ παροῦσαι γυναῖκες μεγάλως ἐβόησαν, καὶ ὁ βουκόλος ἐγέλασεν. Ὦ χαρίεσ' ἀμαρυλλί. ἐπεὶ ὁ κορύδων ἐμνήσθη τῆς ἀμαρυλλίδος. ἀνεμνήσθη καὶ ὁ βάττος αὐτῆς. ἦν γὰρ ἐρωμένη αὐτοῦ, πρὸ τοῦ θανεῖν. Μόνας σέθεν, ἐλλιπτικῶς. ἔδει εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἀποθανούσῃ, διετέλεσα ἐν λύπῃ εἶναι, ἢ ὑπὲρ παντός μου τοῦ ποιμνίου ἀπολωλότος. Ὅσσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβας. ἐνταῦθα σαφῶς αἰπόλος ἦν ὁ βάττος. ὃν εἰκὸς ἦν ἐρᾶν τῆς ἀμαρυλλίδος, καὶ οὐ θεόκριτον. φησὶ δὲ ὑπερβολικῶς ὅσον αἱ αἶγες φίλαι μοι, τοσοῦτον ἡμᾶς ἐλύπησας ὦ ἀμαρυλλὶ τελευτή-

σασα. ἢ τοσοῦτον ἡμῖν οὖσα προσφιλὴς ἀπέσβας. ἤγουν ἀπέθανες. οὕτως ἂν νοηθείη καὶ ὁ κωμάζων πρὸς αὐτὴν ὅτι φησὶν ὁ θεόκριτος, κωμάζω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα. ἄλλως. ὅσσον ἀπέσβας. τὸ ὅσσον ἀντὶ τοῦ τόσον. ἤγουν, τοσοῦτον. τὸ δὲ πᾶν, οὕτως. ὅσον αἱ αἶγες ἐμοὶ προσφιλεῖς, τοσοῦτον σὺ φίλη οὖσα δηλονότι, ἀπέσβας ἤγουν, ἐξέλιπες ἀπέθανες. Θαρσεῖν χρή. τοῦτο ὁ κορύδων φησὶ παραμυθούμενος τὸν βάττον, ἵνα μὴ ἀθυμῇ, ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀμαρυλλίδος. Ανέλπιστοι δὲ θανόντες. ἀνέλπιστον, ὃ οὐκ ἐλπίζει τις λαβεῖν, ἢ κατορθῶσαι, ἢ τοιοῦτό τι. ἀνέλπιστον, καὶ τὸ ἐλπίδος ἐστερημένον. καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ, ἀνέλπιστοι. Χ' ὢ ζεὺς ἄλλοκα. τὸν δία λέγει τὸν αἴτιον τῶν ὑετῶν. ἀντὶ τοῦ ἀέρος, ἐν ᾧ συνάγονται αἱ νεφέλαι. Τὸν θαλλὸν φώγοι τι. θαλλὸς ἁπλῶς λέγεται, πᾶν τὸ τεθηλός. κυρίως δὲ ὁ τῆς ἐλαίας βλαστός. Τὰ δύστοα. τὰ δυσδίωκτα. ἀπὸ τοῦ δυσκόλως σεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν διὰ τὸ εἶναι πτωχά. Σίτθ'. ὁ λέπαργος. ἐπίφθεγμα βουκολικόν. ὅπερ λέγουσιν οἱ βουκόλοι. ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα. λέπαργος δὲ ὁ λευκός. ἢ ὁ λευκοποίκιλος. ἢ ὁ λευκόπλευρος. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπας ἔχειν καὶ τοῦ ἀργόν. ὅ ἐστι λευκὸν ἔχειν τὸ δέρμα. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ λευκὸν εἶναι κατὰ τὴν λαπάραν. ἢ λέπαργος, ὁ λευκός. παρὰ τὸ ἔχειν λέπας ἀργόν. ἤγουν, δέρμα λευκόν. ἢ λευκὸν, κατὰ τὴν λαπάραν. Κυμαίθα, ὄνομα βοός, καὶ αἰγός. παρὰ τὸ κώμυθα. ἢ παρὰ τὸ αἴθη, καὶ τὸ κόμη, ἢ τὰς κόμας αἴθας ἔχουσα. τουτέστι, ξανθὰς ἢ ἐγκυ

μων· Ἰδοὺ αὖ πάλιν. ἰδοὺ πάλιν πρόσεισι τοῖς φυτοῖς· Εἴθ᾽ ἦν μοι ῥοικόν. ῥοικὸν τὸ καμπύλον. ἀρχίλοχος· Ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη καὶ κατὰ κνήμην ἰδεῖν. λαγωβόλον δὲ, ξύλον, ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται. ἢ ὅτι ῥάβδον οὖσαν ὀρθὴν, ἐπεύχεται γενέσθαι καμπύλην, ἵνα μὴ ἔγκυον οὖσαν βλάψῃ τὴν βοῦν. Θᾶσαι μ᾽ ὦ κορύδων. ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. κατὰ γὰρ τὸ σιωπώμενον ἀπερχόμενος ὁ βάττος ἀπελάσαι τὴν δάμαλιν, ὑπὸ ἀκάνθης ἐτύπη καὶ δεῖται τοῦ κορύδωνος ἐξελεῖν αὐτήν· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπέστρεψε τὸν λόγον καὶ φησί· θᾶσαί με πρὸς τοῦ διός. ἄρτι γάρ με ἄκανθα ἐπάταξε παρὰ τὸ σφυρόν· Ἁρμοῖ μ᾽ ὧδ᾽ ἐπάταξεν. ἡ μὲν ψιλοῦται, τὸ ἀρτίως καὶ νεωστὶ σημαίνει· ἡ δὲ δασύνεται, τὸ ἡρμοσμένως. τὸ δὲ βαθεῖαι. ἀντὶ τοῦ ὑπερμεγέθεις. καὶ μετέωροι. ταὶ ἀτρακτυλίδες ἀντὶ ἀτρακτυλὶς, εἶδος βοτάνης. ἢ ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς, ἀγροίκους γυναῖκας, ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας, τὰ ἀγριολάχανα φασίν. Ἔχω τέ μιν. ἄδε καὶ αὐλά. κρατῶ αὐτὴν, τὴν ἄκανθαν δηλονότι. τὸ δὲ ἄδε, ταυτὸ δύναται τὸ ἴδε. ὁ καὶ, περισσός. ὥσπερ καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. τῶν, ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν. ἐκβαλὼν γὰρ τὴν ἄκανθαν, δείκνυσι τῷ βάττῳ καὶ φησὶν ἄδε καὶ αὐτή. Ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα. βαβαί. ὅσον ἐστὶ τὸ τὴν πληγὴν ποιοῦν. δεικτικῶς ἐμφαίνει τό, τε μέγεθος τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὴν σμικρότητα τῆς ἀκάνθης. τὸ ἡλίκον πρὸς τὸν ἄνδρα. ἵν᾽ ᾖ, μικρὸν

ὂν τὸ τύμμα, ἢ λίκηον ἄνδρα, τουτέστι μέγα ἢ ἀνδρεῖον δαμάζει. ἢ τὸ ἠλίκηον ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ὁποίως δαμάζει τὸν ἄνδρα. Μὴ ἀνάλιπος. ἤγουν ἀνυπόδητος. ἐξ οὗ καὶ πέδιλον. τὸ ὑπόδημα. ἡ λὶψ γὰρ τὸ ὑπόδημα, παρὰ τὸ ἑλίσσειν τὸν πόδα. ἀνήλιπος δὲ, οἱονεὶ ὁ μὴ ἑλίσσων τὸν πόδα. Καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι. κομόωντι ἀντὶ τοῦ κομῶσιν. ἀκάνθας ἔχουσι. κόμαι γὰρ ῥάμνου καὶ ἀσπαλάθου, αἱ ἄκανθαι. ἀσπάλαθος δὲ εἶδος ἀκάνθης. ἧ πληγέντες αἱ ἔλαφοι, ἀποθνήσκουσιν. ἀσπάλαθος εἴρηται, διὰ τὸ μὴ ῥαδίως ὑπὸ τῶν πληγέντων ἀποσπᾶσθαι. ἤτοι, ἀφαιρεῖσθαι. Εἶπ' ἄγε μοι κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει. ἄγε εἰπέ μοι ὦ κορύδων, τὸ γερόντιον. τὸν πατέρα λέγει τοῦ αἴγωνος. ἆρα ἔτι ἐλαύνει. ἤγουν φιλεῖ ἐκείνην τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ τὴν μέλανας ὀφρῦς ἔχουσαν, ἧς ἕνεκά ποτε ἐρωτικὸν πάθος ἐδέξατο, μύλλει δὲ, ἐλαύνει. ὠθεῖ. περαίνει. ἀπὸ τῶν ἀλούντων. καὶ τῇ κόπῃ τοὺς μύλους ὠθούντων.

Ἀκμὰν ὦ δείλαιε. οὐχ ὡς λοιδορῶν, ἀλλ' ὑποκοριζόμενος, καὶ ὑποκρινόμενος τοῦτο λέγει. πρὸ ὀλίγου γὰρ αὐτὸν ἐπελθὼν, καὶ πρὸς τὴν μάνδραν. ἢ μάκραν ἢ βάκραν. διχῶς γὰρ φέρεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, κατελάμβανον ὁπηνίκα ἐνάργει. τὴν μετ' αὐτῆς δηλονότι μίξιν. Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν. τὴν τῶν προβάτων ὀρχάνην. ἢ μάκραν. ἢ βάκραν. ἢ ἐστὶ σκεῦος ξύλινον ἀβακοειδὲς, οὗ φυρᾶν εἰώθασιν. ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ μάττειν καὶ φυρᾶν ἐν αὐτοῖς τὰς μάζας. Φιλοῖφα τό τοι γένος. ἤγουν, ὁ φιλῶν τὸ

συνουσιάζειν

συνουσιάζειν. φιλοσυνουσιαστὰ. οἰφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν. οὕτω καὶ παρὰ ἀλεξάνδρῳ οὖσιν κόροιφος λέγεται ὁ κόρην οἰφώμενος. ἢ οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ ὀπιπτεύειν. ἔνθα καὶ οἰφόλης γυνή. ὅθεν καὶ παροιμία. ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ. ἣν φασὶ διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν ἕλκῳ καθεζόμενοι, συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. οἱ δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν ῥυῆναι, ἤτοι διαδοθῆναι. αἱ ἀμαζόνες ἐπὰν ἄρρεν γεννήσωσι, χωλὸν αὐτὸ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ ἀνδρειότερον αὐτῶν γένηται. καὶ τούτοις ἀνδροθεῖσι συνίασι. σκυθῶν οὖν λεγόντων καλὸν συνεῖναι αὐτὰς ἑαυτοῖς, ἐκεῖναι ἔφασαν. ἄριστα χωλοὶ οἰφοῦσιν. Η σατυρίσκοις. τοὺς σατύρους οἱ πλείονές φασιν ὡς καὶ τοὺς σιληνοὺς, καὶ πᾶνας. ὡς αἰσχύλος μὲν ἐν γλαύκῳ. σοφοκλῆς δὲ ἐν ἀνδρομέδῃ. οἱ σάτυροι καὶ οἱ πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας. ὅτι δὲ οἱ σάτυροι τοιοῦτοι, δῆλον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. ἀπὸ γὰρ τῆς σάθης πεποίηται ὁ σάτυρος. σάθη δὲ ἡ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ἐκπύρωσις. ἄλλως. ἢ σατυρίσκοις. ἀκρατεῖς οἱ σάτυροι ἐρώτων. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σάθη. σάθη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. ὅπερ, καὶ πέος λέγεται Κακοκνάμοισιν ἐρίσδει. ἐπειδὴ αἱ αἶγες ἔχουσι λασίους πόδας. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν κρημνῶν. κακοδέρμοις.

F

Σχόλια εἰς τὸ ε', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Πιγράφεται μὲν τὸ παρὸν εἰδύλλιον, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν.
ε οἱ δὲ διαλεγόμενοι ἀλλήλοις εἰσί, κομάτας, καὶ λάκων. Δωρίδι.

Αἶγες ἐμὲ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συβαρίταν. Ἰστέον ὅτι, τοῦ μὲν αἰπόλου τὸ ὄνομά ἐστι κομάτας. ὃς καὶ δὴ μάρου τοῦ συβαρίτου νέμει αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος λάκων. ὃς θουρίου συμβαρίτου, νέμει θρέμματα. Τὸν συβαρίταν. σύβαρις, καὶ πόλις ἰταλίας. ἢ ἀπὸ οἰκιστοῦ τινός, ἢ ἀπὸ συβάρεως ποταμοῦ. νῦν δὲ καλεῖται θούριον. ταὐτὸν οὖν θούριον καὶ σύβαρις. λέγουσι γὰρ ὅτι ὑπὸ τῶν κροτωνιατῶν καθηρέθη ἡ σύβαρις. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀθηναῖοι, αὐτὴν ᾤκησαν, καὶ τῇ πόλει μετήμειψαν τὸ ὄνομα, καλέσαντες αὐτὴν θούριον, ἀπὸ θουρίου ποταμοῦ ἐκεῖσε ῥέοντος. καὶ θούριος, ὄνομα κύριον καὶ ὁ ὁρμητικός. Τὸν λάκωνα. λάκων ὄνομα κύριον. ἐκτείνει δὲ τὸ α διὰ τὸ μέτρον. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ τοῖς δούλοις ὀνόματα τιθέναι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. σύρον καρίωνα. οὕτω καὶ τὸν λάκωνα. δωριεὺς γὰρ ἦν. Τό μευ νάκος. ὅς μου τὸ νάκος. ζωόδοτος τὸ κώδιον. τὸ μαρσύπιος. καὶ νάκος

τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. ὅμηρος. Νάκος ἕλετ' αἰγὸς ὀ-ειφόφου. καὶ θεόκριτος ἐν τοῖς ἑξῆς, αἰγός φησιν. Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες. περδίκα. ἀγρίππα. σίττα. ψίττα. ποιμενικά. αἰπολικά. καὶ βουκολικὰ ἐπιφθέγματα. ἤτοι ἐπιρρήματα. ἔλεγον δὲ ταῦτα διώκοντες ἀποστήσεσθε ὤφειλον εἰπεῖν. ἢ φεύξεσθε ἤ τι τοιοῦτον. ὁ δὲ ταῦτα ἀφεὶς, τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ἀμνοῖς τῷ σίττα χρῆται. ἔστι δὲ τοῦτο παρακέλευσις. ἀμνίδες τὰ μικρὰ προβάτια οἱονεὶ, ἀμενηνά. Τόν μευ τὰν σύριγγα τὸν τὴν σύριγγά μου πρὸ ὀλίγου κλέψαντα κομάταν. Δῶλε συβάρτα. δωρικῶς κατὰ τὴν γενικήν, ἀντὶ τοῦ συβάρτου. δῶλε δὲ ἀντὶ τοῦ δοῦλε. Δοῦλος δὲ καὶ οἰκέτης διαφέρει, ὥς φησι χρύσιππος. οἰκέτης μὲν, ὁ ἔτι ὑπὸ κτῆσιν ὤν. δοῦλος δὲ, ὁ ἀπελεύθερος. συβάρτας δὲ, ὡς περδίκας ἀγρίππας ἔστι δὲ καὶ μὲν τὸ ἀνάλογον, συβαρίτης. κατὰ δὲ δωριεῖς, συβάρτης. Τί δ' οὐκ ἔτι σὺν κορύδωνι ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλόν. ὁ κορύδων βουκόλος, οὗ πρόσθεν μέμνηται. ὁ δὲ νοῦς. οὐκ ἀρκεῖ σοι φησὶ σὺν κορύδωνι ἐν τῷ καλάμῳ φυσᾶν καὶ συναυλεῖν αὐτῷ. τοῦτο δὲ χλευαστικόν. ὅτι οὐδὲ αὐλεῖν οἶδεν, εἰ μὴ ποππύσδειν καὶ μόνον. καλάμη δέ ἐστι, τὸ καταλειπόμενον ἢ περιλειπόμενον ἐκ τοῦ θεριζομένου σίτου καλαμώδες καὶ τῆς κριθῆς. ταύτην δὲ νεαρὰν οὖσαν, ὑποτεμνόμενοι φυσῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ αὐλίζουσι. ποππύζειν δὲ, τὸ λεπτοτάτως φωνεῖν τινὰ φυσῶντα τὸν ἐκ τῆς καλάμης αὐλόν. ἄλλως. τί δὲ, οὐδαμῶς ἀρκεῖ σοι. ἤγουν, ἱκανόν ἐστι σοι αὐλὸν ἔχοντι ἀπὸ καλά-

μης, ἤτοι ἀπὸ καλαμαίας ἐμπνεῖν αὐτῷ; τοῦτο γὰρ τὸ ποππύζειν σὺν κορύδωνι τουτέστιν ὁμοίως τῷ κορύδωνι. Ταί μοι ἔδωκε λύκων. πρὸς τὸ ποίαν ἀποτείνει ἡ ἀπάντησις, τὸ δὲ ὦ λεῦθερε κατ' εἰρωνείαν εἴρηται. Οὐδὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότῃ. πρὸς ὑπερβολὴν τοῦτο ἔφη. λέγει δὲ μὴ δὲ αὐτὸν τὸν δεσπότην εὐμάρα αὐτῷ κεκοιμῆσθαι. ἤγουν, δέρματι. ἄλλως. τὸ εὐμάρα δέρματί φασιν εἶναι καὶ οὐ κύριον ὄνομα ὥς τινες. ἵν' ᾖ, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δεσπότῃ τῷ σῷ εὐμάρα καὶ δέρματι. ἦν ὥστε ἐνεύδειν. Βασκαίνων. ἀντὶ τοῦ φθονῶν λυπούμενος. κυρίως δὲ βάσκανος ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπ' αὐτῶν. Οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον. ἀντὶ τοῦ, τὸν κυνηγόν. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοὶ ὥς φησιν ὁ πικρὸς, ἢ ὥς φησι φιλοστέφανος. ἔστι πανὸς ἱερὸν πλησίον κράθιδος ποταμοῦ. τινὲς δὲ τὸν ἀπόλλωνα φασὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον. φησὶ δὲ καὶ πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν. ἢ τὸν περὶ τὰς πετρώδεις αἰγιαλοὺς διάγοντα. ἤγουν. τὸν κυνηγόν. ἢ ἄκτιον κατά τινας, τὸν ἀττικόν. Ταὶ βαίταν. τὴν διφθέραν. τὴν σισύραν. βαίταν γὰρ λέγουσι τὰ ἐκ κωδίων συνερραμμένα περιβόλαια. ἀττικοὶ δὲ ταύτην καὶ σισύραν φασὶ. καὶ ἀριστοφάνης. Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. ἡμεῖς δ' αὐτὰ, σισυρίνια φαμέν. Ταὶ βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθιδος. οἰκέτης δηλονότι, ἢ υἱός. πότερον γὰρ οἰκέτης ἢ υἱός, οὐ λέγει. διὸ οἱ μὲν δοῦλον, οἱ δὲ υἱόν φασιν. Ἢ καὶ τήνας. ἢ ὃ τοῦτο ἐποίησα. ἢ ὃ ἐπιορκοίην, ἄνωθεν ἀπὸ τ

πέρας ἐκείνης ὦ ἄνθρωπε εἰς μανίαν ἐμπεσὼν εἰς κρᾶθιν τὸν ποταμὸν πηδήσαιμι. ἢ φθαροίμην. γράφεται γὰρ ἀλοίμην, καὶ ὀλοίμην. εἰώθασι γὰρ ἐκπλησίας τινὲς ἢ μανίας, καταχρημνίζειν ἑαυτούς. κρᾶθις δὲ, ποταμὸς περὶ σύβαριν τῆς σικελίας. ἡ δὲ κατὰ, ἀντὶ τῆς ἀπό. νυμφόδωρος δὲ καὶ θεόφραστος φασὶ τοῦ κράθιδος τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. ἄλλως. τὸ, ἢ κατὰ τίνας. τὴν κατὰ, τῷ ἀλοίμην δεῖ συνάπτειν. ποιητικῶς γὰρ διαιρεῖται τοῦ ῥήματος, ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ, ὡς παρ' ὁμήρῳ. Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ. παρὰ δὲ τῷ πεζῷ λόγῳ, συνημμένη ἐστὶν ἀεὶ ἐν τοῖς τοιούτοις τῷ ῥήματι, ὡς παρὰ φιλοστράτῳ. Ὁ δ' ὑπ' ἐκδὺς τῶν σπαργάνων ἤδη βαδίζει. καὶ τοῦ ὀλύμπου κάτεισιν. Ἐντὶ μηδὲν οὐδὲν ἱερόν. παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. φησὶ δὲ κλέανδρος ἐν δευτέρῳ τῶν παροιμιῶν, ὅτι ἡρακλῆς ἰδὼν ἱδρυμένον τὸν ἄδωνιν, ἔφη οὐδὲν ἱερόν. οὐ γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ἱδρύσεως ἐκεῖνον. διονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναι φησίν, ἀπὸ τῶν ἱερῶν τῶν τιμωμένων, μηδὲν ἐχόντων ἱεροῦ καὶ σεβασμοῦ ἄξιον. ἢ οὐδὲν ἱερόν, οὐκ ἔστιν ἄξιος ἱδρύσεως καὶ τιμῆς ὁ τοιοῦτος. ἄλλως. ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς δῖον πόλιν τῆς μακεδονίας. εἶδεν ἔκ τινος ἱεροῦ πολλοὺς ἐξιόντας. θέλων δὲ καὶ αὐτὸς εἰσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι, ἀνέκρινεν ἤγουν ἠρώτησε τίνος εἴη τὸ ἱερόν. μαθὼν δὲ ἀδώνιδος εἶναι, ἔφη οὐδὲν ἱερόν. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον. οὐδεὶς γὰρ θεῶν ὑπάρχει. Οὐ μὰν οὔτ' αὐλὰς τὰς λυμνάδας. οὐδαμῶς μὰ τὰς λιμνάδας αὐ

τὰς νύμφας. ἤγουν, τὰς ἀναστρεφομένας ἐν ταῖς λίμναις. αἵ τινες ἐμοὶ προσηνεῖς εἰσιν, οὐκ ἔκλεψεν ὁ κομάτας τὴν σύριγγά σου λαθών. Ἀλλ' οὐ ναὶ καλῆς ἔριφον θέμεν. ἀντὶ τοῦ θεῖναι. ἤγουν καταθοῦ. τὸ αἵ καὶ δωρικῶς ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἐὰν κέχρηται. διὸ καὶ ὑποτάσσει. Ἀλλά γέ τοι διαείσομαι. ἀλλά σοι ᾄδων ἐρείσω. διακριθῶ. ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃς. τὴν ἧτταν ὁμολογήσῃς. Ὗς ποτ' ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀντεριζόντων ἐρίζω ἐπὶ λόγων. ἐρείδω δὲ ἐπὶ πραγμάτων. Τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε. τὸν εὖ τραφῆ. βόσις γὰρ ἡ τροφή. ὅθεν καὶ τὸ αἰγίβοτον, καὶ ἱππόβοτον. ἔρειδε, ἤγουν φέρων κατάθου. Καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ. καὶ πῶς ὦ πανοῦργε καλῶς ταῦτα ἔσται ἐξ ἴσου μέρους ἡμῖν. οἱ σικελιῶται γὰρ τὴν ἀλώπεκα, κίναδον προσαγορεύουσι. τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον πανοῦργον. κίναδος δὲ, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ, ἢ ἀναιδῶς ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν δόλῳ. τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο. ἀντὶ τοῦ ἔκειρε. πόκους ἐποιήσατο τίς γάρ ποτε ἔκειρε ἀντὶ ἐρίων τρίχας; τρίχες γὰρ αἱ παχεῖαι, καὶ τεταμέναι, ὡς αἱ τῆς αἰγός. ἔρια δὲ τὰ λεπτὰ καὶ οὖλα ὡς τὰ τῶν προβάτων. ἢ τοῦτό φησιν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἄρνα κατατίθεται, ἐκεῖνος δὲ ἔριφον ὅστις οὐ ποκίζεται. τίς δὲ παρεύσας αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα βούλετ' ἀμέλγειν. ἢ δύλετ' ἀμέλγειν. γράφεται γὰρ καὶ οὕτω δωρικῶς ἀντὶ τοῦ βούλεται κατά τινας. Ὅς τις νικασεῖ τὸν πλατίον. ἤγουν ἐκεῖνος ταῦτα ποιεῖ, ὅστις πέποιθε νικήσειν τὸν πλησίον, καθὰ σὺ πέποιθας ἀπὸ τοῦ πέποιθα, πεποίθω ἐνεστῶς, ὡς ἀπὸ τοῦ

δέδοικα δεδοίκω. ἄλλως. ὅστις νικήσειν τὸν πλη-
σίον διαφερόντως. ἐπαγγέλλεται, ἢ ὅστις θελήσει
ποιεῖν ἢ εἰπεῖν τοῦτο, ὃς ἀντ' αἰγὸς κύνα ἀμέλγει. οἷον
καὶ σὺ νικήσειν φὴς, τὸν τοσοῦτον ἐν ἡδυφωνίᾳ σου
διαφέροντα, ὅσον τέττιγες σφηκῶν. Σφὰξ βομ-
βέων ὁ σφὴξ φησὶ σὺ ἐμοῦ κατ' ἐναντίον τοῦ τέττιγος
τολμᾷς βομβεῖν. Ἀλλὰ γὰρ οὔτοι ὦ ἔριφος ἰσοπα-
λής. ἀλλὰ οὐδαμῶς. οὐ ἔριφος οὗτος, ἐν ἴσῃ μοίρᾳ. οὐκ
ἀξιοῦται τῷ ἀμνῷ. ἀλλὰ ἰδοὺ τίθημι τράγον. τὸ
γὰρ ἰσοπαλὴς, ἴσος ἐν κλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. ἢ
ἐκ τοῦ πάλη. Μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι.
παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν διά τι σπευδομένων. μὴ σπεῦ-
δε. οὐ γὰρ ἐπὶ πυρὸς βέβηκας. σπεύδω ἐγὼ ἀμε-
ταβάτως. ἐπὶ σπεύδω δὲ ἕτερον. Ἅδιον ἀσῇ. ἤ-
γουν ἡδέως μᾶλλον ἀσῇ. τεῖδ', ὑπὸ τὰν κότινον.
ὧδε ἐλθὼν καὶ καθίσας ὑπὸ τὴν ἀγριελαίαν, καὶ τὰ
δένδρα ταῦτα. τὸ τεῖδε. ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις. γρά-
φεται τεῖνδε. ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα δωρικῶς. Ψυχρὸν
ὕδωρ τηνεί. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ καταρρεῖ ψυχρὸν ὕδωρ.
ἐνταῦθα ἐκπεφυκυῖα ἐστὶ βοτάνη. καὶ ὧδε ἡ στιβὰς ἥ
ἐστιν εἶδος βοτάνης. τὸ τηνεὶ, ἐν ἄλλοις γράφεται, ἐ-
πιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. Καὶ ἀκρίδες.
καὶ ἀκρίδες ἐνταῦθα λαλοῦσιν. Ἀλλ' οὔτι σπεύδω
οὐδαμῶς σπουδάζω. μεγάλως δὲ ἀλγῶ, εἰ σύ με τολ-
μᾷς ἀφέπτοις τοῖς ὄμμασι προσβλέπειν. ὅν τινά πο-
τε ἐδίδασκον ἐγὼ ᾄδειν δηλονότι ἔτι παῖδα ὄν-
τα. Ὃν ποκ' ἐόντα παῖδ' ἔτι. ταῦτά φησιν, ἐπὶ
τῷ τὴν χάριν ἧς ἅμιλλαν αὐτῷ συνεληλυθέναι

παρ' αὐτοῦ διδαχθέντα, ὡς καὶ προσκαλεῖσθαι αὐ-
τὸν εἰς ἅμιλλαν. Ἰδ' ἁ χάρις εἰς τί ποθέρπει· θεά-
σαι εἰς τί προσέρπει καὶ τελευτᾷ ἡ χάρις ἡ ὀφειλο-
μένη μοι δηλονότι. Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς· ἐκθρέψε-
εν αὖτις καὶ λύκων ἐκγόνους, καὶ κύνας, ἐπὶ τῇ λύμῃ
τῇ αὐτοῦ. ὡς κἀγὼ τοῦτον ἐδίδαξα ἐπὶ ἀχαριστίᾳ.
ἔστι δὲ τοῦτο σωκράτους· καινοὺς ποιῶν εὖ θρέψαι κύ-
νας. Παροιμία ἀπὸ τῶν κατ' αὐτῶν ποιούντων
τι. ἀπὸ ἀκταίωνος, τοῦ ὑπὸ ἰδίων κυνῶν βρωθέντος.
τάσσεται δέ, ἀντὶ τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὐεργέταις. ἤ-
τοι, τῶν μὴ ὁμολογούντων χάριν τοῖς εὐεργέταις.
Ἀνδρίον. ἀνδράριον· ὑποκοριστικῶς ἀνθρωπάριον. ἢ
δυσγενὲς καὶ ἀνελεύθερον. αὔτως δέ, οὕτως. ἐν οὐδεμιᾷ
χρείᾳ. μάτην. Ἐπύγιζον. πυγμαῖς ἔτυπτον. ἔ-
κρουον. ἄτοπον δὲ τοῦτο φανερῶς εἰπεῖν. ἢ ἐπέραινον.
ἐβάτευον. σὺ δὲ ἤλγεις. αἱ δὲ αἶγες ἐβληχῶντο. ἤ-
γουν ἐμηκῶντο βιαζόμεναι ὑπὸ τῶν τράγων. τὸ βλη-
χᾶσθαι γὰρ ἀντὶ προβάτων λέγεται. καὶ ὁ τράγος αὐ-
τὰς ὤχευεν. Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος. μὴ βα-
θυτέρου τύχῃς τάφου τοῦ πυγίσματος, οὗ φὴς με εἴργε-
σθαι. τὸ δὲ ταφείης, ὡς ἐγὼ πεπύγισμαι. ἄλλως. τα-
φείης, ἀντὶ τοῦ γαμηθείης βαθύτερον σὺ τοῦ πρὸς ἐμὲ
ἐκ σοῦ πυγίσματος ὡς σὺ λέγεις. ἀρνεῖται δὲ διὰ τοῦ-
του. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ἐν βατράχοις φησὶ περὶ τοῦ κλέω-
νος, περὶ τὸ κρυπτόμενος, καὶ ἔνδον νοούμενον.
Ἐν τοῖς ταφαῖς τίλλεσθαι. ἤγουν, ἐν καιρῷ συνου-
σιασμοῦ, τὰς τρίχας ἐκτίλλειν τῆς πυγῆς. ἄλλως.
εἴθε μὴ ἐν βαθυτέρῳ τάφῳ ταφείης ἐκείνου τοῦ πυ-

γίσματος ὕβε, ἤγουν συγκεκαμμένε τὸν τράχηλον· κυρτέ. τὸ δὲ ὕβος, ἀπὸ τοῦ κυφός. ἀποβολῆ τοῦ κ', καὶ τροπῆ τοῦ φ'. εἰς β'. ὕβωσις. καὶ λόρδωσις πάθη. λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν. ὕβωσις, τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν, περὶ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. Καὶ ὕστατα βωκολιαξεῖς. καὶ τελευταῖον τῆ βουκολικῆ ὠδῆ χρήσῃ ἐρίζων. Οὐκ ἔρψομαι τηνεί. οὐκ ἐλεύσομαι εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. Τουτεὶ δρύες. ἐνταῦθα δρύες. ὧδε κύπειρος. ὧδε καλῶς βομβοῦσιν ἐν τοῖς σίμβλοις μέλισσαι. ἐνθάδε εἰσὶ δύο πηγαὶ ὕδωρ ψυχρὸν βλύζουσαι. αἱ δὲ ὄρνιθες ἐπὶ τῷ δένδρῳ λιγυρὸν ᾄδουσι. καὶ ἡ σκιὰ οὐδαμῶς ὁμοία τῆ ὑπαρχούσῃ παρὰ σοί. καὶ ἡ πίτυς δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους, στροβίλοις ἀφίησιν. Ὕπνω μαλακώτερα. μαλακὸν τὸ χαῦνον καὶ ὑπεῖκον. οὗ ἐναντίον τὸ σκληρόν. λέγεται δὲ μαλακὰ, ἔρια, καὶ κηρὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ ὕπνος, οὐ κατὰ ταυτὰ λέγεται μαλακὸς, ἀλλ' ὡς μαλακοποιός. Στασῶ δὲ κρητῆρα παρόσον ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς νύμφαις. αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν ἀρισταῖον, ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν καὶ μέλιτος, ὥς φησιν ἀριστοτέλης. ἵστημι. ὁ μέλλων, στήσω. καὶ δωρικῶς στασῶ οἱ γὰρ δωριεῖς τοὺς μέλλοντας περισπῶσιν. ἱστᾶν δὲ, τὸ ζυγοστατεῖν καὶ τὸ ὀρθὸν τιθέναι. ἐνταῦθα τὸ δεύτερον. Καὶ γλάχων αἰθεῦσαν. βλήχων, εἶδος βοτάνης. τὸ κοινῶς βληχώνιον. Γαυλὸς ὁ πανί. γαυλοὶ, ἀγγεῖα χυτροειδῆ γαλακτοδόχα. ἐν οἷς πήσσουσι τὸ γάλα. παρὸ καὶ εἴρεται πλεονασμῷ τοῦ ν.

ἅ τινα καὶ ἀμολγέας καλοῦσιν. στήσω τῷ πανί, ὀκτὼ μὲν γαυλοὺς γάλακτος πεπληρωμένους δηλονότι. Ὀκτὼ δὲ σκαφίδας, πλέα κηρία. σκαφίδες, ἀγγεῖα εἰς ἃ κατετίθεσαν τὰς μελικηρίδας. τὸ δὲ πλέα, ἀντὶ τοῦ πλήρη, ἐν οἷς εἰσι μελικηρίδες. τὰν σαυτοῦ πατέων. γῆν δηλονότι, ἢ χώραν. τοῦτο ἐκ τῆς παροιμίας. Σπάρταν ἔλαχες, ταύταν κόσμει. Βοστρύσομες. ἀντὶ τοῦ καλέσομεν. Ξυλοχίσδεται. ξυλεύεται. ξύλα τέμνων συνάγει. ἔστι δὲ καὶ παροιμία. Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται. Βοστρέομεν. ὁριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ο, μικροῦ. τοῦτο δὲ διὰ τὸ μέτρον. Ἀμμὲς γὰρ ἐρίσδομεν. ἤγουν, ἡμῖν γὰρ ἔριν γέγονεν, ὁπότερος ἡμῶν κρείττων τὴν ᾠδὴν τὴν βουκολικήν. ἢ ἐρίζοντες πειρώμεθα γνῶναι, ὅστις ἐστὶ κρείττων βουκολικῶν μελῶν ἐργάτης. τύ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ μόρσων. σὺ δὲ ὦ φίλε μόρσων. μήτε πρὸς χάριν ἐμὲ κρίνῃς ὁ μελήσας καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τὴν νίκην χαρίσῃ. μήτ' οὖν σύγε τούτῳ βοηθήσῃς κατὰ χάριν. ἢ μήτε μὴν παρίδῃς ἀδικούμενον. Α δέ τοι ἀπείμνα. περισσὸς ο, τοὶ. Μήτυ τὶς ἠρώτα ποττῶ Διός. τοῦτο ὁ λάκων φησίν, ἀγανακτῶν τῷ προπετεῖ καὶ παρέργῳ τῆς γλώττης. Φιλοκέρτομος. λοιδοριῶν φίλος. Εἶα λέγ' ἔτι λέγεις ἔτι καὶ νῦν τοῖς δι' ὄχλου τινὸς γινομένοις εἰώθαμεν τοῦτο λέγειν. ἄνες ποτὲ τὸν ἄνθρωπον. λέγει δὲ τοῦτον τὸν ξένον τὸν παρακληθέντα κρῖναι. ἄλλως ἄγε λέγε εἴ τι λέγεις. καὶ τὸν ξένον ἄφες ζῶντα αὖθις ἀπελθεῖν δηλονότι. ὁ μοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐπαναστρέ

ψαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. Ὦ παιάν. ἐπὶ ἀγανακτήσεως ἐνταῦθα ἡ ἐπίκλησις. Καὶ τὸν ξεῖνον ἐς πόλιν αὖθις ζῶντα ἄφθου· τουτέστιν ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ μέλους ὥσπερ ὑπὸ τῶν σειρήνων κρατηθεὶς, ἀπόλληται τοῦτο δὲ εἰρωνικῶς φησίν. ἄλλως. τοῦτό φησι θέλων σκῶψαι αὐτὸν τὸν αἰπόλον ὡς ἀηδές τι μέλος ἔλεξεν. καὶ ἴσως ἂν ἐκ τῆς ἀηδίας καὶ ὁ μόρσων ἡμιθνὴς γενήσεται. ἢ καὶ τέλος θάνῃ. ἢ ζῶντ᾽ ἄφθου, ἀντὶ τοῦ ταχύ. ἀπὸ τοῦ ζέω. τοὺς γὰρ ταχεῖς, ζέοντας καὶ θερμοὺς λέγουσι ταῦτα δέ φησιν ὁ λάκων, ὡς διαλεγομένου τοῦ αἰπόλου τῷ μόρσωνι. ταὶ μῶσαι με φιλεῦντι. ἄρχεται τῆς ᾠδῆς ὁ λάκων, καὶ φησὶν αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν δάφνιν ὑπὸ τῶν μουσῶν φιλεῖσθαι. εἶτα ὁ λάκων, καὶ γὰρ ἐμὲ ὁ ἀπόλλων φιλεῖ μέγα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως καὶ κατὰ πολύ. τὰ δὲ κάρνεα, καὶ δὴ ἐφέρπει. ἐπέρχεται. παραγίνεται κάρνεα δὲ ἑορτὴ ἀπόλλωνος καρνείου, ἀπὸ τινὸς κάρνου οὗτος δὲ ὁ κάρνος μάντις ὢν εἵπετο τοῖς ἡρακλείδαις, ἄσημα τούτοις μαντευόμενος ὅν τινα ἐκφραπεὶς εἷς τῶν ἡρακλειδῶν ἱππότης τοὔνομα λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε. δι᾽ ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ πελοποννήσῳ. καὶ ἀπελθόντες, ἔλαβον χρησμὸν ἐξ ἀπόλλωνος, κάρνειον τιμῆσαι ἀπόλλωνα. καὶ τοῦτο ποιήσαντες, ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν καὶ οὗτοι οἱ μετοικήσαντες ἐκ πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις, διὰ τὸν λοιμὸν ἐπετέλουν.

ἄλλως. κάρνεα, ἑορτὴ δωρικὴ, τελουμένη καρνείῳ ἀπόλλωνι, κατὰ τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ κάρνου μάντεως ὃς ἔχρησε τοῖς ἡρακλείδαις.

ἀπ' αὐτοῦ δὲ κάρνειον ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ θεοπόμπῳ. ὅτι τὸν αὐτὸν, καὶ δία καὶ ἡγήτορα καλοῦσιν ἀργεῖοι, διὰ τὸ κάρνον ἡγήσασθαι τοῦ στρατοῦ. ὃν οἱ ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν ἀπερχόμενον εἰς πελοπόννησον, ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος. ὃν ὕστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι. ἄλλως. πραξίλας μὲν, ἀπὸ καρνείου φησὶν ὀνομάσθαι τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης, υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ ἀπόλλωνι. ἀλκμὰν δὲ, ἀπὸ καρνέου τινὸς φοίνικος. δημήτριος δὲ, ἀπὸ τοῦ κραίνειν ὅ ἐστι τελέσαι. φησὶ γὰρ ὡς ὁ μενέλαος στρατεύσας εἰς ἴλιον, ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὸν ἐὰν κραίνῃ. ἄλλως. κάρνεια ἑορτή ἐστι διὸς καρνεῖα ὀνομαζομένη. παρ' ἕλλησι δὲ τελεῖται, διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον, ἐκ καρνείου εἶναι ξύλου. Καί μ' ἀπὸ τᾶς ποθορεῦσα· καί με ἡ παῖς ὁρῶσα. τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἀλκίππην λέγει. τὸ δὲ ὁρεῦσα, αἰολικόν. φεῦ. φεῦ. λάκων τοι. τὸ φεῦ, ἀντὶ θαύματος. τὸ δὲ τοὶ, περισσόν. Πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματόκος. τὰ ἀπὸ τοῦ τίκτειν συγκείμενα εἰ μὲν προπαροξύνεται, πάθος δηλοῖ. εἰ δὲ παροξύνεται ἐνέργειαν. ὡς καὶ τὰ παρὰ τὸ τίκτειν καὶ φέρειν. οἷον, πρωτότοκος. ὁ πρῶτος τεχθείς. διδυματόκος αἴξ, ἡ δίδυμα τετοκυῖα. δοκεῖ δὲ τὸ διδυματόκος, ἀπὸ τοῦ διδυματόκος γίνεσθαι. τροπῇ τοῦ ο, εἰς η. εἶτα τοῦ η, εἰς α. διὸ καὶ μακρὸν ἔχει τὸ α. ταλάρως, τοὺς καλαθίσκους ἐν οἷς τυροῦσι τὸ γάλα. Εν αὔθεσιν. ἐν τῷ ἄνθει τῆς ἡλικίας χαίρει. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ὄντος αὐτοῦ παιδεραστοῦ. ἄλλως. τὸ μὲν ἔξω,

τοῖς ἄνθεσι τοῦ πυροῦ τὴν παῖδα τοῖς χείλεσι παρα-
χρίει. τὸ δὲ ἔσω, ἐν τοῖς ἀνθώδεσι τόποις, τὸν ἀνή-
βον, τὸν μικρὸν ἔτι καὶ ἁπαλὴν παῖδα τὸν κρατίδαν
δηλονότι, κολωνεῖ βινεῖ. Βάλλει καὶ μάλοισι. πει
ρᾶταί με ἐς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι. τὸ γὰρ μήλοις βάλ
λειν ἐπὶ τούτοις ἔτασσον. Ἁ κλεαρίστα. ἡ τοῦ κλεα
ρίστου θυγάτηρ ἀλκίππη, ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ. τὰς αἶ-
γας παρελᾶντα. ἤγουν παρήλασε καὶ παρέδρα
μεν. ἤγουν ἐνίκησεν ἐμὲ ἡ ἀλκίππη. τὸ δὲ παρε-
λῶντα ἐνταῦθα, ἐπὶ τοῦ παρακολουθεῖν καὶ ἐλαύνειν
λέγεται. Καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει. καὶ ἡδύ τινα
συρισμὸν συρίζει. Κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίδας τὸν ποιμέ-
να λεῖος ὑπαντῶν ἐκμαίνει. καὶ ἐμὲ δὴ ὁ κρατίδας
τὸν πρόβατα νέμοντα, ἀγένειος ὑπαντῶν, εἰς μανίαν
ἔρωτος ἐμβάλλει. Ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβα
τος, οὐδ' ἀνεμώνα. ἤγουν συγκρίνεσθαι δυνάμενά ἐ-
στιν. ἢ συγκρίσεως ἄξια. λέγει δὲ τὴν διαφορὰν τῆς θη
λείας ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. φυτάριον δὲ ὁ κυνόσβατός
ἐστιν, ὅμοιον ῥόδῳ ἔχον τὸν καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ
θάμνου καὶ δένδρων, παρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς, ἢ ταῖς
ῥοδέαις. ἀκανθῶδες, ὥς φησι θεόφραστος. ἔστι δὲ ὁ
κυνάκανθος. Οὐδ' ἀνεμώνα. ἀνεμώνα ἄνθος ἄοδ
μον. ὅ φασιν ἀναδοθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδώνι
δος. ἄλλως. τὴν ἀνεμώνην νίκανδρος φησὶν ἐκ τοῦ
ἀδώνιδος αἵματος φῦναι. κρατεύας δὲ ἢ κρατί-
δης κατά τινας, δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀνεμώνας.
τὴν μὲν ἄνθος ἔχουσαν μέλαν. τὴν δὲ φοινίκεον σω
σίβιος δὲ τὰς ἀνεμώνας παρὰ λάκωσι, φαινίδας

καλεῖσθαι φησί· ῥόδον δὲ, παρὰ τὸ θᾶττον ἀπορρεῖν· ῥοδόεν γὰρ ἐστὶν, ἤτοι φθειρόμενον. τῶν, αὔδηρα παρ' αἱμασιαῖσι· ὧν τινῶν δηλονότι τῶν κυνοσβάτων, καὶ τῶν ἀνεμωνῶν, αὔδηρα ἤγουν ἄνθη, ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἐστίν. αὔδηρα νῦν τὰ ἄνθη· ἢ τὰ ἄκρα· κυρίως δὲ αὔδηρα, τὰ ἐπάνω τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν· ἤτοι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ αὔω διερῶν εἶναι τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα, καὶ πρωτεύοντα, φύονται ταῖς αἱμασιαῖς· ἢ κυρίως αὔδηρα, τὸν ἔνυγρον τόπον καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχωρήματα γίνωσκε.

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις. τοῖς τοῦ πρίνου βαλάνοις. ἄκυλος γὰρ, ὁ τοῦ πρίνου καρπός. αἱ μὲν γὰρ ἄκυλοι, λεπτόσαρκοι φησὶ καὶ σκληραὶ ἢ ξηραί. αἱ δὲ ὀρειμαλίδες δηλονότι, ἡδεῖαι· φησὶν οὖν ὅτι ὁ μὲν κρατίδας, μελίχρους ἡ δὲ κλεαρίστη, ἀειδής· ὀρομαλίδων δὲ, τὰ ὄρεια μῆλα· ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα. ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει. ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς σύκοις μῆλα. Αἱ δὲ μελιχραί· τινὲς οὕτως ἑρμηνεύουσιν. αἱ μὲν ἔχουσι λεπτὸν λέπυρον αἱ δὲ, μελιχραί· ἤγουν, χροιὰν ἔχουσι μέλιτος. κυπρινοειδεῖς· ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πρίνου, κρονοειδής ἐστι. ποιεῖ οὖν ὁ λάκων τὴν μὲν κλεαρίστην, κυπρινοειδῆ καὶ οἱονεὶ ἄμορφον· τὸν δὲ κρατίδαν, κρονοειδῆ, καὶ οἷον εὔμορφον. Κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν. καὶ ἐγὼ φησὶ δώσω τῇ παρθένῳ ἀλκίππῃ αὐτίκα φάσσαν. τὴν ταχυτῆτα θέλει δηλοῦν τὸ αὐτίκα. ἐπεὶ ἄλλως, πῶς αὐτίκα δώσει ἣν οὔπω ἀπὸ τῆς ἀρκεύθου καθεῖλεν. φάσσα δὲ ὄνομα ὀρνέου. ἀ-

λέξανδρος δέ φησιν ὁ μύνδιος, ὅτι ἡ μὲν φάσσα, ὑποκυάνεον ἔχει τὴν κεφαλὴν, καὶ μᾶλλόν γε ἐμπόρφυρον. τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων. τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον ἔχει. Ἐκ τᾶς ἀρκεύθω ἄρκευθος ὄνομα δένδρου ἀκάρπου. φησὶ γὰρ ὁ θεόφραστος, ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν, ἐλάτη. πεύκη ἄρκευθος. μελία οἴα, καὶ ἀκαρύκα. ἣν καλοῦσι φελλόδρυν. τὰν ὄϊν τὰν πέλλαν, τὴν μέλαιναν. τὴν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν ὅτε ὑφ' αἵματος μελανθῇ πελίδνωμα καλοῦμεν. ἢ τὰν πέλλαν, σκοτεινὴν. μέλαιναν. πορφυρᾶν. τὴν γοῦν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν ἡνίκα δι' ὑποδρομὴν αἵματος μελαίνηται, πέλλωμα. ἢ πελίδνωμα καλοῦσιν. ὃ τῇ ἀφροδίτῃ συμβεβηκέναι φησὶν ὅμηρος, Μελαίνετο δὲ χρόα καλόν. Ὁππόκα πέξω. πέκειν κυρίως, τὸ ξαίνειν. ἐνταῦθα δὲ τὸ κείρειν ὡς καὶ παρ' ἡσιόδῳ. Ἢ μὲν ὄϊς πέκειν, ἤγ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι. τὸ δὲ ἐς χλαῖναν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐργάζεσθαι χλαῖναν. Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω τοῦτο μεταξὺ τῆς ᾠδῆς ἐπεφώνησε πρὸς τὰς αἶγας ἀναχωρεῖ τε τῆς ἀγριελαίας. Ὧδε νέμεσθε. ἐνταῦθα ἐλθοῦσαι, βόσκεσθε εἰς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον λόφον καὶ κατάντη. ἤγουν ὀξὺν ἅτε καὶ ὅπου αἱ μυρσίναι. Οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυός. ἀπόστητε φησὶν ἀπὸ τῆς δρυὸς καὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος βόσκεσθε τῆς ἰταλίας, ἔνθα τὸ ὄρος ὁ φάλαρος πρὸς ἀνατολὰς κείμενον. καὶ ἀσκληπιάδης χωρίον τοῦτο φησί. τὸ νῦν καλούμενον φάλαρον. ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους, εἰς ἀνατολὰς κείμενον ἄλλοι δὲ φάλαρον λέγουσι, τὸ λευκὸν κεῖον. φαλὸν γὰρ τὸ λευκόν. καὶ ὅμηρος

κείματα φαληριόωντα λέγει τὰ λευκαινόμενα. τὸ δὲ τουτεὶ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. Ο κώναρος. κώναρος, διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ, καὶ βραχέα ἔχειν, ὡς κώνοις ἤγουν. στροβύλοις. Κιναίθα. ἢ πρὸς τὸ κινεῖσθαι διὰ πυρος, ἤγουν, ταχεῖα ὄϊς. παρὰ τὸ κινῶ, καὶ τὸ αἴθω τὸ καίω. ἄλλως. Κιναίθα. τοῦτο τῆς αἰγός ἐστὶν ὄνομα. τινὲς δὲ τὴν εὐκίνητον ἀκούουσιν. αἶθον γὰρ τὸ πυρῶδες. δοκεῖ γὰρ ἐν κινήσει τὸ πῦρ. ὅθεν ὅμηρος τοὺς λέοντας, αἴθωνας φησίν. Εργον πραξιτέλευς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θαυμάσιον, λέγει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου, ὡς ἐξάκουστον. δύο δέ φασι πραξιτέλεις. τὸν μὲν ἀρχαιότερον ἀνδριαντοποιόν. τὸν δὲ νεώτερον, ἀγαλματοποιόν. οὗτος δὲ ἦν, ἐπὶ δημητρίου τοῦ βασιλέως. περὶ οὗ φησιν ὁ θεόκριτος. Κύων φιλοποίμνιος. ἐν τῇ ποίμνῃ φιλῶν ἀναστρέφεσθαι. ὃς λύκων πνίγει. ὃν δίδωμι σοι παιδὶ, ὥστε ἐλαύνειν πάντα τὰ θηρία. λέγεται τὸ διώκειν. ἀντὶ τοῦ ἀγρεύειν, καὶ αἱρεῖν. ἐντὶ γὰρ ἆβαι. τετραχῶς καὶ τοῦτο γράφεται ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις. οἷον, ἆβαι. ἀντὶ τοῦ ἡβῶσαι καὶ ἀκμάζουσαι. καὶ αὗαι. ἤγουν, ξηραί. καὶ ἆζαι. ἐν τοῖς ἀγγείοις γὰρ ἐπειδὰν τι καταλειφθῇ, ξηρανθὲν ἐξάλλεται. ἢ τὸ καταλειφθὲν ἐν τοῖς ἀγγείοις, ἆζα λέγεται. γράφεται καὶ ἐντὶ γὰρ αὗται. καὶ λέγει ἀντὶ τοῦ μόναι. τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον. οὕτω φησὶν ὡς ὁρᾶτε τὸν αἰπόλον παρεθίζοντά με εἰς ἅμιλλαν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐρεθίζετε. ἤγουν διεγείρετε τοὺς καλαμευτὰς, ἀντὶ τοῦ τοὺς θεριστὰς εἰς ἐρ

γασίαν,

γασίαν, ᾄδοντες δηλονότι. τὸ δὲ θῶ, ἀντὶ τοῦ ὧδε πο-
λὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ δή. Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπε-
κας. τὰς ἐχούσας δασείας τὰς οὐράς. τὰς ἐχού-
σας οὐρὰς πολυτρίχους. πλήρεις τριχῶν. κέρκος γὰρ ἡ
οὐρά. αἵτινες παραγινόμεναι κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέ-
ραν ῥαγίζοντι. ἀντὶ τοῦ τὰς ῥάγας ἀναλέγουσι. ῥαγο
λογοῦσιν αὐτάς. δι' ἀλληγορίας ὁ κωμάτας φησὶν, ὅτι
ὁ λάκων ἐν τοῖς μίκωνος, ἀμπέλοις δηλονότι, ἀεὶ πα
ραγινόμενος κατὰ τὰ πρὸς ἑσπέραν. ἢ καὶ κατὰ πᾶ
σαν ἑσπέραν, ῥαγολογεῖ αὐτάς. ἀντὶ τοῦ πορνεύει. ἢ
πορνεύεται. ἄλλως. τινὲς οὕτω κατὰ τὸ ἔσω νοού-
μενον λέγουσι. μισῶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐνήλικας, καὶ δα
συπύγους. οἳ φοιτῶντες διὰ τῆς νυκτῶν, τὰ τοῦ μίκωνος
ῥαγίζοντι. ἤγουν ῥαγολογοῦσιν. ἐσθίουσι. δηλονότι
ὑπ' αὐτοῦ βινούμενοι. ἀλώπηξι δὲ εἴκασε τούτους, ὡς
πανούργους καὶ δολερούς. Καὶ γὰρ ἐγὼ μισῶ τοὺς
κανθάρως. καὶ ὁ ἕτερος ἀντὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἀλ
ληγορεῖ ἐμφαίνων τοὺς περαίνοντας, καὶ πορνεύον-
τας τὸν κωμάταν αὐτὸν, κατὰ τὴν συκώδη φύσιν.
Οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼ κατήλασα. οὐ μέμνησαι, ὅτε ἐ-
γώ σε ἐπέραινον, καὶ σὺ γελῶν ἐκινοῦ προσερχόμε-
νος καὶ οὐκ ἀποφεύγων, τοῦτο γὰρ δύναται ἡ πρός.
σὺ δὲ ἐλαμβάνου, καὶ ἧπτου ἐκείνης τῆς δρυός.
ἄλλως. τὰς προειρημένας ἐμφάσεις διὰ τούτου
βεβαιοῖ, λέγων. οὐ μέμνησαι ὅτε σε ἐπέραινον κατ' ἐ
κείνην τὴν δρῦν, σὺ δὲ σεσαρὼς καὶ γελῶν κατεκί-
νου καὶ ἐσαλεύου; γράφεται τὸ σεσαρὼς ἔν τισι, καὶ
σιγηρῶς. Εὖ ποτε κιχλίζεν. κιχλίζειν λέγεται τὸ

σαλεύεσθαι, καὶ κινεῖσθαι. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ θύρᾳ κιγκλίδος. ἔστι δὲ κόραξ σιδηροῦς ἐμπίπτων εἰς τὸ μέσον καὶ ὑποκρατῶν τὴν θύραν. ἄλλως. ποτὶ κικλίζων· προσειδινοῦ· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κίγκλου οὕτω καλουμένου. ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ἀφ' οὗ ἡ λέξις μετήνεκται. κιγκλίζειν δὲ, τὸ τὴν ὀσφὺν κινεῖν φασίν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ γνῶ γίγνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ κίκλω. καὶ κίγκλος. Τοῦτο, μὲν οὐ μέμναμ', ὅκα μὰν τῇ δέτυ. γράφεται καὶ τᾶν δέ τυ. τοῦτο μὲν οὐ μέμνημαι. ὅτε δὲ ὁ ἐν ἡμέραις ὁ σὸς δεσπότης δεσμεύσας ἐμαστίγωσεν, ἀκριβῶς αὐτὸ ἴσαμαι, ἢ περὶ οὗ μοι εἶπας, οὐ μέμνημαι. τοῦτο δὲ γινώσκω, ὅτι ὁ δεσπότης σου δήσας σε ἐπίεξεν. ἐμόλωψεν. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐκάθηρεν, ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδειρε. καὶ ἀριστοφάνης. πέδει τὰς πλευράς, καὶ ἐκάθηρεν. Οὐχὶ παρῄσθευ. οὐκ ἐνόησας. οὐ κατάπτη ἠσθάνθης. Ἤδη τις μόρσων πικραίνεται. ὦ μόρσων. ἀπὸ τοῦ νῦν τις δάκνεται. λυπεῖται. πικρίαν ἔχει, νικώμενος ὑφ' ἡμῶν. Σκίλλας ἰὼν γραίας. σκίλλα εἶδος βοτάνης πάντη ἀχρήστου. γραίας δὲ τὰς γεγηρακυίας καὶ ξηράς. ὁ λόγος πάλιν πρὸς τὸν λάκωνα. ἄξιος εἶ φησὶ μᾶλλον ἀπελθεῖν εἰς τὰ μνημεῖα, καὶ τὰς γεγραιωμένας καὶ παλαιὰς, καὶ ξηρὰς σκίλλας τίλλειν, ἤπερ ἐμοὶ ἐρίζειν. αὗται γὰρ παντελῶς ἄχρηστοί εἰσι. καλοῦνται δὲ σκιλλοκρόμμυα. ἢ τοῦτό φησι κατὰ τὸ ἔσω νοούμενον. ἀπελθὼν τίλλε φησὶ, τὰς παλαιὰς ῥίζας τοῦ τάφου σου. ἤγουν, τῆς πηγῆς σου. τὸ τίλλοις, γράφεται. καὶ τίλ-

λειν ἀντὶ τοῦ τίλλε, καὶ κόπτε. Ελθὼν τὰν κυκλαμινον· ἡ κυκλάμινος, βότανόν ἐστι ποιῶδες· λεπτόρριζον· ὅπερ χλιανθὲν, ποιεῖ πρὸς χίμετλα. Εἰς τὸν ἄλεντα ποταμὸς οὗτος ἐν ἰταλίᾳ· ἐλέγετο οὕτω καὶ τόπος τὶς ἐν κῷ. Ιμέρα ἀνθ' ὕδατος. ἱμέρα, πόλις ἐν σικελίᾳ· καὶ πηγὴ ἀφ' ἧς ῥεῖ ποταμὸς, ὁμωνύμως τῇ πηγῇ καλούμενος. ἐνταῦθα δὲ, τὸν ποταμὸν λέγει. Καὶ κράθι. ποταμὸς καὶ οὗτος περὶ σύβαριν. Οἴνω πορφύροις. βλύζοις· ὑπὸ οἴνου εἴθε πορφυροῦς εἴης· τουτέστιν ὡς οἶνον μεταβληθείης. τὰ δέ τοι σία. βοτάνη τίς ἐστιν· ἢ ἀνθύλλια ὅμοια σελίνῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς φερόμενα· κατὰ δέ τινας τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα βρύλα. Χ' ἁ συβαρῖτις ἐμὶν. πηγὴ ἐν σικελίᾳ. τὸ δὲ ἐμὶν, ἀντὶ τοῦ χάριν ἐμοῦ. Καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον· καὶ κατὰ τὸ πρὸς ὄρθρον μετὰ τῆς πρὸς. προθέσεως λέγεται, διὰ τὴν τοῦ χρόνου κίνησιν. Ταὶ κάλπιδα κηρία βάψαι. γράφεται καὶ, τᾷ κάλπιδι. ἤγουν, τὴν ὑδρίαν ὡς κηρόμελι καταδῦσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ, τὴν ξύλινον ὑδρίαν ἐν τοῖς κηρίοις βάψαι· καὶ ἡ ἔμφασιν ἐρωμένη τῇ ὑδρίᾳ. τὸ ῥέον ἀπὸ τῆς κρήνης μέλι, ἀντλήσοι. Κύτισόν τε. κύτισος· αἴγιλος. καὶ σχῖνος, θάμνοι ἐισὶν, οὓς ἐσθίουσιν αἱ αἶγες. Εν κομάροισι κέονται. κόμαρος. εἶδος δένδρου· κέονται δὲ, ἀντὶ τοῦ κεῖνται· κατέζονται. Μελίτεια. εἶδος βοτάνης γλυκυζούσης. Καὶ ὡς ῥοδακιοσὸς ἐπανθεῖ. κιοσός ἐστιν εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους ἐοικυίας ῥόδοις. ἐν ἑτέροις δὲ, ῥοδάκιοσος γράφεται ἐν μέρος λόγου.

ἔστι δὲ καὶ αὕτη τῶν θάμνων, γλυκῶδες ἄνθος προϊεμένη· περὶ τὰ γόνατα δὲ τῶν τράγων καὶ τὸν πώγωνα πήσσεται. Ἀλλ᾽ ἐγὼ εὐμήδευς. ἀντὶ τοῦ εὐμήδεις. ἕτερος οὗτος ὡς ἔοικεν ἐρώμενος αὐτοῦ. Ὤρεξα. ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ἐπεὶ γὰρ ὁ διδούς τις ὀρέγων τὴν χεῖρα δίδωσιν, ὤρεξα λέγει, ἀντὶ τοῦ ἔδωκα. Ἐσσὶ φιλεχθής. εἰς ἔχθος καὶ μῖσος τοῖς φίλοις ἄγων. ἢ φιλόνεικος. Κίσσας ἐρίζειν. κίσσα, εἶδος ὀρνέου ἀμούσου. ἐπιθυμητικοῦ. μιμηλοῦ. ὅθεν ἐπὶ γυναικῶν τὸ κισσᾶν παραλαμβάνει. παρόσον μὴ γεννῶσαι, ἀηδίζονται πρὸς τὸ ποιεῖν. ὁ νοῦς. ὥσπερ ἀπρεπές ἐστι κίσσαν ἀηδόνος φιλονεικεῖν οὐδ᾽ ἔποπας πρὸς κύκνους, οὕτω οὐδὲ σὲ πρὸς ἐμέ. σὺ δὲ ταλαίπωρε ἔοικας φιλόνεικός τις, καὶ δύστερις εἶναι. Τὶν δὲ κομάτα δωρεῖται μόρσων. σοὶ δὲ κομάτα τῷ νικήσαντι δίδωμι τὸ ἔπαθλον. καὶ σὺ γὰρ θύσας αὐτὴν δηλονότι τὴν ἀμνίδα ταῖς νύμφαις, καλὸν κρέας ἐμοὶ τῷ μόρσωνι εὐθὺς πέμψον. Φριμάσσεο. τουτέστι μεθ᾽ ἡδονῆς σκίρτα φυσῶσα τοῖς μυκτῆρσι, καὶ ἐπαίρου πᾶσα ἀγέλη τῶν τράγων. τὸ δὲ φριμάσσεο, ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν αἰγῶν ὀνοματοπεποίηται. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων. καλεῖται δὲ ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα. ἢ φριμάσσεο. φριγμαδὸν ἀποδίδου μετὰ ἡδονῆς. τουτέστι, βρενθύου καὶ ἐναβρύνου ὦ πᾶσα ἀγέλη. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις. τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἦχος τοῦ πταρμοῦ τῶν αἰγῶν. Κἠγὼ μὲν ἴδ᾽ ὡς μέγα καγχαξῶ. ἀντὶ τοῦ ἐγὼ σὺν ὑμῖν καταγελάσω τοῦ λάκωνος. τὸ δὲ καγχαξῶ, ἐκβολῇ τοῦ γ᾽, εἴρηται διὰ τὸ μέτρον,

οὐ κυρίως δὲ τῇ λέξει κέχρηται. φριμαγμὸς μὲν γὰρ ἐστὶ κυρίως ἡ τῶν ἵππων· βληχὴ δὲ, ἡ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων. Ἀνυσάμαν· τὴν νίκην ἔλαβον. Ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι ἐκ περιχαρείας φησὶν ὦ αἶγες κερουχίδων, αἳ κέρατα ἔχουσαι. ἢ κεκρατημέναι τοῖς κέρασιν. ἢ κερουχίδες, αἳ ὅλαι κέρατα ἔχουσαι. κερουλκίδες δὲ, αἱ ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι. Ὁ λευκίτας. ὁ λευκός. πεποίηται τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ τράγου. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ μέσος μεσίτης, καὶ ὁδὸς ὁδίτης. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λευκὸς λευκίτης. Ὁ κορυπτίλος. ὁ τοῖς κέρασι πλήττων. ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω. πρὸς τὸν τράγον δὲ τοῦτο φησὶν, ὑπερέχοντα ταῖς αἰξὶ καὶ τοῖς κέρασι τύπτοντα φησὶν οὖν εἴ τινα ἀπὸ τῶν αἰγῶν ὀχεύσεις πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς νύμφαις τὸν ἀμνὸν, ὃν ἐνίκησα τῷ λάκωνι, θλάσω σε. ἀντὶ τοῦ θλάσω σου τὰ αἰδοῖα. Ὁ δ᾽ αὖ πάλιν. ἐπιχειρεῖ ὀχεύειν δηλονότι. Ἀλλὰ γενοίμαν. ἀλλ᾽ ἐὰν μή σε θλάσω, γενοίμην ἀντὶ κομάτα μελάνθιος, καὶ κολασθείην ὥσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ εὐμαίου. καὶ φιλοίπος ἐγὼ ἐν τοῖς ὀδυσσέως οἴκοις.

Σχόλια εἰς τὸ ς', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Πιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον βουκολιασταί· δάφνις καὶ δαμοίτας. Δαμοίτας, καὶ δάφνις ὁ ἐ βουκόλος, εἰς ἕνα χῶρον τὰν ἀγέλαν πόκ' ἄρατε. πρὸς τὸν ἄρατον τὸν ποιητὴν τὸν τὰ φαινόμενα γράψαντα φίλον ὄντα διαλέγεται ὁ θεόκριτος. ἰσόχρονος γὰρ ἦν αὐτῷ. οὗ καὶ ἀλλαχόθεν μνημονεύει, ἔνθα πρὸς ἀγκαίακτα τὸν μιτυλωναῖον ὡμίλει. ἄλλως. φησὶ τὸν ἀστρονόμον ἄρατον εἶναι ᾧ συγκεχρονίκει ὁ θεόκριτος· οὗ μέμνηται καὶ ἐν τοῖς θαλυσίοις. Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνω. κεῖνται δὲ δύο ἀνέρες ἄδοντες ἐν σικελίᾳ, δαμοίτας, καὶ δάφνις. ᾄδουσι δ' ἀμφότεροι τοῦ πολυφήμου κύκλωπος τὸν ἔρωτα τὸν ἐπὶ γαλατείᾳ. ὁ δὲ δαμοίτας. οἵους ἂν πολύφημος ἀποκρινόμενος λόγους ἔφη, πρὸς τοὺς ὑπ' ἐκείνου εἰρημένοις. Ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν πυῤῥός. ἦν δὲ τῶν ᾀδόντων ὁ μὲν, ἄρτι χνοάζων τὸ γένειον. ὁ δὲ, πληρώσας αὐτὸ ταῖς θριξίν. ἢ πυῤῥὸς ὁ ἀρτίχνους. ὁ ἤδη πωγωνίτης. ὡς εὐελπίδης. Πυῤῥὸς γενύεσσιν. ἢ μιγένειος δὲ, ὁ οὔπω πᾶσαν γένυν πεπληρωμένην ἔ-

χων γενεῶν. Ἐσδόμενοι θέρεος μέσω ἤματι. μεσούσης ἡμέρας. ἢ ἐν μεσαιτάτω τοῦ θέρους. ἢ ἐν μέσω ἡμέρας τοῦ θέρους. Βάλλει τοι πολύφαμε. ὡς πρὸς παρόντα τὸν κύκλωπα διαλέγεται, μήλοισι μηλοβολεῖ, εἰς ἔρωτα ὑπάγεσθαι βουλομένη. δυσέρωτα δὲ εἶπεν αὐτὸν, ἤγουν μὴ εἰδότα ἐρᾶν, παρόσον οὐκ ἐπέτυχεν αὐτῆς. θοῦρις φησὶ διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος πολυπλήθειαν, τὸν πολύφημον ἱδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ αἴτνη γαλατείας. φιλόξενον δὲ τὸν κυθήριον ἐπιδημήσαντα, καὶ μὴ δυνάμενον νοῆσαι τὴν αἰτίαν, ἀναπλάσαι ὅτι πολύφημος ἤρα τῆς γαλατείας. Τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα. τὸν ἄνδρα τὸν ποιμένα. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ποιμένα, καταχρηστικῶς εἶπεν αἰπόλον. ἐπεὶ καὶ ὁ κύκλωψ ποιμὴν ἦν. ἢ ἐπεὶ καὶ αἶγας ἔνεμεν ὁ κύκλωψ. καὶ ὅμηρος. Μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγας. τέως γοῦν τὸ, αἰπόλον ἀντὶ τοῦ ποιμένα εἴρηται. Καὶ τύνιν οὐ ποθορῆσθαι. καὶ σὺ αὐτὴν οὐ προσβλέπεις. Πάλιν ἀδ' ἴδε. τὰν κύνα βάλλει. καὶ πάλιν αὕτη τὴν κύνα βάλλει τοῖς μήλοις. τὸ γὰρ ἴδε ἀντὶ τοῦ καί. γράφεται καὶ ἅδε ἰδέ. καὶ λέγει τὸ σχόλιον οὕτω. τινὲς χωρὶς τοῦ. ῑ. γράφουσιν. ἐκτείνουσι τὸ ῑ τὸ. ι. ἵνα ἀντωνυμία τυγχάνῃ δεικτική. τὸ δὲ ἑξῆς, τὴν κύνα βάλλει ἥσοι τῶν οἴων ἕπεται σκοπὸς, ἤγουν φύλαξ. Α δὲ, βαΰσδει. αὕτη δὲ ἡ κύων, ὑλακτεῖ εἰς τὴν θάλασσαν βλέπουσα. τὸ βαΰζειν, ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως. ἐπὶ δὲ τῶν τελείων κυνῶν, τὸ ὑλακτεῖν λέγουσιν ὥστε τὸ βαΰσδει ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ λέγεται.

Τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει, ἥσυχα καχλάζοντα. τὰ δὲ καλὰ κύματα ἡσύχως ἀναβραττόμενα, δείκνυει αὐτὴν τὴν γαλάτειαν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τρέχουσαν. ἢ αὐτὴν τὴν γαλάτειαν φησὶν ἐπιτρέχουσαν ἡσύχως κινουμένου τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμφανίζειν. καὶ ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ δεικνύειν αὐτῆς τὴν μορφὴν ἡ θάλασσα. τὸ καχλάζοντα. ἀντὶ τοῦ ἠχοῦντα. ὁ τρόπος ὀνοματοποιΐα. ἢ καχλάζειν, τὸ ψοφεῖν τὸ κῦμα φερόμενον ἐπὶ τὰς κάχληκας. τὸ δὲ, ἐπ᾽ αἰγιαλοῖο θέοισαν, μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς γαλήνης τῆς θαλάσσης, πρὸς γαλάτειαν τρέπεται. καὶ λέγει ἐπάνω αὐτὴν τῶν κυμάτων βαίνειν. Φράζεο μὴ τὰς παιδὸς. σκόπει ἵνα μὴ ἐπὶ τοῖς κνήμαις τῆς παιδὸς ἤγουν τῆς γαλατείας ὁρμήσῃ. ἐπιπηδήσῃ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐρχομένης καὶ καταμύξῃ τὸ εὐειδὲς αὐτῆς σῶμα. ἤγουν, καταξάνῃ καταστράξῃ. Αἱ δὲ καὶ αὐτόθι τοι. αὐτόθεν. ἀπὸ τῆς οἰκείας φύσεως, διαρρεῖται ὑπὸ τρυφερότητος. Ὡς ἀπ᾽ ἀκάνθας ταὶ καπυραὶ χαῖται. ὡς ἀπὸ τῆς κινάρας οἱ πάπποι. χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας. λέγονται δὲ οἶμαι χαῖται, διὰ τὸ κόμαις ἐοικέναι. καπυραὶ δὲ, αἱ κεκαυμέναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν θερμότητα. ἢ λευκότητα, ὡς ἐν ἄλλῳ. Καὶ φεύγει φιλέοντα. καὶ φεύγει σε δηλονότι φιλέοντα. καὶ οὐ φιλέοντα, διώκει, ἤγουν, ζητεῖ. ἐνταῦθα τὸ ἐρεθιστικὸν αὐτῆς καὶ πανοῦργον σημαίνει. τὸ γὰρ φιλοῦντα φεύγειν, οὐ φιλοῦντα δὲ διώκειν, κακοήθους ὁ νοῦς. καὶ ἐπειδὰν αἴσθηταί σε ὦ πολύφημε φιλοῦντα, φεύγει καὶ οὐ πρόσ-

δέχεται. μισοῦντα δὲ, διώκει. ἤγουν, εἰς πόθον ἄγειν πειρᾶται. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. παροιμία. καὶ πάντα τρόπον ποιεῖ ἢ κινεῖ τυχεῖν σου. ἄλλως. καὶ ὅταν προσποιῇ σὺ μὴ φιλεῖν αὐτὴν πάντα κάλων κινεῖ καθελκύσαι σε πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἔρωτα ἡ δὲ λέξις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζαφίκιον. ἐκεῖνοι γὰρ ὅταν πολλὰ ποιήσαντες οὐ δύνανται ἑτέρως νικῆσαι τὸν ὅμοιον παίκτορα, κινοῦσι καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον, τὸν οὕτω βασιλέα καλούμενον. ἄλλως. γράψαι τὸ ξέσαι, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ἀπὸ γοῦν τοῦ γράφειν γὰρ δηλοῦντος τὸ ξέειν, γίνεται γραμμὴ ἡ λάξευσις. λίθον οὖν ἀπὸ γραμμῆς ἐνταῦθα λέγει, τὸ λίθινον ἄγαλμα. ὁ δὲ νοῦς· δύναται ἡ γαλάτεια καὶ τὸ λίθινον ἄγαλμα, εἰς τὸν αὐτῆς ἔρωτα ἐπισπάσασθαι, δι' ὑπερβολὴν κάλλους. Η γὰρ ἔρωτι πολλάκις ὦ πολύφαμε. ὄντως πολλάκις ὦ πολύφημε ὑπ' ἔρωτος, τὰ μὴ εὔμορφα, εὔμορφα φαίνονται. διὸ μὴ θαύμαζε εἰ ἐρᾷ σου ἡ γαλάτεια, ἀμόρφου ὄντος. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἔρως. ἀποβιάζει τὴν διάνοιαν τῶν ἐρώντων. Τῷ δ' ἐπὶ δαμοίτας. ἐπὶ τῷ δάφνιδι δὲ, ἤγουν, μετὰ τὸν δάφνιν ὁ δαμοίτας ἀνεβάλλετο. ἀντὶ τοῦ ἤρξατο. ἐπροοιμιάζετο. ὁ γὰρ δαμοίτας ᾄδει, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ πολυφήμου τὴν ἀπόκρισιν τοῦ λόγου ποιούμενος. Εἶδον ναὶ τὸν πᾶνα. καὶ γὰρ εἶδον ὡς λέγεις τὴν γαλάτειαν νὴ τὸν πᾶνα, ἡνίκα τὸ ποίμνιον ἐμηλοβόλει, καὶ οὐκ ἔλαθε μὰ τὸν ἐμὸν ἕνα καὶ γλυκὺν ὀφθαλμὸν δι' οὗ νῦν βλέ-

εἰς τὸ

πω, καὶ βλέψω δι' ὅλης μου τῆς ζωῆς. τοῦτο γὰρ τὸ ἐς τέλος. τὸ δὲ ἀναβάλλω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ προοιμιάζω. ὡς τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. τὸ ἀνακρούω καὶ ἀναπέμπω· ὡς τὸ, καὶ οἱ μὲν τέττιγες, μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον. τὸ ἐνδύομαι· ὡς τὸ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι, ὡς τὸ ἀναβάλλομαι τοῦδε τοῦ πράγματος. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ τήλεμος· οὗτός ἐστιν ὁ τήλεμος, ὁ παρ' ὁμήρῳ εὐρυμίδης, ἢ εὐρύμαχος καλούμενος· ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο· ὃς ἐμαντεύσατο αὐτῷ, ὑπὸ τῶν χειρῶν ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. ὁ νοῦς· ὁ δὲ μάντις ὁ τήλεμος ὁ τὰ ἀπευκτά μοι μαντευόμενος, ἀπευκταίαν συμφορὰν ἀντ' ἄλλου κλήρου τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καταλείπει. ἄλλως. ὁ μάντις δὲ ὁ τήλεμος ἐχθρὰ ἀγορεύων, ἤγουν μαντευόμενος, ἐχθρὰ εἴθε φέροιτο· ἀντὶ τοῦ ἐνέγκαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. ὅπως τοῖς ἑαυτοῦ ἐκγόνοις φυλάξῃ αὐτά. ἐμαντεύσατο γὰρ αὐτῷ τῷ πολυφήμῳ δηλονότι κύκλωπι, ἐκ τῶν ὀδυσσέως χειρῶν ἁμαρτήσασθαι ὀπωπῆς ὥσπερ τὸ, φίλος ἐνίοτε μὲν λέγεται ἀντὶ τοῦ φιλοῦντος, ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ φιλουμένου, οὕτω καὶ τὸ, ἐχθρὸς τὸ ἐναντίον αὐτῷ, ἐνίοτε μὲν λέγεται ἀντὶ τοῦ ἐχθαίροντος, ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπηχθημένου. καθὸ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ἐχθρά. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων ἀλλὰ καὶ ἐγὼ εἰς ἔρωτα διεγείρων αὐτὴν, οὐ προσβλέπω ἐξεπίτηδες, καὶ ἄλλην τινὰ φημὶ γυναῖκα ἔχειν. ἡ δὲ ἀκούσασα, ζηλοτυποῖ με ὦ παιᾶν καὶ διαρρεῖται. ἀντὶ θαύματος καὶ χαρᾶς ἐνταῦθα ἡ ἀντὶ

κλῆσις. Οἰστρεῖ παπταίνουσα. τὸν οἶστρον, τοῦ μύωπος σώστρατος διαστέλλει. οἶστρος δέ ἐστι πολέμιος τοῖς βουσίν. ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτὰς, οἰστρεῖν ποιοῦσι, καὶ φέρειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς ἐν τοῖς πεδίοις καταλιπόντας τὸν νόμον. μεταφορικῶς οὖν φησιν ὁ θεόκριτος τὴν γαλατείαν οἰστρεῖν, καὶ δρομαίαν ἔρχεσθαι πρὸς τὰ ἄνδρα καὶ τὰς ποίμνας τοῦ κύκλωπος. Σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί. λείπει τὸ ἐπέταξα. ἤγουν, ἐπέταξα τῇ κυνὶ, σιγᾶν καὶ μὴ ὑλακτεῖν. Εκνυζᾶτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα. ἡ κύων δηλονότι ἐκνυζᾶτο. ἔσαινε, καὶ κατεθώπευε τὸ στόμα ἔχουσα ἀναμέσον τῶν ἰσχίων αὐτῆς. κνυζηθμὸς λέγεται, ἡ τῶν κυνῶν ἄσημος ὑλακή. ἰσχία δὲ, τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὀστᾶ. ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ τὰ λεγόμενα ἰσχία, κοιλότητάς τινας εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται, καὶ γλουτὰ λέγονται. καὶ κοτύλαι, παρὰ τὴν κοιλότητα. τὸ δὲ ῥύγχος, καταχρηστικῶς ἐπὶ τῆς κυνὸς νῦν λέγεται. κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀρνέων. ἄλλως. εἷς λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων. ῥύγχος, ἐπὶ κυνῶν. ῥάμφος, ἐπὶ ὀρνέων. Πεμψεῖ ἄγγελον. μηνύειν ἐστὶ, τὸ κλέπτοντά τινα δεικνύειν. ἢ φθέγγοντα, ἢ τοιοῦτό τι ποιοῦντα. καὶ μηνυτὴς ἐπὶ τούτων, μηνύειν καὶ τὸ σημαίνειν ἁπλῶς καὶ δηλοῦν. οἷον, ὁ τῆς κορώνης κρωγμὸς, χειμῶνα μηνύει. ἀγγέλλει δέ τις λόγους τινὸς πρός τινα ἤγουν διακομίζει. καὶ ἀπαγγέλλειν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινα λέγων περί τινος. καὶ ἄγγελος ἐπὶ τούτων. λέγει δέ.

ἴσως δὲ αὐτὴ ὁρῶσά με ταῦτα ποιοῦντα, πέμψει ἄγ-
γελον τὸν ἀπαγγελοῦντά μοι πρέπον τι περὶ αὐτῆς.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, κλείω ὁ μέλλων, κλείσω,
παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. οἱ ποιηταὶ δέ, κληίσω
λέγουσι. διαλύσει τῆς διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η.
εἶτα τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα,
κλαίσω, καὶ κλασῶ δωρικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ κληίζω εἶ-
ναι παρ' ἄλλοις, ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου. ἀφ' οὗ
μέλλων δωρικῶς, κληίζω. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ
προσγραφομένου τοῦ ἰῶτα, κλαξῶ. ἀφ' οὗ καὶ κλὰξ
ἡ κλείς. Τᾶς δ' ἐπὶ νάσω. τῆς σικελίας δηλονότι. καὶ
γὰρ οὐκ ἔχω ὡς λέγουσιν εἶδος αἴσχιον. ἤγουν ἄσχημον.
ὄντως γὰρ πρὸ ὀλίγου γαλήνης οὔσης, εἰς τὴν θάλασ-
σαν ἔβλεπον. καὶ εὔμορφα μὲν ἐμοὶ τὰ γένεια ἀπὸ
κοινοῦ τὸ ἐμοί. εὔμορφος δὲ ὁ εἷς ὀφθαλμός. Ως
παρ' ἐμὶν κέκριται. οἱ γὰρ μονόφθαλμοι κατὰ φύσιν
τοῖς οὐ μονοφθάλμοις ἄμορφοι δοκοῦσιν. οὐχ ὁμοί-
ως γὰρ κρίνουσιν ἀμφότεροι τοὺς ἀνομοίους τὴν φύσιν.
Τῶν δέ τ' ὀδόντων. τῶν δὲ ὀδόντων ἡ λευκότης λευ-
κοτέρα ἐδείκνυτο παρίας λίθου. παρία γάρ ἐστι λί-
θος λευκή. Ως μὴ βασκανθῶ δέ. ἵνα δὲ μὴ βασκαν-
θῶ, τρὶς εἰς τὸν ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον. ποιοῦσι γὰρ
καὶ μέχρι τοῦ νῦν μάλιστα τοῦτο αἱ γυναῖκες. τὴν νέ-
μεσιν ἐκτρεπόμεναι. Καλλίμαχος. Δαίμων· τί
κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες. ταῦτα γὰρ ἁ γραῖά
με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν. ἤγουν, τὸ πτύειν ἐπὶ κόλ-
πον ἐδίδαξε ποιεῖν με ἐπὶ τῷ μὴ βασκαίνεσθαι. Κο-
τυταρὶς δέ, ὄνομα κύριον. ἢ παρὰ τὸν κότον ἴσως

πεποίηται. καὶ γὰρ οἱ γέροντες ὀξύθυμοί εἰσιν ἢ ἀπὸ τῆς παρὰ δωριεῦσι τιμωμένης κωτιλοῦς. ἦσαν δὲ τιμαγόρεως θυγατέρες, κωτιλώ, καὶ εὐρύθεμις. ἃς ἐτίμησαν ἡρακλεῶται. διὰ τὸ συναινίξασθαι αὐτοῖς, κατὰ τὴν εἰς πελοπόννησον ἄφιξιν ὡς οἱ περὶ ἱππόστρατον ἀποφαίνουσι. Γαρ ἱπποκίονι ὄνομα κύριον. ἢ ὄνομα τόπου. Νίκη μὲν οὐδ᾽ ἄλλως. ἐνίκα μὲν οὐδ᾽ ἕτερος. ἔξω δὲ ἥττης ἀμφότεροι ἐγένοντο.

Σχόλια, εἰς τὸ ζ′, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Επιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον θαλύσια ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπορία.

Σ χρόνος ἀνίκ᾽ ἐγὼ καὶ εὔκριτος ἐς
τὸν ἄλεντα εἵρπομεν ἐκ πόλιος. σὺν
ἦ καὶ φίτος ἄμμιν ἀμύντας.

Χρόνος τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα. λέγεται δὲ ἐνίοτε μὲν καθόλου, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἐνταῦθα. καιρὸς δέ ἐστι χρόνος δέων. λέγονται καιροὶ, καὶ αἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὧραι. ἦς χρόνος, ὁπότε ἐγὼ καὶ εὔκριτος, καὶ φίτος σὺν ἡμῖν ἀμύντας εἵρπομεν ἀντὶ τοῦ ἀπερχόμεθα. τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ ὄφεως, καὶ

σκωλήκων. καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. καὶ τὰ χρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωθέστερον καὶ ἄπονο διὰ πορευομένων. νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. ἐς τὸν ἄλεντα. ἄλευς, ὁ δῆμος τῆς κῶ οὕτω καλούμενος ἀπό τινος ἄλεντος, ἢ τόπος ἐν κῷ οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ ἀλεντίου τινὸς βασιλέως. ἔστι δὲ ἄλευς, καὶ ποταμὸς σικελίας. θαλύσια, ἑορτὴ ἣν ἐτέλουν τῇ δήμητρι μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. ὅμηρος. Θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς. Καὶ φρασίδαμος. οὗτος ὁ καὶ, πεδιασός. τὸ δὲ ἑξῆς, τῇ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια, ὁ φρασίδαμος, καὶ ἀντιγένης.

Δύο τέκνα λυκώπεος. γράφεται καὶ λυκώπεως διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὅπερ αἰολικῶς προπαροξύνεται. ἐπειδὴ οἱ αἰολεῖς ἀχίλλευς. καὶ πήλευς. καὶ βασίλευς βαρυτόνως λέγουσιν. ὁμοίως καὶ τὸ λυκώπευς. διὰ τοῦτο ἡ τῶν εἰς ευς γενικὴ παρ' αὐτοῖς προπαροξύνεται. Εἴτι περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐτῶ χάλκωνος: χαὸν λέγεται τὸ ἀγαθὸν παρὰ λακεδαιμονίοις. χαὸν δὲ καὶ τὸ εὐγενές, ἢ τὸ ἀρχαῖον. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. εἴτι ἐστὶν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἔτι ὄντως ἀρχαίων ἀγαθῶν τῶν ἀπὸ τῆς κλυτίας τε, καὶ αὐτοῦ τοῦ χάλκωνος, οὗτοί εἰσι τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο. ἤγουν ὁ φρασίδαμος, καὶ ὁ ἀντιγένης. καὶ σαφέστερον φάναι, τοῦτο βούλεται εἰπεῖν ὁ θεόκριτος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἀγαθοῦ γένους τῆς κλυτίας βασιλίσσης τῶν κώων καὶ τοῦ παιδὸς αὐτῆς τοῦ χάλκωνος, κατάγονται ὁ φρασίδαμος καὶ ὁ ἀντιγένης. οὗτοι μόνοι ἀπὸ πάντων τῶν καταγομέ-

νων ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἀγαθοὶ, καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἦν δὲ ἡ κλυτία, θυγάτηρ μέροπος γαμηθεῖσα δὲ εὐρυπύλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν κώων, ἐγέννησε τὸν χάλκωνα, τὸν τὴν βασιλείαν τῶν κώων διαδεξάμενον. περὶ εὐρυπύλου δὲ καὶ κλυτίας ἱστορεῖται, ὅτι οὗτοι εἰσὶν οἱ μετὰ τῆς ἡρακλέους πολιορκίας, τὴν κῶ κατοικήσαντες· καὶ ὑποδεδεγμένοι τὴν δήμητραν, καθ' ὃν καιρὸν περιήει ζητοῦσα τὴν κόρην. ἧ νήσῳ ἐπιδημήσας ὁ θεόκριτος ἐφιλιώθη φρασιδάμῳ. ἄλλως. Εἴτι περ ἐσθλόν. εἴτι ἀγαθὸν ὄντες ἀπὸ ἀγαθῶν. ἤτοι, εὐγενῶν τῶν ἀρχαιοτάτων. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ τῶν ἔτ' αἴωθεν καταγόμενοι. ἀπό τε τῆς κλυτίας λέγω, καὶ αὐτοῦ τοῦ χάλκωνος. ὃς τὴν πηγὴν τὴν βούρριναν. ἢ βούρειαν. γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. ἥτις φασὶν οὕτως ὀνομάσθη, διὰ τὸ παραπλήσιον εἶναι τὸν πόρον ὅθεν ῥεῖ μυκτῆρι βοός. ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἀντὶ τοῦ ἀναδίδοσθαι ἐποίει. καλῶς ἐρυσάμενος τῇ πέτρᾳ τὸ γόνυ. αὐτὸς γάρ φασιν ἐπιδημήσας τῷ τόπῳ, τὴν ἔκρηξιν τῆς πηγῆς ταύτης εἰργάσατο. εἶτα χαλκοῦν ἀνδριάντα εἰς τύπον ἑαυτοῦ κατασκευάσας. ἤρεισεν αὐτὸν τῇ πέτρᾳ, ὅθεν ἡ πηγὴ ῥεῖ. καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτὴν ἀναδίδοσθαι. Βούρειαν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ὅτι ὁ χάλκων ἐβασίλευσε τῶν κώων, εὑρέθη ἔν τινι τόπῳ τῆς κῶ ἡ πηγὴ μὴ πρότερον οὖσα, ἧς νῦν ὁ θεόκριτος μέμνηται. εὑρέθη δὲ οὕτως. ἀνηγγέλθη τῷ βασιλεῖ παρά τινος τῶν περὶ ταῦτα δεινῶν, ὅτι ὕδατος ὁ τόπος ἐκεῖνος ἐνδομυχεῖ.

καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτεπιστατήσας τῷ τόπῳ, αὐτούργησεν ὅσα συνέτεινε πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν. τοῦτο οὖν δηλοῖ τὸ ὃς ἐκ ποδὸς αὖνε κρανάαν. ὅτι ὁ χάλκων, διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν καὶ δι' αὐτεπιστασίας ἤνυσεν, ἤγουν κατειργάσατο καὶ κατώρθωσε τὴν κρήνην. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ, τοῦτό ἐστιν. ὅτι αὐτὸς ὁ χάλκων, οὐχὶ ὀρθοστάδην ἱστάμενος, ἀλλὰ οὕτω δεήσαν κάμψας τὸ γόνυ καὶ καλῶς ἑδράσας καὶ στηρίξας τοῦτο τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ, αὐτοχειρεὶ κατεπράξατο τὴν τοῦ ὕδατος ἔκρηξιν. Βούρειαν δέ, ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν. οὕτω τοῦ χάλκωνος μηχανησαμένου τε καὶ κατασκευάσαντος. ἢ βούρεια. ἡ πολύρρους ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ῥέω. βούπαις γὰρ καὶ βουγάϊος ὁ μέγας παῖς. ὅμηρος. Δὴ νῦν βουγάϊε. Νικάνωρ δὲ ὁμοίως ὑπομνηματίζων, βοῦρσιν τὴν κρήνην καλεῖ. Συμβῆναι γάρ φησιν ἐξ αὐτομάτου καὶ αὐτοφυῶς, βοὸς εἰνὶ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκχυθῆναι ὁ χάλκων ἐποίησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ χάλκων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ εὑρέθη. καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξήρχετο. καὶ νοοῦσι τό, ὃς ἐκ ποδὸς αὖνεν, ἢ αὖνσε κρανάαν, εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ, ὅτι ὁ χάλκων ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος ἤνυσε τὴν κρήνην βούρειαν. εὖ δὲ καὶ καλῶς καὶ ἐπισημόνως ἐνερεισάμενος τὸ γόνυ τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῇ πέτρᾳ τῇ πρὸς τῇ κρήνῃ. εἰ δὲ τοῦτο οὕτω νοήσεις, νοῆσαι ὀφείλεις καὶ βούρειαν κρήνην, τὴν

πολύρροον

πολύῤῥοιαν, καὶ πολυχεύμονα. Εἰσὶ δέ τινες, οἳ τὸ ἐκ ποδὸς ἐνόησαν, τὸ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ· λέγοντες ὅτι ἡ πηγὴ περὶ ἧς ὁ λόγος, οὐκ ἦν κατὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν, ἀλλ' ἐκτός. Βούῤῥιναν· γράφεται γὰρ καὶ οὕτως· κρήνη ἡ βούῤῥινα τῆς κῶ· καὶ φιλιτᾶς. Δάσαντο δ' ἐν προχοῇσι λαμπέτροιο βουῤῥίνης. Νικάνωρ δὲ ὁ κῷος ὑπομνηματίζων, φησὶ, βούῤῥινα πηγὴ ἐν τῇ νήσῳ ἐστὶν· ἢ τὸ ἀφ' ὕψους καὶ τῆλε βοὸς ῥινὶ παραπλήσιος· ἢ ἐστὶ ῥέουσα ἐκ πέτρας διὰ βοὸς κεφαλῆς. Ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἤτοι ταχέως· ἢ ἔξω τῆς πεπατημένης ὁδοῦ. οἱ δέ φασιν ἐκεῖσε ἐφιστάναι ἀνδριάντα, καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς ἐκχεῖσθαι τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ ἔφη εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ἢ σπουδαίως κατήρτησε τὴν κρήνην καὶ ἡμεῖς φαμὲν ἐκ ποδὸς, οἷον εὐθέως. ἀμὴν μεταφορικῶς ἔταξε τὸ, ἐκ ποδός. ἤγουν, ἐξ ἐδάφους, καὶ τῆς πρώτης ὑποστάσεως. καὶ γὰρ ὅμηρος τὰ κατώτατα τῶν ὀρῶν μέρη, νείατον φησὶ πόδα. τὸ δὲ εὖ γ' ἐνερεισάμενος, συνεκδοχικόν· παντὶ τῷ σώματι τῇ πέτρᾳ ἐνερειδόμενος ὅθεν χεῖται. ἄλλως. ἐκ ποδὸς ἄνυεν. ἤγουν, ἐκ βάθους, ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ. πόδας γὰρ τὰ πλησιάζοντα τῇ γῇ τῶν ὀρῶν. ἢ γενναίως προσκαθίσας τῇ πέτρᾳ. τινὲς δέ φασιν ὅτι οἱ στενωποὺς ὀρύσσοντες, τὸ μὲν γόνυ ἐρείδουσι τῇ γῇ· τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ, τὸ σκαπτόμενον ὑπολαμβάνουσι χῶμα, καὶ ὀπίσω αὐτῶν διωθοῦνται. οὕτως οὖν καὶ οὗτος ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ τῇ συνεργείᾳ τοῦ ἑτέρου ποδὸς, τὴν κρήνην ἐποίησε. Ταὶ δὲ παρ' αὐλακὶ αἴγειροι, πτελέετε. αἱ δὲ παρ'

ἄλλην τὴν πυγὴν αἴγειροι καὶ πτελέαι, εὔσκιον ἄλ-
σος ἐποίουν, κομῶσαι καὶ θάλλουσαι φύλλοις. ἤ-
γουν δασεῖαι οὖσαι. κλέθρη, ἀεὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. αἴγει-
ρος δὲ, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θη-
λυκοῦ λαμβάνεται. ἡ δὲ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότης
τὰ δηλοῖ κατηρεφέες δὲ, σκιώδεις. Κοὔπω τὰν
μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες. καὶ οὔπω τὴν μέσην ἠνύο-
μεν. ἀντὶ τοῦ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. μέση γὰρ κοινόν. μεσά-
τη, παρὰ ποιηταῖς. Οὐδὲ τὸ σᾶμα ἁμῖν τὸ βρα-
σίλα κατεφαίνετο. οἱ γράφοντες διὰ τοῦ δ', ἁμαρ-
τάνουσιν. ἐγένετο δὲ βρασίδας λάκων τὸ γένος. ὁ δὲ
βρασίλας κῷος. ὁ λακεδαιμόνιος δὲ βρασίδας οὐ
τέθαπται ἐν κῷ, ἀλλ' ἐν ἀμφιπόλει. Καί τιν' ὁδί-
ταν ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνικόν. καί τινα συνο-
δίτην εὕρομεν ἀντὶ τοῦ ἔχομεν ἄνδρα, μουσικὸν ἀγα-
θόν. κυδωνικόν, τουτέστι κρητικόν. κύδων γὰρ πόλις τῆς
κρήτης. ἀπὸ κύδωνος ἑρμοῦ, καὶ ἀκακαλλίδας,
καὶ ὅμηρος. Ἐν δὲ κρῆτες μεγαλήτορες. ἐν δὲ κύ-
δωνες. Ἧς δ' αἰπόλος οὐδέ κέ τις. ἦν δὲ τὸ ἐπιτή-
δευμα δηλονότι αἰπόλος. οὐκ ἄν δέ τις ἄλλον ἠγνόη-
σεν ἰδών. ἐπεὶ ἐξόχως καὶ ὑπερβαλλόντως αἰπό-
λῳ ὡμοιωμένος ἦν. Ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο. ἀντὶ τοῦ τε-
τριχωμένου ἐνταῦθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ δασέως. καὶ ἀεὶ ἴ-
σως ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, ὀφείλει τὸ λάσιον
λαμβάνεσθαι. Κνακὸν δέρμ' ὤμοισι. κνακὸν, ἤ-
γουν ξανθόν. ἢ λευκόν. λευκὸν μὲν, ἀπὸ τοῦ καρποῦ.
ξανθὸν δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄνθους. ἄλλως. ἢ ὅτι ὁ μὲν κύ-
ηλος αὐτοῦ μέλας. τὸ δὲ σπέρμα λευκὸν τῆς κνίδης.

τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ κνίκου ἄνθος. ἢ ψαρὸν, ἢ πυρόν. Νέας ταμίσοιο ποτόσδον ἀντὶ τοῦ, προσφάτου πιτύας πνέον. εἰώθασι γὰρ οἱ τυροποιοῦντες ἀπορεῖα χειρομάκτρων, ἀποσπογγίζειν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἐν οἷς δερματίνοις εἵμασι περιβέβληνται. τάμισος δὲ ἡ πυτία εἴρηται, παρὰ τὸ θαμίζειν ὅ ἐστι πυκνοῦν τὸ γάλα περὶ αὐτὸ στρεφόμενον. ἢ παρὰ τὸ ταμιεῖον ἀξιοῦσθαι διὰ τὴν χρῆσιν. Αμφὶ δὲ οἱ στήθεσι. περιεσφίγγετο δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ, παλαιὸς πέπλος. γέρων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἡλικιῶν γέρων. τριβακὸν ἱμάτιον. ὅ ἐστι παλαιόν. Ζωστῆρι πλακερῷ. πλατεῖ. πλακὸν γὰρ τὸ πλατύ. γράφεται δὲ καὶ πλοκερῷ. ἀντὶ τοῦ πεπλεγμένῳ. παρὰ τὴν πλοκὴν, καὶ τὴν ὑφήν. Ροικὰν δ᾽ ἔχεν. καμπύλην δὲ εἶχεν ἀπὸ ἀγριελαίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον. ἢ ῥόπαλον. κορύνη δὲ καὶ ῥόπαλον τὸ αὐτό. Καί μ᾽ ἀφέμας εἶπε σεσαρώς. καὶ ἡσύχως μοι εἶπε γελῶν, ἢ σεσαρὼς ἀντὶ τοῦ ἠρέμα ἐγέλα διεστηκὼς τὰ χείλη καὶ μηδενῶν οὐκέτι δὲ κέχρηται τῇ λέξει. Γέλως δέ οἱ. γέλως δὲ ἐπέκειτο τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Σιμιχίδα πᾶ δὴ τύ. οἱ μὲν αὐτόν φασι θεόκριτον, καθὸ σιμιχίδου ἦν υἱός. ἢ καθὸ σιμὸς ἦν. οἱ δὲ ἕτερόν τινα τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ οὐ θεόκριτον, διὰ τὸ, σιμιχίδᾳ μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον. φασὶ δὲ τὸν τοιοῦτον ἀπὸ πατρίου κληθῆναι σιμιχίδου τοῦ περικλέους, τῶν ὀρχομενίων. οἳ τινὸς πολιτείας παρὰ κώοις τετυχήκασιν. ἄλλως. σιμιχίδα. εἰσὶ δὲ καὶ πατρωνυμικὰ οὕτως ἀπαραλλάκτως λεγόμενα, καὶ ἀντὶ τῶν υἱῶν, ὡς καὶ ἀντὶ τῶν πατέρων. ὥσπερ

ὁ θεόκριτος σιμιχίδας υἱὸς, ὢν, σιμιχίδαν ἑαυτὸν ὀνομάζει παρωνυμικῶς. καὶ ἀσκληπιάδην τὸν σάμιον ποιητὴν, σικελίδαν καὶ αὐτὸν καλεῖ, παῖδα τινὸς σικελίδα λεγομένου τυγχάνοντα. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀδυλλίῳ τῷ οὕτως λεγομένῳ, αἰπολικῷ, καὶ ποιμενικῷ, καὶ τὸν εὐμήδην υἱὸν ὄντα τοῦ κρατίδα, κρατίδαν καλεῖ καὶ αὐτόν. οἱ δὲ λέγοντες σιμιχίδαν λέγεσθαι τὸν θεόκριτον διὰ τὸ εἶναι σιμὸν, κακῶς λέγουσι. Μεσαμέριον πόδας ἕλκεις; κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἕλκεις τοὺς πόδας. ἀντὶ τοῦ πορεύῃ. οἱ γὰρ βαδίζοντες, ἕλκοντες τοὺς πόδας βαδίζουσιν. Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσιν. ὁπότε καὶ ὁ σαῦρος ἡ κοινῶς λεγομένη χλωροσαῦρα, ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς ἠρεμεῖ. ἀρσενικῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ σαῦρα. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζώου τούτου, ὅτι ξηραινόμενον, ἀσ ἔχειν μεταβάλλεται. Οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλίδες. αἱ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὸν τύμβον φέρουσαι τοῦ παρὸς αὐτῶν κορυδαλίδες ἐνταῦθα εἴδος ὀρνέου. λέγονται δὲ ἐπιτυμβίδιοι, ὅτι τάφοις ὡς ἐπιπολὺ διατρίβουσιν. ἢ δὲ κορυδαλίδας τὰ στρουθία νοήσεις κορυδαλίδες μὲν λέγονται, διὰ τὸ κόρυσιν ἐοικέναι, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀνάστημα ἐπιτυμβίδιοι δὲ, ὅτι ὡσεὶ τύμβον τὸ τοιοῦτον ἀνάστημα ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσι. φέρεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων, ἱστορία τοιαύτη. ὅτι πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν γῆν γεγόνασιν αὗται. συνέβη δὲ ποτὲ αὐτῶν τὸν πατέρα θανεῖν, καὶ γῆς μὴ οὔσης, ἐτάφη ὑπὲρ τῆς κορυφῆς τοῦ ἰδίου γόνου. διὸ καὶ ἐπιτυμβί-

δίοι ἐπεκλήθησαν. ἄλλως· ἐπιτυμβίδιοι, ἢ ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν ἢ ὡσεὶ τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν. ἢ παρὰ τὸ τύφω. φλογοειδεῖς γάρ εἰσι. Ηλαίνονται· ῥέμβονται· πλανώμεναι στρέφονται· ὅμως καὶ αὗται ἠρεμοῦσιν. Ηὲ μετὰ δαῖτα κλητός· ἢ ἐπὶ εὐωχίαν κεκλημένος σπεύδεις. ἢ ἐπὶ ληνὸν τινὸς ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἀπέρχῃ. οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία· ὅστις ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς ὀψὲ ἔρχεται, ἢ χωλός ἐστιν, ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς. Ὥς τευ ποσὶν νεισομένοιο. ὄντως πορευομένου σου τοῖς ποσὶ, πᾶσα λίθος προσπταίουσα ἤγουν προσκρούουσα ταῖς ἀρβυλίσιν, ἐμμελῶς ἠχεῖ. Αρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος ἀπὸ τοῦ ἁρμόζεσθαι. θηλυκῶς ἡ λίθος ὡς καὶ ὅμηρος· Λίθοι ποτοιῶται θαμειαί. καὶ δόμον ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον. λίθοις δηλονότι ξεστοῖς.

Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην. πρὸς τοῦτον ἐγὼ ἀπεκρίθην. Λυκίδα φίλε πάντες λέγουσί σε εἶναι συρικτὴν καὶ πολὺ ὑπερέχοντα, ἔν τε τοῖς νομεῦσι. καὶ ἐν τοῖς θεριστοῖς. Συρικτάν· συρίζειν, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν. καὶ συρικτὴς ἐπὶ τούτου, ἐνταῦθα δὲ, συρικτὴν λέγει, τὸν κοινῶς ῥαγωδίτην. Τὸ, δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει· ὅπερ δὴ τὸ ἄδειν, ἢ τὸ εἶναι τινὰ συρικτὴν λίαν εὐφραίνει τὸν ἡμέτερον θυμόν. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐμὴν ψυχήν. ἐκ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ δὴ μάλιστα καὶ αὐτὸς τέρπομαι. Καί τοι κατ' ἐμὸν νόον. καὶ τὴν ἐμὴν δόξαν, ἐλπίζω φησὶν ὅτι οὐ παρευδοκιμήσεις ἡμᾶς. καὶ ὅμηρος· οὔτι καθ' ἡμέ-

ἐς τὸ

πρόν γε νόον. Ἁ δ' ὁδὸς ἅδε, θαλυσιάς. ἀντὶ θαλυσίας ἀγομένη. ἢ ἀντὶ θαλύσια ἄγουσα ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἑταῖροι. ὄντως γὰρ φίλοι ἀνέρες, τῇ Δήμητρι τῇ εὐπέπλῳ, εὐωχίαν τελοῦσι τῶν καρπῶν ἀπαρχὴν διδόντες. Μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρῳ. εὐκάρποις γὰρ ἐποίησεν ἡ δαίμων τὴν ἅλωνα αὐτῶν. ἤγουν, εὖ ἔχουσαν, ἕνεκα τῆς πληθύος τῶν καρπῶν, μέτρῳ κατὰ πολὺ πλουσίῳ. Εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν. ἀπὸ μέρους τῆς κριθῆς, τὴν εὔκαρπον παρεδήλωσεν. εὔκριθον δὲ, καὶ οὐχὶ εὔσιτον ἀλωὰν προσηγόρευσε, διὰ τὸ δοκεῖν πρῶτον εὑρεθῆναι τὸν τῆς κριθῆς καρπόν. κριθὴ δὲ ὠνομάσθη, ὅτι μετὰ τὸν σῖτον προεκρίθη τῶν ἄλλων καρπῶν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς στάχυας τῆς κριθῆς, κεκριμένους, καὶ διακεχωρισμένους ἔχειν τοὺς κόκκους. ἀλωὰν δὲ τὴν ἅλωνα παρὰ τὸ ἅλως. ἅλως δὲ, ἀπὸ τοῦ ἁλίζω τὸ συναθροίζω ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχυας. καὶ Καλλίμαχος. Ἐς τὸ πρὸ τείχους ἱερὸν ἅλεν δεῦτε. καὶ ἅλς ἡ θάλασσα ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀλεὶς. ἀντὶ τοῦ συστραφείς. Βουκολιασδώμεθα βουκολικὴν ᾠδὴν ᾄδωμεν. ἴσως ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον ὠφελήσει. τοῦ χ' ὥτερος, δωρικὴ ἡ συναλοιφή. τὸ γὰρ ὁ ἕτερος οὕτερος διὰ τοῦ υ. ὡς καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἡμαρτημένως δὲ ὀξύνουσι τὸ, ὥτερος. ἕτερος γὰρ ἄλλος ἐκ πλειόνων. Οὐδαμῶς. οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον. μὰ τὴν γῆν. ὤμνυον γὰρ κατὰ τῶν στοιχείων ὡς Ὅμηρος χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρᾳ, ἕλε χθόνα πουλυβότειραν. τὸ δὲ κατ' ἐμὸν νόον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ὡς ἄνωθεν. Σικελίδαν. Ἀσκληπιάδην φησὶ τὸν

ἤτοι γραμματογράφον. ὥσπερ γὰρ σιμιχίδαν ἑαυτὸν καλεῖ ὁ θεόκριτος παρωνυμικῶς ὡς υἱὸν σιμιχίδα. καὶ τὸν εὐμήδην κρατίδαν υἱὸν ὄντα κρατίδα, οὕτω καὶ νῦν σικελίδαν ὀνομάζει, τὸν ἀσκληπιάδην τὸν σάμιον, ὡς υἱὸν σικελίδα. οὗ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι. ὁ δὲ φιλητᾶς, κῶος τὸ γένος. ἢ ὥς ἔνιοι, ῥόδιος υἱὸς τηλέφου. ποιητὴς δὲ ἦν καὶ οὗτος. Βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας. ἤγουν, πρὸς τοὺς εἰρημένους σοφοὺς, οὐδαμινός εἰμι, καὶ ὥσπερ βάτραχος ἐρίζει πρὸς τὰς ἀκρίδας. οὕτω κἀγὼ πρὸς αὐτούς. ἤγουν, τοιαύτην δὲ ἔχω σύγκρισιν πρὸς αὐτοὺς, οἵαν ἔχει βάτραχος πρὸς ἀκρίδας. ὁ γὰρ βάτραχος τραχύφωνός ἐστιν. ὅθεν καὶ ὠνόμασται βοάτραχός τις ὤν, ὁ τῇ βοῇ τραχύς. τῶν δὲ ἀκρίδων εἰσὶ τινῶν, αἳ συρίζουσιν ἐναρμόνιον. Τάν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι. ταύτην σοι ἔφη τὴν ῥάβδον χαρίσομαι, διότι εἶ φητὸν ἐπ' ἀληθεία ὅλον ἐκ διὸς εἰργασμένον. τὸ ἔφα μόνον θεοκρίτου. ὁ δὲ λοιπὸς στίχος τοῦ λυκίδα. Πᾶν ἐπ' ἀληθεία. ὅτι φιλαλήθης πέφυκας. τὸ δὲ ἐκ διὸς, ὅτι ἀψευδής ἐστιν ὁ ζεὺς, ὡς καὶ ὅμηρος. Οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν, ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω. Ως μοι καὶ τέκτων μέγα. πλεῖστον ἐμοὶ μισεῖται καὶ ὁ τέκτων ἐκεῖνος, ὅς τις ἐρευνᾷ, ἀντὶ τοῦ ζητεῖ ἐργάσασθαι οἶκον, ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. ἐν τῇ κῷ φασὶν εἶναι τοῦτο τὸ ὄρος. ἄλλως. ὥς μοι καὶ τέκτων. οἷον, ὁ τέκτων ὁ καυχώμενος καὶ ἐπαγγελλόμενος οἶκον ποιεῖν ὠρομέδοντος ὑψηλότερον ὄρους κεφαλῆς. παντελῶς ἀδυνάτου τῆς

πράξεως ὑπαρχούσης. ἢ ὠρομέδοντα τὸν Πᾶνα συνθέτως. ὅ, ἐστὶ βασιλέα τῶν ὀρῶν. ἢ τοῦ οὐρανοῦ ὁ δὲ νοῦς, μισῶ καὶ τέκτονα, ὅς ἐρευνᾷ οἶκον τελέσαι μέγεθος ἔχοντα τῆς τοῦ ὄρους κορυφῆς. ἢ ὄρος ἐν κῷ ἀπὸ ὠρομέδοντος τοῦ τῆς νήσου βασιλεύσαντος. καὶ διονύσιος τὸν Πᾶνα φησὶ παρὰ τὸ μέδειν τῶν ὀρῶν. ἄλλοι τὸν οὐρανόν. ἄλλοι τὸν ἥλιον. ἄλλοι μοιχὸν ἥρας εἶναι τοῦτον. ἢ ὠρομέδοντος, τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοτάτου τοῦ τῶν ὀρῶν μέδοντος ὕψει. ἢ ὠρομέδοντα τὸν Πᾶνα. ἀγροικικὸς γὰρ ὁ θεός. ὄρος δὲ αὐτοῦ ᾧ κατοικεῖ, τὸ τῆς θετταλίας ὡς προϊὼν οὗτος λέξει. ἄλλως. ὠρομέδοντα, οἱ μὲν τὸν Πᾶνα φασὶν, ὡς τῶν ὀρέων μέδοντα, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο. οἱ δὲ τὸν ἥλιον ὡς βασιλεύοντα τῶν τεσσάρων ὀρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὠρομέδων ἐστὶν ὄρος ἐν κῷ, ὑψηλότερον τῶν ἐν τῇ κῷ ἑτέρων ὀρέων κατ' ἔκτασιν καὶ τοῦτο τοῦ ο, ὁ δὲ νοῦς μισῶ τέκτονας τοὺς καυχωμένους, καὶ ποιεῖν ἐπαγγελλομένους οἶκον, ἴσον τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. Καὶ μοισᾶν ὄρνιχες. μουσῶν ὄρνιθας λέγονται πάντα τὰ εὔφωνα τῶν ὀρνέων. ἐνταῦθα δὲ τοὺς ποιητὰς λέγει μουσῶν ὄρνιθας μεταφορικῶς, διὰ τὰ μέτρα καὶ τὴν ἐν ᾠδαῖς ἐμμέλειαν. καὶ μοισᾶν ὄρνιχες. τὰ ἀνωτέρω συνυπακούεται ἀπὸ κοινοῦ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ προσρηθέντος. ἤγουν, ἀπέχθονται πλεῖστον ἐμοὶ καὶ ὀρνίθων τῶν μουσῶν πάντες, τουτέστιν οἱ ποιηταὶ, ὅσοι πρὸς τὸν ποιητὴν τὸν χῖον, ἤτοι τὸν ὅμηρον ἀπεναντίας ἄδοντες ὁμοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐρίζοντες, μάταια μοχθοῦσι. τουτέστι, μάταιο

πονοῦσιν. Σιμιχίδα, κἠγὼ μέν. ἄλλως. ἀρξάμε-
νος, ἄλλως ἀποδίδωσιν, ὥσπερ ἀπὸ μεταμελίας. εἰ
γὰρ καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀρχῆς ἀπεδίδου, εἶχεν
ἂν ὁ λόγος οὕτως ὦ σιμιχίδα. καὶ ἐγὼ μὲν ἀστῶ τὸ με-
λίδριον. ὃ πρὸ ὀλίγου ἐν τῷ ὄρει πονήσας ἐργασά-
μην. σὺ δὲ ὅρα εἴ σοι τοῦτο ἀρέσκει. Ἔσσεται ἀγεά-
νακτι. ἑαυτὸν παρεισάγει λυκίδας μιτυληναίου τι-
νὸς ἐρῶντα, καὶ τοῦτο εὐχόμενον. ἄδει οὖν ταῦτα εἰς τὸν
ἀγεάνακτα. εὐχόμενος αὐτὸν ὑγιᾶ ἀπελθεῖν εἰς μιτυ-
λήνην. καὶ ὅταν δύωσιν οἱ ἔριφοι, καὶ καταφέρη-
ται ὁ ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν, καὶ ὁ νότος πνέων ἐλαύ-
νῃ τὰ κύματα, ἐὰν ἐμὲ τὸν λυκίδαν τοῦ ἐρᾶν παύ-
σῃ. Χ' ὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος. καὶ ὅταν
ὁ νότος τὰ ὑγρὰ ἐλαύνει κύματα, ἐπὶ τοῖς ἐρίφοις
δύουσι. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ἑσπερίοις, τουτέστι κατὰ τὸν
καιρὸν, ὅτε οἱ ἔριφοι ἑσπέριοι γίνονται. ἤγουν κα-
τὰ τὸν δυτικὸν ὁρίζοντα. τουτέστι δύουσι τὴν ἑῴ-
αν δύσιν. καὶ ὅτε ὁ ὠρίων δύει τὴν ἑῴαν δύσιν.
δύει δὲ οὗτος τὴν ἑῴαν δύσιν, μετὰ τὰς πλειά-
δας εὐθύς. ἄλλως. ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις. δυόν-
των γὰρ τῶν δύο ἐρίφων ἑσπέρας, νότος ταράσσει. ἢ
σφοδροὶ κατὰ τὴν θάλασσαν γίνονται χειμῶνες. καὶ ὅ-
ταν ὁ ὠρίων εἰς τὸν ὠκεανὸν καταφέρηται. Καλὸς
πλόος ἐς μιτυλήνην. ἐπειδὴ μιτυληναῖος ὢν ὁ ἀ-
γεάναξ. μέλλει χωρίζεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, φησὶν ὅτι αὐ-
τῷ καλὸς πλοῦς ἔσται κἂν χειμῶνος πλέῃ. ὥστε τοὺς μὲν
ἐρίφους ἑσπέρας δύειν, καὶ τὸν ὠρίωνα καταφέρεσθαι
τὸν δὲ νότον ταράσσειν τὸ πέλαγος. κατασταθήσεται

δέ φησιν ὁ χειμὼν, καὶ εὐπλοήσοι ὁ ἀγεάναξ, ἂν αὐ-
τὸν τοῦ ἔρωτος παύσῃ χαρισάμενος τῆς ὥρας. ἔριφοι δὲ
εἰσὶν ἀστέρες. ὅταν δὲ ἀνατέλλωσιν οὗτοι, ἀγριαίνε-
ται ἡ θάλασσα. χ' ἀλκυόνες. ἀλκυὼν θυγάτηρ
αἰόλου. καὶ κανώβης. γυνὴ δὲ κήυκος. ἀλέξανδρος
δέ φησιν ὁ μύνδιος. ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχε νηρηΐ-
δων λευκοθέην παλαίμονα ἀφροδίτην. ἀλκυόνες
οὖν ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. ἀντίγονος δὲ
φησὶν, ὅταν γηράσκουσιν αἱ ἀλκυόνες, κήρυλοι καλοῦν-
ται. ἀριστοτέλης δὲ διήρησεν, ἀλκυόνα, καὶ κήρυλον.
καὶ κορώνην. οἱ δέ φασιν ὅτι τὰ ἄρρενα τούτων, κή-
ρυλοι καλοῦνται. ὅπερ ἀληθές ἐστι. θρηνητικὸν δὲ τὸ
ζῶον. καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοττεῦον, τὸ κῦμα
ἀφαιρεῖται τοὺς νεοσσοὺς αὐτοῦ. δεκατέσσαρας δὲ ἡμέ-
ρας φασὶν ὅταν γεννᾷ περὶ τὰς χειμερινὰς τροπὰς
εὐδιάζειν ἃς καλοῦσιν ἀλκυονίδας. ἑπτὰ πρὸ τῆς γεν-
νήσεως, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὴν γέννησιν. Στορεσεῦν-
τι τὰ κύματα. καταστορέσουσι τὰ κύματα. γαλη-
ναῖα ποιήσουσιν, ἐάν με τοῦ ἔρωτος ἐξέληται τὸν λυ-
κίδαν. Ἔσχατα φυκία κινεῖ. τὸ φυκίον εἶδος βοτά-
νης. ἢ φῦκός ἐστι, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπό-
βλημα. οἱ δὲ, φυκίον φασὶ, βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυ-
θῷ γινομένην παρὰ τὸ φύεσθαι. ἕτεροι δὲ φυκία φα-
σὶ τὰ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βρύα κωνοειδῆ. Ἀλ-
κυόνες γλαυκαῖς. ἐπανάληψις τοῦτο. εἰσὶ δὲ ὄρνιθες
θαλάσσιαι ὧν τικτουσῶν στορέννυται ἡ θάλασσα.
Γλαυκαῖς νηρηΐσι. γλαυκὰς τὰς νηρηΐδας φησὶ,
διὰ τὸ ἐν θαλάσσῃ διάγειν. οὐ γάρ εἰσι γλαυκαὶ

τὸν χρῶτα. λέγω δὲ, λευκοθέαν. παλαίμονα, καὶ ἀφροδίτην. Ἐφίλαθεν, ἐφιλήθησαν, ἢ φιλοῦνται. ἔστι δὲ αἰολικὸν, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθεν. καλλίμαχος δὲ τοῦτο παροξύνει. Ὤρια πάντα γένοιτο. ὤρια, ἔγκαιρα. ἤδη ἐπιτήδεια. ἢ ὤρια τῷ ἀγεάνακτι ἀποπλέοντι εἰς μιτυλήνην γένοιτο πάντα. ἤγουν τὰ διὰ φροντίδος αὐτῷ ἢ ὤρια πάντα γένοιτο, ἀντὶ τοῦ φυλακτικά. ἀπὸ τοῦ ὤρω τὸ φυλάσσω. Κἠγὼ τῆνο κατ' ἦμαρ ἀνήτινον. εἶδος ἄνθους τὸ ἀνήτινον. ἀνητίνοις δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις, ὡς ἀλκαῖος. καὶ σαπφώ. φασὶ δέ τινες καὶ πᾶν ἄνθος ἀνήτινος, παρὰ τὸ ἄνω τείνεσθαι ἤγουν ἵεσθαι. ἄνηθον τὸ μάλαθρον, η. ἄνισον δὲ τὸ γλυκάνισον, ι. Τὸν πτελεατικὸν οἶνον. πτελέα, τόπος ἐν κῷ. ἢ ἐν ἀρκαδίᾳ. ἢ τὸν θεσσαλικὸν οἶνον. ἢ τὸν ὑγείας καὶ ῥώμης παρασκευαστικόν. ἢ τὴν ἐν ἀναδενδράσι δρόσον, παρόσον ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἐμπλέκονται. ἢ ἐφέσιον. πτελέα γὰρ ἡ ἔφεσος ἐκαλεῖτο. ἢ τόπος ἐν αὐτῇ, ἢ ἐν ἀρκαδίᾳ. ὅμηρος. Πτελεόν ἔλαιον. ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων, αἳ ταῖς πτελέαις ἐποχοῦνται. ἢ ἀπὸ τόπου. ἔστι δὲ τόπος, μέσον ἐφέσου καὶ μιλήτου. Κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ. οὐ μάτην τοῦτό φησιν. ὁ γὰρ κύαμος διψοποιός. πόσεως δὲ χάριν τοῦτο φησίν. Χ' ἁ στιβὰς ἐσσεῖται. ὑποστρώσομεν καὶ στιβάδα πήχεως. ἢ καὶ ἡ στρωμνὴ ἔσται ἐστιβασμένη ἐπ' αὐτὴν πῆχυν. τουτέστι μέχρι πήχεως. διὰ κνίζης, καὶ ἀσφοδέλου, καὶ σελίνου πολυγνάμπτου. ἤγουν, πολυελίκτου. πολυκάμπτοις. στιβὰς δέ ἐστι στρωμνὴ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ φύλλων.

Κνύζα τ' ἀσφοδέλῳ. τὴν κόνυζαν, κνύζαν εἶπεν. ἔστι δὲ φυτὸν ψυκτικώτατον. ὅθεν καὶ ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ὑποστρωννύουσι τὸ φυτόν. τὴν θερμότητα τὴν κατὰ τὰ ἀφροδίσια ἐκκόπτοντες. Ἀσφόδελος δὲ, βοτάνη πλατύφυλλος. ἧς ὁ καυλὸς καλεῖται ἀνθέρικος. καὶ ἡσίοδος. Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε, καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. καὶ ἀσφοδελός. ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδέλους καὶ ὅμηρος. Βῆ κατ' ἀσφοδελὼν λειμῶνα. Πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ. πολύγναμπτον λέγεται, ὅτι οὖλόν ἐστιν, ὡς καὶ καμπὰς τινὰς ἔχειν. Καὶ πίομαι μαλακῶς. ἤγουν ἡδέως. ἐν ἀναπαύσει. καὶ ἀθρόως. οὐ διαιρῶν εἰς τὰ μικρότατα τῶν ἐκπωμάτων. Καὶ ἐς φύγα χεῖλος ἐρείδων. ἤγουν, μέχρι τρυγὸς τῆς ἐν τῷ πυθμένι τῆς κύλικος τοῦ οἴνου. τρὺξ δὲ κυρίως, ὁ νέος οἶνος λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ παλαιός. νῦν δὲ τὴν τρυγίαν λέγει. Αὐλησεῦντι δέ. ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσι. αὐλεῖν τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν. ἐνταῦθα δὲ τὸ αὐλησεῦντι, ἀντὶ τοῦ, ᾄσουσιν. Εἷς μὲν, ἀχαρνεύς. ἀττικός. ἀχαρναὶ γὰρ δῆμος τῆς ἀττικῆς. Εἷς δὲ λυκωπίτας. ἤγουν, αἰτωλός. λυκωπίτας γὰρ ὁ ἀπὸ λυκώπης. ἡ δὲ λυκώπη, πόλις αἰτωλίας. ἢ ἀπὸ δήμου λύκωπος γὰρ δῆμος ἀποίκων ἢ λυκωπίτας, ἐκ λυκωπέως ἔχων τὴν κλῆσιν.

Ὁ δὲ τίτυρος. ὄνομα κύριον αἰπόλου. τινὲς δὲ παραδιδόασι, τοὺς σατύρους ἀποδεδώκασι λέγεσθαι. Ὥς ποκα τᾶς ξενέας ἠράσατο. ὄνομα κύριον. ὡς τὸ, κενέας. ἀπέδωσαν δὲ τινὸς τῆς ἐκ κρήτης ξένης. ἢ γράφεται. τῆς ξανθᾶς, ὡς ἐν τισιν. ἄλλως. μία τῶν

νυμφῶν ἡ ξενέα, ἢ ὄνομα κύριον. Χ᾽ ὡς ὄρος. τὸ πᾶν. καὶ ὅπως περιήρχετο τὸ ὄρος ζητῶν αὐτήν. καὶ ὅπως αἱ δρύες αὐτὸν ἐθρήνουν. αἳ τινὲς ἐκπεφυκῦαι εἰσι, παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἱμέρα ὁπηνίκα ὡς χιὼν διερρεῖτο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπὸ τὸν αἷμον τὸν ἐκεῖ πολὺ διήκοντα. ἢ ὑπὸ τὸν ἄθων. ἢ ὑπὸ τὴν ῥοδόπην. ἢ ὑπὸ τὸν καύκασον τὸν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς ὄντα. Ιμέρα αὕτη φύονται. ἱμέρα γενικὴ πτῶσις. ἔστι δὲ πόλις σικελίας. καὶ πηγὴ, καὶ ποταμὸς ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν. ἢ ποταμὸς σικελίας. καὶ πόλις ὁμώνυμος. Υφ᾽ αἷμον, ἢ ἄθω. ἢ ῥοδόπαν. αἷμος, ὄρος θράκης ἀπὸ αἷμου τοῦ βορέου καὶ ὠρειθείας. καὶ ἡ ῥοδόπη, ὁμοίως ὄρος τῆς θράκης, καὶ ἔτι ὁ ἄθως ὡς παρὰ ἀπολλωνίῳ τῷ ῥοδίῳ. Αθω ἀνέτελλε κολώνη θρηϊκίη. καὶ σοφοκλῆς. Αθως σκιάζει νῶτα λημνίας ἀλός. ὠνόμασται δὲ, ἀπό τινος γίγαντος ἄθου. ὃς ἦν ποσειδῶνος καὶ ῥοδόπης τῆς στρυμόνος. ἀπὸ τῆς μητρὸς οὖν τῆς θράκης τὸ ὄρος. ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, τὸ πέλαγος ἐπωνόμασται. Η καύκασον ἐσχατόωντα τὸν ἐν ἐσχάτοις μέρεσι τῆς γῆς ὄντα. ἄλλως. ἀετόν φασιν εἶναι ποταμόν. περὶ δὲ τοὺς τόπους τοῦ καυκάσου ὄρους λάβρως φερόμενον, τὴν χώραν προμηθέως λυμαινόμενον. ὃν ἀπέστρεψεν ἡρακλῆς. ὅθεν φασὶν ὁ μῦθος. Ασεῖ δ᾽ ὡς ποκ᾽ ἔδεκτο εὐρέα λάρναξ. τὶς αἰπόλος καλούμενος κομάτας. τοῦτον δέ ἐστιν εἰπεῖν μενάλκας, τοῦ οἰκείου δεσπότου θρέμματα νέμων ἐν σικελίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῆς θουρίας. ἔθυε συχνάκις ταῖς μού

σαις. ὁ δὲ δεσπότης αὐτοῦ δυσχεράνας, κατέκλεισεν
αὐτὸν εἰς λάρνακα ξυλίνην, πειράζων εἰ σώσειαν αὐ-
τὸν αἱ μοῦσαι. δύο δὲ μηνῶν ἐλθόντων, παραγενό-
μενος καὶ ἀνοίξας, ζῶντα μὲν αὐτὸν εὗρε, πλήρη δὲ
καὶ τὴν λάρνακα κηρίων. ἄλλως. εὐρέα λάρ-
νακα. λύκιος φησὶ τῆς θουρίας ὄρος, θάλαμον. ὑφ' ὃ
ἄντρον τῶν νυμφῶν. καλοῦσι δὲ αὐτὸ ἀλουσίας οἱ ἐπι-
χώριοι, ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ἀλουσίου ποταμοῦ
ἐν τούτῳ ποιμὴν ἐπιχώριος δεσπότου θρέμματα
βόσκων, ἔθυε συχνῶς ταῖς μούσαις. οὗ χάριν δυσχε-
ράνας ὁ δεσπότης, εἰς λάρνακα κατακλείσας αὐτὸν
ἀπέθετο. ἐν τούτῳ ἐδίσταξεν ὁ δεσπότης βουλευόμε-
νος εἰ σώσειαν αὐτὸν αἱ μοῦσαι. παραδραμόντος δὲ δι-
μηνιαίου χρόνου, παραγενόμενος καὶ τὰ ζύγαστρα τῆς
λάρνακος διανοίξας, ζῶντα κατέλαβε, καὶ τὴν λάρ-
νακα πεπληρωμένην κηρίων εὗρεν. ἄνακτα δὲ φησὶ
τὸν δεσπότην. Κακῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακ-
τος. διὰ τὰς κακοτρόπους δυσσεβείας τοῦ δεσπό-
του αὐτοῦ. φασὶν ὅτι ὁ θεόκριτος τὰ τοῦ δέφριδος,
εἰς τὸν κομήταν τοῦτον ἐξέθηκε. τοῦτον γὰρ ἡ μήτηρ
ἐξέθηκε, τὸν πατέρα ἄνακτα εὐλαβουμένη. εἰδυῖα
ὅτι οὐ πείσει ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ διακορηθῆναι λέ-
γουσα. Ὥς τέ νιν αἱ σιμαί. ὅπως τε αὐτὸν αἱ
σιμαὶ μέλισσαι ἔτρεφον ἀπὸ τοῦ λειμῶνος, δι' ἀνθέων
ἁπαλῶν ἐρχόμεναι εἰς τὴν κέδρον. τὴν λάρνακα
ἥτις ἦν ἀπὸ κέδρου κατεσκευασμένη, τὴν ἡδεῖαν.
διὰ τὴν ἐπισκοπὴν δηλονότι τῶν θεῶν. σιμὰς κα-
λεῖν ἔθος τὰς μελίσσας, τὸ γονὺ πρὸς ὑποδοχὴν τῆς

ἐργασίας αὐτῶν αἴτιος, σίμβλον καλοῦμεν· ὅπου τὸν κάματον τῶν σιμῶν βάλλομεν· σιμβόλον τι ὤν. Οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα, κατὰ στόματος χέε νέκταρ. ἤγουν διότι ἔχεε κατὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἡ μοῦσα, γλυκὺ νέκταρ. ἤγουν, διότι ἦν ἄριστος μουσικός· αἱ μοῦσαι γὰρ αὐτὸν, ἄδειν ἐποίησαν. ἢ αἱ μοῦσαι αὐτὸν γλυκήτατον ῥαψῳδὸν ἐποίησαν. δηλοῖ δὲ διὰ τοῦ νέκταρος, ὑπερβολικὴν τὴν μελιχρότητα. ἢ τὴν γλυκυφωνίαν, συνεκδοχικῶς δὲ ἀπὸ μιᾶς τὰς πάσας δηλοῖ. τὸ δὲ χέε νέκταρ, ἀντὶ ἀορίστου τὸ πρῶτον πρόσωπον αὐτοῦ, ἔχεα. νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα. ἀμβροσία δὲ, ἡ τούτων τροφή. Ω μακαριστὲ κομάτα. τὸ πᾶν ὦ μακαρισμοῦ ἄξιε κομάτα. σὺ δὴ ταῦτα ἔπαθες. καὶ σὺ κατεκλείσθης ἐς λάρνακα. καὶ σὺ μελισσῶν κηρόμελι σιτούμενος, χρόνον μιᾶς ὥρας τοῦ χρόνου. ἤγουν τοῦ ἔαρος, ὅτε τὸ μέλι ἐργάζεται, ἐξεπόνασαν. ἢ ἐξετέλεσας. γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. ἤγουν μετὰ πόνου διανύσας. εἴθε ἀποκείμενον ἦν εἶναί σε ἐναρίθμιον τοῖς ζῶσιν ἐπ' ἐμοί. ἤγουν, ἀντὶ τῇ ζωῇ τῇ ἐμῇ. πέπλασται τὰ περὶ τοῦ κομάτα ὑπὸ τοῦ θεοκρίτου, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὐ παραλαμβανόμενα, ὑπὸ μελισσῶν τρεφόμενον τὸν κομάταν, καθάπερ ὁ δάφνις ἱστορεῖται. οὐχὶ κεράσταν, ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ. Κατεκλάσθης. ἡ κλεὶς παρὰ δωριεῦσι, κλὰξ λέγεται. ἀφ' οὗ τὸ, κατεκλάσθης. Ετος ὥριον ἐξετέλεσας. γράφεται καὶ ἐξεπόνασας. τινὲς τὸν ὅλον ἐνιαυτόν. δύναται οὗτος, οὐ πάντως τὸ δωδεκά-

μῆνον λέγειν, ἀλλὰ τὴν τῶν ὡρῶν μεταβολήν. διαι-
ρεῖται δὲ εἰς δ', τὸ γοῦν ἔαρ ὁ Θεόκριτος ὥριον εἶπε.
τουτέστι τὸν τριμηνιαῖον καιρόν. διὰ γὰρ τοῦ τριμηνιαίου
καιροῦ, πληροῦνται αἱ τέσσαρες ὧραι τοῦ χρόνου.
ἢ εἰς ὥρας παρεγένου ἢ εἰς δύο μῆνας τοῦ ἔαρος.
Αἴθ' ἐπ' ἐμοί. δωρικόν. τὸ αἴθε ἰωνικὸν τὸ εἴθε. ἔστι δὲ
ἐπίρρημα εὐκτικόν. τὸ δὲ ἦμεν. ἀντὶ τοῦ εἶναι δωρικῶς.
Ὥς τοι ἐγὼ ἐνόμευον. τὸ πᾶν. ἵνα ἐγὼ τὰς καλάς σου
αἶγας κατὰ τὰ ὄρη ἔβοσκον. τῆς σῆς φωνῆς ἀκού-
ων. σὺ δὲ ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πεύκαις ἡδέα μελίζων, ἤ-
γουν ᾄδων κατέκεισο θεῖε κωμάτα. καὶ οὗτος μὲν
τότε εἰπὼν ἐπαύσατο· μεθ' ὃν αὖθις καὶ ἐγὼ τοιαῦτα
ἔφαν. ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔφην. Λυκίδα φίλε. πολλὰ
μὲν ἄλλα νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν. ἐν εἰρωνείᾳ ὡς
πρὸς αἰπόλον. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν αἱ μοῦσαι. εἰ μήτις
παρέργως τὰς νύμφας ἀκούει μούσας. οὕτω γὰρ
αὐτὰς οἱ λυδοὶ καλοῦσιν. Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγα-
γε φάμα. ἐπὶ τὴν τοῦ διὸς βασιλείαν. λέγει δὲ τὸν οὐ-
ρανόν. Ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων. ἀλλὰ ἐκ πάντων τοῦ-
τό ἐστι κατὰ πολὺ ὑπερέχον, ὅπερ ᾄδειν ἄρξομαι.
ἀλλ' ἐπάκουσον. Ὅττι κ' ἀείδειν. τὸ, ὅττι κ' ἀείδειν,
γράφεται καὶ ᾧ τυ γραίρεν, ἔν τισιν ἀντιγράφοις. καὶ
λέγει, ᾧ τινί σε τιμήσω. ἢ δι' οὗ, ἵν' ἡ γενική. τὸ δὲ ἐκ
πάντων, ἀντὶ τοῦ ὃ μέλλω λέγειν, περὶ τὰ ἄλλα διε-
νήνοχε. Ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις. ἐπεὶ φιλῆ ὑ-
πὸ τῶν μουσῶν. τουτέστιν, ἐπεὶ μουσικὸς εἶς. ἄρχεται
τῆς ᾠδῆς ὁ Θεόκριτος. Σιμιχίδα μὲν ἔρωτος ἐπέ-
πταρον. καθὸ τῶν πταρμῶν, οἱ μὲν εἰσὶν ὀφέλιμοι.

οἱ δὲ βλαβεροὶ

οἱ δὲ βλαβεροί. καὶ γάρ φησιν αὐτός, σφόδρα μυρτοῦς ἐρᾷ. ὁ δὲ ὅμηρος, ἐπ' ἀγαθῷ τὸν πταρμόν φησιν.

Οὐχ ὁράας ὁ μοιχὸς ἔπταρεν. ἢ γὰρ περὶ ἑαυτοῦ ὁ ποιητής φησι, τῷ σιμιχίδῃ οἱ ἔρωτες ἐπέπταρον. τῆς γὰρ μυρτοῦς τοσοῦτον ἐρᾷ, ὅσον αἱ αἶγες ἔαρος. τὸν δὲ πταρμὸν, ἀντὶ τῇ χείρονι μοίρᾳ. Ὤρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος κείνῳ τἀνδρί. ὁ ἄρατος δὲ ὁ κατὰ τὰ πάντα φίλτατος ἐκείνῳ τῷ ἀνδρὶ, ἤγουν τῷ σιμιχίδῃ. ἔχει πόθον παιδὸς ἐντὸς τῶν σπλάγχνων. τουτέστιν, ἐν τῇ καρδίᾳ ὁ ἄρατος δὲ τοῦ σιμιχίδου φίλος ὢν ἤρα παιδός. ᾔδει δὲ καὶ ἠπίστατο αὐτοῦ τὸν ἔρωτα, ἄριστις ὁ κιθαρῳδός. ὄνομα δὲ τῷ ἐρωμένῳ παιδὶ, φιλῖνος. Οἶδεν ἄριστις. τὰ περὶ ἀρίστιδος διὰ μέσου κεῖται. τὸ δὲ ἑξῆς, οἶδεν ὁ ἄριστις ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος. καὶ τὰ λοιπά. τοῦτον δέ φησι τὸν ἄριστιν, οὐδὲ ὁ ἀπόλλων ἐν πυθῶνι παρὰ τοῖς ἰδίοις τρίποσι κιθαρῳδοῦντα ἰδὼν, ἀποστραφήσεται. οὐδὲ φθονήσει αὐτῷ ᾄδειν ἐκεῖ. ἄλλως. οἶδεν ἄριστις. οἶδεν ὁ ἄριστις ὁ κιθαρῳδὸς ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὁ μέγα ἄριστος. ὃν ᾄδειν σὺν φόρμιγγι, οὐδὲ αὐτὸς ἂν ὁ φοῖβος παρὰ τῷ τρίποδι μεγαίροι. ἀντὶ τοῦ μέμψαιτο, ὅπως ἐκ παιδὸς ὁ ἄρατος, καίεται ὑπὸ ἔρωτος ὑπ' ὀστέων. ἤγουν, μέχρι μυελῶν ἢ ὑπὸ τὸ ἐντὸς δηλοῖ ἐνταῦθα. Μέγ' ἄριστος. ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ ἄριστος, ποιητοῦ δὲ καὶ αὕτη ἐστὶν ἐξουσία. τὸ, ὑπερθετικοῖς χρῆσθαι μετὰ ἐπιτάσεως. Μεγαίροι. τὸ μεγαίρειν, τὸ φθονεῖν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ τὸ μεγαίροι, ἀντὶ τοῦ μέμφοιτο λέγεται. συνήθης δὲ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς. τὸ φθονεῖν ἀντὶ τοῦ μέμ-

φεσθαι χρῆσθαι, καὶ φθόνῳ ἀντὶ τῆς μέμψεως. ὡς παρ' εὐριπίδῃ. Ὡς ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε. Τόν μοι πὰν ὁ μόλας. ὧδε καλεῖται τὸν πᾶνα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τοιοῦτός ἐστιν. ὁ μόλος ὁ θετταλίας ὄρος. ὡς ἔφορος, καὶ ἀριστόδημος ὁ θηβαῖος. ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ὁμόλων. καὶ πίνδαρος ἐν τοῖς ὑπορχήμασιν. ἢ ὁ μόλος ὄρος θετταλίας ἔνθα τιμᾶται ὁ πάν. εὔχεται δὲ αὐτῷ ὡς παιδεραστῇ. ὁ νοῦς. ὃν παῖδα δηλονότι, δι' ἐμὴν χάριν ὦ πὰν ὃς ἔλαχες τὸ ἐπέραστον χωρίον τῆς ὁμόλου. ὄρος γὰρ θετταλίας ὁ ὅμολος ἄκλητον, ἤγουν μὴ κεκλημένον. αὐθόρμητον, εἰς τὰς ἐκείνου τοῦ ἀράτου χεῖρας ἄγων ἐμβάλοις. ἀντὶ τοῦ ἄγων ἔμβαλον. λέγω, εἴτέ ποτε φιλῖνός ἐστιν. ὁ φυφερὸς, εἴτέ τις ἄλλος. Φιλῖνος ὁ μαλθακός. μαλθακὸς ὁ φυφερὸς ἐκ τῆς μάλθης. αὕτη δέ ἐστι κηρὸς ἀμόλθη συνεψημένος. χρίουσι δὲ αὐτῇ τὰς τῶν σανίδων, γομφώσεις. ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἔκλυσιν καὶ τὸ φυφερὸν, καὶ ἐν τῷ βίῳ λοιδόρημα λέγεται. Κὴν μὲν ταῦθ' ἔρδοις. καὶ ἐὰν μὲν τοῦτο ποιήσαις ὦ πὰν φίλε, εἴθε μηδαμῶς σε οἱ παῖδες οἱ ἀρκαδικοὶ μαστίζοιεν ὑπὸ τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς ὤμους τηνικαῦτα, ὅτε ὀλίγα κρέα παρείη. Ἑορτή φασιν ἐτελεῖτο ἐν τῇ ἀρκαδίᾳ. ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν πᾶνα σκίλλαις ἔτυπτον, ὅτε οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον ἔθυον, καὶ μὴ ἱκανὸν τοῖς ἐσθίουσιν. ἄλλως. παῖδες ἀρκαδικοί. οἱ ἀρκάδες ὅτι θήραν ἐξιόντες. εἰ μὲν εὐθηρίας ἔτυχον, ἐτίμων τὸν πᾶνα εἰ δὲ τοὐναντίον, σκίλλαις εἰς αὐτὸν παροί-

νοιω. * παρόσον ὠρίων τῆς θύρας ἐφίσταται. μου-
νατος δέ φησιν ἑορτὴν ἀρκαδικὴν εἶναι. ἐν ᾗ οἱ παῖ-
δες τὸν πᾶνα σκίλλαις βάλλουσι. χῖοι δέ, ὅταν οἱ χορη-
γοὶ λεπτὸν ἱερεῖον θύσωσι, καὶ μὴ ἱκανὸν ᾖ τοῖς ἐσθίου-
σι. διό φησι κρέα τυτθὰ παρείη. τῶν ἐφήβων ἐν σικε-
λίᾳ γίνεται ἀγὼν ἐν σκίλλαις· καὶ οἱ νικήσαντες, ταῦ-
ρον ὑπὸ τῶν γυμνασιάρχων τιθέμενον, λαμβάνουσιν
ἔπαθλον. Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις. εἰ δ' ἄλλως ὦ πὰν
τὰ κατὰ τὸν φίλινον τελέσειας, καὶ μὴ βούλει συνελ-
θεῖν αὐτὸν τῷ ἀράτῳ, ὑπὸ κνιδῶν κνιμηθείης. τὸν δὲ
πᾶνα φασὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς πηνελόπης, συλλαβοῦ-
σαν ἐκ τῶν μνηστήρων, διὸ καὶ πὰν καλεῖται, ὅτι ἐκ
πάντων ἐσπάρη. ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸν ἑρμῆν εἰς τρά-
γον μεταβληθέντα, τούτου ἐρασθεῖσα ἡ πηνελόπη,
καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχευθεῖσα, ἔτεκε τὸν πᾶνα. ἔστι δὲ ὁ πὰν
τραγόπους. Καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις. κνίδη ὑφ'
ἡμῶν ἀκαλύφη δὲ ὑπὸ τῶν ἀττικῶν. ἔστι δὲ ἀγρία κνί-
δη. ἧς τὸν καρπὸν συλλέγουσιν, ὅταν τὸν πυρὸν ἀλῶ-
σιν. ἔστι δὲ καὶ ἄγριον λάχανον. Εἴης δ' ἠδωνῶν ἐν
ὄρεσιν. ἔθνος θράκης οὕτω δὲ ψυχροτάτη ἐστὶν ἡ θρά-
κη, ὡς τόπόν τινα ἐργαστήριον ἀνέμων κληθῆναι. ὅ-
μηρος. Βορέης καὶ ζέφυρος, τώτε θρήκηθεν ἄητον.
ἄλλως. οἱ ἠδωνοί, ἔθνος θρακικόν. ἔνθα ψύχος πο-
λὺ γίνεται. δυσχείμερον γάρ ἐστι. παρὸ καὶ τοὺς ἀνέ-
μους ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθεύσαντο. Εὖρον πὰρ
ποταμόν. ἀλκαῖος. εὖρος κάλλιστος ποταμῶν. διο-
κλῆς δὲ καταφέρεσθαι αὐτὸν ἀπὸ ῥοδόπης καὶ ἐξε-
ρεύγεσθαι κατὰ πόλιν αἶνον. Γέρα ὑπὸ βλε-

μύων. λέγω ὑπὸ τῇ πέτρα, ἤγουν τῷ ὄρει τῶν βλεμύων ἀφ' οὗ ὁ νεῖλος οὐδαμῶς ἐστὶν ὁρατός. ἤγουν, βλέπεσθαι δυνάμενος. ἔθνος αἰθιοπικὸν οἱ βλέμυες, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς αἰθιοπίας ᾠκισμένων. ἄλλως. βλέμυες, ἔθνος αἰθιοπικὸν μελανόχροον. οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς τρωγλοδύταις. Οὐκέτι νεῖλος ὁρατός. οὐ πάνυ δὲ ἐπαληθεύει τὸν νεῖλον ἀθέατον ἀπών. ἢ τῇ βλέμυας οὐκέτι γινώσκεται ὁ νεῖλος πόθεν ἔχει τὰς πηγάς. νεῖλος δὲ ἀπὸ νειλέως, ὃς μετὰ μάχην ἔκτισεν δυκρατιν. ἢ ἀπὸ τοῦ νάειν λαίως, ὅ ἐστι κατὰ συστροφήν. ἢ παρόσον νέαν ἰλὺν φέρει. ἢ κατ' ἔτος πλημμυρῶν, ὡρισμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ. Ὑμμὲς δ' ὑετίδος καὶ βιβλίδος. ποιησάμενος τὸν λόγον πρὸς τὸν πᾶνα, πρὸς τοὺς ἔρωτας τὸν λόγον ἀπέστρεψεν ἐπικαλούμενος αὐτοὺς, καὶ φησίν· ὦ μήλοις ὅμοιοι ἔρωτες. τουτέστιν, ἐρυθροί. ὑετίδος καὶ βυβλίδος νᾶμα λιπόντες καὶ τὰ ἑξῆς. ἐρασθῆναι ποιήσατε τὸν φιλῖνον. ὑετὶς δὲ καὶ βυβλὶς, ὄρη μιλήτου. καὶ κρῆναι. μιλήτου γὰρ φασὶ καὶ ἀρείας ἐγένοντο παῖδες καῦνος καὶ βυβλίς· ἧς ἐρασθεὶς ὁ καῦνος, ἀπέλιπε μίλητον. ἐκείνη δὲ μὴ φέρουσα, ἀπήγξατο. ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος.

Καὶ οἱ κεῦντες ξανθᾶς ἕδος. καὶ οἰκοῦντες τὸν ὑψηλὸν χῶρον τῆς ξανθῆς διώνης. ἤγουν, τὸν ἀφιερωμένον τῇ ξανθῇ διώνῃ τῇ μητρὶ τῆς ἀφροδίτης. Βάλλετέ μοι τόξοισι. βάλλετε τοῖς ὑμετέροις τόξοις, ἢ τοξεύετε δι' ἐμὴν χάριν. τὸν ἐπέραστον φιλῖνον. ἐπεὶ τὸν ἐμὸν φίλον οὐκ ἐλεεῖ ὁ δύσμορος. ἤγουν, ὁ κακῶς ἀποθανούμενος. ὁ κακῶς ἀπολούμενος. Ἀπίοιο πεπαίτερος. ἀπίου

χαυνότερος· ἀσθενέστερος γένοιτο δηλονότι ὁ φιλῖνος. Τό, τοι καλὸν ἄνθος. τὸ καλὸν ἄνθος σου. ἤγουν, ἡ ἀνθηρὰ καὶ εὔμορφος ὄψις σου, διαῤῥεῖται. φθείρεται. Μηκέτι τοι φρουρῶμεν. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν ἄρατον· καὶ φησί· μηδαμῶς εἰς τὸ ἑξῆς ἄρατε, ἐπὶ τοῖς προθύροις τῶν ἐρωμένων σκοπῶμεν. Μὴ δὲ πόδας τρίβωμεν· μὴ δὲ τοὺς πόδας ἡμῶν κατατρίβωμεν· ἤγουν, καταπονῶμεν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῶν δηλονότι κινοῦντες αὐτούς. ἄλλως· ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν ἄρατον, καὶ φησί, μηκέτι αὐτὸν φυλάσσωμεν ἐπὶ τῶν προθύρων τοὺς πόδας κατατρίβοντες· καὶ ὁ ἀλέκτωρ λυπεῖ ἡμᾶς, ἅμα τῇ ᾠδῇ τῶν ἀλεκτρυόνων ἐγειρομένων καὶ φρουρούντων τὸν φιλῖνον· ἢ ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων ὄρθριος, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον, ἄλλον διδότω ἀπραξίαις ἀλεγειναῖς· τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ μετὰ τὰς φωνὰς τῶν ἀλεκτόρων διεγειρομένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ ἔργα, ἐν ἀπραξίᾳ γίνονται οἱ τὰς κρυφίους ζητοῦντες ὁμιλίας Εἷς δ' ὑπὸ τᾶς δε φέριστε μόλων. ἀλλὰ εἷς ἐξ ἡμῶν ὁ μόλων, ἢ μολών, ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας τῇ φυλακῇ κακοπαθείτω. πάλιν δὲ εἶπε τὴν προσκαρτέρησιν ἤτοι τὴν πρὸς τὸν ἔρωτα πάλιν. ἄλλως· ἡμῶν φησὶν εἷς καὶ μόνος ὁ μόλων, ἐπὶ ταύτης τῆς παλαίστρας ἀπαγχέσθω, μεταδιώκων αὐτὴν δηλονότι. λέγει δὲ ἢ τὴν παλαίστραν κυρίως ἐν ᾗ ἐγυμνάζετο φιλῖνος προσλιπαρούντων αὐτὸν, ἢ μεταφορικῶς, ὡς καὶ ἡμεῖς φαμὲν, ὀρθίαν τὴν παλαίστραν. μόλων ἢ σίμων, ἀράτου ἀντεραστοῦ. παλαίστραν δὲ λέγει, τὸν

ἔρωτα τοῦ παιδὸς, καὶ τὴν κακοπάθειαν. ὁ μόλων,
ὀνομαστικῶς εἴρηται. δύναται δὲ μολὼν μετοχὴ εἶναι,
ἀντὶ τοῦ μετερχόμενος. Ἀμὶν δ' ἀσυχία. ἡμῖν δὲ
ἡσυχία μελέτω. καὶ γραῖα ἥτις ἐπάδουσα τὰ μὴ δεξι-
ῶς ἡμῖν προχωροῦντα, χωρὶς ἡμῶν ἀποπέμπουσα
κατέχοι. Ἅτις ἐπιφθύσδοισα. ἥτις δι' ἐπαοιδῶν,
τὰ καθ' ἡμᾶς ἀποδιοπομπήσαιτο. φθύζειν δὲ τὸ
πτύειν. εἰώθασι δὲ αἱ γραῖαι ὅταν ἐπάδωσιν ἐπιπτύ-
ειν. τινὲς δὲ, ὀλίγῳ χρόνῳ συμπαροῦσα. Τόσ' ἔ-
φαμεν. τόσα ἔφην. Ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁ-
δὺ γελάξας ὡς πάρος. ἄλλος δέ φησιν ἡδὺ γελά-
σας. ὡς πρότερον ἐπηγγείλατο, διὰ τὴν μουσικὴν
ᾠδὴν ἣν ᾖσα, δῶρόν μοι ἔδωκε τὸ λαγωβόλον εἶναι.
ὅπερ ἄνωθεν κορύνην εἶπε. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ βάλ-
λειν τοῖς λαγωοῖς. Ἁδὺ γελάξας ὡς πάρος. ἡδέως
γελάσας καθάπερ πρότερον ἐγέλασεν, ἕνεκα τῶν
μουσῶν. τουτέστι τῆς ἐμῆς ᾠδῆς, δῶρον φιλικὸν ἔδωκεν
εἶναι. τὸ λαγωβόλον δηλονότι. Τὰν ἐπὶ πύξας. πύ-
ξα δῆμος τῆς κῶ. ἢ τόπος οὕτως ὀνομαζόμενος, πα-
ρὰ τὴν φύξιν τοῦ ἡρακλέους τὴν ὑπὸ τῶν κώων γε-
νομένην. ἄλλως. οἱ μὲν τὸν ἐν κῷ δῆμον. οἱ δὲ τόπον
ἐν ᾧ ἱερὸν ἀπόλλωνος. ἀφ' οὗ φύξιος λέγεται. ἤγουν
τὴν ἐπὶ πύξαν φέρουσαν ὁδὸν ἐβάδιζεν. ἢ πύξα ὄ-
νομα πόλεως. ἀφ' οὗ καὶ πύξιος ἀπόλλων, καὶ πάν.
ἤγουν, φύξα τις ἄν. ἐκεῖθεν γὰρ ἔφυγεν ἡρακλῆς, ἀἴφ-
νης ἐπιθεμένων αὐτῷ τῶν κώων. Ἀδείας χοίνοιο.
ἔξωθεν δεῖ προσλαμβάνειν τὸ παραγενόμενοι κατε-
κλίθημεν. χοίνοιο, ἤγουν ἀπὸ χοίνου γεγενημένης, καὶ

ἀπὸ φύλλων ἀμπέλου. Οἰναρέοισιν. κυρίως τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. φανίας δέ φησιν οἰναρίζειν, τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰναρέων καὶ φυγεῖν. Δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους ἐπειδὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες. Πολλαί δ' ἄμμιν. πολλαὶ δὲ αἴγειροι καὶ πτελέαι ἐπάνω κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, ἐδονοῦντο. ἤγουν, ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκλονοῦντο ἐκινοῦντο. Ὀροδαμνίσι. σκιὰν ποιούσαις. πολυφύλλοις. ὀροδαμνίδας δὲ, παντὸς δένδρου τοὺς κλάδους λέγει. μουσώατος δὲ ἐτυμολογεῖ, οἷον ἐν ὄρεσι θάμνοι. ἄλλως. ὀροδάμνους λέγουσι κυρίως καὶ ὀροδαμνίδας, τοὺς ἐν ὄρει θάμνους. ἀπὸ τούτου δὲ λέγονται ἁπλῶς οὕτω. καὶ οἱ κλάδοι τῶν δένδρων. ὡς ἐν τούτοις. Πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους κέκλασμαι. Αἰθαλίωνες τέττιγες. αἰθαλίωνες οἱ τέττιγες, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ καύματος. ὅταν γὰρ ἐστὶ νότος καὶ καῦμα μᾶλλον φθέγγονται. ἢ αἰθαλίωνες οἱ αἰθαλώδεις, διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. οἱ δὲ τέττιγες οἱ αἰθαλίωνες, ἤγουν, οἱ τῇ θέρμῃ τοῦ ἡλίου χαίροντες, πόνον εἶχον. ἤγουν ἐπόνουν ᾄδοντες ἐπὶ τοῖς κλάδοις τοῖς σκιεροῖς. δασέσι. τοῖς σκιὰν ἐμποιοῦσι, τῇ συνεχείᾳ τῶν φύλλων. Ἁ δ' ὀλολυγών. ἡ χελιδὼν ἡ τὸν Ἴτυν ὀλοφυρομένη. ἢ ὀλολυγὼν, εἶδος ὀρνέου. οἱ δὲ ζῶόν τι ἐν βορβορώδεσι τόποις μάλιστα διάγον ἢ ἀηδών. ὀλολυγὼν δὲ, ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν. ὁ δὲ ἀριστοτέλης φησὶ, πάνυ ὀλολύζειν τὸ ζῶον ἐν τοῖς ἑλώδεσι τόποις, καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἔχειν πόνον. πολλὰ τῶν ζώων ἀπὸ φωνῆς ἔχει τὴν κλῆσιν. ὀλολύζω, ὀλολυγών. στάζω, σταγών. ἀηδὼν,

ἀκηδών. φρύζω, φρυγών. πλάσσω πλαγών. κνύζω, κό-
νυξ. Καὶ ἀκανθίδες. ἀκανθὶς δὲ ὄρνεόν ἐστι ποι-
κίλον καὶ λιγυρόν. καλεῖται δὲ καὶ ποικιλὶς, διὰ τὴν
χροιάν. ἀριστοτέλης δὲ καὶ ἀλέξανδρος φασὶ διατρί-
βειν ἐπ' ἀκανθῶν. τοῦτο νῦν θεόκριτος ἀκανθίδας εἶ-
πεν. ἢ ἀκανθίδες, ὄρνεα νεμόμενα ἐπ' ἀκανθῶν.
λέγονται δὲ καὶ ἀκανθιλίδες. εἰσὶ ποικίλοι τὴν χροι-
άν. ὅθεν καὶ ποικιλίδες λέγονται. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης
τὸ αἷμα αἰγίθου καὶ ἀκανθίδος μὴ μίγνυσθαι. Μά-
λα πίονος. κατὰ πολὺ πλουσίου ἤγουν, εὐκάρπου. ἢ
πίονος, λιπαροῦ λαμπροῦ. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν εἰς
αἴσθησιν πιπτόντων ὀσφραντικῶν. ἢ πίονα εἶπε τὸν και-
ρὸν τοῦ θέρους, διὰ τὸ ἐν αὐτῷ συλλέγεσθαι τοὺς καρπούς.
Ὄχναι πὰρ ποσί. ἄπια μὲν παρὰ τοῖς ποσὶν ἡμῶν
πλουσίως ἐκυλίετο. οἱ δὲ κλάδοι ἐκλίνοντο εἰς τὴν
γῆν βραβύλοις καταβαρούμενοι. βράβυλα, τὰ κοι-
νῶς κοκκύμηλα. ἤγουν, δαμασκηνά. καλῶς δὲ ἔ-
φη τὰ μῆλα τοῖς πλευραῖς περικρεμμαίνεσθαι. τὸ
γὰρ μῆλον τῆς ἀφροδίτης καὶ τὸ ἐπιθυμητικὸν περὶ
τὰ σπλάγχνα εἶναι. τὰ δὲ σπλάγχνα περὶ ταῖς
πλευραῖς. Νύμφαι κασταλίδες. θαυμάσας τὴν
πόσιν τοῦ οἴνου, ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὰς νύμφας.
καὶ πυνθάνεται αὐτῶν ἐπεὶ αὗται τὴν κρᾶσιν τοῦ
οἴνου ἔχουσι. κασταλίδας δὲ εἶπεν αὐτὰς, ἀπὸ κα-
σταλίας τῆς ἐν δελφοῖς κρήνης, ἔνθα καὶ διατρίβουσι.
τετράενον δὲ, ἤγουν τετραετὲς ἀττικῶς. ἢ τὸ ἐν ἔπος
κατά τινας. Ἐχοῖσαι. αἱ οἰκοῦσαι τὸ ὕψος τοῦ
παρνασοῦ. ὄρος ἐν τοῖς δελφοῖς ὁ παρνασός. ἐν ᾧ ἦν

τὸ μαντεῖον τοῦ ἀπόλλωνος . Ἄρα γέ πω τοιόνδε φόλῳ κατὰ λαΐνον· κατὰ τὸ λίθινον σπήλαιον τοῦ φόλου. ἱπποκένταυροι ἦσαν ὁ χείρων καὶ ὁ φόλος. ἀδολεσχίαν δὲ ἔχει, τὸ λίθινον σπήλαιον . ἄλλως· φόλος ὄνομα κενταύρου ᾧ ποτὲ ξενωθεὶς ἡρακλῆς, οἶνον ἔπιε καλὸν ἐκ διονύσου δοθέντα· συνῴκει δὲ αὐτῷ καὶ χείρων. ἄλλως· οἱ μὲν τὸ πήλιον· οἱ δὲ τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ φολώην· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ᾤκησε χείρων· καὶ φόλος, ὑφ' οὗ ξενισθέντα, τὸν ἡρακλέα φασὶ πολλά· ὁ μέντοι οἶνος ὁ δοθεὶς ὑπὸ διονύσου χαριστήριον. ἀνθ' ὧν νάξον προσένειμεν ὁ φόλος· κεινόμενος παρ' αὐτὸν εἰς τὸ ἥφαιστον· φόλῳ δὲ ἀντὶ τοῦ φόλου· οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν ου δίφθογγον, εἰς ω μεταφέρουσι. ποιεῖ δὲ τὸν χείρωνα, συνυποδεχόμενον τῷ φόλῳ τὸν ἡρακλέα. νέκταρ δὲ διὰ τὴν ἡδονὴν, τὸν οἶνον εἶπε τοῦ ὀδυσσέως. τὸ δὲ χορδεῦσαι τὸν κύκλωπα, ὃς ἐξ εὐριπίδου μετήνεγκε. Τὸν ποιμένα τὸν ποτ' ἀνάπῳ. ἄναπος, ποταμὸς ἐν συρακούσαις τῆς σικελίας. οἱονεὶ ἄνου πόσεως ὤν, καὶ ἀβληχρὸν ἔχων ὕδωρ. ποιμένα δὲ τὸν πολύφημον τὸν κύκλωπα λέγει. ὃς ἀντὶ λίθων ὄρη ἔβαλλεν. ἢ τῇ ἐν τοῖς ὄρεσι λίθοις ὡς δημήφιός φησι, τοὺς πεπλωκότας οὐκ οἶδ' ὅπη φιλότης.

Διεκρανώσατε νύμφαι. κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ διεκεράσατε. μᾶλλον ἐμεθύσατε. καὶ ἀποκαλυφθῆναι ἐποιήσατε. ἢ ἐπηγάσατε. Ὦξον δὲ θύρας ἀπὸ δὲ κρήδεμνον ἔλυσαν, καθ' ὅμηρον. Περὶ δὲ μαφος ἀλωάδος. ἡ δὲ μήτηρ παρὰ τὴν ἀλωὰν, ἀλωὶς, καὶ ἀλωὰς λέγεται. Ἀς ποτὶ σορῷ.

ὅταν δὲ λικμῶνται καὶ σορεύωσι τὸν πυρὸν, κατὰ μέσον πηγνύουσι τὸ πτύον, καὶ τὴν θρινάκην κατέθεντο. τὴν δὲ αἰτίαν εἶπεν ἐκ φιλοπολέμου. Ας ἐπὶ σορῶ πάξαιμι. εἰώθασι γὰρ ἐκρίψαντες τοὺς καρποὺς καὶ σοροὺς ποιήσαντες, τὸ πτύον πήσειν. αὐτῆς δὲ λέγει τὸν σορὸν, ὅτι αὐτὴ δίδωσιν αὐτόν. Α δὲ γελάσαι. ἱλαρὰ γένοιτο. γελάσειεν. εὐφορίαν δηλονότι καρπῶν διδοῦσα. Δράγματα καὶ μάκωνας. δράγματα, τὰ πλεκώματα φησὶ τοὺς σοροὺς, ἢ τοὺς θημῶνας. τὴν δήμητραν φησὶ μὴ μόνον ἄσταχυς, ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν. διὰ τοῦ ἀμφοτέραις δὲ, τὸ δαψιλὲς ἐμφαίνει. λείπει τὸ, χερσί. μὴ γὰρ τῇ μιᾷ χειρί.

Σχόλια εἰς τὸ η', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Επιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταί. δάφνις. καὶ μενάλκας. μικτὸν διηγηματικόν.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι,
μᾶλα νέμων ὥς φαντὶ κατ' ὤρεα μακρὰ μενάλκας
ἄμφω τώγ' ἤτην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνάβω.

Ο μενάλκας ὥς φασι πρόβατα βόσκων κατὰ τὰ ὄρη τὰ ἐπιμήκη, συνήντησε δάφνιδι τῷ χαρίεντι βοῦς νέμοντι. Αμφω τώγ' ἤτην πυρροτρίχω. ἀμφότεροι οὗτοι

ἦσαν πυρότριχες ἀμφότεροι· ὄντες ἄνηβοι. ἤγουν, ἀτελεῖς ἐπὶ τὴν ἡλικίαν. ἔνηβοι γάρ, οἱ πεντεκαιδεκαετεῖς καὶ πορρωτέρω. ἄνηβοι δέ, οἱ δωδεκαετεῖς καὶ κατωτέρω ἀμφότεροι ὄντες διὰ σύριγγος μέλπειν ὄντες δεδιδαγμένοι ἀείδειν δὲ ἐστί, τὸ κοινῶς τραγῳδεῖν. Μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν. ἀντὶ τοῦ μυκητῶν. ἐπίουρε δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπε. φύλαξ. καὶ ὅμηρος. Ὅς τ' οἴων ἐπίουρος. καὶ ὃς πρῶτον μίνωα τέκε. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσσω. Λῇς μοί ἀεῖσαι. θέλεις ἐρᾶσαι πρὸς ἐμὲ ἄδων. διατείνομαί σε νικήσειν ἐγὼ ἄδων. καὶ τοσοῦτον, καθόσον ἐθέλω. Τὸν δ' ἄρα χ' ὁ δάφνις. πρὸς τοῦτον καὶ ὁ δάφνις ἠμείψατο. ἀπεκρίνατο, διὰ τούτου τοῦ λόγου. ὦ μενάλκα συρικτά. ἤγουν σύριγγι μέλπειν εἰδώς. ἢ μεγάλως συρίζειν δυνάμενος ποιμὴν προβάτων ἐξ ὧν τὰ ἔρια τὰ εἰς πόκους ἐπιτήδεια. οὐδέποτέ με σὺ νικήσεις οὐδ' ὅπως διατεθείης. ἢ οὐδ' εἰ διαῤῥαγείης ἄδων. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ, οὐδὲ ἐὰν ἀποθάνῃς. ἢ ἐὰν ἀπάγξῃ. Χρήσδεις δ' ὦν. θέλεις οὖν ἰδεῖν καὶ γνῶναι, καὶ ἔργοις μαθεῖν ὅτι σοῦ καλλίων εἰμὶ δῆλονότι. θέλεις καταθεῖναι ἆθλον. ἆθλον τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι τὸν ἀγῶνα. ἐνταῦθα δὲ ἆθλον, τὸ κοινῶς λεγόμενον στοίχημα ὃ λήψεται ὁ νικήσας καὶ τὴν ᾠδήν. Τῆνον πῶς ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον. ἀντὶ τοῦ ἄγε δή πως ἐκεῖνον ἐφ' ἡμᾶς καλέσωμεν. ἢ ἐκεῖνον τὸν αἰπόλον, οὗ παρὰ τοῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὑλακτεῖ ὁ λευκός, ἐκεῖνον ἂν ἡμᾶς. ἄλλως. τηνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, λάπει τὸ σκόπει. ἵν' ᾖ, σκόπει. ἐὰν καλέσωμεν πως ἤγουν τινὶ τρόπῳ τὸν αἰπόλον ἐκεῖνον. Φάλαρος δὲ

ὁ λευκός. καὶ ὅμηρος κύματα φαληριόωντα λέγει,
τὰ λευκαινόμενα. τὸ φαλίων δὲ, καὶ βαλίον, λέγου
σιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ λευκὸν ἐν τῷ μετώπῳ.
Πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν, ἰυκτὰ μενάλκας. πρῶτος
δ' οὖν ἦδεν ὁ μενάλκας ὁ συρικτὴς ὁ λιγύφθογγος. τοῦ
το γὰρ σημαίνει τὸ ἰυκτής. καλλίμαχος. ἴυζων δ' ἂν ὅ
ρος λαχὼν καὶ κληρωθείς. ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος ποιη
τικῶς. ἰυκτὴς δὲ, παρὰ τὸ ἰύζω, ἰύξω. δωρικὴ δέ ἐστιν
ἡ κλίσις. ἤγουν, ἰυκτὰ ἀντὶ τοῦ ἰυκτής. ὡς τὸ, νεφεληγε
ρέτα ζεύς. ἰύζειν δὲ τὸ λιγυφωνεῖν. κυρίως δὲ ἐπὶ γυ
ναικῶν. Εἶτα δ' ἀμοιβαίαν, εἶτα δὲ ἀμοιβαίαν
ᾠδὴν βουκόλως ἁρμόζουσαν, ὁ δάφνις διαδεχόμενος
ἦδεν. ἄρχεται τῆς ᾠδῆς. τὸ δὲ μέτρον, ἡρωϊκὸν, καὶ ἡ
ρωελεγεῖον. Ἄγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος. ὡς
πρὸς ἔμψυχον ὁ λόγος. ποιητικὸν δέ ἐστι τὸ ἔθος.
ἄλλως. γλυκύτης τὸ σχῆμα. ὅτι τοῖς ἀψύχοις, ὡς
ἐμψύχοις προσδιαλέγεται. ἄγκη δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὀ
ρῶν. οἱ δὲ τὰ μετέωρα διὰ τὸ ἄνω κεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγω
τὸ κλῶ. τὰ συγκεκλασμένα οἷον. θεῖον δὲ γένος τὸ τῶν
ποταμῶν λέγει, καθὸ ἐκ τηθύος καὶ ὠκεανοῦ. ἢ ἐκ διὸς
ὡς ὅμηρος, πρὸς τὰ ἄγκεα καὶ τοὺς ποταμοὺς λέγει
ὡς σωματοειδεῖς θεοὺς, ὅπως τὰ θρέμματα αὐτοῦ μέ
νωσιν ὅλα ἢ θεῖον, ὅτι ἀεικίνητοι τυγχάνουσι παρὰ τὸ
θέω, θεῖον. Αἴ τι μενάλκας πῆ πόκ' ὁ συρικτάς. εἴ
τι που μέλος προσφιλὲς ὑμῖν ἦσέ ποτε ὁ μενάλ
κας ὁ διὰ σύριγγος μέλπειν ἐπιστάμενος, βόσκετε
ἐκ ψυχῆς. ἤγουν, ἐξ ὅλης τῆς προθυμίας τὰς ἀμνί
δας. ἐκ ψυχῆς ποιεῖ τις τόδε. ἤγουν, ἑκὼν καὶ ἀφ' ἑαυ

τοῦ κινούμενος οὐκ ἐκ ψυχῆς ἐστὶ ποιεῖ. ἤγουν ἄκων καὶ σὺν βίᾳ τινὶ καὶ οὐχ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ κινούμενος. ἀντὶ τῶν ποταμῶν δὲ λέγει καὶ τῶν ὀρῶν τὸ ἐκ ψυχῆς νῦν, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων ἀντὶ τὰ ἄψυχα. Μηδὲν ἔλασσον. ἐμοῦ δηλονότι ἔχοι, ἀντὶ τοῦ ἐχέτω. Γλυκερὸν φυτὸν αἴπερ ὅμοιον γλυκύτητος μετέχον. γλυκερὸν φυτὸν λέγει τὰς βοτάνας, διὰ τὸ τρέφειν τὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ νεμόμενα ζῶα. τὸ δὲ, αἴπερ ὁμοῖον. ἀντὶ τοῦ εἴπερ ὁμοίως. Κὴν τι Μενάλκας. καὶ ἐὰν ὁ Μενάλκας ἀγάγῃ τι ὧδε, χαίρων βοσκέτω πάντα ἀφθόνως. πληθυντικὸν ἀποδίδωσιν. ἐπεὶ τό τι ἀόριστος λεγόμενον, πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει. Παντᾶ ἔαρ, πάντα δὲ νομοί. πανταχοῦ ἐστὶν ἔαρ, ἔνθα ἡ καλὴ παῖς ἐνδιατρίβει τὸ ἔνθα, τόπον ἕνα δηλοῖ τινά. ἀορίστος δὲ λεγόμενον, πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει. διὸ πρὸς τὸ πανταχοῦ νῦν ἀποδίδοται, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω. κὴν τι Μενάλκας τῇδε ἀγάγοι, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμει. ὃ γὰρ δύναται ἐκεῖ τὸ τι, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ ἔνθα. καὶ ὃ ἐκεῖ τὸ. πάντα, τοῦτο ἐνταῦθα τὸ, πανταχοῦ. πανταχοῦ δέ εἰσι νομαί. νομὸς, ποιητικόν. νομὴ, κοινόν. λέγεται δὲ οὕτως ἡ ἐνέργεια. ἤγουν, αὐτὸ τὸ βόσκεσθαι. καὶ ὁ χόρτος ὁ εἰς νομὴν ἐπιτήδειος. καὶ ὁ τόπος ὁ τὸν χόρτον ἔχων ἐνταῦθα ἐστὶ τὸ νομοὶ, ἀντὶ τοῦ δευτέρου λέγεται σημαινομένου. ἄλλως. πάντα ἔαρ πάντα δὲ νομαί. ὅπου φησὶν ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ περιπατεῖ, ἐκεῖ πάντα ἔαρ καὶ πάντα νομαί εἰσι, καὶ τὰ θρέμματα ἐκτρέφεται. ὅταν δὲ ἀπέλθῃ ἀποξηραίνεται καὶ ὁ

ποιμὴν, καὶ αἱ βοτάναι. τὸ δὲ πάντῃ, δαψιλῶς πάν-
τα πεπιασμένως. τὸ δὲ οὔθατα πηδῶσιν. ἢ πλήθου-
σιν, ὅτι πλήθει διὰ τῶν θηλῶν τὸ γάλα. φέρεται δὲ,
ἢ τὰς ἀμνίδας καὶ τοὺς ἀμνοὺς ὑπὸ τῶν μαζῶν φέρε-
σθαι, ἢ τὰ νέα καὶ τὰ μικρὰ τῶν ποιμνίων φέρον-
ται καὶ αὔξονται. πανταχοῦ δὲ γάλακτος οὔθατα. παν-
ταχοῦ δὲ οἱ μαζοὶ γάλακτος εἰσὶ πεπληρωμένοι. καὶ
νεογνὰ φέρεται ὑπ' αὐτοῦ. Χ' ὠ ποιμὴν. καὶ ὁ τὰς
βοῦς βόσκων, αὐότερος ἀπὸ κοινοῦ. ἀντὶ τοῦ αὖος ἤ-
γουν ξηρός. καὶ αἱ βόες αὖαι. Ἔνθ' ὄϊς ἔνθ' αἶγες.
ὁ δάφνις πάλιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἀντιπαραβάλ-
λων λέγει. ὅτι ὅπου ἂν ὁ ἐρώμενός μοι μίλων βαίνει
πάντα αὔξει. καὶ σμῆνη. καὶ θρέμματα. ὅταν δὲ
ἀπέλθῃ, ἀποξηραίνεται καὶ ὁ βουκόλος, καὶ αἱ βό-
ες. Ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν ἄνερ αἰγᾶν. καταχρη-
στικῶς ἄνδρα τῶν αἰγῶν, τὸν τράγον φησίν. Ὦ βά-
θος ὕλας. ὅπου ἐστὶν ὑψηλὴ δασύτης. ὅμηρος.
Ὡς δ' ὅτε κινήσει ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθών. ἐν ἐ-
κείνῳ τῷ τόπῳ ἐστὶν ὁ μίλων. Ἴθ' ὦ κόλε, καὶ λέγε
μίλω. ὦ κολοβὲ τράγε ἄπελθε ἐκεῖ ὅπου ἐστὶν ὁ μί-
λων καὶ λέγε αὐτῷ, ὅτι καὶ ὁ πρωτεὺς θεὸς ὢν φώ-
κας ἔνεμεν. οἷον, μετὰ δυσόσμων ζώων ἀνεστρέφετο.
καὶ σὺ οὖν μὴ ὑπερηφανεῖν διὰ τὴν τῶν τράγων ὀσ-
μὴν ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς. ἤτοι πρὸς ἐμὲ τὸν μενάλκαν.
μίλω δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ μίλωνι. καὶ γὰρ τὴν εὐθεῖαν, οὐχ
ὁ μίλος ἔφη, ἀλλ' ὁ μίλων. ἄλλως. ὦ βάθος
ὕλας. τὸ δεῦρο συνυπακούειν δεῖ ἀπὸ κοινοῦ κατ'
ἀναλογίαν τοῦ προσρηθέντος. ἵν' ἦ τὸ πᾶν οὕτως. ὦ

τράγε τῶν λευκῶν αἰγῶν ὀχευτά. δεῦρο ὧδε ὅπου ἐστὶν ἡ πλείστη δασύτης τῶν δένδρων. ὅπου εἰσὶν αἱ σιμαὶ μέλισσαι· δεῦτε ἔριφοι ἐπὶ τὸ ὕδωρ. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ὕδατι δηλονότι ἐστὶν ἐκεῖνος ἤγουν, ὁ μίλων. ἴθ' ὦ κόλε ἄπιθι, ὦ κολοβέ. πρὸς τράγον τινὰ ἀκέρων ἢ μικρὸν τοῦτο λέγει. κόλος γὰρ λέγεται, ὁ μὴ ἔχων κέρατα. καὶ ὅμηρος, κόλον δόρυ λέγει. καὶ λέγε τῷ μίλω, ἀντὶ τοῦ, τῷ μίλωνι, ὅτι ὁ πρωτεὺς φῶκας ἔβοσκε, καί περ ὢν θεός. Μή μοι γᾶν πέλοπος. μή μοι εἴη ἔχειν οὔτε τὴν πελοπόννησον. μήτε χρυσοῦ τάλαντα· ἤγουν, πλούτη· μὴ δὲ εἴη ἐμοὶ ἐν δρόμῳ τῶν ἀνέμων παραφέρειν. ἀλλὰ εἴη μοι· τὸ ὑπὲρ τὴν πέτραν ταύτην τραγῳδεῖν ἔχων σὲ τὸν μίλωνα εἰς τὰς ἀγκάλας μου ὁρῶν τὰ ὁμοῦ βοσκόμενα πρόβατα καὶ τὸ σικελικὸν πέλαγος. ἀντὶ τοῦ τὴν σικελίαν. τάλαντον δὲ, ὁ ζυγός. Χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. τάλαντα, καὶ τὰ τῷ ζυγῷ σταθμιζόμενα. ἐνταῦθα δὲ, τὸ δεύτερον. ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾀσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ. αὐτάρκης ὁ δάφνις. ὅθεν καὶ λέγει· ἀλλὰ εὐφραίνομαί σε ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχων· ἐπὶ τῇδε τῇ πέτρᾳ ἀφορῶν τὴν σικελίαν· οὐκ ἀνιστορήτως τοῦτο ὁ θεόκριτος φησί. καὶ ὁ ἑρμησιάναξ γὰρ λέγει τὸν δάφνιν ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ μενάλκα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐπ' εὐβοίας τὰ περὶ αὐτοῦ διατίθεται. οὗτος δὲ ἐπὶ σικελίας. Δένδρεσι μὲν χειμών. πρὸς τὰ δένδρα μὲν ἐστὶ κακὸν φόβον ἔχον, ὁ χειμών, πρὸς τὰ ὕδατα δὲ ἡ ἀνομβρία, ὅτι ἀποξηραίνει καὶ ἀφανίζει αὐτά. πρὸς δὲ τὰς ὄρνιθας

ὕσπλαξ. ὅ ἐστιν εἶδος παγίδος. κυρίως δὲ ὕσπληξ, ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία. ὃ κάγκελον ἡμεῖς φαμέν. ἀπὸ κοινοῦ δέ, τὸ φοβερὸν κακόν. Ἀγροτέροις δὲ λίνα. τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τοῖς ἀγροῖς διατρίβουσιν τὰ δίκτυα. αἱ ἄρκυς. ἀπὸ κοινοῦ φοβερὸν κακόν. τῷ ἀνθρώπῳ δὲ κακὸν φοβερόν, παρθένου ξηρᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ. οὐ μόνως ἐγὼ ἔρωτα ἔχον, ἀλλὰ καὶ σὺ γυναικῶν ἐραστής. ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων. ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀμοιβήν. ἐπιρρηματικῶς γὰρ εἴρηται τό, δι' ἀμοιβαίων, οἱ παῖδες ἐφαγώδησαν. τὴν ἐσχάτην δὲ ᾠδήν, προηγουμένας ᾖδεν ὁ μενάλκας. Φείδευ τῶν ἐρίφων. ἐγκρατῶς ἔχε. ἄπεχε λύκε τῶν ἐρίφων μου. ἄπεχε τῶν τοκάδων. ἤγουν, τῶν μητέρων αὐτῶν. Ὦ λάμπουρε κύων. ὄνομα κυνός. ἀπὸ τοῦ λαμπρὰν ἔχειν τὴν οὐράν, ἢ πυρράν. ἢ ὁ ἐπιμελῶς φυλάσσων. ἀπὸ τοῦ λάμπειν καὶ τοῦ ὁρεῖν ὅ ἐστι φυλάσσειν. ἢ παρὰ τὸ λαμπουρὶς ἴσως εἶναι ἐπειδὴ κύνες εἰσὶν ἀλώπηξιν ὅμοιοι, λαμπουρὶς γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Οὕτω βαθὺς ὕπνος. τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας ὕλης. ἤτοι δασείας. Οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σε δηλονότι. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὁμήρου ὁ θεόκριτος ἔσχε. φησὶ γὰρ ἐν τῷ α. τῆς ἰλιάδος. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. σὴν παισὶ νέμονται. οἱ γὰρ παῖδες εἰώθασι μὴ προσήκουσαν τῶν ποιμνίων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι ἀλλ' ἀμελεῖν. ἢ ῥαθυμοῦντες, ἢ παιγνίοις ἀσχολούμενοι. οἱ δὲ ἔφηβοι, κρεῖττον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦσιν ὥς τε καὶ τοῖς κυσὶ κοιμωμένοις, οὐ φροντὶς αὐτοῖς.

Ἁπαλᾶς κορέσασθαι. τρυφερᾶς θαλερᾶς χορτασθῆναι
βοτάνης οὐδαμῶς κοπιάσετε ἐνεργοῦσαι. δηλονότι
τὴν ἔκφυσιν αὐτῆς ὅταν αὐτὴ πάλιν μόνη φύηται,
ἤγουν, βλαστάνῃ. ἢ οὐ μὴ καταπονηθῆτε νεμόμεναι,
ὅταν νέα βοτάνη πάλιν φυῇ. Κἄμ' ἐκ τῶ ἄντρω σύ
νοφρυς κόρα. καὶ ἐμὲ ἐκ τοῦ σπηλαίου κόρη τις ταὐτὸ συ
ναπτούσας ἔχουσα τὰς ὀφρῦς ἢ δασείας καὶ συγκε-
κολλημένας. τουτέστιν, εὐόφθαλμος ἢ συνετή. λέγει δὲ
τὴν ἐρασθεῖσαν αὐτῷ νύμφην ἐχθὲς ἰδοῦσα τὰς δα-
μάλας ἐλαύνοντα, εὔμορφον εἶναι ἔλεγε. οὐ πεισ-
σῶς δοκεῖ χρήσασθαι μετὰ τοῦ συνδέσμου τῷ λόγῳ. θέλει
γὰρ δηλοῦν διὰ τούτου, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπέραστός ἐστιν,
ὥστε καὶ ἕτεροι. δηλονότι, οὐ μόνον ἄλλους γυναῖκες
ὁρῶσαι ἐπαινοῦσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν κόρη τις ἰδοῦσα ἐ-
πῄνεσεν. καλὸν δὲ τὸν εὐειδῆ λέγει. κάλλος γάρ ἐστι
συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας. Οὐ μάν.
οὐδὲ λόγων ἐκρίθην ἄπο. γράφεται καὶ λόγον. οὐ μὴν
ἀπεκρίθην αὐτῇ, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρινάμην. τὸ ἀπεκρί-
θην γὰρ τὸ ἐχωρίσθην δηλοῖ. οὐ μόνον λόγον ἡδύν, ἀλ
λ' οὐδὲ λόγων τὸν πικρόν. ἤγουν, τὸν ἀπεχθῆ. τὸν ἀλγεινόν.
ἄλλως. οὐδὲ λόγον αὐτῇ ἀπεκρίθη. οἷον, οὐδὲ τὸ τυχόν.
ἢ οὐδὲ λόγων ἀπεκρίθην ἄτοπον, πικρὸν αὐτῇ. του-
τέστιν, οὐδὲ σκαιὸν λόγον ἀπεκρινάμην αὐτῇ οὔτε
τῶν πρὸς τὸ λιπαρὸν, οὔτε τῶν πρὸς ἡδονήν.
Λάσδεο τὰς σύριγγας. ἆθλον δὲ αὐτοῖς ἡ σῦριγξ ἐπέ
κειτο, ἣν ἀποδίδωσιν ὁ κριτὴς τῷ δάφνιδι ὡς νική-
σαντι. Αἰδέ τι λῇς με. οὐδὲ θέλεις καὶ ἐμὲ αὐ-
τὸν διδάξαι τι ἅμα σοι τὰς αἶγας βόσκοντα, δώ-

σωσι τὰ διδάκτρα, ἤγουν τὸν μισθὸν τὸν ἕνεκα τῆς διδασκαλίας, ἐκείνην τὴν αἶγα τὴν μιτύλαν. μιτύλαν αἶγα φησὶ τὴν ἄκερων. ὑπὲρ κεφαλᾶς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐπέκεινα τῶν χειλέων. ἢ ἕως τῆς κεφαλῆς πληροῖ τὸν ἀμολγέα. ἀμολγεὺς δὲ, ἀγγεῖον δεκτικὸν γάλακτος. Ὡς μὲν ὁ παῖς. οὕτως ὁ παῖς ὁ δάφνις ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἥλατο ἤγουν ἐπήδησεν. ὣς δὲ κατεσμύχθη. κατεσβέσθη καὶ ἐν αὐτῷ, κατεκάη, καὶ ἐλυπήθη. ἐταπεινώθη τὸν λογισμὸν, ὥσπερ ἂν γυνὴ παρθένος, ἄρτι πρῶτον εἰς γάμον ἐλθοῦσα λυποῖτο. Καὶ νύμφαν ἄκριβος. οὕτως ἐλυπεῖτο ὁ μενάλκας, καθὰ καὶ νύμφη ἡ ἄρτι πρῶτον γαμηθεῖσα ἀκάχοιτο. λυποῦνται γὰρ αἱ τοιαῦται, διὰ τὸ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τιτρώσκεσθαι. Ναΐδα γᾶμαι. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν ἀγαπηθῆναι ὑπό τινος νύμφης ἣν σωσίθεος θάλειαν καλεῖ. παρακελευσαμένης δὲ αὐτῷ ἄλλῃ γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν, μὴ τηρῆσαι τὴν παραίνεσιν αὐτῆς. ὅθεν ὁ μὲν θεόκριτός φησι τὴν νύμφην ἀποστῆναι αὐτοῦ. αὐτὸν δὲ ἀντιμεταβάλλοντα τὸν ἐκείνης ἔρωτα, ὑπὸ λύπης μεταλλάξαι τὸν βίον. ἐκτὸς εἰ μὴ αὐτὸν μέν φησιν ἀπείπασθαι αὐτήν, ἄλλης δὲ ἐρασθῆναι. ὥς ποτε καὶ τὰς ξενέας ἠράσατο δάφνις. οἱ δὲ λοιποὶ, φασὶν αὐτὸν τυφλωθῆναι καὶ ἀλώμενον κατακρημνισθῆναι.

Σχόλια, εἰς τὸ θ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, βουκολιασταί. δάφνις καὶ μενάλκας. προλογίζει νομεύς τις, ὁ καὶ κριτής.

βουκολιάσδεο δάφνι. τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος. ἐφαψάσθω δὲ μενάλκας μόσχως βωσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως. Τὸ σχῆμα ἐπαναφορά. γίνεται δὲ ἡ ἐπαναφορὰ, ἢ κατὰ κῶλον, ἢ κατὰ λέξιν. καὶ κατὰ κῶλον μὲν ἐνταῦθα ὡς καὶ ὅμηρος. Τοῦ δ' ἐγὼ αἴτιός εἰμι, καὶ ἃ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν. ἃ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ. λέγει δὲ ὦ δάφνι βουκολικῶς ᾆδε. σὺ γὰρ πρῶτος ἀρχὴν ποίει. ὁ δὲ μενάλκας ἐπακολουθησάτω. Ὑπὸ στείραισιν. ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς ὡδὶ ἵν' ᾖ, ὧδε στείραισι τοὺς ταύρους ἀφέντες, ἵνα τέκωσιν ὥς τινες. στείρας δὲ εἶπε τὰς οὔπω τετοκυίας. αἱ γὰρ εἰς ἅπαν ἄτοκοι, στεῖραι καλοῦνται διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ σῶμα ὡσανεὶ ὑπὸ τόκων μὴ ἐκλυόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι γόνου. μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες. ἄτιμα καὶ ἄτακτα ἐν τῇ ἀγέλῃ ποιοῦντες. ἢ μηδαμῶς κατὰ λιπόντες τὴν ἀγέλην γὰρ καταλιπόντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους. οὕτω καλοῦσιν. ἔστι δὲ δωρικῆς διαλέκτου. ἀτιμαγελέοντες γὰρ ἦν, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε, καὶ ο δωρικῶς εἰς τὴν ευ, δίφθογγον, ἀτιμαγελεῦντες. Ἀδὺ μὲν χ' ὡ μόσχος. ἡδὺ καὶ ὁ μόσχος. καὶ ἡ βοῦς. καὶ ἡ σύριγξ. καὶ ὁ βουκόλος βοῶσι. καὶ ἐγὼ ἡδὺ μελουργῶ δηλονότι. Ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ. ἔστι δέ μοι πλησίον τοῦ ψυχροῦ ὕδατος. ἡ γὰρ παρὰ ἐνταῦθα πλησιότητα. σημαίνει, κοίτη ἐστιβασμένη ἀπὸ βοτανῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ κοίτῃ δηλονότι, νένασται. ἤγουν ὑπέστρωται. σεσόρευται δὲ δέρματα καλὰ δαμάλων λευκῶν. ἀπὸ τοῦ νάχω ἢ νῶ τὸ σορεύω εἴς τινας τὰς δαμάλας δηλονότι φαγού-

τας κόμαρον, ὃ λίψ ἄνεμος ἀπέρριψεν ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου σκοπιὰ γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἐφ' οὗ ἔστι τινὰ ἱστάμενον, τὰ κύκλῳ περισκέπτεσθαι. Καὶ μηδ' ὡς ἀκούειν. λείπει τὸ παιδίον. Αἴτνα μᾶτερ. τὴν αἴτναν φησὶ μητέρα ὁ μενάλκας, καθόσον ἐν αὐτῇ διέτριβε· ὡς καὶ ὅμηρος τὴν ἴδην, μητέρα θηρῶν. ἢ ὦ αἴτνη ἡ θρέψασά με. ταύτην γὰρ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα καλεῖ. καὶ ἐγὼ λαμπρὰν οἰκίαν κατοικῶ. ἔστι γὰρ αὕτη σπήλαιον ἐν κοίλαις πέτραις. Ἔχω δέ τοι ὅσ' ἐν ὀνείρῳ. ἀπὸ τῆς παροιμίας. Ὅσ' ἐν ὀνείρῳ φέρειν. ὡσεὶ ἔλεγε τὴν οὐσίαν ἄφθονον. τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ ὅμηρος. Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδονται ὄνειροι ἢ ἔχω τόσα, ὅσα οἱ ὄνειροι πλάττουσι. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ πολύ. τῶν γὰρ ὀνείρων ἡ φαντασία δαψιλής. Ἐν πυρὶ δρυΐνῳ χορία ζεῖ. δρύϊνον πῦρ τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον. χόρια δὲ τὰ κυτάρια ἐν οἷς εἰσὶ τὰ ἔμβρυα. ἐκ τούτου δὲ παρεστὰ τὰ πρὸς τροφὴν ἄφθονα. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἀπὸ δρυός. χόρια δὲ τὰ τῶν ἐμβρύων ἀγγεῖα. εἰώθασι γὰρ ἔγκατα πλήσαντες, καὶ ξηραίνοντες ὀπτᾶν. εἶτα ἐσθίειν ταῦτα ἃ καὶ χόρια προσαγορεύουσι. ✱ Κρατὶ νεοτρόφοιο γέννας. χόριά τ' ἐμβρύων τε πλήθη. ἔμβρυον γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν ἔχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐμβρύειν καὶ αὔξεσθαι. χόρια δὲ καλοῦσι τοὺς ὑμένας, οὓς πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γάλακτος. ἐσθίουσι δὲ θέντες ὑπὸ τὸ πῦρ ἢ χόρια, αἱ ἀπὸ τῶν ἐντέρων πλεκόμεναι χορδαί. Αὖαι φαγοί. φηγοὶ αἱ βάλανοι. εἴρηται δὲ, ὅτι

πρὸ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῇ βαλάνοις ἔσθιον. ἤγουν πηγούς τινάς, παρὰ τὸ εὐπαγεῖς αὐτὰς εἶναι. ἔστι δὲ δρυὸς γένη, πέντε. φηγός. ἡμερίς. ἐτυμόδρυς. ἄλιφλος καὶ ἄμυλος. Ἠ νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος. νωδὸς ὁ ἐστερημένος ὀδόντων λέγεται. ἔστι καὶ τὸ βρέφος ἐστερημένον ὀδόντων. οὐ μὴν δὲ καὶ νωδὸν φαμὲν αὐτό. ἀλλ' ἐκεῖνον φαμὲν νωδὸν, τὸν ὀδόντας κτησάμενον. εἶτα ἀσθενείᾳ τινὶ ἢ γήρᾳ ἀποβεβληκότα. τὸ γὰρ βρέφος μὴ κτησάμενον ὀδόντας, πῶς ἐστέρηται. ἄμυλον δὲ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον καταστατόν. ὅπερ ἐστὶ τὸ γαλακτῶδες τοῦ σίτου βεβρεγμένου καὶ σεσημμένου. καὶ ἀποπιεσμένου εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον. ὁ δὲ νοῦς, τοιοῦτος. τουτέστι, τοσοῦτον φροντίζω τοῦ χειμῶνος, ὅσον ὁ ἐστερημένος ὀδόντων φροντίζει καρύων, μαλακῆς τροφῆς παρούσης. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀμύλοιο. ἄλλως. ἄμυλος, εἶδός τι ἄρτου ἐκ τῶν σατνίων πυρῶν γενόμενος. ἄμυλος δὲ ἄρτος ὁ ἄνευ μύλου γενόμενος ἀποβρέχοντες γὰρ τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι. Τοῖς μὲν ἐπιπλάγησα ἤγουν ἀντὶ τοῖς ἠρημένοις, τὰς χεῖρας συνεκρότησα. Κορύναν. ῥάβδον ἀντὶ τὸ ἄκρον βαρὺ ἔχουσαν. ῥόπαλον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάρα ἤγουν τὸ ἄκρον βαρὺ ἔχειν. βαρύτερον γάρ ἐστι περὶ τὸ ἄκρον. ῥόπαλον δέ ἐστιν ἀμυντήριον, καὶ ἑτερορρεπές, ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον, καὶ βάρος δή τινα, ὁ ἀγρὸς τοῦ πατρός μου ἀνέθρεψεν. ἀπόδειξον δή τινα ἴσως οὐδὲ τέκτων μέμψαιτο. Κείνω δὲ στρόμβω στρόμβος κογχύλιον ἀπὸ τοῦ συνεστράφθαι. ἐκείνω δέ φησιν, ἤγουν τῷ

μενάλκα, ἐχαρισάμην ὁ στρατηγὸς στρόμβου. οὗ τινος τὸ κρέας ἐγὼ ἔφαγον· ἀγρεύσας μετὰ σκέψεως, ἐν ταῖς πέτραις τοῦ ἰκαρίου πελάγους. μέγας δὲ ἦν ὁ στρόμβος τοιοῦτον, ὅτι τὸ κρέας αὐτοῦ διένειμα εἰς πέντε μερίδας ἃς ἔλαβον ἄνθρωποι πέντε ὄντες. ὁ δὲ μενάλκας τὸν κόχλον λαβὼν, ἐπὶ τούτῳ ἡδέως ἐγέλασεν. Βουκολικαὶ μοῖσαι. ὁ λόγος ἐκ τοῦ συνωνυμέως, ἢ ἐκ τοῦ θεοκρίτου ὦ μοῦσαι τὸ μέλος τῆς ᾠδῆς τῆς παρ' ἡμῶν ἐκφαίνεται· μήπως μου ἐπὶ γλῶσσαν φλύκταιναι φύηται. ἐκείνοις γὰρ εἴωθε γίνεσθαι τοῖς μηδὲν πρᾶγμα εὔλογον κρίνουσι. μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης ἄκρης. ὁ λόγος πρὸς τὴν μοῦσαν. ἰδίως δὲ, τὸν λόγον ποιησάμενος πρὸς πάσας, εἰς μίαν κατέκλινεν. ἢ ὁ λόγος πρὸς τὸν δάφνιν ὃ καὶ κρεῖττον. ἄλλως. μηκέτ' ἐπὶ γλώσσης. εἴθε ἡ σὴ γλῶττα μηκέτι ἐμποδισθείη. ἐμπόδιον δὲ τῆς γλώττης αἱ ὀλοφυγδόνες· τουτέστιν, ὑπὸ φυμάτων μηκέτι ἐμποδισθείη ἡ σὴ γλῶττα. ὀλοφυγδὼν δέ ἐστιν, ἡ φλυκτώδης φῦσα. λέγουσι δὲ αὐτὴν οἱ ἀττικοὶ, ὀλοφυκτίδα. ὅταν δὲ αὕτη γένηται ἐπὶ τῇ γλώττῃ, εἰώθασι λέγειν αἱ γυναῖκες, ὁ ἀποτεθεῖσάν σοι μερίδα οὐκ ἀποδεδώκασιν. ἢ κατά τινας ὀλοφυγδόνες εἰσὶ φύματα ἤγουν, ἀναβλαστήματα ἐπὶ τῆς ῥινὸς γινόμενα. Τᾶς μοι πᾶς εἴη δόμος ἧς τινος ᾠδῆς ὁ οἶκος ὅλος γένοιτο. οὔτε γὰρ ὕπνος ἡμῖν γλυκερώτερος, οὔτε τὸ ἔαρ ἐξαίφνης ἐλθὸν γλυκὺ, ὅσον ἡ μουσουργία. Ὡς μὲν ὁρῶντε· γράφεται καὶ οὓς γὰρ ὁρῶσαι, καὶ οὓς μὴ ὁρῶντι. τουτέστιν, οἷς μὲν εἰσὶ φίλαι ὦ μοῦσαι, χαίρουσιν· ἐκεῖνοι δὲ οὕς τινας οὐ βλέπετε δηλονότι, διὰ τὴν ποτοῦ πρό

σέβλαψεν ἡ κίρκη· διὰ τὸν ὀδυσσέα φησίν. ὅν τινα οὐ κατέθελξε τὰ τῆς κίρκης φάρμακα. τοὺς δὲ ἑταίρους ἀγνώμονας ὄντας καὶ ἀπερισκέπτους, ἀπεθηρίωσεν ὁ κυκεών. συνῴδεις γὰρ ἦσαν καὶ ἀμαθεῖς· καὶ ὑπὸ τῆς κίρκης δυνάμενοι, τῷ τρόπῳ μεταμορφωθῆναι εἰς ἄλλα ζῷα.

Σχόλια εἰς τὸ ι', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ἐργατῖναι, ἢ θερισταί. Βάττος, καὶ Μίλων, προλογίζει δὲ ὁ Μίλων.

Ἐργατίνα βουκαῖε· τί νῦν ὀϊζυρὲ πεπόνθεις.

Ἐργατίνα· ἡ εὐθεῖα ὁ ἐργατίνης· καὶ κλίνεται τοῦ ἐργατίνου, ὡς ὁ χρύσης. ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσα. βουκαῖον, οἱ μὲν τὸν θεριστὴν ἤκουσαν, ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω. ὁ μεγάλως καίνων. ἢ σὺν βοῇ, καὶ ᾠδῇ. βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν καὶ τέμνοντα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται. δίφιλος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν νικάνδρου θηριακῶν, κύριον ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. ὀϊζυρὸς δὲ ταλαίπορος. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀϊζὺς ἡ κακοπάθεια. τὸ δὲ ἑξῆς, ὦ ἐπίπονε, καὶ ταλαίπορε θεριστά, τί δὴ πέπονθας· οὔτε τὴν εὐθεῖαν τάξιν ὡς πρότερον διατηρεῖς, οὐδ' ἅμα τὸ πλησίον, λήϊον θερίζεις ἀλλὰ καθυστερεῖς· ἢ οὔτε ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις θερίζεις θερισταῖς δηλονότι, ἀλλ' ὕστερος ἔρχῃ. Οὔθ' ἑὸν ὄγμον· ὄγμος κυρίως, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀρότρου τομή. ἤγουν, ἡ αὖλαξ· ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τῶν ἀροτριώντων. νῦν δὲ κεῖται ὁ λόγος, ἐπὶ τῆς κατ' εὐθὺ τάξεως

τοῦ θερισμοῦ. ἄλλως. ὄγμον, τὴν αὔλακα παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν. οἱ δὲ τάξιν. οἱ δὲ τὸν ὄρχον. οἱ δὲ τὸν χόρτον κυρίως δὲ ἡ ἐπ᾽ εὐθὺ τοῦ ἀρότρου τομή. καὶ ἔστιν ὄγμος. οἷον ἀπὸ τοῦ διοίγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ κεῖται ἡ λέξις ἀντὶ τῆς εἰς εὐθὺ τάξεως τοῦ θερισμοῦ. ὡς καὶ ὅμηρος. Ογμον ἐλαύνοντος ἀνδρὸς μάκαρος κατ᾽ ἄρουραν. Λαιοτομεῖς. ἀντὶ τοῦ θερίζεις. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήϊον τὸ χωράφιον. τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ συναιρέσει τοῦ ι, λαῖον, καὶ τοῦ τέμνω. καὶ γίνεται λαιοτομῶ. δηλονότι, τὸ λήϊον τέμνω. κακῶς δὲ εἶδος ἀκάνθης.

Ποῖός τις δείλαν τε καὶ ἐν μέσω, δείλη ἑῴα, ὅτε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος. δείλη δὲ ὀψία, ὅτε πρὸς δυσμὰς κατέρχεται. ποταπὸς γενήσῃ κατὰ μεσημβρίαν καὶ δείλην ἧς νῦν ἀρξάμενος, οὐ μειοῖς καὶ ἐλαττοῖς τὸν στίχον τοῦ θέρους. τὸ γὰρ ἀποτρώγεις, τοῦτο δηλοῖ. ἄλλως. πῶς φησὶν οὐκ ἀργότερος ἔσῃ προϊούσης τῆς ἡμέρας, ὅτε νῦν ῥαθυμεῖς τῆς ἐργασίας ἀρχόμενος, καὶ οὐκ ἀποτέμνεις τῆς αὔλακος οὐδέν. αὔλακα δὲ τὸν ὄγμον φησὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. Μίλων ὀψαμάτα. τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζων καὶ κακοπαθῶν, καὶ μὴ ἐνδιδούς. ἢ ὁ ἀργὸς ὁ ὀψὲ καὶ μόλις θερίζων. ἢ ὁ καρτερικὸς ὁ μέχρις ὀψίας δείλης τὸ θέρος ὑπομένων. ἢ τοῦτο λέγει ἐπεὶ ὁ μίλων ἐν ἀρχῇ τὸν βάττον ἔφη ἐκλελῦσθαι. ὀψαμάτην τὸν μίλωνα ὁ βάττος καλεῖ. τουτέστι μέχρις ὀψίας θερίζοντα, καὶ μὴ ἀποκάμνοντα. Πέτρας ἀπότομ᾽ ἀπεράμνω. οἷον πέτρινε λίθινε. σκληρότατε. ἀπεράμνους γὰρ τοὺς

σκληροὺς φασὶ τοὺς μὴ τέρενας· ἐπεὶ τέρεν τὸ ἁπαλόν· καὶ τὰς πέτρας τὰς μὴ τειρομένας· καὶ ἀτέραμνα ὄσπρια τὰ ἀνέψητα. Χαλεπὸν, χορίω κύνα γεῦσαι· παροιμία τοῦτό ἐστιν, ἐπὶ τῶν γευσαμένων ἐφετοῦ τινὸς δυσαποσπάστως δὲ ἐχόντων τῆς συνηθείας, λεγομένη· ἥτις καὶ ἑτέρως λέγεται χαλεπόν φασὶ μαθοῦσα κύων σκυτοφαγεῖν. ὥσπερ φησὶν ὁ γευσάμενος χορίου κύων δυσαποδίωκτός ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ ἀγροίκος ἐρωτικοῦ πάθους γευσάμενος. Ἀλλ᾽ ἐγὼ ὦ Μίλων. σὺ μέν φησιν ἀπείρατος ἔρωτος τυγχάνεις. ἐγὼ δὲ ἐρῶ ἕνδεκα ἡμέραις ἤδη. Ἐκ πίθω ἀντλεῖς. τουτέστιν οὕτως ἐν περιουσίᾳ ζῇς, ὥστε σε καὶ ἐρᾶν. ἢ ἐρῶν δυόμενος φησὶν, ἐκ περιουσίας, ἀπὸ πλήρους πίθου ἀντλεῖς καὶ οὐκ ἐκ λαγύνων· ἐγὼ δὲ, ὄξος ἔχω. ἄλλως. ἐκ πίθω ἀντλῆς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζόντων· ἀφθόνων φησὶ καὶ πλησίων ἀπολαύεις τῶν πραγμάτων. ὁ γὰρ οἴνου κεραννύμενος, πρὸς ἀφροδίσια ἐκκαίεται. ἅτε ἀργίᾳ συζῶν· ὁ δὲ μηδ᾽ ὄξους ἔχων πιεῖν καὶ τῷ πόνῳ μαχόμενος, οὐκ ἐρᾷ. Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι· πάλαι φησὶν ἀπὸ τοῦ σπόρου πάντα μοι ἄσκαλα. οὐ μόνον τὰ ἔνδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπὸ θυρῶν. νῦν δὲ διὰ τὸν ἔρωτα, οὐ μόνον τὰ πόρρω, ἀλλὰ οὐδὲ τὰ πρὸ θυρῶν μου ἐστὶν ἐσπαρμένα. ἀλλὰ ἄσπορα μένουσι διὰ τὸν ἔρωτα. ἄλλως. ἄσκαλα. τουτέστιν, ἅπερ ἔσπειρα μετὰ τὸν σπόρον ἠμελημένα ἐστὶν ἐς τοσοῦτον ὅτι καὶ ἀσκάλευτά ἐστιν. σκαλεύω δὲ τὸ χωράφιον, ὅτε σκαλίσι καθαίρω αὐτό. σκαλὶς δὲ σκαλίδος. ἐργαλεῖον γεωργικόν. τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιστήριον.

Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται. ταῦτα ὁ μίλων ἐρωτᾷ. εἶτα ὁ βάττος ἐπάγει, ἁ πολυβώτα. ἄδηλον δὲ πότερον θυγατέρα ἢ θεράπαιναν τοῦ πολυβώτου λέγει. ἢ τοῦ πολυβώτου οὖν φησι λυμαίνεταί με. ἢ τίς πρώην θεριζόντων ἡμῶν παρ' ἱπποκόωντι. ἢ παρ' ἱπποκίωνι. διχῶς γὰρ γράφεται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, προσηύλει. καὶ τὸ μὲν παρ' ἱπποκόωντι γράφων, λέγει τῷ ποταμῷ. τὸ δὲ παρ' ἱπποκίωνι λέγει, οὕτω καὶ λιμένω. Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. παροιμία ἐστὶ, τὸ εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν. καὶ τὸ, εὗρε θεὸς τὸν αἴτιον. καὶ τὸ, ἔχεις ἅπερ ἀπεθύμεις. τὸ δὲ εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν λέγεται ἐπὶ τῶν διδόντων δίκην τῆς ἁμαρτίας ὁ δὲ νοῦς. ἁμαρτωλῶ σοι, ὅτι, δικαίως περιῆλθε τὸ θεῖον ὅθεν καὶ περιπέπτωκας, οἷς ἐπεθύμεις κακοῖς. ἄλλως. παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν καυχωμένων, ὅτε ἐμπέσωσιν εἰς ἃ ἐκφεύγουσι. Μάντιν τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία. γράφεται καὶ, χροΐξεῖται. ἀντὶ τοῦ συγχρωτισθήσεται, καὶ συγκοιμηθήσεται. ἁ καλαμαία δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡ ἀρουραία. ἔστι δὲ ἀκρὶς ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη. καὶ καλεῖται μάντις. ἴσως οὖν ὁ θεόκριτος τὴν ἰσχνὴν εἰπεῖν θέλων, καὶ διεφθαρμένην τοῦτο φησίν. ἢ τὴν ἐπιβλαβῆ καὶ χαλεπὸν ὁρῶσαν, ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι λυκούργου αἰσχύλου, τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην ἢ προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων, ἐκείνω κακὸν γίνεσθαι ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμήκεις τοὺς ἔμπροσθε πόδας ἔχουσα καὶ λεπτοὺς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινοῦσα. λέγει δὲ ἡ μάντις ἡ καλαμαία κατὰ τὴν νύκτα χροΐξεῖται, καὶ πλησιάσει τῷ χροΐ, τοι, καὶ σοῦ. ἀν

τι τοῦ, ἢ ἐοικυῖα τῇ καλαμαίᾳ μάντις, συνευναθήσεταί σοι. τινὲς φασὶν εἰκάσαι τὴν βομβύκην τῇ ἀκρίδι ταύτῃ, διὰ καὶ τὸ τὴν ἀκρίδα μέλαιναν εἶναι αὐτὴν, καὶ τὴν κόρην σύραν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἀκρὶς συγκοιμηθήσεταί σοι, ἣ ἐστὶν ἰσχνὴ, καὶ λεπτὴ, καὶ μέλαινα, λέγει ὅτι μάντις καλαμαία. τὴν ἀκρίδα οὖν φησι καλαμαίαν. ἢ ὅτι ἐν καιρῷ καλάμης ἐσθίει τὸν στάχυν. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ μάντιν, ἢ ὅτι προμαντεύεται λιμὸν φαινομένη, ἢ ὅτι κακόχρους καὶ πρασίζουσα οὖσα, οἷς ἂν ἐν φανείσῃ ζώοις, κακὸν προμηνύει. ἢ ὁ σὴ ἐρωμένη, ἢ ἐοικυῖα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαίᾳ ὀνομαζομένη, τῇ πρὸς μαντείας ἐπιτηδεία, περιβαλεῖταί τὸν χρῶτά σου κατὰ τὴν νύκτα. τουτέστιν, ἢ ἰσχνὴ καὶ λεπτὴ, καὶ μακρόσκελος, συγκοιμηθήσεταί σοι. Τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος ἔρως. τυφλὸν τὸν πλοῦτόν φησιν. ἐπεὶ οἱ πλουτοῦντες πηροῦνται τὴν διάνοιαν. δήμητρος δέ φασιν αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ βάσανος. ἐπεὶ τῇ τῶν καρπῶν περιουσίᾳ, ἢ εὐφορίᾳ, ἡμῶν ἰᾶται τὴν ἔνδειαν. ὑπὸ διὸς δὲ αὐτὸν πηρωθῆναι φασίν, ἵνα μὴ βλέπων, ἐπὶ τοὺς δικαίους μόνους ἔρχηται. οἱ δὲ τυφλὸν αὐτόν φασι, διὰ τὸ ἄκριτον. ἄλλως. ὁ ἀφρόντιστος. ὡς πολυμέριμνος. τὸ γὰρ ὠφρόντιστος ἀντὶ τοῦ ὁ ἀφρόντιστος. τὸ α, ἐνταῦθα ἐπίτασιν σημαίνει. τοιοῦτόν ἐστι τὸ πάθος τῶν ἐρώντων. οἱ γὰρ ἐρῶντες, ἐκτήκονται ταῖς φροντίσι. Σημείωσαι ὅτι δύο οἱ παλαιοὶ τυφλά φασι. τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν πλοῦτον. ὁ γὰρ ἐρῶν, ἔστιν ὅτε ἐρᾷ γυναικὸς δυσειδοῦς, ἥτις δοκεῖ αὐτῷ καλλίστη εἶναι. ὅπερ ἐστὶ τυφλότης. ὥστε ὁ ἔρως

τυφλός. ἤγουν, τυφλοποιός. ποιεῖ γὰρ τοὺς ἐρῶντας τὰ μὴ καλὰ, καλὰ ἡγεῖσθαι ὡσαύτως καὶ ὁ πλοῦτος τυφλός. παρέρχεται γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ κοσμίους καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν, τοῖς κακίστοις καὶ βδελυροῖς. Μηδὲν μέγα μυθεῦ ὅρα ἵνα μηδὲν ἀλαζονικὸν εἴποις.

Οὐ μέγα μυθεῦμαι. οὐκ ἀλαζονεύομαι. σὺ δὲ μόνον θέριζε τὸ λήϊον. καὶ ἕνεκα τῆς κόρης, μελῴδει. τραγῴδει. οὕτως γὰρ ποιῶν, ἥδιον ἐργάσῃ· ὅτι μουσικὸς ποτε ὑπῆρχες. Μῶσαι πιερίδες. ὦ μοῦσαι πιερίδες. ἤγουν αἱ ἐν τῇ πιερίᾳ οὖσαι συνυμνήσατε σὺν ἐμοὶ τὴν λεπτὴν παῖδα. ὧν τινῶν γὰρ πραγμάτων ἅψεσθε θεαὶ, πάντα καλὰ ποιεῖτε. Σύραν καλέοντί τυ πάντες. συρίαν σε ὀνομάζουσι πάντες. λέπτην καὶ μέλαιναν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἁλιόκαυστον τὸ ὑπὸ ἡλίου κεκαυμένον. μελίχρουν δὲ, ἤγουν, ἐοικυῖαν κατὰ τὸ χρῶμα μέλιτι. τουτέστι σιτόχρουν. τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ χρῶμα τοῦ σίτου, ὡς καὶ τοῦ μέλιτος. ἢ οἱ μὲν ἄλλοι σύραν σε καλοῦσιν. ἐγὼ δὲ μελίχλωρον. οἷον μελανόχρωτα ἠρέμα, καὶ οὐ λίαν μέλαιναν. Καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος. τὴν ὑάκινθόν φασιν, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ αἴαντος ἀναδοθῆναι τοῦ ἐν τροίᾳ μανέντος. διά τοι τοῦτο ἔχειν ἐγγεγραμμένον αἲ αἲ. τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ αἴαντος. διὰ τοῦτο οὖν καὶ γραπτὴν νῦν αὐτὴν εἶπεν. ἡ γραπτὴ ὑάκινθος. ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένα γράμματα θρηνώδη δηλονότι, τὸ αἲ αἲ εἶναι δὲ σύμβολον, τῶν ἐπὶ τῷ αἴαντι μυθολογουμένων φῦναι γὰρ ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ φασὶ τὴν ὑάκινθον, ὅτε ἐμάνη ἐπὶ τροίαν περιπεσὼν

τῷ ξίφει ὅθεν καὶ τὸ πάθος τοῦ αἴαντος ὑποφαίνει. εἰς τὸν εὐφορίωνα φείδων εἶπεν. ἢ εἰς τὸν εὐφορίωνα ἀπιδὼν εἶπε. διπλῶς γὰρ ἐν τοῖς παρ᾽ ἡμῖν γράφεται. Πορφυρέη ὑάκινθε. σὲ μὲν μία φάτις ἀοι * δῶν, ῥοιτείῃ ἀμάθοισι δεδουπότος αἰακίδαο. εἴαρος ἀντελλομένου γεγραμμένα κωκύουσαν. Τὰ πρῶτα λέγονται. ἤγουν κατὰ τὴν πρώτην τάξιν ἀριθμοῦνται. καταλέγονται. Α αἲξ τὸν κύτισον. ὁ κύτισος φυτόν. ὃ νεμόμεναι αἱ αἶγες. γάλακτος πλήθουσιν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διώκει ἤγουν ζητεῖ. Α γέρανος τὤροτρον. ἀρχομένου γὰρ σπόρου αἱ γέρανοι φαίνονται. ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ μανίαν ἔχω. Αἴθε μοι ἦσαν. εἴθε κεκτήμην τὰ κροίσου. ἀμφότεροι ἂν ἦμεν ὥσπερ χρυσοῖ τῇ ἀφροδίτῃ. τὸ δὲ πεπᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ κεκτῆσθαι. Σχοῖμι δ᾽ ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ᾽ ἀμφοτέροις ἀμύκλας. ἀμύκλαι πόλις λακωνική. ὅθεν, καὶ ἀμυκλαῖον παιδίον, τὸ ἐκ τῶν ἀμυκλῶν. καὶ ἀμύκλαι εἶδος ὑποδήματος. ὡς ἐνταῦθα ἀπὸ ἀμυκλαίου τοῦ πρώτου ὑποδήματα εὑρόντος. γράφεται καί, χῆμα δ᾽ ἐγώ. καὶ ἔστιν ὁ νοῦς τοιοῦτος. ὀρχούμενος δὲ ἐγὼ ἐν τῇ εἰκόνι, ἐποίουν ἐμαυτὸν ἔχοντα λακωνικὰ ὑποδήματα. ἡ ἐμὴ στήλη ἐφαίνετο ἂν ἔχουσα σχῆμα ὀρχησοῦ. καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ὑποδήματα. Οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ. οἱ μὲν πόδες σου, ἀστράγαλοι εἰσίν. οἷον, εὔρυθμοι. καὶ ὀρθοί. ἢ λευκοὶ ὡς οἱ ἀστράγαλοι. Α φωνὰ δὲ, τρύχνα. ἢ τρύχνος. τοῦτο ἀντὶ τρυφερότητος τάσσεται. ἤγουν ἡ φωνή σου δὲ μαλακή, ἐοικυῖα τρύχνῳ. τρύχνος δὲ καὶ τρύχνη,

εἶδος λαχάνου ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα. ἱκανῶς μαλακόν. καὶ λέγεται στρύχνος. ὁ δὲ θεόκριτος ἐξέβαλε τὸ σ διὰ τὸ μέτρον τρύχνον αὐτόν. Τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀγνοῶ, εἰ μὴ ἄρα ἀμέλητον αὐτὸν ἔχεις, ὡς μὴ δὲ εἰπεῖν τινὰ ἀξίως. Ἡ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθει βώκος ἀοιδάς. τοῦτο ὁ μίλων εἰρωνευόμενος ἐν ἤθει φησί. συγκέκοφε δὲ τὸ ὄνομα. τὸν βουκαῖον, βοῦκον καὶ βῶκον εἰπὼν ὑποκοριστικῶς. Ὡς εὖ τὰν ἰδέαν. καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν. ὡς εὖ τὸ τῆς ἁρμονίας εἶδος ἐρύθμησεν ὁ βουκαῖος. ὤμοι τῶ πώγωνος. πώγωνα, τὰ γένεια φησίν. ὁ δὲ λόγος ὑβριστικός. ὅτι τὰ γένειά σου μωραίνουσιν ἠλιθίως γὰρ αὐτὰ ἀνέφυσας. Θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω λυτιέρσα. τὸ τῆς εἰρωνείας ἐξέφηνεν ὁ μίλων καταγελῶν αὐτοῦ. ὅτι ἐργάτης ὤν, ἐρωτικὸν ᾄδει. δύναται δὲ ταῦτα λέγειν καὶ τὸν βουκαῖον. θάσαι δέ φησι καὶ ταύτην τὴν ῥαψωδίαν τοῦ λυτιέρσου, ἣν μέλλω ᾆσαι. Ἱστορία. Οὗτος δὲ ὁ λυτιέρσης, ᾤκει κελαινὰς τῆς φρυγίας υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ μίδου. γεωργὸς δὲ ὤν, τοὺς παριόντας τῶν ξένων διώκων, ἠνάγκαζε θερίζειν μετ' αὐτοῦ. εἶτα ἑσπέρας ἀποτέμνων αὐτῶν τὰς κεφαλάς, τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν ᾖδεν. ἡρακλῆς δὲ ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας, ἔρριψεν εἰς τὸν μαίανδρον ποταμόν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ φρυγίαν, ᾄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες, ὡς ἄριστον θεριστήν. τοῦτον δέ φησιν ἀπολλόδωρος ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν. λέγων οὕτω. καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις ἴουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς

καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ λυτιέρσας. εἶτα ἑξῆς ᾄδων ὁ βάττος τὴν τοῦ λυτιέρσου ᾠδὴν, φησί. Δάματερ πολύκαρπε. αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ λυτιέρσου ᾠδή. Σφίγετ' ἀμαλοδέται. ἀπίστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἑπομένους, καὶ τὰ θεριζόμενα συνδεσμοῦντας. δράγματα δὲ τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστεράν. παρὰ τὸ δράττειν. ὅθεν καὶ δραχμή, ἡ πληροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι. ἀμάλη δὲ συνέστηκεν, ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν, ἢ καὶ διακοσίων. Σύκινοι ἄνδρες. ἤγουν ἀσθενεῖς, καὶ ἀχρεῖοι. ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον. εὔθρασον ἀσθενές, καὶ ἀδύνατον. ὅθεν καὶ παροιμία, συκίνη ἐπικουρία, ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς. Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος. ἁ τομὰ ὔμμιν. παρατετηρημένον λέγει τοὺς τὰς ἀμάλας θημωνοθετοῦντας, οὕτω τιθέναι. ὥστε τοὺς στάχυας ἐμπνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ζεφύρου ἢ βορέου. τὸν γὰρ κόκκον ἐνδοτέρω ὄντα οὕτω συμβαίνει πιαίνεσθαι ἐμπνεόμενον. κόρθυος δὲ, τοῦ ἐκ τῶν ἀμαλῶν συγκειμένου θημῶνος. ἄλλως. κόρθυν, τὸν σωρὸν λέγει. ὅταν δὲ τὰ δράγματα δεθῇ, τοὺς στάχυας σωρεύουσι πρὸς ἀλλήλους νενευκότας ἔσωθεν. τὰ δὲ κῶλα αὐτῶν ἅτινες αὐλοὺς καλοῦσιν, ἔξω ἐστραμμένα ἐῶσιν ὅπως διὰ τῶν αὐλῶν ὁ σῖτος ῥιπιζόμενος πιαίνηται, καὶ ἄβροχος, καὶ ἄσηπτος διαμένῃ. ἡ κόρθυς δὲ κλίνεται τῆς κόρθυος. ὡς ἡ πίτυς, τῆς πίτυος. Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸν μεσαμβρινὸν ὕπνον. ἑτέρα παραίνεσις. δεῖ τοὺς ἀλοιῶντας μεσημβρίας ἀλοᾶν. ἐπιτηδειότατος γάρ ἐστιν ὁ μεσημβρινὸς καιρὸς πρὸς τὸ ἀλοᾶν. φλέγοντος γὰρ

εἰς τὸ

τοῦ ἡλίου τηνικαῦτα τὴν καλάμην, τὸ ἄχυρον συμβαίνει λεπτότερον γίνεσθαι. καλάμη δὲ, τὸ κατωτέρω τοῦ στάχυος· ὅσον τε σὺν τῷ στάχυϊ τέμνεται, καὶ ὅσον ἐν τῇ γῇ ἄτμητον ὑπολιμπάνεται. Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῶ. δεῖ φησι τοὺς ἀλοῶντας, μεσημβρίας ἀλοᾶν. τοὺς δὲ ἀμῶντας, ἄρτι λευκαινομένης τῆς ἠοῦς ἄρχεσθαι τοῦ ἀμητοῦ. λήγειν δὲ ἐπισκιαζομένης ἤδη τῆς γῆς. Ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα. ἤτοι τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν. βραδῦναι. τὸ θέμα, ἐλινύω τὸ βραδύνω. οὐκ ἀσκόπως δὲ τοῦτο λέγει. ὁ γὰρ κορυδαλλὸς τῶν ὀρνέων, πρῶτος περὶ τὸ λυκόφως ἐπὶ τὰς νομὰς ἀφικνεῖται, καὶ τελευταῖος ὑποστρέφει. Εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος. μακάριος. ἐπισκώπτει δὲ τὸν ἐργοδότην, ὡς μὴ αὐταρκοῦν ποτὸν παρεχόμενον. εὐκτὸς δὲ, ὁ εὐχῆς ἄξιος. καὶ εὐκταῖος. ἀπευκτὸς δὲ καὶ ἀπευκταῖος, ὁ μισητός. Κάλλιον ὦ 'πιμελητά. ὁ λόγος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν θεριστῶν. ὀλίγην τροφὴν αὐτῷ παρεχόμενον. ἄλλως. τὸ ἐπιμελητὰ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἐργοδότα. ὃν δὴ ἐργοδότα φιλάργυρον φησί. τὸ δὲ τὸν φακὸν ἕψειν, παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸ κρέας ἢ κάλλιον ὦ ἐπιστάτα ἕψειν σε τὸν φακὸν ὁλόκληρον καὶ ὅρα ἵνα μὴ ἐπιτέμης, ἤγουν σχίσῃς τὴν χεῖρα καταπρίων αὐτὸν δηλονότι. ὡς οἱ τὸ κύμινον. καθὰ εἰώθαμεν τοὺς ἄγαν φειδωλοὺς κυμινοπρίστας καλεῖν. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὁ λόγος ὡς φειδωλόν. Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδειν. τινὲς ἐκ τοῦ μίλωνος λέγουσιν εἶναι τὸν λόγον. ἀπὸ τοῦ ἢ κα-

λαῖς

λὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθει βῶκος ἀοιδάς. μέχρι τέλους τοῦ εἰδυλλίου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ μίλωνος ἐστιν ὁ λόγος τὸ, ἦ καλὰς ἄμμε ποιῶν, μέχρις, ὤμοι τοῦ πώγωνος. ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, ἤγουν τὸ θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ θείω λυτιέρσα, λέγουσι τὸν βάττον λέγειν μέχρι τοῦ, μὴ ἐπιτάμνῃς τὴν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ μίλωνος, ἤτοι τὸ, ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα δύο στίχους. ἄλλως. ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ταῦτα τὰ μέλι τὰ προειρημένα δηλονότι, χρὴ τοὺς θερίζοντας ἄδειν. καὶ οὐχὶ ἐρωτικὰ ὥσπερ σὺ ποιεῖς βουκαῖε δηλονότι. ἢ ἐνδέχεται τοὺς θερίζοντας τοῦ θερισμοῦ φροντίζειν, καὶ μὴ τοῦ ἔρωτος ὁ λόγος ἐκ τοῦ μίλωνος. οἱ δὲ, καὶ τοῖς ἐπάνω ταῦτα συνάπτουσι. Τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα. περὶ δὲ τοῦ ἔρωτός σου ὦ βάττε τοῦ πτωχοῦ προσῆκόν ἐστι τῇ μητρί σου λέγειν ἐν τῇ κοίτῃ κατὰ τὸν ὄρθρον κειμένῃ. ἢ ἀνισταμένῃ ὄρθρου, καὶ μὴ νῦν ἐμοί. τὸ δὲ λιμηρὸν, ἀντὶ τοῦ πτωχόν. ἢ χρὴ δέ σε τὸν σαυτοῦ ἔρωτα πρὸς τὴν μητέρα λέγειν, ὅτε γρηγορεῖ ἐν τῇ κοίτῃ.

Σχόλια εἰς τὸ ια΄, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, κύκλωψ. καὶ γαλάτεια. προλογίζει δὲ ὁ θεόκριτος, πρὸς τὸν νικίαν.
Οὐδὲν ποτὶ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
νικία, οὔτε ἔγχειστον ἐμοὶ δοκεῖ οὔτ' ἐπίπαστον,
ὁ νοῦς. οὐδὲν ἔρωτός μοι δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι

ὦ νικία, ἢ μὴ ἡ παιδεία καὶ αἱ μοῦσαι. ταύταις γὰρ ὁ κύκλωψ πρὸς διαγωγὴν τοῦ ἔρωτος τῆς γαλατείας ἐχρῆτο. καὶ φιλόξενος ποιεῖ τὸν κύκλωπα παραμυθούμενον ἑαυτὸν, ἐπὶ τῷ τῆς γαλατείας ἔρωτι, καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν ὅπως ἀπαγγείλωσιν αὐτῇ, ὅπως ταῖς μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκεῖται. καὶ καλλίμαχος.

ὡς ἀγαθὸς πολύφαμος, ἀνεύρατο τὰν ἀοιδάν, αἱ μοῦσαι τὸν ἔρωτα κατέχανον. ἄλλως. ὦ νικία. οὐδεμία θεραπεία ἄλλη. ἐστὶ πρὸς τὸν ἔρωτα, παρὸ αἱ μοῦσαι· αὗται γὰρ θεραπεύουσι τὸν ἔρωτα. τὸ δὲ τοιοῦτο φάρμακον, κοῦφον καὶ χάριεν γίνεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. δύσκολον δὲ κατὰ τὴν εὕρεσιν. γινώσκεις δὲ καὶ σὺ τοῦτο ἐπισημόνως, ὡς ἰατρὸς καὶ φίλος ταῖς μούσαις. καὶ τούτου παράδειγμα ὁ κύκλωψ, εὐκολώτατα γὰρ ἐκεῖνος ἐθεράπευε τὸν ἔρωτα μελουργῶν, καὶ ταῖς μούσαις προσέχων, ὅτε ἠράσθη τῆς γαλατείας νέος ὤν, καὶ ἄρτι τὴν ἔκφυσιν τῶν γενείων ἐν τῷ πώγωνι δεικνύων. ἐκινήθη δ᾽ εἰς ἔρωτα, οὐχ ὑπὸ μήλων, ἢ ῥόδων. ἢ ὑπὸ φαύλων τινῶν λέγω κικίνων, τουτέστι τριχῶν, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ὀλοῶν μανιῶν. ὥστε καὶ τὰ προσόντα αὐτῷ ἡγεῖσθαι πάρεργα. καὶ γὰρ αἱ ὄϊες αὐτοῦ ᾄδοντος ἐπὶ τῆς ἠιόνος, ἐκ τῆς νομῆς μόναι ἐπανῆλθον εἰς τὸ αὔλιον. τουτέστιν εἰς τὴν μάνδραν. αὐτὸς δὲ καθήμενος, ᾖδεν ἔχων ἐκ τῆς ἀφροδίτης ἐγκάρδιον ἕλκος, ὅπερ ἐνέπηξεν τῷ ἥπατι αὐτοῦ. Ἰστέον, ὅτι τῶν φαρμάκων, τὰ μέν εἰσι χριστά. ἤγουν, ἅπερ χριόμεθα εἰς θεραπείαν. τὰ δὲ, ποτά. ἤγουν, ἅπερ πίνομεν. τὰ δὲ ἐπιπαστά. ἤγουν, ἅπερ ἐπιπάττομεν. Κοῦφον δέ τι τοῦτο. τὸ κατὰ φιλο-

σοφίαν ἐρᾷ, κουφότατον παρέχει τὸ πάθος ἤγουν, συντόμως γίνεται ἡ σοφία. καὶ σύντομον τὸ μουσικὸν εἶναί τινα. Εὑρεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον, τὴν φιλοσοφίαν λέγει. ἢ τὴν παιδείαν. ὅτι οὐκ ἔστιν εὐχερὲς περιγενέσθαι φιλοσοφίας. ἢ παιδείας. Οὕτω γοῦν ῥᾷστα. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον ῥᾴδιον διῆγε καὶ ὁ παρ' ἡμῖν κύκλωψ διὰ τῶν ᾠδῶν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ἀντὶ τοῦ σικελίας φέρει. καθὸ καὶ συρρακούσιος ἐστί. δοκεῖ δέ τισιν, ὅτι καὶ ἡ πλάνη τοῦ ὀδυσσέως, περὶ σικελίαν που γέγονε. Ἤρατο δ' οὐ μάλοις ὡς ἔρωτα ἐκινήθη. ἠράσθη, οὐκ ἐλαφρῶς. ὥστε μῆλα διδόναι. ἢ ῥόδα. ἢ ἕτερόν τι εἰς τὸ καλλωπίζειν. ἢ ἠράσθη οὐκ ἐλαφρῶς, καὶ τὸ κατὰ μέρος αὐτοῦ. οὔτε ῥόδων. οὔτε μήλων. μήλων μὲν ἀντὶ τοῦ ὄψεως. ῥόδων δὲ, τοῦ γυναικείας ἥβης. παρόσον καὶ ῥοδωνιὰν αὐτὴν ἔσθ' ὅτε λέγει. ὡς κρατῖνος ἐν νεμέσει.
Ὡς τ' οὐν ἐσθίων τοῖς σιτίοις ἥδομαι. ἅπαντα δ' εἶναι δοκεῖ ῥοδωνιὰ, καὶ μῆλα, καὶ σέλινα, καὶ σισύμβρια.
Οὐδὲ κικίνοις. τοῖς μαλίοις. τῇ κόμῃ ὡς καὶ ὁ κωμικὸς κέχρηται. Ὥσπερ ἐγχέλεις χρυσοῦς ἔχων κικίνους.
Ποτὶ τωὔλιον αὐταί. αὐταὶ ἀντὶ τοῦ μόναι. ὅμηρος. Τυδείδης δ' αὐτὸς πονέων. ἀντὶ τοῦ αὐτόματος, καὶ μόνος. ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε. ἀλλὰ τετραμμένος ὑπὸ τῆς ἀφροδίτης, εὗρε τὸ φάρμακον. τουτέστι τὴν θεραπείαν. καθεζόμενος γὰρ ἐπάνω τινὸς πέτρας ὑψηλῆς μέλη τινὰ συνετίθει, ἐμμύσως πρὸς τὴν θάλασσαν βλέπων. ἀποβάλλει. μισεῖς ἀπορρίπτεις, ἀποβάλλω γὰρ, τὸ ἀπορρίπτω. προσβάλλω, τὸ προσκρούω. ὡς τὸ, προσβάλλουσιν οἱ πολέμιοι τῷ τείχει τῆς

πόλεως περιβάλλω, τὸ ἐν δύω· ὅθεν καὶ περιβολή, τὸ ἔνδυμα. λευκοτέρα πακτᾶς. τυροῦ πεπηγότος· οἱ ἀττικοὶ σφαλίδα καλοῦσι. Μόσχω γαυροτέρα. αὐθαδεστέρα. γαῦρος γὰρ ὁ ἐπηρμένος· καὶ γαυριᾷ ῥῆμα ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεται ἐκ τούτου συγκριτικὸν, γαυρότερος, καὶ γαυροτέρα θηλυκόν. Φιαρωτέρα, ὄμφακος ὠμῆς· σκληροτέρα ἀώρου σταφυλῆς· ὄμφαξ γὰρ ἡ ἄωρος σταφυλή, καὶ ἡ ἄωρος ἐλαία. ὅθεν καὶ ὀμφάκινον ἔλαιον, τὸ ἐξ ἀώρων ἐλαιῶν γενόμενον. ὃ δὴ πινόμενον, τὰς ἐν τῇ κοιλίᾳ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ. Πολιὸν λύκον· ἀντὶ τοῦ λευκόν· οἱ γὰρ λύκοι, αἰθαλώδεις τὴν χροιάν· ἐπεὶ οὖν ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ ἐστι τὰ τοιαῦτα, εἶπε καταχρηστικῶς τοὺς λύκους λευκούς. ἢ πολιοὺς, ἀντὶ τοῦ γηραιοὺς, καὶ παλαιούς. Ἐξ ὄρεος δρέψασθαι· τὸ δρέψασθαι, κυρίως ἐπὶ βοτανῶν, καὶ ἐπὶ φύλλων δένδρων. καὶ λέγεται ἀεὶ παθητικῶς· τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἄχρηστα. σημαίνει δὲ τὸ τέμνω· ἐκ δὲ τούτου δρέπω ἄχρηστον, καὶ δρεπάνη, δι' ἧς τὰς ἀστάχυας δρέπομεν. Παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ· οὐ δύναμαι παύσασθαι ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ καθ' ὃν εἶδόν σε. οὔτε μετὰ τοῦτο. οὔτε μέχρι τοῦ νῦν. Πλατεῖα ἐστὶν ἐπὶ χείλη. τουτέστιν, ἀμὲ σιμός. σιμὸς δέ ἐστιν, ὁ συγκαθημένην ἔχων τὴν ῥῖνα, καὶ ἀνεστηκότας τοὺς ῥώθωνας. γρυπὸς δὲ, ὁ ἐπικαμπῆ ταύτην ἔχων, δίκην ἱέρακος. Ἀλλ' ὠυτὸς τοιοῦτος. ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς τοιοῦτος ὢν ἀσχήμων δηλονότι καὶ δυσειδὴς, ποιμὴν ἀμὲ προβάτων χιλίων καὶ βόσκω αὐτά. καὶ τὸ γάλα τούτων τὸ κάλλιστον πίνω ἀμελγόμενος. Ἰστέον ὅτι, τὸ ἀμέλγω κοινόν. ὃ καὶ

βδέλλω τὸ ἐκ πιέζω. ἐκ τούτου καὶ βδέλλα. ἡ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα, τὸ αἷμα. ἀττικῶς δέ, βδάλλω τὸ αὐτό. Ταρσοὶ δ' ὑπερχθεῦν αἰεί. ταρσοὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τείρω, τερῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου τέρσω. ἀφ' οὗ ταρσός ἐν ᾧ τινι δηλονότι, ὁ τυρὸν ξηραίνεται. Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις. γινώσκω δὲ διὰ σύριγγος μελουργεῖν, ὡς οὐδεὶς τῶν ἐνταῦθα ὄντων κυκλώπων. Τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον. τὸ το πρόσφθεγμα ἐρωτικόν. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες πρὸς τὰς ἐρωμένας λέγειν, γλυκύ μου μῆλον. ἐμαυτὸν καὶ σὲ παρὰ καιρὸν τῆς νυκτὸς ἄδω. τουτέστι, διὰ μελουργημάτων ἐγκωμιάζω. ἄλλως. γλυκύμαλον. ναί φησιν οὕτω τὸ συρίζειν ἐπίσταμαι, ὡς οὐδεὶς τῶν κυκλώπων, ὑμνῶν τὸ προσφιλέστατόν μοι γλυκύμηλον. ἤγουν, τὸ γλυκὺ μῆλον. μῆλον δέ ἐστιν ὡς μελίλωτον. ἔστι γὰρ μήλου γένος. σαπφώ. Γλυκύμαλον ἐρεύγεται, ὡς ἄκρω ἐπ' ὕσδῳ. Τρέφω δέ τοι ἕνδεκα νεβρώς. τοῦτο ἐρεθιστικόν. ἤγουν παρακινητικὸν πρὸς ἔρωτα. ὅτι ἐκ περιουσίας, ἔχω καὶ ἐλάφοις μετὰ τῶν γεννημάτων αὐτῶν. ἀμνοφόρως γὰρ, ἀμνίδας καὶ βρέφη φερούσας. ἢ μαννοφόρως. γράφεται γὰρ ἐνίοισι καὶ οὕτω. μάννος δέ ἐστιν, ὁ περιτραχήλιος κόσμος. τὸ λεγόμενον μαννάκιον. Καὶ σκύμνως τέσσαρας. καὶ σκύμνοις ἄρκτω τέσσαρας. Αλλ' ἀφίκευ τύ. ἀλλ' ἐλθὲ πρὸς ἐμὲ, καὶ οὐχ ἧττον ἐμοῦ ἕξεις. δηλονότι, ὁμοίως ἐμοὶ ἀπολαύσεις τῶν ἐμῶν. Εντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. ῥαδινὸν τὸ ἐπιμηκὲς καὶ λεπτόν. τὸ, ῥεῖα ἤ-

γουν εὐκόλως δυνάμενον. Ἐντὶ μέλας κισσός. οὐκ ἀσκόπως τοῦτό φησι· παραδίδωσι γὰρ ὁ κρατῖνος, καὶ ἄλλον λευκὸν κισσόν. οὗ τὸν καρπὸν μετὰ τὸ τριβῆναι πινόμενον, πρὸς παιδοποιίαν φασὶ συντελεῖν. Ἁ πολυδένδρεος αἴτνα. Ἰστέον ὅτι ἡ αἴτνη τὸ ὄρος τῆς σικελίας, ἐξ ἑνὸς μέρους πῦρ ἀναπέμπει. ὃ καὶ αἰτναῖον λέγεται, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐστὶ δενδροφόρον, ἐν ᾧ καὶ χιὼν δι᾽ ἔτους τηρεῖται. ἐξ οὗ φησιν ὁ θεόκριτος τῆς χιόνος τηκομένης, ῥεῖν τὸ ὕδωρ καὶ μάλα ψυχρόν. Ποτὸν ἀμβρόσιον νέκταρ θεῶν πόμα. ἀμβροσία. τροφὴ θεῶν, ὥς φασιν ἕλληνες. ἐκ δὲ τῆς ἀμβροσίας, καὶ ἀμβρόσιον πόμα. τὸ θεῖον τουτέστι, τὸ γλυκύτατον. Τίς κ᾽ ἂν τῶνδε θάλασσαν. ἤγουν, τίς τοσαῦτα ἔχων ὅσα ἐγὼ ἔχω δηλονότι, ἀφεὶς ταῦτα προέλοιτο, ἤγουν προκρίνοι οἰκεῖν θάλασσαν καὶ κύματα. Αἰ δέ τοι αὐλὸς ἐγὼν δοκέω. εἰ δὲ ἐγὼ παρὰ σοὶ νομίζομαι λάσιος εἶναι, δηλονότι σωόφρυς καὶ διὰ τοῦτο μεμίσημαι. ἔστι μοι ξύλα δρύϊνα καὶ καιόμενος καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν, οὗ γλυκερώτερον οὐδὲν ἐμοὶ ὑπὸ σου, ὑπομείναιμι ἂν ἡδέως. τοῦτό φησιν ὅτι οἱ ἐρῶντες πάσχοντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων τὰ ἔσχατα τῶν δεινῶν, ἡδέως φέρουσιν. Ὤ μοι ὅτ᾽ οὐκ ἔτεκέ μ᾽ ἁ. ἀπορῶν ὁ κύκλωψ καὶ ἀποτυγχάνων ὡς ἐρῶν νηρεΐδος τῆς γαλατείας, φησὶ δεινοπαθῶν. φεῦ μοι ὅτι οὐκ ἐγέννησέ με ἡ μήτηρ μου ἰχθύν. οὕτω γὰρ ἂν κατεφίλησα τὴν χεῖρά σου, ἐὰν μὴ τὸ στόμα ἤθελες. Ἔφερον δέ τοι κρίνα λευκά. ἔφερον δέ σοι καὶ ἐρωτικὰ σύμβολα. κρίνα δηλονότι λευκὰ, καὶ μήκω-

νος φύλλα. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐδυνηθείην φέρειν σοι ἀμφότερα ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ. τὰ γὰρ κρίνα τοῦ θέρους ἐστί, τὰ δὲ τῆς μήκωνος φύλλα, τοῦ χειμῶνος. μήκων δὲ λέγεται ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀνθηφόρος βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη κουδέα. Ερυθρὰ πλαταγώνια. τὰ τῆς μήκωνος φύλλα φησὶ, καὶ τὰ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν ὅ ἐστι ψοφεῖν. τιθέντες γὰρ αὐτά. καὶ τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον, τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ, καὶ οὕτω σημειοῦνται εἰ ἀγαπῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς πλωταγῶνος ψόφου, εἰ ἀψόφως ἀπηκρουσθείη. Νῦν μὰν ὦ κόριον. λείπεται τοίνυν ὦ κόρη ἐπεὶ οὐ βραγχία ἔχω τουτέστιν, οὐκ ἰχθὺς ἐγενόμην, μαθεῖν ἐμὲ τὸ νεῖν. τουτέστι τὸ πλέειν καὶ κολυμβᾶν. ἐάν περ ἀφίκηταί τις ξένος ἐνταῦθα μετὰ νηός. οὗτος γὰρ ἐμὲ διδάξεται δηλονότι πλέειν. ἵνα μάθω τί γλυκύ ἐστιν ἡμῖν ταῖς νηρεΐσι. δηλονότι τὸ κατοικεῖν τὸν βυθόν. Ἐξένθοις γαλάτεια, τὸ πᾶν. εἴθε ἐξέλθοις ὦ γαλάτεια. καὶ ἐξελθοῦσα εἴθε λήθην λάβοις ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἐνταῦθα καθήμενος, εἰς τὸν οἶκον ἀπελθεῖν. καὶ εἴθε βουληθείης σὺν ἐμοὶ ποιμαίνειν, καὶ ὁμοῦ γάλα ἀμέλγειν. καὶ εἴθε βουληθείης ἀπὸ κοινοῦ τὸ σχῆμα, τυρὸν πῆξαι, πιτύαν δραστικωτάτην ἐμβαλοῦσα. Ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με. ὅτι οὐ μαστροπεύει μοι. αὕτη ἂν εἴη φόρκυνος θυγάτηρ ἡ θόωσα. καθώς φησιν ὁ ποιητής. ἄλλως. τοῦτο ἀγροικικὸν, καὶ ἀφελὲς τὸ ἦθος, ὅτι ἡ μήτηρ μου ἀδικεῖ με μὴ προσαγορεύουσα τὴν ἐμὴν ἐρωμένην. πρὸς ἐμέ. καὶ ταῦτα ὁρῶσά με ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἰσχναινόμενον καὶ λεπτυνόμενον καθ' ἑκάστην ἡμέραν. διατοῦτο καὶ ἐγὼ

ἀντιλυπήσω αὐτήν. προφασιζόμενος ὅτι τὴν κεφαλήν μου ὀδυνῶμαι καὶ τοὺς πόδας μου ἀμφοτέρους. ἐπεὶ τοῦ ἔρωτός μου οὐ φροντίζει. Ὦ κύκλωψ κύκλωψ. ὥσπερ συστραφεὶς, καὶ ἀλγήσας τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἐκστάσεως πρὸς ἑαυτὸν διαλέγεται· ποῦ τὰς φρένας ὦ κύκλωψ ἐκπεπετασμένας, καὶ πεπλανημένας ἔχεις. ἐὰν ἀπελθὼν καλαθίσκους συμπλέκῃς, καὶ πόαν θερίσας τοῖς ἀρνίοις φέροις, ἴσως γένοιο φρονιμώτερος. Τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. ὁ νοῦς. τί πρὸς ἀμηχανίαν τρέπει ἡσίοδος. Νήπιος ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν τὰ ἀνέτοιμα διώκει κατὰ τὴν παροιμίαν τοῦτο λέγει. τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει. Οὕτω τοι πολύφαμος. πρὸς τὸν νικίαν ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. οὕτως ὁ πολύφημός φησι μετεχειρίζετο τὸν ἔρωτα ἐθεράπευε μελουργῶν. Ῥᾷον δὲ δίηγεν. εὐχερέστερον δὲ διέζη, παρὸ μισθὸν δοῦναι, εἰς θεραπείαν τοῦ ἔρωτος δηλονότι. ἢ εἰ χρυσίον εἶχε δοῦναι, ὅπως πείσῃ τὴν γαλάτειαν.

Σχόλια εἰς τὸ ιβ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον ἀΐτης. γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ἔστι δὲ τὸ εἶδος ἀφηγηματικόν. ἀφ' ἑνὸς γὰρ προσώπου προάγεται ὁ λόγος, τουτέστι τοῦ θεοκρίτου. διαλέγεται γὰρ ὡς ἐραστὴς πρός τινα ἐρώμενον, οὐ πλέον τριῶν ἡμερῶν ἀποδεδημηκότα. ὅθεν φησὶν, ἤλθες μετὰ τρεῖς ἡμέρας. ἐγὼ δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γεγήρακα, ὡς ποθῶν ἔστι δὲ εἴσπνηλος ὁ ἐραστὴς κατὰ τὴν τῶν ἀμυκλαίων διάλεκτον. ἀΐτης δὲ, ὁ ἐρώμε-

νος ὡς δὴ παλαιοί φασιν. εὔχεται δὲ ἵνα μετὰ θάνατον γέ-
νοιντο ἀοίδιμοι. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τοὺς μεγαρεῖς ὡς τετιμη-
κότας τὸν διοκλῆν παιδεραστὴν ὄντα ἐπιταφίῳ ἀγῶ-
νι. ἐν ᾧ οἱ νέοι ἠγωνίζοντο φιλήμασι. καὶ ὁ μᾶλλον φι-
λήσας, ἐστεφανοῦτο βαρεῖ στεφάνῳ, καὶ ἀπήρχετο πρὸς
τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε. τρίτῃ
σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ; ἤλυθες ὦ φίλε μοι νέε ἦλθες μετὰ
τρεῖς νύκτας τε καὶ ἡμέρας. εἶτα ἐπαναφέρων εἴρη-
κεν, ὅτι βραδέως ἦλθες. Οἱ δὲ ποθεῦντες. οἱ δὲ ἐ-
ρῶντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποδυρόμενοι, γηρῶσιν. ἔστι δὲ
παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι, βροτοὶ
καταγηράσκουσιν, οἱ δὲ ποθοῦντες, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ γηρῶ-
σι τῶν ἐρωμένων ἀποτυγχάνοντες. ἄλλως. οἱ ἐρῶντες
τὴν μίαν μόνην ἡμέραν τοῦ ἐρωμένου ἀπολειφθεῖεν, τὴν
πᾶσαν ζωὴν ἐστερῆσθαι τῆς αὐτῶν παρουσίας νομίζου-
σιν. Ὅσον ἔαρ χειμῶνος. ὅσον δὲ ἡδύτερον τὸ ἔαρ
τοῦ χειμῶνος, ὅσον ἡ ὄϊς τῆς ἰδίας ἀρνὸς δασυτέρα.
ὅσον ἡ παρθένος προτιμωτέρα τῆς πολυγάμου γυναι-
κός, ὅσον ταχυτέρα ἡ ἔλαφος τοῦ μόσχου, ὅσον ἡ ἀη-
δὼν γλυκυτάτη εἰς τὸ ᾄδειν δηλονότι τῶν πετεινῶν πάν-
των, τόσον φανεὶς σὺ εὔφρανας ἐμέ. κατέφυγον δὲ
ὑπὸ σέ, καὶ ἀναψυχὴν ληψόμενος δηλονότι. ὥσπερ καὶ ὁ
ὁδοιπόρος τῷ ἡλίῳ φλεγόμενος, ὑπὸ σκιὰν δένδρου
κατέφυγε. Σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγόν. ὡς αὖτις φασὶ
φλεγόμενος ὑπὸ ἡλίου εἰς σκιὰν φηγοῦ παρέλθῃ, οὕ-
τω κἀγώ σοι προσανεπαυσάμην ἀσμένως. Εἴθ'
ὁμαλοὶ πνεύσειαν. εἴθε φησὶν ἐν ἐχώροι ὅμοιον γενέ-
σθαι τὸν εἰς ἀλλήλους ἔρωτα, ἵνα καὶ ὑπὸ τῶν μετα-

γενεστέρων περιβοῶντος ἡμῶν ἡ φιλία ἦ. ἡ εἴθε δὲ ἐφ' ἡμῖν ἀμφοτέροις εὐμενεῖς οἱ ἔρωτες γένοιντο, καὶ ἴσον πνεύσειαν ἀταράχως. γενοίμεθα δὲ καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐσομένοις, λόγος ᾀδόμενος. ὅτι δύο τινὲς, ἐν ἀλλήλοις ἐγένοντο συντακέντες τῷ ἔρωτι. Επεσσομένοισι δὲ ἴσον πᾶσι δὲ τοῖς ἐσομένοις καὶ μέλλουσιν ἔσεσθαι, ἤτοι τοῖς μεταγενεστέροις, γενοίμεθα ἀοιδοί. ἤτοι ἄκουσμα. λέγουσι δηλονότι. Δοιώ δή τινε. τοῦτο ὡς τῶν προγενεστέρους. ἵνα οἱ μεταγενέστεροι τῆς φιλίας ἡμῶν μνησθέντες, λέγουσιν ὅτι δύο πρὸ ἡμῶν ἐγένοντο ἄνθρωποι. ἕτερος μὲν ὑπὸ λακώνων λεγόμενος εἴσπνιλος. τουτέστιν ἐραστής. ἕτερος δὲ ὑπὸ θεσσαλῶν ἀΐτας. τουτέστιν ἐρώμενος. οὗτοι δ' ἀλλήλους ἐξ ἴσου ἐφίλησαν. τοῦ χρυσοῦ γένους ὡς ἔοικεν ὄντες. Φαῖθ' ὁ μὲν, τὸν εἴσπνηλος, φαίη χ' ὠμυκλαΐσδων. ὁ μὲν κατὰ τοὺς ἀμυκλαέας εἴσπνιλος ὀνομαζόμενος. οὗτοι γὰρ τὸν ἐραστὴν εἴσπνιλον, φασίν. ὁ δὲ ἕτερος κατὰ τοὺς θετταλοὺς ἀΐτης. τουτέστιν ἐρώμενος. τὴν ἀλλήλων δὲ φιλίαν ἰσόρροπον εἶχον. ὡς ἴσον ζυγοῦ ἰσοστάθμου. ὡς ἔοικε δὲ τότε ἦσαν πάλιν ἄνδρες ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους, ὅτε ὁ φιλῶν ἀντεφιλεῖτο. ἀμύκλαι δὲ πόλις λακωνική. Εἰ γὰρ ζεῦ πάτερ κρονίδα. εἴθε γὰρ τοῦτο ὦ ζεῦ γένοιτο υἱὲ τοῦ κρόνου. ἢ ὦ ἀγήρω ἀθάνατοι, ἤγουν, ὦ ζεῦ καὶ ὦ ἕτεροι θεοὶ οἱ μὴ γηράσκοντες, καὶ ἀθάνατοι. ἄλλως. εἰ γὰρ ἀγήρω ἀθάνατοι. νοητέον ἔξωθεν, ἡμεῖς. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς θεοὺς αὐτοὺς εἶναι φησὶν, ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς μεταγενεστέροις, διὰ μνήμης εἶναι καὶ ᾄδεσθαι, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθαι. ἢ εἰ γὰρ ἀγήρω ἡμεῖς ὦ ἀθάνατοι. ἤγουν διὰ

μνήμης ὑπάρχομεν. ὁ νοῦς. τὸ πᾶν εἴθε ἀθάνατοι γενοίμεθα, μηδόλως γήρως γευσάμενοι. εἰ δὲ συμβαίνη ἡμᾶς θανεῖν δηλονότι. εἴθε τις ἀπαγγείλειεν ἡμῖν εἰς τὸν ἀνέκβατον τόπον τοῦ ἅδου, μετὰ διακοσίας γενεάς, ὅτι ἡ σὴ νῦν φιλία καὶ τοῦ ἐρωμένου, τοῖς πάντων ἔγκειται στόμασι. μάλιστα δὲ τοῖς τῶν ἠϊθέων στόμασι δηλονότι. Ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι. ἀλλ' οἱ θεοὶ μὲν ἔσονται οἱ οὐρανίωνες ὑπέρτεροι τούτων. τουτέστιν ἰσχυρότατοι βοηθοὶ ὡς ἐθέλουσιν ἐγὼ δὲ ἐπαινῶν σε τὸν καλόν, οὐ ψεύσομαι. οὐδὲ ἐπὶ τῆς ῥινὸς τῆς ἐμῆς ἀναβλαστήσουσι τὰ τοῦ ψεύδους σύμβολα. ἄλλως. ἐγὼ δέ σε ἐγκωμιάζων, λέγει δὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον, οὐ ψεύσομαι περὶ σοῦ. οὐδὲ ἐπάνω τῆς ῥινὸς ψεῦσμα γεννήσω, ἢ μᾶλλον φύσω. εἰώθασι γὰρ ἔνιοι τὰ ἐπάνω τῆς ῥινὸς φυόμενα ψυδράκια, ψεύματα καλεῖν. καὶ εἶναι ταῦτα σημεῖον ψευδολογίας. ἢ ψεύδεα ῥινὸς φῦσαι ἐπὶ τῆς ῥινὸς λευκαὶ αἱ λεγόμεναι ἴονθοι, ἢ ὄνθοι ὡς κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γενόμεναι. ἃς ψυδράκια ἐκάλουν. καὶ οἱ σικελιῶται τὸν ταῦτα φύσαντα, ψευδηγόρον ἐσημαίνοντο εἶναι. ἴονθος δὲ λέγεται, παρὰ τὸ ὄνθος οἱονεὶ μολυσμὸς τῆς ὄψεως.

Ην γὰρ καί τι δάκνης. ἐὰν γὰρ καὶ λυπηρόν τι ἢ δηκτικὸν δράσῃς, ὁ λόγος ὁ τρώσας ἰάσεται. ἢ ἐὰν γὰρ διχθῶ ὑπὸ σοῦ τὸ μὲν δῆγμα τεθεράπευκας, καὶ ἀβλαβὲς ἐποίησας. μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τὸ διπλάσιον ὠφέλησας. καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸν οἶκον, ἔχων τὸ ἴσον μέτρον τῆς φιλίας. Νισαῖοι μεγαρῆες. νισαίοις τοὺς πρὸ τῆς ἀττικῆς. ἐπίνειον γὰρ μεγαρέων ἦν Νῖσα. ἀφ' οὗ νισαῖοι

καλοῦνται οἱ μεγαρεῖς. ὠνομάσθησαν δὲ, ἀπὸ νίσου τοῦ πανδίονος. συνοικήσαντες αὐτῷ ἀριστεύοντες. καὶ σιμωνίδης ἐπαινεῖ τοὺς μεγαρεῖς. Οἰκεῖτε. μακαρισθείητε, ὅτι ὑπερβαλλόντως τὸν διοκλέα ἐτιμήσατε. οὗτος γὰρ ἀθηνῶν φυγὼν εἰς μέγαρα φιλόπαις ὑπερφυῶς ὤν, ἐν τινὶ μάχῃ ἠρίστευσε. καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου, ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτὸν ἥδιστα, τοῦτον ὑπ' αὐτοῦ, ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι.

ἄλλως. ὦ μεγαρεῖς οἱ τὴν νίσαν κατοικοῦντες, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχέοιτε ὀλβίως, τὴν ἑαυτῶν κατοικοῦντες πατρίδα. ἐπεὶ τὸν ἀθηναῖον διοκλῆν περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμήκατε, ἐραστὴν παιδὸς γεγονότα. καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα φιλημάτων τεθήκατε. ἐν ᾧ ὁ γλυκύτατα φιλήσας, καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλη τοῖς τοῦ ἀντιφιλοῦντος χείλεσι προσκολλήσας, βαρεῖ στεφάνῳ στεφανωθεὶς, χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Ἤπου τὸν χαροπὸν γανυμήδεα. οὕτως ὁ κριτής φησιν εὔχεται τῷ γανυμήδει, ἵνα ἐπιτήδειον ἔχῃ τὸ στόμα, πρὸς τὸ δικάζειν τὰ φιλήματα οὕτως, ὡς ἡ λυδία λίθος δοκιμάζει τὸν χρυσόν. εἴτε καλὸς, εἴτε καὶ μή. ἡ λεγομένη χρυσᾶ. ὡς τοὺς λίθους τούτους παρὰ λυδοῖς εὑρισκομένους. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. εὔχεται τῇ λυδίᾳ πέτρᾳ ἴσον ἔχειν τὸ στόμα. ᾗ τινι οἱ ἀργυραμοιβοὶ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσιν.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον ὕλας. πάλιν δὲ τῷ νικίᾳ προσδιαλέγεται, ὡς καὶ ἐν τῷ κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ πρὸς τὸν ὕλαν καὶ ἡρακλέα. τοῦ μὲν ὕλα τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τοῦ δὲ ἡρακλέος, τὴν πλάνην, καὶ τὴν περὶ τοῦ ὕλα βάσανον.

Θεοκρίτου ὕλας. Δωρίδι.

Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκεῦμες νικία, ᾧ τινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεντο.

Ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε. λῖν τὸν λέοντα ἀπὸ εὐθείας τῆς λίς. καὶ ὅμηρος. Ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων. καὶ, λὶς ἠυγένειος. ἱστορεῖται γὰρ λέοντας ὑφ' ἡρακλέους διαφθαρῆναι τὸν ἑλικώνιον. τὸν λέσβιον. τὸν νεμαῖον.

Χαρίεντος ὕλα. τὸν ὕλαν σωκράτης υἱὸν ἡρακλέους φησίν. ἀπολλώνιος δὲ ὁ ῥόδιος, θειοδάμου, καὶ κύηκος, εὐφορίων δὲ, εὐφήμου τοῦ ποσειδῶνος ἐρωμένου. καὶ ἄλλοι ἄλλων. Ταὶ πλοκαμῖδα φορεῦντος. τοῦ ἔχοντος τὰς θρίχας τῆς κεφαλῆς πεπλεγμένας. ἵν' ᾖ τὸ φοροῦντος, ἀντὶ τοῦ φέροντος καὶ ἔχοντος. Ὅσσα μαθὼν, ἀγαθός. ἀριστοτέλης φησὶν, ὑπὸ ῥαδαμάνθυος παιδευθῆναι τὸν ἡρακλέα. ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ τῶν βουκόλων ἀμφιτρύωνος. τινὲς δὲ ὑπὸ χείρωνος καὶ θεστιάδους. Χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἧς οὐδέποτέ φησιν ὁ ἡρακλῆς αὐτοῦ ἐχωρίζετο. οὐδὲ μεσούσης τῆς ἡμέρας. οὐδὲ ταῖς ἑωθιναῖς ὥραις. Οὐδ' ὁπότ' ὀρτάλιχοι μινυροί. οὔτε τὸν καιρὸν καθ' ὃν οἱ νεοσσοὶ ἐν ἀκμήματι τινὶ ὄντες, ἀποβλέποιεν εἰς τὴν κοίτην. Πτερυσσομένης τῆς ματρὸς

καὶ λοιπὸν ἀναχωρούσης τὴν τελευταίαν ἐκδεχόμενοι τροφήν. ὀρτάλιχοι δὲ, νεοσσοὶ μικροὶ, μηδέποτε πετόμενοι. μινυροὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μινυρίζοντες, καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες μητρὸς περιπλυσσομένης, ὅπως ὑπὸ τὰς πτέρυγας λάβῃ τοὺς νεοσσούς. πέτευρον, δὲ σανίδιον λεπτὸν καὶ τετραμμένον, ᾧ καὶ εἰς τοὺς ὀρόφους ἀντὶ κεραμίων πολλοὶ χρῶνται. οἱ δὲ αἰθαλόεν πέτευρον τὴν δοκὸν λέγουσιν ὡς καὶ ὅμηρος. Αὐτοὶ δ᾽ αἰθαλόεντας ἀναρῶγας μεγάροιο. τινὲς δέ φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέτευρον, διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι λίαν. οὕτως αὐτὸ ἔφη. τὸ δὲ πᾶν ἔχει οὕτω, μέχρι τοῦ, αὐτῷ δ᾽ οὖν ἕλκων. Πάλιν ὁ λόγος πρὸς τὸν νικίαν, φίλον ὄντα τοῦ θεοκρίτου. φησὶ γὰρ ὁ θεόκριτος πρὸς αὐτόν. ὅτι ὡς ἐδοκοῦμεν ὦ νικία, οὐχ ἕνεκα ἡμῶν μόνον ἐγέννησε τὸν ἔρωτα ὁ θεός. ᾧ τινι ἐγένετο τέκνον. οὐχ ἡμῖν μόνοις τὸ καλὸν φαίνεται καλὸν εἶναι. οἵτινες θνητοὶ ἐσμὲν, καὶ σήμερον ὁρῶμεν, αὔριον δ᾽ οὐχ ὁρῶμεν. τουτέστι, σήμερον ζῶμεν, αὔριον δὲ τεθνηξόμεθα. ἀλλὰ καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ χαλκεοκάρδιος τουτέστιν ὁ στερρὸς υἱὸς τοῦ ἀμφιτρύωνος. ὅστις ὁ ἡρακλῆς ἀπέκτεινε τὸν νεμέα λέοντα, δεδούλωτο τῷ ἔρωτι. ἠράσθη γὰρ παιδὸς τοῦ χαρίεντος ὕλλα. τοῦ φέροντος πλόκαμον. τουτέστι, τοῦ ἔχοντος τὰς τρίχας πεπλεγμένας. καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὸν ὕλλαν ὁ ἡρακλῆς πάντα τὰ πρὸς ὠφέλειαν. ὡς καὶ πατὴρ διδάξειεν ἂν τὸν ἑαυτοῦ παῖδα. ἐκεῖνα δηλονότι ἐδίδαξεν αὐτὸν, ὅσα αὐτὸς ὁ ἡρακλῆς μαθὼν, ἀγαθὸς ἐγένετο. τουτέστιν, ἐπαινετός. ἐς τοσοῦτον δὲ δεδούλωτο ὁ ἡρα

κλῆς τῷ ἔρωτι τοῦ παιδὸς, ὥστε οὐδέποτε ἦν χωρὶς αὐτοῦ· τουτέστι, κεχωρισμένος· ἀλλὰ διαπαντὸς συνῆν καὶ ὡμίλει αὐτῷ· τοῦτο γὰρ δίδωσιν ὁ λόγος, τῷ μηδέποτε ἀφίστασθαι τοῦ παιδὸς· μήτε τῷ μέσῳ τοῦ ἤματος, τουτέστι τῇ μεσημβρίᾳ, μήτε ὁπότε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος· τοῦτο γὰρ σημαίνει, τὸ ἀναφέρει ἡ λευκόπωλος ἠὼς ἐς τὸ δῶμα τοῦ διός· τουτέστιν, ἡ ἐπὶ λευκῶν ἵππων ὀχουμένη· μήτε ὁπότε ὄρνις τις νεοσσοὺς ἔχουσα καὶ ὄντας πρὸς τὴν κοίτην τοῦ ἡλίου δύοντος ἐπὶ ξύλου καθημένη, καὶ τὰ πτερὰ αὐτῶν περιβάλλουσα σκέπει καὶ περιθάλπει· οὕτω πεπαίδευτο ὁ παῖς αὐτῷ κατὰ θυμόν· τουτέστι, κατὰ τὴν οἰκείαν ἀρέσκειαν. Αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων· ἀντὶ τοῦ αὐτόθι· ὥσπερ αὐτόθεν ἐκ νεότητος καλῶς ἕλκων καὶ κατὰ μηδὲν ἐλαττούμενος, μὴ δὲ ἐλλείπων, ἀνὴρ γένοιτο εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἐκ νέου ἐθισμένων καλῶς ἕλκειν. Μιδεάπιδος. μίδεα πόλις ἄργους. οἱ δὲ κώμην αὐτὴν φασὶν· ἀργεία δὲ καὶ ἡ ἀλκμήνη. Ἄπις κυανεᾶν. καρύστιος ὁ περγαμηνὸς φησι, κυανέας μὲν ὑπὸ ἀνθρώπων· ὑπὸ δὲ θεῶν, ὄρους πύλας κεκλῆσθαι. τιμοσθένης δὲ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον, εἶναι νησίδιον σκοπελῶδες. καλεῖσθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας κυανέας. Συνδρομάδων· διὰ τὸ συντρέχειν ἀλλήλαις, καὶ συνέρχεσθαι. καὶ συνθραύειν τὰς διαπερώσας ναῦς. μόνην δὲ τὴν ἀργὼ φασὶ προνοίᾳ τῆς ἀθηνᾶς διαβεβηκέναι. ἦν δὲ πεπρωμένον ταῖς συμπληγάσι πέτραις ὡς εἰ διαβαίη τις ἅπαξ ναῦς αὐτὰς ἀβλαβῶς, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα μηδέν τι πάσχειν

εἰς τὸ

δεινόν. ἐξ ἐκείνου οὖν τοῦ χρόνου ἀφ᾽ οὗ ἡ ἀργὼ διέβη, ἔστησαν τῆς συνδρομῆς. Βαθὺν δ᾽ ἐσέδραμον φᾶσιν. φᾶσις ποταμὸς καὶ πόλις ὁμώνυμος ἐν κόλχοις. παρ᾽ ἣν ἐπάλευσαν. μιλησίων ἄποικοι. Αντέλλοντι πελειάδες. περὶ ἀνατολὴν φησὶ τῶν πελειάδων, ἤρξαντο στέλλεσθαι τὸν πλοῦν καὶ ἀνάγεσθαι οἱ ἥρωες εἰς κόλχους. ἔστι δὲ ὁ καιρὸς ἀρχομένου τοῦ θέρους. διὸ καὶ ἐπήγαγε, τετραμμένου εἴαρος. τουτέστι, λήξαντος. ἄλλως. αἱ πελειάδες φησὶ καλλίμαχος τῆς βασιλίσσης τῶν ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες. αἱ πελειάδες προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ᾽ αὗται χορείαν καὶ παννυχίδα συνεστήσαντο παρθενεύουσαι. ὁ δὲ νοῦς. καθ᾽ ὃν φησι καιρὸν ἀνατέλλουσιν αἱ πλειάδες, θάλλει τε πᾶσα γῆ ταῖς βοτάναις τοῦ ἔαρος τηνικαῦτα τοῦ ἀπόπλου ἐφρόντιζον. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν πλειάδων εἰσὶ ταῦτα. κοκκυμώ. γλαυκία. πρωτίς. παρθενία. μαῖα. στονυχία. λαμπαδώ. Θεῖος ἄωτος. ἄωτος τὸ ἐπάνθισμα τῶν ἀνθῶν. οἷον. οἱ πρῶτοι τῶν ἡρώων. τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων. εἴρηται δὲ ἄωτος, ἀπὸ τοῦ ἄειν. ἤγουν, πνεῖν καὶ ὀδωδέναι. Εἴσω δ᾽ ὅρμον ἕθεντο. καθωρμίσθησαν ἐν τῇ προποντίδι κατὰ τὴν κίον τὴν νῦν καλουμένην προῦσαν. ἔνθα τὰ κατὰ τὸν ὕλαν. ἢ ἔνθα καὶ ἡρακλῆς ἀπὸ τῶν ἡρώων κατελείφθη. Ἔνθα κιανοῦ αὐλάκας. εἰς τὸν τόπον τῶν κιανῶν. κιανοὶ γὰρ οἱ τὴν κίον οἰκοῦντες. ἥτις νῦν καλεῖται προῦσα ἀπὸ τοῦ τῶν ἀθλιῶν βασιλέως προυσίου. κίος δὲ ἀπὸ κίου τοῦ υἱοῦ ὀλύμπου ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄρος ὁ ὄλυμπος. Στιβάδεσσιν ὄνειαρ. ἤγουν ταῖς κοίταις ὠφέλεια. παρ᾽ ὅσον ἐποίουν τὰς στιβά

δας ἐκ

δας ἐκ τῆς ἐν τῷ λειμῶνι φυομένης ὕλης. στιβάδας δὲ καλοῦσι, τὰς ἐξ ὕλης χορτώδη κατάστρωσιν. ἄλλως. αὐτὸς δ᾽ εὖ ἕλκων. τὸ παῦ μέχρι τοῦ, ἔνθα βούτομον ὀξύ. βαθὺ δὲ τάμον κύπειρον, ἔχει οὕτως. ἀγόμενος δὲ ὁ παῖς αὐτῷ τῷ ἡρακλεῖ, ἵνα ἀποβαίη ὡς ἀληθινὸν ἄνδρα, τουτέστιν ἀνδρεῖος ἀναφανείη. μὴ ψευδόμενος τὴν ἑαυτοῦ φύσιν δηλονότι ἀλλ᾽ ὅτε ὁ ἰάσων ἔπλει εἰς τὸ χρύσεον δέρμα ὁ υἱὸς τοῦ αἴσονος, συνέπλεον δὲ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄριστοι τῶν ἑλλήνων, ἐκλελεγμένοι ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, οἵτινες ἦσαν ὠφέλιμοι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, ὧν ὄφελός τι. ἀφίκετο καὶ ὁ ἡρακλῆς ὁ υἱὸς τῆς ἀλκμήνης τῆς μιδεάτιδος τῆς ἡρωίνης ὁ ταλαεργός. τουτέστιν ὁ καρτερικὸς, ἐς τὴν πόλιν τὴν ἰαολκὸν τὴν ἀφνειάν. τουτέστι τὴν πλουσίαν. σὺν αὐτῷ δὲ τῷ ἡρακλεῖ καὶ ὁ ὕλλας εἰσέβαινεν εἰς τὴν νῆα τὴν ἀργὼ τὴν εὔεδρον, καὶ εὐκάθεδρον ἥτις ἡ ἀργὼ ναῦς δηλονότι, οὐχ ἥψατο τῶν πετρῶν τῶν μελαινῶν τῶν συνδρομάδων τουτέστι, τῶν συγκροτουμένων πρὸς ἀλλήλας. ἀλλὰ διέδραμεν αὐτὰς, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν φᾶσιν ποταμὸν τὸν βαθὺν, ὥσπερ ἀετὸς διαπερᾷ τὴν θάλατταν. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ καιροῦ, ἔμειναν αἱ χοιράδες πέτραι ἀκίνητοι. ἆμος δ᾽ ἀντέλλοντι πελειάδες. τότε δὲ ἐμνήσθησαν οἱ ἀργοναῦται πλεύσεως, λέγω τὸ θεῖον ἀπάνθισμα τῶν ἡρώων, τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ θεῖος ἄωτος, ὅτε αἱ πλειάδες ἀνατέλλουσιν. ἀνατέλλουσι δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔαρος ὅτε καὶ τὰ ζῷα ἐστὶν ἀπολελυμένα πρὸς νομάς. τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ, ἐσχατιαὶ ἄρνα νέον βόσκοντι. καὶ δὴ ἐμβάντες τῆς ἀργοῦς. τοῦτο γὰρ ἡ ναῦς ὠνομάζετο, νό-

εἰς τὸ

του λαμπροῦ πνέοντος μέχρι τρίτης ἡμέρας, εἰς τὴν ἑλλήσποντον ἵκοντο. ἐν δὲ τῆς προποντίδος ὥρμησαν ἐς τὸν τόπον τῶν κιανῶν ἐν ᾧ οἱ βόδυ ἀροφιοῦντες, δύρειαν τὴν αὔλακα ποιοῦσι. καὶ καταφίβουσι τὴν γῆν τῷ ἀρότρῳ. ἔστι δὲ τὸ ὅλον περίφρασις. κίος δὲ, πόλις τῆς προποντίδος. ἡ κίος δὲ πόλις πρὸς τὴν ἠῶ κειμένη. οἱ δὲ τὴν κίον οἰκοῦντες κιανοί. ἐκβάντες δὲ τῆς νηὸς δηλονότι, σύνδυο δεῖπνον ἐποιοῦντο ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δείλης. κοίτην δὲ ἐποιήσαντο μίαν πολλοί. προέκειτο γὰρ αὐτοῖς λειμὼν, ὅς τις ἦν ὠφέλεια τῶν στρωμνῶν. ἐξ οὗ τινος λειμῶνος ἔκοψαν βούτομον ὀξὺ κύπειρον. Κὤχετο ὕλλας ὁ ξανθός. ὁ νοῦς καὶ ὁ ὕλλας ὁ ξανθὸς ἐπορεύθη κομίσων ὕδωρ ἐπιδείπνιον, ἕνεκεν τοῦ ἡρακλέους καὶ τοῦ στεροῦ τελαμῶνος, καὶ ἐμβριθοῦς τὴν ψυχήν. ἢ ἀκάμπους καὶ σκληροῦ. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, ἀστεμφεῖ, οἱονεὶ ἀστρεφεῖ. οἵ τινες κοινὴν ἐποιοῦντο τράπεζαν. ᾤχετο δὲ ὁ ὕλλας κρατῶν ξίφος σιδηροῦν. ταχέως δὲ κρήνην εἶδεν ἔν τινι χώρῳ κοίλῳ καὶ οἱονεὶ καθημένῳ. παραπεφύκασι δὲ ταύτῃ βοτάναι πολλαί. λέγω, θρύα χελιδόνιον μέλαν. καὶ ἀδίαντον χλωρὸν, καὶ σέλινα θαλερὰ, καὶ ἄγρωστις, ἡ τεινομένη ἅμα καὶ ἑλισσομένη. μέσον δὲ τῆς κρήνης, αἱ νύμφαι ἐχόρευον. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, χορὸν ἀρτίζοντο. λέγω αἱ νύμφαι αἱ μηδέπω τῷ ὕπνῳ δουλεύουσαι αἱ φοβεραὶ τοῖς ἀγροίκοις θεαί. Θρία πολλά. θρίον κυρίως, τὸ τῆς συκῆς φύλλον. παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι, τρίον, καὶ θρίον. ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ καὶ θρίαμβος ὠνόμασται. οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπὴν ποι-

οὖντες, φύλλα συνεχῆς ἐκρέμων τῇ προπομπῇ καὶ ἔβαινον. Κυάνεόν τε χελιδόνιον. φυτάριόν ἐστι. πλατύφυλλον. μέλαν ὡσεὶ χελιδών. ὃ ἅμα τῷ φανῆναι τῇ χελιδόνι, ἀνθεῖ. Ἀδίαντον. βοτάνη ἐστὶν ἀεὶ καὶ διαπαντὸς ἄβροχον. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ διαίνω, τὸ βρέχω, ἤγουν, τὸ μηδόλως βρεχόμενον, διὰ τὸ εἶναι ὀρθόν τι καὶ ὀξὺ, καὶ γλίσχρον. ἔστι δὲ ὅμοιον πηγάνῳ, τὰ φύλλα ἔχον μικρότατα καὶ μέλανα. καυλὸν δὲ οὐκ ἔχει. οὐδὲ ἄνθος. οὐδὲ καρπόν. ῥίζαν δὲ μόνην ἄχρηστον, καὶ λεπτὴν. καλεῖται δὲ οὕτω, παρὰ τὸ μὴ δεύεσθαι ὕδατι. ἐπεὶ ἐὰν ἐπιχέηται ὕδωρ ἐπὶ τῶν φύλλων. οὐ μένει, ἀλλ' ὀλισθαίνει. δεῦσαι. γὰρ τὸ βρέξαι. Εἰλιτενὴς ἄγρωστις. ἡ συνεστραμμένη. καθὸ εἰλεῖται ἐπὶ μῆκος, καὶ περιπλέκεται τοῖς φυτοῖς κισσοειδῶς. ἥτις παρὰ τοῖς γεωργοῖς καλεῖται ἀγρία. ἄλλοι δὲ τὴν ἄγρωστιν φασὶν εἶναι βοτάνην πρασοειδῆ. ἣν ἰδιωτικῶς φασι κολλητζίδαν. Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο. ἡτοίμαζον. εὐτρέπιζον. συνέβη φησὶ καθ' ὃν καιρὸν ὁ ὕλλας ἦλθεν ἀντλῆσαι, τὰς νύμφας ἀλλόθι χορείαν στήσασθαι. Δειναὶ θεαί. παρόσον φόβον ἔχουσιν ὅτε αὐτοῖς ἐνιδῶσί τε, καὶ ἐπάγουσιν. ὅθεν καὶ νυμφολήπτους τινὰς φαμέν. Ἔαρ θ' ὁρόωσαι νύχειαι. ἱλαρὸν καὶ ἡδὺ βλέπουσαι ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος. Ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπῆχε ποτῷ. ὁ μὲν δὴ νέος ὕλλας, ἐπὶ τῷ ὕδατι τὸν κρωσσὸν, ἤγουν τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον εἶχε τὸ πολυχώρητον, ἐπειγόμενος πληρῶσαι αὐτὸ ὕδατος. αἱ δὲ νύμφαι ἐνεπλάκησαν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰς γὰρ φρένας αὐτοῦ τὰς ἁπαλὰς ἁπασῶν ὁ ἔρως πε-

εἰς τὸ

ἐλέγχειν, οὕνεκεν τοῦ παιδὸς τοῦ ἀργείου. κατέπεσε δὲ εἰς τὸ βαθὺ ὕδωρ δίκην ἀστέρος. ὅστις πυρώδης ὤν, εἰς τὴν θάλατταν κατέπεσεν ἐξαίφνης. ὅστις σύμβολον εὐπλοίας ἐστί· συμφωνεῖ δὲ τῇ ἁρπαγῇ, καὶ ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος· καὶ νίκανδρος. ὁ δὲ ὄνατος ἐν τοῖς ἀμαζονικοῖς, φησὶν αὐτὸν εἰς τὴν κρήνην πεσεῖν, καὶ ἀποθανεῖν κρωσσὸς δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὑδροδόχον ἀγγεῖόν ἐστι. διὰ δὲ τοῦ ο μικροῦ, εἶδος ἱματίου καὶ πύργου. Ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος. ἰδὼν γάρ τις αὐτὸν καταπεσόντα λέγει πρὸς τοὺς συμπλέοντας. ὦ παῖδες. μετεωρίσατε τὰ ἱστία. ὁ γὰρ ἄνεμος φορὸς καὶ πρὸς πλοῦν ἐπιτηδειότατος. ἄλλως· κουφότερ' ὦ παῖδες. εὔλυτα καὶ εὐπρεπῆ ποιεῖτε τὰ ἱστία· οὔριον γὰρ ἐπιγενήσεται τὸ πνεῦμα· ὡς τοιούτου ὄντος σημείου, ἐπὰν πέσῃ ἀστήρ. Νύμφαι μὲν σφετέροις. αἱ μὲν δὴ νύμφαι τὸν ὕλαν ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνέχουσαι, παρεψύχοντο καὶ παρεμυθοῦντο ἱλαροῖς τισὶ λόγοις κλαίοντα, βουκολικῶς δὲ τὸ παρεψύχοντο. ὡς ἐπὶ τῶν πηγῶν. ὁ δὲ ἡρακλῆς ὁ τοῦ ἀμφιτρύωνος οὕνεκεν τοῦ παιδὸς ταρασσόμενος, ἐπορεύθη κατὰ τοὺς σκύθας, λαβὼν τὰ τόξα τὰ κυκλοτερῆ. Ωχετο μαιωτιστί. ἤτοι σκυθιστί. μαιῶται γὰρ οἱ σκύθαι περιοικοῦντες τὴν μαιῶτιν λίμνην. ἐχρῆτο δὲ ἡρακλῆς τοῖς σκυθικοῖς τόξοις διδαχθεὶς παρά τινος σκύθου τευτάρου, ὡς ἱστορεῖ ἡρόδοτος καὶ καλλίμαχος. Τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανεν. ἀντὶ τοῦ ἐχώρει, ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ χάδω· καὶ ἀπὸ τοῦ χάδω, χανδάνω ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἡνδάνω. Τρὶς μὲν ὕλαν ἄϋσεν. ἐκ τρίτου μὲν ἐφώνησε τὸν ὕλαν,

ὅσον ἤρυγεν. ἤγουν ἐχώρει ὁ λαιμὸς αὐτοῦ, τουτέστιν, ὅσον ἠδύνατο. ἐκ τρίτου δὲ καὶ ὁ παῖς ἤκουσεν αὐτοῦ βοῶντος. Ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά. οὐχ ὡς κατὰ φύσιν ἀσθενῆ φωνὴν τοῦ ὕλλα ἔχοντος, ἀλλ' ὡς ἐν βάθει ὄντος, καὶ ὑπὸ τῶν νυμφῶν κατεχομένου. ἡ λεπτὴ δὲ καὶ ἀμυδρὰ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐγένετο, ἅτε ἐν τῷ ὕδατι ὄντος. καὶ ἐγγὺς ὄντος αὐτοῦ, διὰ τὸ λεπτότατον τῆς φωνῆς, ἐδόκει πόῤῥω. ἤγουν, ἐδόκει πόῤῥω εἶναι. Ὡς δ' ὁπότ' ἠϋγένειος. ὁ δὲ ἡρακλῆς τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς ἀκούων, ἐκινήθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὖ καὶ λέων χαροπὸς ὢν τῆς ἑαυτοῦ κοίτης, ὢν, καὶ πεινῶν ἀκούσας νεβροῦ φθεγξαμένης, ἐπήδησεν εἰς τροφὴν ἑτοιμοτάτην. ἐκινήθη δὲ, εἰς τὰς ἀκάνθας τὰς ἀδιοδεύτους, καὶ τετάρακτο ποθῶν τὸν παῖδα ἐπῆλθε δὲ πολλόν τινα χῶρον. Σχέτλιοι οἱ φιλέοντες. ἐλεεινοὶ οἱ φιλοῦντες, καὶ γὰρ ὁ ἡρακλῆς πολλὰ ἐκακοπάθησε πλανώμενος εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τοὺς δρυμούς. τὰ δὲ τοῦ ἰάσονος, ἐν δευτέρῳ λόγῳ ἦν αὐτῷ τουτέστι τὸ ἀκολουθεῖν αὐτῷ οὐδὲν ἡγεῖτο. Ναῦς. μὲν ἄρμενα. ἡ μὲν ναῦς τὰ ἄρμενα εἶχε μετέωρα διὰ τῶν παρόντων. οἱ δὲ νέοι ἐκάθηρον τὰ ἱστία κατὰ τὸ μεσονύκτιον περιμένοντες τὸν ἡρακλῆν ὁ δὲ ἡρακλῆς, ὡς μαινόμενος ἐχώρει, ὅπου οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον. ὁ γὰρ θεὸς, τουτέστιν ὁ ἔρως, τὸ ἧπαρ αὐτοῦ ἐκοπτε. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄμυσσεν. ἀμύσσω γὰρ, τὸ διὰ ξηροῦ τὴν σάρκα τέμνω. ὅθεν καὶ ἀμυχαὶ, αἱ δὲ δέρματος τομαί. Οὕτω μὲν κάλλιστος. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὁ κάλλιστος ὕλας, ἐναρίθμιος τοῖς θεοῖς ἐγεγόνει. τὸν δὲ ἡρακλῆν, οἱ συμπλέοντες ἥρωες ἐλοιδόρουν.

λέγοντες δηλονότι λειποναύτην, διότι κατέλιπε τὴν ἀργὼ τὴν τριακοντάζυγον. τουτέστι τὴν πολυκάθεδρον. ἢ τὴν τριάκοντα ἔχουσαν καθέδρας ἐρετῶν, ὡς ἑξήκοντα εἶναι τοὺς πλέοντας. τὸ δὲ ἠρήμωσεν, ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν. ὀξέφυγεν ἀπὸ τοῦ ἀρχιῶσθαι. πεζᾷ δ' ἐς κόλχως. ἰδίως πεζὸν φησὶν ὁ θεόκριτος τὸν ἡρακλέα εἰς κόλχους ἐλθεῖν. ἡ γὰρ πολλὴ κατέχει δόξα ὅτι βουλῇ ἥρας ὑστέρησεν ἡρακλῆς, ὑπὲρ τοῦ τὸν ἰάσονα κατορθῶσαι μόνον δοκεῖν τὸν εἰς κόλχους πλοῦν, καὶ μὴ ἐξιδιοποιήσασθαι τὸν ἆθλον αὐτοῦ. ἄλλως. πεζᾷ δ' ἐς κόλχως. ὁ δὲ ἡρακλῆς τῶν ἀργοναυτῶν ἀποπλευσάντων δηλονότι, πεζῇ ἀπῆλθεν εἰς τοὺς κόλχους. καὶ εἰς τὸν φᾶσιν τὸν ἄξενον. τουτέστι, τὸν καὶ εὔξενον. μνασέας δὲ κόλχους φησὶ κληθῆναι, ἀπὸ κόλχου τοῦ φάσιδος.

Σχόλια εἰς τὸ ιδ', τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, κυνίσκας ἔρως. ἢ θυώνιχος. Προλογίζει δὲ αἰσχίνης.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον. Θ. ἄλλα τοι αὐτῷ αἰσχίνα. ΑΙ. ὡς χρόνιος. Θ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ μέλημα. Προλέγει, ὁ αἰσχίνης λέγων χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα θυώνιχον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ, τὸ, γένοιτο. ἢ τὸ λέγω. Τί δέ τοι τὸ μέλημα. ὁ θυώνιχος. οἶδα κἀγὼ ὅτι βραδέως ἥκω. τί δέ σοι ἡ φροντίς. ὁ ἐρώμενός φησι. πράσσομεν οὐχ ὡς λῷστα. ἤγουν οὐ κατὰ γνώμην. Ταῦτ' ἄρα λεπτός. διὰ τοῦτο λεπτὸς ἐγένου ὦ αἰσχίνα. καὶ ὁ μύσταξ οὗτος πολὺς ὤν, ἐκ τῶν φροντίδων

οὐκ ἔτυχεν ἐπιμελείας. Αὐαλέοι δὲ κίκιννοι. ἀντὶ τοῦ
κομῶντί σοι τὸ γένειον, καὶ οἱ κίκιννοι κατάξηροί εἰσιν.
ὡς διὰ τὴν λύπην, καὶ τὸ κείρεσθαι παρῃτημένῳ. τοι-
οῦτος πρώαν τις ἀφίκετο πυθαγορειστάς. τοιοῦτός τις ἧ-
κεν ἀθήνηθεν εἰς σικελίαν περὶ τούτου ἐπαγγελλόμε-
νος πυθαγορικὸν δόγμα. τινὲς δέ φασι τοῦτο λέγειν, εἰς
πλάτωνα τὸν φιλόσοφον. ἀκούσαντες αὐτὸν ἐν ἰτα-
λίᾳ διαβιῶσαι εἰς σικελίαν, συνταξόμενον διονυσίῳ τῷ τυ-
ράννῳ. διαφέρουσι δὲ πυθαγορεικοὶ τῶν πυθαγορειστῶν.
ὅτι οἱ μὲν πυθαγορεικοὶ, πᾶσαν φροντίδα ποιοῦνται
τοῦ σώματος. οἱ δὲ πυθαγορεισταὶ, περιεσταλμένῃ καὶ αὐχ-
μηρᾷ διαίτῃ χρῶνται. τινὲς δὲ πυθαγορειστὰς λέγου-
σι τοὺς ἀποδεχομένους τὰ πυθαγόρου, μὴ ὄντας δὲ τῆς
ἐκείνου δόξης. πυθαγορεικοὺς δὲ, τοὺς οὕτω φρονοῦν-
τας ὡς ἐκεῖνος καὶ κατὰ πυθαγόραν διαιτωμένους. ἐλέ-
γετο δὲ ὁ πλάτων τὸν πυθαγόραν οὕτως ἀποδέχε-
σθαι ὡς καί τινα νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ. ὥστε πυ-
θαγορειστὴν τὸν πλάτωνα εἰρῆσθαι. τῶν πυθαγόρου οἱ μὲν
ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι οἵπερ ἐκαλοῦντο σε-
βαστικοί. οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα. οἵπερ ἐκαλοῦντο πο-
λιτικοί. οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ
ἀστρονομικὰ, οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τού-
των οὖν οἱ μὲν αὐτῷ συγγενόμενοι τῷ πυθαγόρᾳ, ἐκα-
λοῦντο πυθαγορεικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ, πυθαγό-
ρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζηληταὶ, πυθαγορεισταί. Ἤρα-
το μάν καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ. ἐμοὶ φησὶ δοκεῖ ὅτι λι-
μώττων, ἤρατο καὶ ἐκεῖνος ἤγουν ἐπεθύμει ὀπτοῦ ἀ-
λεύρου. ὅθεν ὠχρός τις ἦν. Παίσδεις ὤγαθ' ἔχων.

ἀττικῶς τὸ ἔχων, παρέλκει. ἤγουν, σὺ μὲν παίζεις. ἐ-
μὲ δὲ ἡ χαρίεσσα κυνίσκα ἐκμαίνει. Λασῶ δὲ μανεὶς
πόκα. λανθάνω φησὶν ἐμαυτὸν εἰς μανίαν ἐμπεσών. εἶ-
τα διὰ μέσου, τὸ, θρὶξ. ἤγουν ὀλίγου δέεται τὸ μετα-
ξὺ, τοῦ πάντη με μανῆναι. Ἄσυχος, ὀξύς. ἐκ τοῦ πα-
ραχρῆμα καὶ τοῦ σιωπᾶν ὀξυνόμενος. ἢ ὅτι μανιώδης εἶ,
ἠρέμα οἷον ἔχεις τι καὶ ὀξύτητος. οὐ γὰρ πάντη σιωπη-
λὸς ὑπάρχεις. Ὅμως δ᾽ εἶπον τὶ τὸ καινόν. ἀλλ᾽ ὅμως
εἰπέ μοι τὶ τὸ νεώτερον. ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ λυποῦν σε.
Ὡργεῖος κἠγών. διηγεῖται τὴν τῆς μανίας ὑπόθεσιν.
Ἀνῶξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς. οἶνον δηλονότι θρακικόν.
ἢ οὕτω καλουμένης τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τῆς θράκης. παλαι-
ὸν μὲν ὄντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν. ἀνίσχυρον δὲ πρὸς τὸ
μὴ διοχλῆσαι τῷ πίνοντι. σχεδὸν γὰρ τότε ἐδόκει ἀν-
τλεῖσθαι τῆς ληνοῦ. Βολβός τις κολχίας ἐξηρέθη.
βολβὸς εἶδος βοτάνης, ὁμοίας κρομμύῳ κολχικῷ.
Ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ᾽ ἐπιχεῖσθ᾽ ἄκρατον, ᾧ τίνος ἤ-
θελ᾽ ἕκαστος ἤγουν, ἤδη δὲ προκόπτοντος τοῦ ποτοῦ ἔ-
δοξεν ἡμῖν ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον. ἤτοι, λαμβάνειν καὶ
ἐπισπένδειν. οὕτω γὰρ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς συμποσί-
οις. ἄκρατον λαμβάνειν καὶ ὀνομάζειν τινὰς ἐρωμέ-
νους ἢ φίλους, ἐπιχεῖν τῇ γῇ καὶ φθέγγεσθαι τῶν φιλτάτων
τὰ ὀνόματα. Ἔδει μόνον ᾧ τίνος εἰπεῖν. ἔδει δέ φησι
μόνον εἰπεῖν, οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχεῖτο. Ἄμμες μὲν
φωνεῦντες. ἡμεῖς μὲν ὀνομάζοντες ἕνα ἕκαστον ἐπί-
νομεν. Ἁ δ᾽ οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. αὕτη δὲ ἡ κυνί-
σκα δηλονότι, οὐκ ἔτι παρόντος ἐμοῦ. οὐδὲ ἀπο-
κρίσεώς με ἠξίωσεν ἐν τῷ ἐπιχεῖσθαι, αὐτῇ κυάθους.

τινα οὖν με ἔχειν δοκεῖς διάθεσιν τοιαῦτα πάσχοντα.
Οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες. τοῦτο ἀμφιβόλως εἴρηται.
ἢ ὅτι λύκου ἐρᾷ ἡ κωυίσκα. ἢ ὅτι καθὸ οἱ ὀφθέντες
ἄφνω ὑπὸ λύκου δοκοῦσιν ἄφωνοι γίνεσθαι. οὗτος δὲ
ἐναντίως εἶπεν. οὐχὶ μήποτε ὑπὸ λύκου ὤφθης, ἀλλὰ
μήτι λύκον εἶδες. Ἔπαιξέ τις ὡς σοφὸς εἶπον. ἡ κωυί-
σκα φησὶ πρὸς τὸν εἰς αὐτὴν παίξαντα ὡς σοφός τις.
καὶ ἅμα ταῦτα εἰποῦσα καὶ μνησθεῖσα τοῦ λύκου, οὕτως
ἐφλέγετο ὡς καὶ λύχνον εὐκόλως ἀπ' αὐτῆς ἅψαι.
Μάταν ἐς ἄνδρα γενειῶν. τουτέστι μάταιον πώγωνα ὑ-
πάρχων. οἷον μάτην ἀνδρὸς πώγωνα ἔχων. διὰ τὸ
μὴ χρῆσθαι τῇ ἀνδρὸς ῥώμῃ. Τᾶμος ἐγὼ τὸν, ἴ-
σης. τότε ἐγὼ ἰδὼν αὐτὴν κλαίουσαν οἷόν με σὺ θυώνι-
χε γινώσκεις ὀργίλον, πυγμῇ τὴν σιαγόνα αὐτῆς ἔ-
παισα. κόῤῥην γὰρ τὴν γνάθον καὶ σιαγόνα, οἱ ἀττικοί.
Τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι. ἐκείνῳ φησὶ τῷ λύ-
κῳ τὰ ῥέοντά σου δάκρυα μῆλα πίπτει. τουτέστιν ἔ-
ρως, καὶ ἐπιθυμία. μήλοις γὰρ εἰκαστέον τοὺς ἔρωτας, διὰ
τὸ περὶ αὐτοὺς κάλλος. μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωρο-
φίοισι χελιδών. οὐχ οὕτω τις χελιδὼν τροφὴν δοῦσα
τοῖς νεοσσοῖς ταχέως πάλιν ὑπέστρεψεν ἀντὶ τοῦ ἑτέ-
ραν κομίσαι, ὡς ἐκείνη λιποῦσα τὸν δίφρον ἦγον, τὴν κα-
θέδραν ᾤχετο. μαλακαῖς τε, παρόσον αἱ γυναικῶν
μαλακαὶ καθῆνται καθέδραις, ὡς ἐν συρακούσαις.
Ἰθὺ δ' ἀμφιθύρω. ἦγον εὐθύ. ἀντικρὺ τοῦ οἴκου τοῦ διθύ-
ρου. ἀμφίθυρον γὰρ καὶ δίπτυχον, ταυτόν ἐστι. δηλοῖ δὲ
τὸ δίθυρον. Ἃ πόδες ἆγον. ὅπου οἱ πόδες ἦγον.
Ἔβακεν, ταῦρος ἀν' ὕλαν. παροιμία ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ μὴ

ἀναστρεφόντων. διὰ τὸ, τοῖς ταύτης ὕλης ἐπιλαμβανομένοις ἀληθεῖς εἶναι. Ταὶ δ' ὀκτὼ· ψηφίζει τὰς ἡμέρας ἀφ' οὗ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι εἰσὶ, καὶ ἀφ' οὗ οὐκ ἐκάρην κατὰ κόρρης τὰς θρίχας. Α δὲ λύκωνιῶ πάντα· αὐτὴ δὲ κατὰ τὰ πάντα τῷ λύκω ἐστίν· ὥστε καὶ νυκτὸς αὐτῷ τὴν θύραν ἀνεῷχθαι. Ἀμμὲς δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοὶ ἡμεῖς δὲ παρ' αὐτῇ οὐδ' ἐν ἀριθμῷ ἐσμέν. ὥσπερ οὐδὲ οἱ Μεγαρεῖς ὑπὸ τῆς Πυθίας ἐλέχθησαν εἶναι τινὸς ἄξιοι λόγου. Ἱστορεῖ γὰρ Δεινίας, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς φρονηματισθέντες ποτὲ ὅτι κράτιστοι τῶν Ἑλλήνων εἰσὶν, ἐπύθοντο τοῦ θεοῦ τίνος κρείττονές τυγχάνουσιν, ὁ δὲ ἔφη·

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄμεινον.
ἵπποι Θρηΐκιαι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες.
ἄνδρες δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν δ' εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ
Τίρυνθος ναίουσι, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου.
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πτολέμοιο.
ὑμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
οὔτε δυωδέκατοι· οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Κἀγὼ μὲν ἀποστέρξαιμι. καὶ εἰ μὴ καταφρονίσαι μοι αὐτῆς, δεόντως ἄν μοι τὰ πάντα προχωροίη. Νῦν δὲ πού ὡς μῦς φαντὶ θυώνυχε γενόμεθα πίσσας. παροιμία ἐστὶ, τὸ μῦς γενόμενος πίσσης λέγεται δὲ, ἐπὶ τῶν εἰς ἀνηδὲς πρᾶγμα ἐμπεσόντων, καὶ δυσεξελίκτως ἀπαλλασσομένων. ὥσπερ γὰρ φησὶν ὁ πίσσης γενόμενος μῦς ἐνειληθεὶς κρατεῖται, καὶ ζῶν τιμωρεῖται, οὕτω κἀγώ. ἅπαξ ἐς αἴγυπτον κατὰ τάχος, ἔρχου δη-

λον ὅτι εἰς αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων. ἀπὸ τῶν μηνίγγων
γινόμεθα πάντες γέροντες· καὶ ἐφεξῆς κατὰ τάξιν εἰς τὴν
παρειὰν ἔρχοιτο λευκαίνων ὁ χρόνος. διὸ δεῖ τι ποι-
εῖν οἷς γόνυ χλωρὸν, ἀντὶ τοῦ ἕως ἀκμάζομεν.

Σχόλια εἰς τὸ ιεʹ, τοῦ Θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, συρακούσιαι. ἢ ἀ-
δωνιάζουσαι. προλογίζει δὲ, Γοργώ.
Ἔνδοι πραξινόα. ἐν. γοργὼ φίλα. ὡς χρόνω. ἔνδοι. ἔν-
δοι, ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί. τοπικὸν ἐπίρρημα ὡς τὸ με-
γαροῖ· πυθοῖ· ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἴκοι. Ἡ γοργὼ
δέ φησι πρὸς τὴν θεράπαιναν, ἔνδον ἐστὶν ἡ πραξι-
νόα πρὸς ἣν ἡ δούλη ὡς χρονίαν λέγει. γοργὼ φίλα
ὡς χρόνω. ἀντὶ τοῦ ὡς διὰ χρόνου. εἶτα μικρὸν διαστή-
σασα, ἐπάγει. ἔνδοι ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστί. Μόλις ὔμμιν
ἐσώθην. ἤδη ἐπιπόνως μόλις πρὸς ὑμᾶς ἐσώθην, ἀ-
πὸ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἁρμάτων. Παντᾶ κρηπῖδες. ἤγουν
πανταχοῦ κεκρυπιδωμένοι ἄνδρες. λέγει δὲ τοὺς ἐν τῇ
πόλει στρατιώτας. ἁ δ' ὁδὸς ἄφυτος. ἡ δὲ ὁδὸς πολλή.
σὺ δὲ ἑκαστοτέρω ἀντὶ τοῦ πόρρω μοι οἰκεῖς. Ταῦθ' ὁ πά-
ραρος. ἡ πραξινόα ταῦτα φησὶ περὶ τοῦ ἰδίου ἀνδρός.
ὅτι μακρὰν ἐμισθώσατο τὴν οἰκίαν. πάραρος δὲ ὁ πα-
ρηρτημένος τὴν γνώμην. ὁ ἀνάρμοστος. ὁ ἀχρήσιμος καὶ μά-
ταιος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων. οἵτινες ἀπὸ
ζυγοῦ οὐ χρησιμεύουσιν. ἰλεὸν δὲ λέγουσι τὸν φωλεὸν ἀ-
πὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἰλεῖσθαι. φθονερὸν δὲ ἀντὶ τοῦ
φιλόνεικον. Οὐ λέγω ἀπφῦ. οὕτω τὸν πατέρα κα-

εἰς τὸ

λῦσιν ἀφ' οὗ τις πέφυκεν. λέγεται δὲ ὑποκοριστικῶς ἤδη δὲ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸν πρεσβύτην. Ναὶ τὰν πότνιαν καλὸς ἄπφυς. ναὶ μὰ τὴν θεόν. ναὶ μὰ τὴν κόρην. δεῖ δὲ τό, τὰς συρακουσίας ταύτην ὀμνύναι. φασὶ γὰρ τὸν δία τῇ περσεφόνῃ τὴν σικελίαν δωρήσασθαι. ἡ πραξινόα δέ φησι ταῦτα τὸν ἄνδρα μεμφομένη ὁ ἄπφυς οὖν φησιν ἐκεῖνος ὡς λόγος εἰπεῖν τρισκαιδεκάπηχυς ὑπάρχων ἀνήρ, πρώην ἐν τῇ πανηγύρει νίτρον θέλων ἀγοράσαι, ἅλας ἡμῖν ἀντὶ νίτρου ἤνεγκεν, ὡς τοῦ πωλοῦντος ἅλας ἀντὶ νίτρου δεδωκότος.

Χ' ὡ 'μὸς ταῦτα ἔχει φθόρος. ἡ γοργὼ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις μεμφομένη τὸν οἰκεῖον ἄνδρα φησί. καὶ ὁ ἐμὸς ἀνὴρ διοκλείδας, ἑπτὰ δραχμῶν ἠγόρασε ποκάρια γεγηρακότων προβάτων. Πέντε πόκους ἔλαβεν ἐχθές, ἅπαν ῥύπος ἔργον ἐπ' ἔργω. οὐκ ἔρια, ἀλλ' ἔργον ἐπὶ ἔργω. διὰ τὸ δὶς αὐτὸ πληθύνεσθαι. κυθάδες δέ, οἷον κώεια. τραχέα. Ἀλλ' ἴθι τὠμπέχονον τὸ περιβόλαιον. τὸ ἱμάτιον. Καὶ τὰν περονατρίδα. τὸ πέπλον καὶ ἔνδυμα ὅπερ πρῶτον ὑπεζώννυτο. εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ περονᾶσθαι, καὶ τῆς ἐπωμίδος ἀντιλαμβάνεσθαι. ὡς αἱ μακεδονίτιδες. Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ. εἰς τὰ βασίλεια πορευθῶμεν τοῦ ἀφνειοῦ καὶ πλουσίου πτολεμαίου. θεασόμεναι τὸν ἄδωνιν.

Ὧν εἶδες χ' ὧν εἶπας. ἀντὶ τοῦ ὅσα ὧν εἶπες, καὶ ὅσα ὧν ἐθεάσω, ἐκ τούτων διηγήσαιο ἂν τῷ μὴ θεασαμένῳ. Εὐνόα αἶρε τὸ νᾶμα. ἡ πραξινόα φησὶ πρὸς τὴν δούλην ἐν ἤθει ὦ εὐνόα, ἄρασα τὸ νᾶμα, εἰς μέσον θὲς αὐτό. θέλει εἰπεῖν, μὴ ἀμελῶς εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θήσεις.

Παῦσαι. ὁ ποῖα θεοῖς. ἀντὶ τοῦ εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς·
κλαὶξ δέ, ἡ κλεῖς δωρικῶς. μάλα τοι τὸ κατὰ πτυχές. τὸ
δίπτυχον ἐμπερόνημα καὶ διπλοῦν. λέγει δὲ τὸ διπλοΐ
δα ἣν ὅμηρός φησι, δίπλακα μαρμαρέην. Πόσσω
κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ ἤγουν, διὰ πόσης ἐξόδου σοι κέ
κοπται ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ. ἢ διὰ πόσον σοι ἀπὸ τοῦ ἱ-
στοῦ καθηρέθη καὶ οἷον ἐξυφάνθη; Πλέον ἀργυρίω κα-
θαρῶ μνᾶς. πλέον ἢ ἀλλωσέ φησιν, ἢ δυοῖν μναῖν κα
θαροῦ ἀργυρίου. Ναὶ καλὸν εἶπας. τοῦτο ἀληθὲς εἶ-
πας λέγει ἡ πραξινόα, ὅτι κατὰ γνώμην μοι ἐξυφάνθη
εἶτα ἀντιστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν θεράπαιναν καὶ
φησὶ φέρε μοι τὸ ἀμπέχονον, καὶ τὴν θολίαν. ἤγουν
τὸ σκιάδιον τὸν πέτασον εὐκόσμως ἐπίθες. εἴρηται δὲ
ἀπὸ τοῦ θόλω ἐοικέναι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον, σκίρ
ρον καλοῦσι. Οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. ἀπέστρεψε τὸν
λόγον πρὸς τὸ παιδίον τὸ κλαῖον. καὶ φησίν. οὐκ ἄξω
σε τέκνον μετ' ἐμοῦ ὅτι ἡ μορμὼ ἵππος δάκνει. εἰς κα
τάπληξιν τοῦτο ἔλεγον. ὅθεν καὶ τὰ προσωπεῖα, μορ-
μολύκια ἔλεγον. Πολλά τοι ὦ πτολεμαῖε. τὸν φι
λάδελφον λέγει, ἐποιήθησαν καλὰ ἔργα. ἐξ ὧ
ἐν ἀθανάτοις ὁ τελῶν. ἐξ οὗ ὁ πατήρ σου ἀπεθεώθη ὁ
σωτὴρ πτολεμαῖος, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ φιλαδέλφου. δα-
λεῖται δέ, ἀντὶ τοῦ βλάπτει. παρέρπων, παρασυρόμε-
νος, αἰγυπτιστί. τὸ πᾶν. σὺν τοῖς ἄλλοις σου καλοῖς ἔρ
γοις, καὶ τοῦτο οὐκέτι γὰρ κακοῦργος λυμαίνεται τὸν
παριόντα, ἐξαπατήσας αἰγυπτιστί. οἱ πάντων γὰρ πολὺ
πείρως παίζοντες κακὰ παίγνια παραλογισμοῖς
αἰγυπτιακοῖς. ἀπατητηλοὶ γὰρ καὶ αἰγύπτιοι κεκροτημέ-

νοι δὲ, διαῤῥαπισμένοι, ἐθάδες πανούργων ἔργων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκενφωμένων χαλκῶν. Ἤλιστα γοργοῖ, τί γενοίμεθα ὦ γλυκεῖά μοι γοργώ, τί ἄρα ἡμῖν ἔσται. συλλαβοῦνται γὰρ θεασάμεναι τοὺς πολεμικοὺς ἵππους πομπεύοντας. Διαχρήσεται τὸν ἄγοντα διαφθείρει τὸν ὑποκείμενον. ἢ τὸν ἡνίοχον. Τοίδ᾿ ἔβαν ἐς χῶραν. αἱ δὲ ἵπποι κεχωρήκασιν εἰς ὃν ἔδει τόπον. τὸ δὲ κατασυναγείρομαι ἀντὶ τοῦ ἀνακτῶμαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς ταραχῆς. Καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν. ἤγουν τὸν ψυχροποιόν. ἐξαυδεῖς ὦ μᾶτερ. ἐν τισὶ γράφεται καὶ ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ ἡ γοργώ φησι πρὸς γραῦν τινά. λέγει ἡ μὲν ὦ μῆτερ. εὐμαρὲς εἰσελθεῖν, ἡ δὲ, φησὶ πειράθητε καὶ εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν τῶν βασιλείων αὐλήν. Χρησμὼς ἁ πρεσβῦτις. ἡ γοργὼ φησὶν ὅτι, χρησμοὺς ἀποφοιβάσασα ἡ γραῦς ἀπῆλθε. πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ᾿ ἥρην. φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι καὶ ὅτι ὁ ζεὺς λάθρα τῇ ἥρᾳ συνῆλθε. καὶ ὅμηρος. εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους ἐλάθοντο τοκῆας. ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἑρμιόνης ἱερῶν, ἰδιώτερον περὶ τοῦ διὸς καὶ τῆς ἥρας γάμου.

Ἱστορία.

Τὸν γὰρ δία μυθολογεῖ ἐπιβουλεύειν τῇ ἥρᾳ μιγῆναι ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανὴς γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ᾿ αὐτῆς τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα. καὶ καθέζεται εἰς ὄρος ὃ πρῶτον μὲν θρόναξ ἐκαλεῖτο νῦν δὲ κόκκυξ. τὸν δὲ δία χειμῶνα ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τὴν δὲ ἥραν πορευομένην μόνην ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος.

καὶ καθέζεσθαι ἐπ᾽ αὐτὸ ὅπου νῦν ἐστὶν ἱερὸν ἥρας τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ῥιγῶντα καὶ πεφρικότα διὰ τὸν χειμῶνα, καταπέτασθαι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς. τὴν δὲ ἥραν ἰδοῦσαν αὐτὴν, οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ. τὸν δὲ δία εὐθέως μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς ἥρας. τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσασθαι καὶ παρ᾽ ἀργείοις δὲ οἱ μέγιστοι τῶν ἑλλήνων τιμῶσι τὴν θεόν. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον. καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ, κόκκυξ. Λαβὲ καὶ τὸ εὐνόα εὐτυχίδος. εἰκὸς τὴν εὐτυχίδα γοργοῦς εἶναι θεράπαιναν. ἀπεὶξ ἔχου εὐνόα. ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότος. ὥστε μὴ διαπεῖσαι τὴν συμφυΐαν. Κεὶς ὥρας κἤπειτα. ἀντὶ τοῦ καὶ εἰς ὥρας καὶ ἐσαεὶ καλῶς ἄγεις περιστέλλων καὶ τημελούμενος ἡμῶν. ἄγ᾽ ὦ δειλαία τὺ βιάζευ ἄγε ὦ δειλαία βιάζου καὶ σύ. ὤθει, ὥς τε σε εἰσελθεῖν. ἔπειτα εἰσελθούσης αὐτῆς φησὶ κάλλιστα, ἔνδοι πᾶσαι. Ο τὰν νυὸν εἶπ᾽ ἀποκλάξας. ὡς παροιμίας οὔσης, ἀποκλείσας τὴν νύμφην τὶς, καλῶς τάγε ἔνδον ἡμῖν ἔχει φησὶ διὸ, καὶ ἡ γοργὼ οὕτως ἐφρόνησεν. ἔριθοι δὲ οἱ ὑπουργοί. ἤγουν, ἱερουργοί. Ως ἔτυμ᾽ ἑστάκαντι. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἀληθῶς ἑστήκασι καὶ ὡς ζῶντα ἀληθῶς συστρέφονται καὶ οὐκ ἐνυφαντά εἰσιν. Ο τριφίλατος ἄδωνις. ὁ πολυφίλητος, ὡς καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. ἀταρασίη τριφίλητος. ἢ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη διὸς. ἀφροδίτης, καὶ περσεφόνης ἐν ἅδῃ. παύσασθ᾽ ὦ δύστανοι. παύ-

σασθε φησὶν ὦ ἐπίπονοι ἀνήνυτα καὶ ἀπειρακωτίλλοισαι, ἤγουν πολυλογοῦσαι. κωτίλλειν γὰρ λέγουσι τὴν χελιδόνα. τοῦτο δέ φησί τις παρεπόμενος καὶ ἀγανακτῶν ἐπὶ τῇ ἄγαν αὐτῶν ἀδολεσχίᾳ. διὸ καὶ ἐπιτιμᾷ αὐταῖς, ὡς τὰ κατὰ μέρος τῶν ἀγώνων ἀνερευνώσαις. εἶτα πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων. Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατυάσδοισαι ἅπαντα. ἤγουν διορίζουσαι πάντα. τὸ γὰρ πλατυάσδοισαι, τοιοῦτόν ἐστιν. οἱ γὰρ δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες. ἐκκναισεῦντι δὲ, ἀντὶ τοῦ διαλέγουσιν. Κορίνθιαι δ' ἐσμὲν ἄνωθεν. κορινθίων γὰρ ἄποικοι οἱ συρακούσιοι ὡς καὶ ὁ βελλεροφῶν. κορίνθιος δὲ καὶ ὁ βελλεροφόντης. πελοποννασιστὶ λαλεῦμεν. ἀντὶ τοῦ κατὰ τοὺς πελοποννησίους. τὴν γὰρ πελοπόννησον ᾤκησαν οἱ δωριεῖς οἱ σὺν ἡρακλείδαις. Μὴ φύη μελιτῶδες. ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοιτο ὦ περσεφόνη ἄλλος ἡμῶν κύριος. μελιτῶδες δὲ τὴν περσεφόνην φησὶ κατ' ἀντίφρασιν ὡς καὶ κόρην. διὰ τὸ τὰς ἑταίρας αὐτῆς καὶ τῆς δήμητρος, μελίσσας λέγεσθαι. Μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. μή μοι κενὸν τὸ μέτρον ἀποψήσῃς. ἁ τᾶς ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδρις. ἄδηλον τίς ἡ ποιήτρια αὕτη. ἔνιοι δὲ ἀργείας αὐτήν φασιν εἶναι θυγατέρα, ὁμώνυμον τῇ μητρί. εἶναι δὲ ἐκείνην, σικυωνίαν. Δέσποιν' ἃ γολγόν τε. γολγὸς πόλις κύπρου. ὠνομασμένη ἀπὸ γολγοῦ τινὸς ἀδώνιδος καὶ ἀφροδίτης. ἰδάλιον δὲ, πόλις καὶ αὕτη κύπρου. αἰπεινάν τε ἔρυκα. ἔρυξ πόλις σικελίας. ἀπὸ ἔρυκος τοῦ βοιωτοῦ καὶ ἀφροδίτης. Χρυσῷ παίζοισ' ἀφροδίτα. διὰ τούτου δηλοῖ, ὅτι οἱ ἐρῶντες, χρυσῷ πείθουσι τοὺς ἐρωμένους. Μηνὶ δυωδε-

κάτω.

κάτω· τινὲς δὲ ἑξαμήνου φασὶν ἀνέρχεσθαι τὸν ἄ-
δωνιν. Ἐποίησας βερονίκαν· βερονίκην δὲ λέγει,
τὴν τοῦ σωτῆρος γυναῖκα· μητέρα δὲ τοῦ φιλαδέλ-
φου καὶ ἀρσινόης. μαλακαὶ δὲ ἔχειν πόδας ἔφη
τὰς ὥρας, ἐπεὶ τὸ ἔαρ μαλακόν. Τὶν δὲ χαριζο-
μένα. ἀντὶ τοῦ σοὶ φησὶ χαριζομένη ἡ τῆς βερονίκης
θυγάτηρ ἀρσινόη πᾶσι καλοῖς ἀτιτάλλει, καὶ δεξιοῦ-
ται τὸν ἄδωνιν. ἀτιτάλλω γὰρ ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου,
καὶ τοῦ ταλαίσω τὸ κοπιῶ· σημαίνει δὲ τὸ ἀναπαύω,
καὶ μὴ διὰ κόπου ταλαίνω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄτλω τὸ ὁρμῶ
καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ καὶ σημαίνει τὸ αὐξαίνω.
Ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι· πάντα φησὶ τὰ ἀκρόδρυα
προτίθενται τῷ ἀδώνιδι. ἀπὸ παντοίας ἰδέας ὀπω-
ρῶν· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἀδωνίοις, πυροὺς καὶ κριθὰς
σπείρειν ἔν τισι προαστείοις. καὶ τοὺς φυτευθέντας κή-
πους, ἀδωνίους προσαγορεύειν. Συρίω δὲ μύρω,
χρύσει' ἀλάβαστρα· ἀλάβαστρα, σκεύη μύρων δεκ-
τικά. πλαθάναι δὲ ἐν αἷς διαπλάττουσι τοὺς ἄρ-
τους· ἄνθεα δὲ τὰ ἤδη πέμματα τῶν ἄρτων. λέγει δὲ
τὰ σήσαμα. Ὅσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος· ἀντὶ τοῦ
πλακοῦντες διάφοροι. Χλωραὶ δὲ σκιάδες. ἀντὶ
τοῦ χλωραὶ σκηναὶ καὶ καλύβαι, ἀνήθων σὺν αὐτῷ
τῷ καρπῷ καταβριθόμεναι γεγόνασιν. Οἱ δέ τε
κῶροι. τὰς καλύβας φησὶν ὑπερπέτονται οἱ ἔρωτες,
ὡς οἱ νεοσσοὶ τῶν ἀηδόνων. Ὦ ἔβενος· τὴν λοιπὴν
κόσμοισιν τὴν βασιλικὴν θαυμάζει. αἰετώ. ὡς
πεποικιλμένων ἀετῶν ἐλεφαντίνων, καὶ βασταζόν-
των τῶν γαννυμήδην. Πορφύρεοι δὲ τάπητες. ὡς

μαλακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων τῇ κλίνῃ τῆς ἀ-
φροδίτης, οὕς φησιν ὑπὸ τῆς μιλήτου καὶ σάμου ῥη-
θήσεσθαι μαλακωτέρους ὕπνου, διὰ τὸ παρ᾽ αὐτοῖς
εἰς κάλλον τὰ στρώματα γίνεσθαι. Οὐ κεντεῖ τὸ
φίλαμ᾽ ἔτι τὸ τοῦ ἀδώνιδος δηλαδή. οὐδέπω γὰρ κέ-
καρται τὰ γένεια ὡς κεντῶσιν. ἀλλ᾽ ἔτι χνοάζει.
Ἀμᾶ δρόσῳ. ἀντὶ τοῦ ἅμα ἡμέρα. τότε γὰρ πίπτει ἡ
δρόσος ἐν τῇ γῇ. Οἰσεῦμεν. ἐπὶ γὰρ τὴν θάλασσαν
ἐκφέροντες τὸν ἄδωνιν, ἔρριπτον ἐπ᾽ αὐτήν.
Εἴκατι παίδων. ἤγουν εἴκοσι παίδων. τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθ-
μῷ ἀποκέχρηται. ὡς καὶ σιμωνίδης. ὅμηρος δὲ, ἐν-
νεακαίδεκα λέγει. Δευκαλίωνες. ἀντὶ τοῦ δευκα-
λίδαι. ἀπὸ δευκαλίωνος θεσσαλοῦ. τούτων γὰρ ἐ-
βασίλευσεν ὁ δευκαλίων. ἢ οἱ λοκροί. δευκαλίων
γὰρ, ἐν κύνῳ τῆς λοκρίδος ᾤκησεν. Ἵλαθι νῦν
φίλ᾽ ἄδωνι. ἀντὶ τοῦ ἱλάσθητι, κατὰ ἀποκοπὴν
δωρικῶς.

Σχόλια, εἰς τὸ ιϛ᾽, τοῦ θεοκρίτου εἰδύλλιον.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, χάριτες. ἢ ἱέρων.
Αἰεὶ τοῦτο διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.

Ἡμετέρας χάριτας. τὰ οἰκεῖα ποιήματα. Σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσί. λοιδοροῦνται. τὸ σκύζειν κυρίως ἐπὶ λέοντος, ὅταν τὸ ἐπισκύνιον χαλάσῃ ὀργιζόμενος. λέγεται δὲ ἡ τῶν ὀφρύων κατάθεσις, ἐπισκύνιον. τοῦτο δὲ ποιεῖ ὁ λέων, ὅταν κυσὶ κυκλωθῇ, καὶ μέλλει πολεμεῖν αὐτοῖς. Ὅτ' ἀληθινὴν ὁδὸν ἦλθον. ἤγουν, ματαίαν ὁδὸν. ἀλλοτρίαν: πεπλανημένην, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ. ἀπωτέρω, ἢ γόνυ κνήμα. παροιμία ἐστὶ, τὸ ποῤῥωτέρω ἡ κνήμη τοῦ γόνατος. τίθεται δὲ αὕτη, ἐπὶ τῶν ἀγαπόντων ἑαυτοὺς, καὶ λεγόντων περιτιμοτέρους εἶναι αὐτοὺς τῶν ξένων. οἱ γὰρ ποῤῥωτέρω, οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς εἰσίν. ἐνήλλακται δὲ ἡ παροιμία, εἰ λεχθήσεται χωρὶς ὑποδιαστολῆς. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν, ποῤῥωτέρω κνήμη γόνυος. εἰ δὲ μετὰ ὑποδιαστολῆς οὐκ ἐνήλλακται. ἐν ἀντιόχοιο δόμοις. ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλούσιος, ὥστε πολλοῖς παρέχειν τροφήν. ἀλλ' οὐδὲν ὤνησεν ὁ πλοῦτος αὐτῶν πρὸς τὴν νῦν δόξαν, εἰ μὴ ὑπὸ σιμωνίδου ἐμνήσθησαν. ἀντίοχος δὲ βασιλεὺς συρίας τὰ δὲ περὶ ἀλεύαν τὸν σιμίου πάντα ἀνείλετο ἐφορίων. ὁ δὲ ἀντίοχος, ἐχεκρατίδου καὶ σύειδος υἱὸς ἦν, ὡς φησὶ σιμωνίδης. ἐμετρήσαντο πενέσται. θεόπομπός φησι τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων, πενέστας καλεῖσθαι παρὰ θετταλοῖς, ὡς παρὰ λακεδαιμονίοις εἵλωτας. Πολλοὶ δὲ σκοπάδεσσιν. ἐκ τούτου πολὺν πλοῦτον δηλοῖ. οἱ δὲ σκοπάδαι κρανώνιοι τὸ γένος. κρανὼν δὲ πόλις θετταλίας. ὅθεν σκόπας ὁ κρανώνιος κρέοντος καὶ ἐχεκρατίας υἱός. καὶ σιμωνίδης ἐν θρήνοις σκοπάδαι οὖν οἱ θετταλοί. κρέοντος δὲ ὁ

σκόπας. ἀοιδοὺς ὁ κήϊος αἴολα φωνέων. τὸν σιμωνίδην φησί. παρόσον ἐκεῖνος τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι τῶν θεσσαλῶν, ἐπινίκια ἔγραψε, καὶ θρήνους. Κύκνον ἔγνω. κύκνον λέγει τὸν ποσειδῶνος καὶ καλύκης, τὸν ἀνῃρημένον ὑπὸ ἀχιλλέως. λευκὸς γὰρ ἦν τὴν χροιὰν ἐκ γενετῆς, ὥς φησιν ἑλλάνικος. διὸ καὶ θήλειαν αὐτὴν εἶπεν ὁ θεόκριτος διὰ τὴν χροιάν. ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν, τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν, διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

Οὔπω μιᾶς ἀγὼν ἔκαμ᾽ οὐρανός. οὔπω φησὶν ὁ πᾶς διῆλθεν ἀγών. ἐπέσσονται πολλοὶ νικηφόροι, ποιητῶν χρείαν ἔχοντες. ἐκ γὰρ τῶν ἵππων καὶ τῶν τροχῶν, τοὺς ἱερονίκας δηλοῖ. ἢ τροχὸν ἅρματος τὸν τῆδε λέγει. ἀντὶ τοῦ πολλαὶ ἔσονται μεταβολαί.

Ηδη νῦν φοίνικες ὑπ᾽ ἡελίῳ δύοντι. τὴν καρχηδονίαν οἰκοῦντας φησὶ φοίνικας. οὗτοι γὰρ συνεχῶς ἐστράτευσαν συρακουσίοις ὡς λέγεται καὶ παρὰ πινδάρῳ. οἱ γὰρ φοίνικες, ἄποικοι τυρίων. Καὶ πότνι᾽ ἀθαναία κούρηθ᾽ ἅ σὺν τῇ μητρὶ τὴν δήμητραν λέγει καὶ τὴν περσεφόνην εἰληφέναι τὸ τῶν συρακουσίων ἄστυ. οἷον, τὰς συρακούσας παρόσον κορινθίων ἄποικοι οἱ συρακούσιοι. Παρ᾽ ὕδασι λυσιμελείας. ὡς θουκυδίδης φησὶ, λυσιμέλειας λιμὴν ἐν συρακούσαις.

Εχθροὺς ἐκνάσσοιο. τοὺς καρχηδονίους ἐκ τῆς σικελίας.

Σαρδόνιον κατὰ κῦμα. διὰ τούτου γὰρ ἐστὶν ὁ εἰς καρχηδόνας πλοῦς ὁ κατὰ τὴν νῆσον σαρδὼ, ὃ καὶ λέγεται σαρδῷον. Σκιπναῖον δὲ, ἑσπερινόν. ἢ παρὰ τὴν σκίπαν, ἢ παρὰ τὸ κνέφας πεποίηται. κνὶψ

γὰρ ζῶόν ἐστι βραδυκίνητον. Μειοῖ δὲ νέοιντο. τουτέστιν, ἀφροδισιοῖντο. Ηνίκα τέττιξ ποιμένας ἐνδείοις πεφυλαγμένας. ἡνίκα ὁ τέττιξ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων ἠχεῖ κατὰ τὴν μεσημβρίαν, τοὺς ποιμένας φυλασσόμενος. ἐλάσαντες γὰρ οὗτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τὰ θρέμματα ἐν τῇ μεσημβρίᾳ θηρῶσι τοὺς τέττιγας. τὸ δὲ διαστήσαιντο, ἀντὶ τοῦ διυφήνειαν. Καὶ πόντου σκυθικοῖο. τοῦ λεγομένου εὐξείνου. Ασφάλτω δήσασα. ἡρόδοτος ἱστορεῖ, ὅτι ἀσφάλτω ἔδησεν ἡ σεμίραμις τὸ τεῖχος ἀντὶ πηλοῦ. εἷς μὲν ἐγώ. ὁ ἐγκωμιάζων δηλονότι. ἐτεόκλειοι θυγατέρες. ἐτεοκλέους θυγατέρας ἔφη τὰς χάριτας, διὰ τὸ ἐτεοκλέα τὸν κηφισσοῦ πρῶτον ἀποθῦσαι χάρισιν ἐν ὀρχομενῷ τῷ μινυείω. Απεχθόμενόν ποτε θήβαις. ἀπεχθόμενον δὲ αὐτὸν ἔφη ταῖς θήβαις, διὰ τὰ τεθρυλλυμένα ἐπὶ ὀργίλω τῷ ὀρχομενίω. οὗτος γὰρ ἀναιρεθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κλυμένου ὑπὸ θηβαίων, εἷλε τὰς θήβας. καὶ φόρις ἔταξεν. ἕως οὗ ἡρακλῆς τοῦ δασμοῦ τοὺς θηβαίους ἀπέλυσε, μάχῃ νικήσας τοὺς ὀρχομενίους.

Ακλητος μὲν ἐγὼ μίμνοι μίκεν. οὐκ ἂν ἀπέλθωμι. καὶ λούμενος δὲ μεθ' ὑμῶν ὦ χάριτες καὶ τῶν μουσῶν, πορεύσομαι θαρρῶν.

Τὸ παρὸν εἰδύλλιον εἰς πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον γέγραπται. ἀρατεία δὲ κέχρηται εἰσβολῇ.

Εκ διὸς ἀρχώμεσθα καὶ εἰς δία λήγετε μοῖσαι. ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς. ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω, καὶ πύματος καὶ μέσος. ὃ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν. Ο νοῦς. πᾶν φησι ποίημα ὅταν γράφωμεν, ὑμνοῦμεν τὸν δία ἐν πρώτοις. καὶ πυμάτοις, καὶ μέσοις. καὶ πτολεμαίου οὖν μνησθῶμεν ἐν ἀρχῇ, καὶ μέσῳ, καὶ ἐν τέλει τοῦ ποιήματος. Ἴδαν ἐς πολύδενδρον. ὡς περὶ τὴν ἴδην τὴν πολύδενδρον ὑλοτόμος ἐλθὼν, ἔργου πολλοῦ προκειμένου σκοπεῖ πόθεν ἄρξεται, οὕτω δὴ κἀγὼ ἀπορῶ, πόθεν πρὸς ὕπνον εἰς βάλλω. ἴδας δὲ φασὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ὄρη. ἀπὸ τοῦ ἀπ' αὐτῶν δύνασθαι ἰδεῖν πάντα. Λαγίδας πτολεμαῖος. τοῦ πτολεμαίου τοῦ λαγοῦ φησιν, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ φιλαδέλφου. Ὃ κα φρεσὶν ἀντὶ τοῦ ὅταν βουλεύσηται. Τῆνον καὶ μακάρεσσι. τὸν σωτῆρα φησὶ πτολεμαῖον τοῦ λαγοῦ καθὸ ἐξεώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. Χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσι. χαίρων ὁ ἡρακλῆς ἐπὶ τοῖς τῶν ἐκγόνων υἱοῖς καὶ ἀπογόνοις ἀπαθανατισθεῖσιν. ἀποτείνει δὲ τὸν λόγον, εἴς τε τὸν μέγαν ἀλέξανδρον, καὶ εἰς τὸν πτολεμαῖον. ἀμφότεροι γὰρ ἦσαν ἀφ' ἡρακλέους. τὸ δὲ ἀμφοῖν, ἀντὶ τοῦ τοῖς δυσί. τῷ πτολεμαίῳ, καὶ τῷ ἀλεξάνδρῳ ὑπωλένιον δὲ τὴν ὑπὸ μασχάλην οὖσαν. Περικλειτὰ βερενίκα. βερενίκην λέγει τὴν λαγοῦ μὲν

θυγατέρα, γυναῖκα δὲ πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος· αὕτη ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξὶν εὔδηλος ἦν. Τῆς μὲν κύπριν ἔχοισα· ἡ ἀφροδίτη φησὶν αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας· τουτέστιν ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν. διὸ καὶ ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Θαρσήσας, σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα. ζῶν γὰρ ἔτι ὁ σωτὴρ, ἐκοινοποίησε τῷ φιλαδέλφῳ τὴν βασιλείαν. τρεῖς δὲ ἐγένοντο πτολεμαῖοι. ὁ λαγωὸς, ἐγέννησε δὲ οὗτος, τὸν πτολεμαῖον τὸν σωτῆρα, ὅστις εἶχε τὴν βερενίκην γυναῖκα. οὗτος δὲ πάλιν ἐγέννησε, πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον, ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν ἀρσινόην. Σοὶ τήνα μεμέλητο. ἤγουν ἐν ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι ἦν. Τεὰς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς. ἀπεμερίσω τὰς σὰς τιμὰς ἀπένειμας αὐτῇ. Κούφας δὲ δίδοι ποθέοντι μερίμνας. τοῦτο δὲ ποιεῖ φησὶν, ἐπεὶ ἡ ἀφροδίτη ἀπαθανατήσασα αὐτὴν, τῶν δυνάμεων καὶ τιμῶν ἐκοινώνησεν. ἀργεία κυανόφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα. ἀργείαν εἶπε τὴν τοῦ διομήδους μητέρα δηιπύλην. καθὰ ἐξ ἄργους ἦν ἀδράστου θυγάτηρ. ἦν δὲ ὀνομαστικῶς καὶ ἀργεία καλουμένη. καλυδώνιον δέ φησι τὸν διομήδην, ὅτι ὁ τυδεὺς ἦν ἐκεῖθεν. Καί σε κόως ἀτίταλλε. ὅτι ὁ φιλάδελφος, ἐν κῷ τῇ νήσῳ ἐγεννήθη ὑπὸ βερενίκης. Ἀντιγόνας θυγατέρα βεβαρημένα ὠδίνεσσιν. ἡ γὰρ βερενίκη, θυγάτηρ ἀντιγόνης τῆς κασάνδρου τοῦ ἀντιπάτρου ἀδελφοῦ ἐσπουδακότος τὴν ἐν τῷ τριοπίῳ τῶν δωριέων σύνοδον, καὶ τὴν αὐτόθι δρωμένην πανήγυριν, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον ἢ ἀγωνιζόμενον, ποσειδῶνι καὶ νύμφαις. Ἐν μιᾷ τιμῇ,

Τριόπον καὶ τὰ θεῖα κολώναν. Τριόψ γὰρ βασιλεὺς τῆς κῶ· ἀφ' οὗ τὸ ἀκρωτήριον ὠνόμασται τῆς κνίδου. Ἴσον δωριέεσσι νέμων γέρας. ἡ τῶν δωριέων πεντάπολις λίνδος. ἰάλυσος. κάμειρος. κῶς κνίδος ἄγεται δὲ καὶ νῦν ὑπὸ τῶν δωριέων ἀγὼν ἐν τριόπῳ, νύμφαις ἀπόλλωνι, ποσειδῶνι. καλεῖται δὲ δώριος ὁ ἀγὼν ὡς ἀριστείδης φησί. τὸ δὲ τριόπον, ἀκρωτήριον τῆς κνίδου ἀπὸ τριόπου τοῦ ἄβαντος. ὡς ἐν τοῖς περὶ κνίδου ἰάσων φησίν. Ἴσον καὶ ῥήναιαν. νῆσος οὕτω λεγομένη. ἣν καὶ δῆλον φασί. τὴν δὲ ῥήναιαν προσῆψε τῇ δήλῳ πολυκράτης ὁ σαμίων βασιλεύς. Οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει. ὁμοῦ γὰρ πᾶσαι αἱ πόλεις, τρισμύριαι. τρισχίλιαι. τριηκοντατρεῖς. Τὰ δὲ κτεατίζεται; καρποῦται ἀφόβως τὰ ἑαυτοῦ. Μυρμάκων περὶ τῶν μυρμήκων τῶν μεταλλευόντων χρυσὸν ἐν ἰνδοῖς, πολλοὶ ἱστορήκασι. Μοῦνος ὅδε προτέρων. οὗτος δὲ μόνος τῶν ἐκπάλαι θανόντων καὶ προμικροῦ, τῇ μητρὶ καὶ τῷ πατρὶ ναοὺς ἔκτισε. Αὐτὸς τ' ἴφθιμάτ' ἄλοχος. πτολεμαίῳ τῷ φιλαδέλφῳ συνῴκει πρότερον ἀρσινόη ἡ λυσιμάχου. ἀφ' ἧς καὶ τοὺς παῖδας ἐγέννησεν. πτολεμαῖον. καὶ λυσίμαχον, καὶ βερενίκην. ἐπιβουλεύουσαν δὲ ταύτην εὑρὼν, καὶ σὺν αὐτῇ ἀμύνταν καὶ χρύσιππον τὸν ῥόδιον ἰατρὸν τούτους μὲν ἀνεῖλεν. αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς κοπτὸν, ἢ εἰς τόπον τῆς θηβαΐδος. καὶ τὴν οἰκείαν ἀδελφὴν ἀρσινόην ἔγημε. καὶ εἰσεποιήσατο αὐτῇ, τοὺς ἐκ τῆς προτέρας ἀρσινόης γεννηθέντας παῖδας. ἡ γὰρ ἀδελφὴ καὶ γυνὴ αὐτοῦ, ἄτεκνος ἀπέθανεν.

ε

Πιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ἑλένης ἐπιθαλάμιος. καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου στησιχόρου ἑλένης ἐπιθαλαμίου. τῶν δὲ ἐπιθαλαμίων, τινὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέρας· ἃ λέγεται κατακοιμητικά· ἅτινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι· τινὰ δὲ ὄρθρια. ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. τὸν ἐπιθαλάμιον ᾄδουσιν αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἡ φωνὴ μὴ ἐξακούηται· λανθάνῃ δὲ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρθένων φωνῆς. Πρώϊζα· ἤγουν, πρωϊνός· πρὸ τοῦ δέοντος.

Νεολαία. νεολαία ἐστὶ κυρίως, ὁ ἐκ νέων λαός.

Ἐξ ὄλπιδος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκ ληκύθου. μενελάου δὲ καὶ ἑλένης ἀναγράφονται παῖδες, σωσιφάνης καὶ ἴολμος· οἱ δὲ, θρόνιον. θυγατέρες δὲ, μελίτη, καὶ ἑρμιόνη.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ τῆς πρώτης καὶ πάσης Βουλγαρείας, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Πεδιασίμου, ἐξήγησις εἰς τὴν τοῦ Θεοκρίτου σύριγγα.

Ἱκανὸς ἂν εἴην, οὐχ ἁπλῶς τὰ τῇ ἀληθείᾳ δοκοῦντα, δυσάλωτον γὰρ ἡ ἀλήθεια· τὰ δὲ ἐμοὶ τυγχάνειν ἀληθείας ἐπειλημμένα διὰ τὴν ὑμετέραν λέγειν ἀξίωσιν. εἴη δὲ τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα, καὶ ἀληθείας ἐντὸς εἶναι. τὸ δὴ τῆς Θεοκρίτου σύριγγος, αἰνίγματι μὲν ὅμοιον. διά τε τὴν τῶν μεταλήψεων πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροθιγῶς τῶν μνημονευθεισῶν ἱστοριῶν ἔχεσθαι, καὶ τὸ ἐλλειπὲς τῆς συντάξεως· καὶ ταῦτα μὴ κατὰ τὴν ἀττικὴν συνήθειαν, ἀλλά τινα ἔκφυλον πολλὴν ἐμποιοῦσαν ἀσάφειαν. ἔχει μέντοι τόνδε τὸν τρόπον ἡ ταύτης ἀνάπτυξις ὅσα ἐμοὶ δοκεῖ. Σύριγξ οὔνομ᾽ ἔχεις· ἄδει δέ σε μέτρα σοφίης. Ὁ πρῶτος στίχος, ἀποκεκρυμμένην ἰδίως ἔχει τὴν ἔννοιαν. ἔστι γὰρ ἐπιγραφὴ τῆς σύριγγος πρὸς τὴν σύριγγα δὲ αὐτὴν ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος, ὡς ἔχεις μὲν ὄνομα αὐλή, τὸ, σύριγξ· τουτέστιν, σύριγξ μὲν καλῇ, κατὰ τὰς λοιπὰς σύριγγας, ἄδει δέ σε ἀντὶ τοῦ ψάλλει, οὐ τὸ ᾀδικὸν, εἴτουν ἁρμονικὸν μέρος τῆς σοφίας ἤγουν μουσικῆς, ἀλλὰ τὸ μετρικόν. οὐ γὰρ ἐμπνευστή

σύριγγα·

αὕτη ἡ σύριγξ ἵνα καὶ ᾠδὰς ἔχῃ, ἀλλὰ μεμετρημένη τῷ καλλίστῳ τῶν μέτρων δακτυλικῷ· ἢ καὶ ἄλλως. ἀείδει δέ σε, οὐχὶ αἰσθητῇ ἐμπνεύσει στόματος· ἀλλὰ τὰ μέτρα τῆς σοφίας· ἤγουν, αὕτη ἡ σοφία περιφραστικῶς. εἶτα ἀποτείνει τὸν λόγον πρὸς τὴν πηνελόπην, τὴν τοῦ ὀδυσσέως ὁμόκοιτον. ἐπεὶ γὰρ τῷ πανὶ ἀφιέρου τὴν σύριγγα, τοῦ πανὸς δὲ μήτηρ ἡ πηνελόπη κατὰ τὸν μῦθον. ἐκεῖθεν ἀξιοῖ τοῦ λόγου κατάρξασθαι· καὶ φησίν· Οὐδενὸς εὐνάτειρα· μακροπτολέμοιο δὲ· ὦ εὐνάτειρα καὶ σύζυγε τοῦ οὐδενός· ἤγουν τοῦ ὀδυσσέως· οὕτω γὰρ ὀδυσσεὺς κεκλῆσθαι προσεποιήσατο, ἡνίκα μετὰ τὴν ἐκ τροίας ὑποστροφὴν ἀλώμενος, τῷ κύκλωπι πολυφήμῳ ἐνέκυρσεν, ὃν καὶ τετύφλωκεν· ἤ, οὐδενὸς τῶν μνηστήρων εὐνάτειρα· ἵνα καὶ οἰκείως ἔχῃ ὁ λόγος· πηνελόπης γὰρ καὶ τῶν μνηστήρων ὁ πάν, ἐξ οὐρίων εἴτουν ἀνεμαίων γάμων, κατὰ τὴν μυθώδη τερατείαν παρεὶς· ἑκάστῳ μὲν γὰρ τῶν μνηστήρων, ὑπισχνεῖτο τὸν γάμον ἡ πηνελόπη· ταῖς δὲ ἀληθείαις, οὐδενὸς γυνὴ γέγονε· μήτηρ δὲ μακροπτολέμου, ἤγουν, τοῦ τηλεμάχου, τῆλε γὰρ τὸ μακρὰν καὶ μάχη ὁ πόλεμος· ἐκ μὲν γὰρ κίρκης, τηλέγονος· ἐκ δὲ πηνελόπης τῷ ὀδυσσεῖ γεννᾶται τηλέμαχος. Μαίης αὐτιπάτροιο θοὸν τέκες ἰθυντῆρα τὸ ἑξῆς, ὦ πηνελόπη· σὺ τέκες καὶ ἐγέννησας τὸν θοὸν καὶ ταχὺν ἰθυντῆρα καὶ ποιμένα τῆς ἀμαλθείας τῆς μαίας καὶ τῆς τροφοῦ τοῦ διὸς τοῦ αὐτιπάτρου, καὶ τοῦ ἐναντιωθέντος τῷ ἰδίῳ πατρὶ. τῷ κρόνῳ δηλαδή· ἤγουν, τὸν πᾶνα οὕτω γάρ φησιν αἰνεῖσθαι πανὶ, τὴν

τῶν ποιμνίων ἐφορᾶσαι. ἀπὸ δὲ μόνης τῆς ἀμαλθείας, συνοεῖν δεῖ καὶ πᾶν θρέμμα. τινὲς δὲ τὸ ἀντιπάτρου, ἐκ τοῦ ἀντὶ πέτρας γεγενῆσθαι φασίν· ἵν' ᾖ, ἀντίπετρος ὁ ζεὺς. αὐθ' οὖν δηλονότι πέτρα ἐδόθη τῷ κρόνῳ, ζητοῦντι τὸν δία βρέφος ἔτι ὄντα καταπιεῖν. ὡς δὲ παιδοφάγος ὁ κρόνος, καὶ ὡς λίθον ἀντὶ τοῦ διὸς καταπέποκεν ὑπὸ τῆς ῥέας ἀπατηθεὶς, καὶ ὡς ἐκτεθείη ὁ ζεὺς, καὶ ὑπ' ἀμαλθείας αἰγὸς μαιευθείη, δῆλον ἐκ τῶν ἱστοριῶν, καὶ οὐ δεῖ λεπτομερῶς τὰ περὶ αὐτῶν ἀκριβώσασθαι. Οὐχὶ κεράσταν ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ. ἐπεὶ δὲ οὐ κυριωνυμικῶς εἶπε τὸν πᾶνα, ἀλλὰ ἰθυντῆρα τῶν θρεμμάτων, ἦν δὲ καὶ κομάτας ποιμένων ἐπίσημος, ὡς φιλόθεος ἢ φιλόμουσος, ποιεῖται διαστολὴν καὶ φησίν· οὐχὶ τὸν κομάταν λέγω τὸν κεράσταν· τουτέστι, τὸν ποιμένα τῶν κερασφόρων ζώων. οὐ γὰρ αὐτὸς ἦν κεράστης, ἤγουν κερασφόρος. ὅν ποτ' ἐθρέψατο μέλισσα, ἥν φησι ταυροπάτορα. τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸν ταῦρον πατέρα. γενέσθαι γὰρ τὰς μελίσσας ἀρχὴ σῆψις βοείων κρεῶν. Ἱστορία. Ἱστόρηται δὲ περὶ τοῦ κομάτα τούτου ὡς ποιμὴν ὤν, καθ' ἑκάστην ταῖς μούσαις, ἐκ τῶν θρεμμάτων ἔθυεν. ἐφ' ᾧ δυσχεράνας ὁ δεσπότης αὐτοῦ, κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν ξυλίνῃ λάρνακι, μούσαις ἐπιτρέψας τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, ἃς ὑπερβαλλόντως ἐσέβετο. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀνοίξας τὴν λάρνακα, ζῶντά τε τὸν κομάταν εὑρίσκει, καὶ κηρία μέλιτος οἷς περιεσώσατο τὴν ζωήν. ἀλλ' ἀπέλιπες. οὖν αὖθε πέρως φρενὰ τέρμα σάκυς. οὐχὶ τὸν κομάταν

οὗ φησι λέγω ἀλλὰ τὸ πᾶν ὃ ἀπὸ σοῦ ἡμῖν ἔλιπες· ἀντὶ τοῦ, ὃν γεννηθέντα σοι, δέδωκας ἡμῖν. τὸ δὲ λέγειν ὡς καὶ κομάτας πηνελόπης υἱὸς, μὴ καὶ τοῖς ἀληθείαις ἀνάρμοστον εἴη, σκοπεῖν ἄξιον· πηνελόπη μὲν γὰρ ἐς ἰθάκην· κομάτας δὲ σικελός. καὶ ἡ μὲν, ἐπὶ τῶν ἰλιακῶν· ὁ δὲ, ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν. μεταξὺ δὲ τοῖν τόποιν καὶ χρόνοιν τούτοιν, χάσμα μέγα ἐστήρικται. οὗ πανὸς, αἶθε καὶ ἔφλεγε καὶ ἀνῆπτε τὴν φρένα καὶ τὴν ψυχὴν, τέρμα σάκεος. οὐχὶ μεταληπτικῶς γυνή τις ἴτυς καλουμένη ὁμωνύμως τῇ ἴτυι τῷ τέρματι τοῦ σάκεος, ἀλλ' αὐτὴν ἡ ἴτυς τουτέστιν ἡ ἀσπὶς, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ μόνης τῆς ἀσπίδος, καὶ πᾶν ὅπλον. ἵν' ἡ ἔννοια, ὅτι ἔρωτα εἶχε τῶν ὅπλων, ἤγουν, τῶν πολεμικῶν ἔργων. ἱστόρηται γὰρ ὁ πὰν, συστρατεῦσαι τῷ διονύσῳ παρ' ἰνδοῖς, καὶ ἔργα ποιῆσαι πολεμικά. τὸ δὲ πάρος ἤγουν πρότερον. οὐκ ἐναντιοῦται τῷ λόγῳ. οὐ γὰρ ἀεὶ ὁ πὰν περὶ τὰ πολεμικὰ ἠσχολῆσθαι ἱστόρηται, ἀλλ' ὅτε διόνυσος κατὰ τῆς ἀσίας ἐστράτευσεν. Οὔνομ' ὅλον δίζων· ἤγουν, οὗ ὄνομα ὅλον δίζων. τουτέστιν ἐκ δύο ζώων σύνθετον. τὰ μὲν γὰρ κάτω ὁ πὰν τράγος. τὰ δ' ἄνω, ἄνθρωπος. λαμβάνει δὲ ἐνταῦθα τὸ ὄνομα, ἀντὶ εἴδους τοῦ πανός. οὐ γὰρ τὸ ὄνομα τοῦ πανὸς δίζων, ἀλλὰ τὸ εἶδος. Ος τᾶς μέροπος πόθον κούρας γηρυόνας ἆθεν. ὅς ἦθε καὶ ἀνῆπτε πόθον καὶ ἔρωτα ἕνεκεν τῆς κόρης. ἤγουν τῆς σύριγγος. οὐ γυναικός τινος ὥς φασι κατὰ μετάληψιν, ἀλλὰ τοῦ ἐμπνευστοῦ ὀργάνου. κόρην δέ φησι, διὰ τὸ τερπνὸν καὶ τὸ τῆς ἡδυ

νῆς μαλθακὸν καὶ φιλοτήτων ἐπαγωγόν. οὗ χάριν καὶ ᾠδὴ φέρει, μέροπος γηρυόνης. τουτέστι, μεμεσμένης κατὰ τὴν ὄπα. ἡ γὰρ μονόφθογγος, εἴπουν μονόφωνος ἦν ἡ σύριγξ, ἦν ἂν ἀνάρμοστος, καὶ μὴ δὲ ψυχὴν ἀνθρωπίνην καλεῖν οἷά τε. ἡ γὰρ ψυχή, ἐξ ἁρμονιῶν συνέστηκε, καὶ ἐκ μόνων τῶν συγγενῶν ἁρμονιῶν καλεῖσθαι πέφυκεν. ἁρμονία δέ ἐστι πολυμιγέων καὶ δίχα φρονεόντων ἕνωσις. τὸ δὲ γηρυόνης, ἀντὶ τοῦ φωνητικῆς, ἀπὸ τοῦ γῆρυς ἡ φωνή. ὑστερόφωνα δὲ ἠχοῦς καὶ θυγατέρας φωνῆς, ὡς ἀργαί μοι παρέδραμε. Τᾶς ἀνεμώδεος. ἤγουν, τῆς ἐμπνευστῆς. ἐμπνευστὸν γὰρ ἡ σύριγξ. Ος μοῖσα λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνῳ. ὃς ἤγουν ὁ πὰν τῇ μούσῃ τῇ καλλιόπῃ, μᾶλλον δὲ τῇ μελπομένῃ, καὶ πάσαις. διὰ τοῦ ἑνικοῦ αἰνίττεται ὀνόματος. πῆξε δὲ καὶ κατεσκεύασε λιγὺ καὶ ὀξύφωνον ἕλκος. καὶ σύριγγα κατὰ μετάληψιν. καὶ γὰρ ἡ σύριγξ, οὐ μόνον τὸ ἐμπνευστὸν ὄργανον τὸ ποιμενικὸν σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ διαβεβρωμένον ἕλκος τὸ μοτοῦ δεόμενον. ἀντὶ γοῦν τοῦ ἑτέρου σημαινομένου τῆς σύριγγος ἤγουν τοῦ ὀργάνου, τὸ ἕλκος παρείληφεν. ὅπερ ἐστὶ μετάληψις. ἰοστεφάνῳ δὲ μούσῃ, ὡς θηλείᾳ θεᾷ. θηλείαις γὰρ πρέπον ὁ στέφανος. τὸ δὲ λέγειν μοῦσαν ἰοστέφανον τὸ ἔαρ οὔ μοι δοκεῖ λόγου ἔχεσθαι. Ελκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου. ἔστι δὲ ἡ σύριγξ, ἄγαλμα. ἤγουν τέρψις καὶ παροξυσμὸς τοῦ πόθου τοῦ ἐγκαρδίου. ὃν πυρισφάραγον λέγει, ὡς ἐν τῷ πυρὶ τῆς καρδιακῆς θέρμης σπαραττόμενον, καὶ ἀναφλεγόμενον. εἰδέναι δὲ ἄξιον, ὡς ὑπο-

δοχὴν τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς, λέγω δὴ λόγου, θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας, τρεῖς σωματικὰς ἀρχὰς κυριωτάτας, ἡ φύσις ἐδημιούργησεν. ἐγκέφαλον μὲν, ὡς ὑποδοχὴν τοῦ λογιστικοῦ· καρδίαν δὲ τοῦ θυμοειδοῦς, ἧπαρ δὲ, τοῦ ἐπιθυμητικοῦ· ἀρχὴ δὲ πάλιν αὐτῶν ἡ καρδία. διὸ καὶ ἀπατηλοτάτη. τοίνυν ἂν καὶ ἐγκάρδιον τις τὸν πόθον ἐρεῖ, οὐχ ἁμάρτῃ τοῦ δέοντος, διὰ τὸ καὶ τοῦ ἥπατος εἶναι τὴν καρδίαν ἀρχήν.

Ος σβέσεν ἀνορέαν ἰσανδέα. ὃς ἤγουν ὁ πὰν, ἔσβεσε τὴν περσικὴν ἀγερωχίαν, ὅτε συνεστρατήγει τῷ διονύσῳ. ἣν καὶ ἰσανδέα, ἤγουν ὁμώνυμον φησὶ τοῦ πατροφόνου· τοῦ περσέως δηλαδή. ἀπὸ γὰρ περσέως πέρσης. ἐξ οὗ τὸ περσῶν γένος. πατροφόνος δὲ ὁ περσεὺς, καθὼς ἱστορεῖ καὶ λυκόφρων. τὸν γὰρ πάππον ἀκρίσιον, μετὰ τὸν κατὰ γοργόνης ἆθλον ἀπέκτεινε. καὶ ἀφείλετο. ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἠνορέαν, καὶ τὴν περσικὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τῆς τυρίας. ἤγουν τῆς εὐρώπης μετωνυμικῶς. ἐν γὰρ τῇ τύρῳ, τῇ εὐρώπῃ ὁ ζεὺς ἐμίγη. Ω, τόδε τυφλοφόρων. ὦ τινι πανὶ τὸ πῆμα καὶ κτῆμα τόδε τῶν τυφλοφόρων, ἤγουν, τῶν ποιμένων κατὰ μετάληψιν. τουτέστι πηροφόρων. καὶ σακοφόρων. πηροφόρος γὰρ καὶ ὁ τυφλοφόρος, τὸ ἐρατὸν καὶ ἐπιθυμητὸν κατὰ ψυχὴν ὁ πάρις ἤγουν ὁ θεόκριτος, κατὰ μετάληψιν, διὰ τὸ καὶ τὸν πριαμίδην πάριν κρῖναι τὰς τρεῖς θεὰς περὶ τοῦ μήλου. καὶ τῆς εἴδους. καὶ δύνασθαι καλεῖσθαι θεόκριτον, θέτο καὶ ἀνέθηκεν ὁ σιμιχίδης, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ σιμιχίδου. εἶτα πρὸς αὐτὸν τὸν πᾶ-

νὰ προσφώνημα. Ὦ βροτοβᾶμον στάχυς. ὦ πὰν βροτοβᾶμον. ἤγουν πετροβᾶμον. ἐκ πετρῶν γὰρ οἱ βροτοὶ κατὰ τὸν παλαιὸν μῦθον. οἶστρε καὶ ἔρως τῆς νυμφάλης τῆς στήτης καὶ γυναικὸς, τῆς δέτας καὶ λυδῆς. Κλωποπάτορ τ' ἀπάτορ. ἤγουν, ἑρμοῦ τοῦ κλέπτου υἱέ. κατά τινας γὰρ πάλιν, ἑρμοῦ παῖς ὁ πάν. ἀπάτορ, ἤγουν πολυπάτορ. ἐκ πολλῶν γὰρ τῶν μνηστήρων γεγένηται. λαρνακόγυιε. ἤγουν χηλόπου κατὰ μετάληψιν. χηλὸς γὰρ τὸ κιβώτιον, καὶ ἡ λάρναξ. καὶ χηλὴ ὁ ὄνυξ. χαίροις ἡδὺ μελίζοις σὺ τῇ σύριγγι τῇ ἔλλοπι καὶ τῇ ἀφώνῳ. τῇ ἐλλειπομένῃ δηλαδὴ, ὀπὸς καὶ φωνῆς. αὐτὴ γὰρ καθ' ἑαυτὴν ἡ σύριγξ μὴ ἐμπνεομένη πρός τινος, ἄφωνός ἐστι. τῇ κόρυ πάλιν καθὼς εἶπον, διὰ τὸ τερπνὸν καὶ ἐπαγωγὸν, τῇ καλλιόπῃ, καὶ καλλίστην ἐχούσῃ ὄπα ἐπὰν ἐμπνέηται. τῇ νηλοίστῳ, καὶ ἀθεάτῳ. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λάω, τὸ βλέπω. ἀθέατος γὰρ τὸ ἀπήχημα. ἢ νηλοίστῳ, τῇ ἀλιθοβολήτῳ. ἤγουν ἀθανάτῳ. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ τοῦ λεύω τὸ λιθοβολῶ. ὁ λόγος γὰρ οὐ λιθάζεται.

Σχόλια εἰς τὸν βωμὸν τοῦ θεοκρίτου.

Γὼ εἰμὶ ὁ βωμὸς, ὃν τῆς ἀνδρείας τῆς
γυναικὸς, ἤγουν τῆς μηδείας ὁ ἀνὴρ ὁ
ἐ ἰάσων ὁ θετταλὸς δίσαβος, ὁ δὶς ἡβή-
σας, οὐ ποδεύνας, ὁ ἀχιλλεὺς ὁ ἐν πο-
δῶν εὐναζόμενος, ὁ υἱὸς τῆς θέτιδος. μό-
ρος. ὃς ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ φωικοῦ τοῦ βουκόλου ἀλε-
ξάνδρου τοῦ υἱοῦ τῆς ἑκάβης, χρυσοῖς αἴταις ὑπέρ-
λαμπρος ἐραστὰς. εὖσεν ἔκαυσεν ἡ μήδεια τὸν τάλων
τὸν ἀεὶ ὡπλισμένον οὖρον ὁρμητικὸν ὡς ἀνδρεῖον. ἔρ-
ρεσεν ἔφθειρεν. δίσευνος, ὁ ἥφαιστος, ὁ δύο γυναῖ-
κας ἔχων τὴν ἀφροδίτην, καὶ τὴν χάριν. μόρησεν, ἤ-
γουν μετὰ μόρου καὶ κακοπαθείας ἐτεκτήνατο γυό-
χαλκον μητρόριπτος. ἤγουν ὁ διὰ τὴν μητέρα ῥιφθεὶς.
θεοκρίτοιο. τοῦ τὰς θεὰς κρίναντος. κτάντας. ὁ φο-
νεὺς, ἤγουν ὁ φιλοκτήτης, τριέσπερος τοῦ ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραις καὶ νυξὶ σπαρέντος ἡρακλέους ἐνταφιαστὴς. αἴ-
ξεν ἀναύξας. ὥρμησε, μέγα βοήσας, διὰ τὸ τρωθῆ-
ναι ὑπὸ ὄφεως. χάλεψε, χαλεπῶς ἔτρωσεν αὐτὸν φαρ-
μάκῳ. σύργαστρος ὁ ὄφις ὁ τὴν γαστέρα συρόμενος. τὸν δ'
ἐλλινεῦνται τὸν φιλοκτήτην τὸν βραδύνοντα ἐν τῇ περιρ-
ρύτῳ λήμνῳ. εὐνέτας μακρὸς, σύνευνος τῆς πηνε-
λόπης ὁ ὀδυσσεὺς, ὁ κλέπτης τοῦ παλλαδίου. ὁ εἰς ἄ-

δην κατελθὼν, καὶ ἀνελθών. ἴνις τ' ἀνδροβρῶτος. ὁ διομήδης ὁ υἱὸς τοῦ τυδέος τοῦ μελανίππου μυελὸν καταῤῥοφήσαντος· ὃν ἐφόνευσεν, ἰλιοραίστας, ἰλίου φθορεύς. ἦρ' ἀρδίων ἕνεκα τῶν τόξων ἡρακλέους ἃ ἔφερεν εἰς τὴν τευκρίδα. τὴν πρὶν πορθηθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀμαζόνων ὑπὸ τοῦ ἡρακλέους, καὶ αὖθις ὑπὸ τῶν ἑλλήνων.

ἄλλος.

Ο διὰ τῶν μέτρων οὑτοσὶ βωμὸς ᾠδιάδου τινὸς εὕρημα. γέγραπται δὲ ἐπὶ τῷ βωμῷ, ὃν ὁ ἰάσων κατεσκεύασεν τῷ ἀπόλλωνι. ἐν τούτῳ τῷ βωμῷ κατά τινα χρησμὸν ἔθυσεν ἀγαμέμνων, τοῦτον καὶ φιλοκτήτης ἐτίμησεν. ἡμεῖς δὲ τὴν ἐν τούτῳ κεκρυμμένην ἔννοιαν, οὐχ ἧττον δὲ καὶ τὸ μέτρον δῆλα σὺν θεῷ τοῖς μὴ εἰδόσι ποιοῦμεν ἐκ παλαιοῦ τινος λαβόντες τὰς ἀφορμάς. ὡς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ λόγος. ὅτι, ἐγὼ εἰμὶ ὁ βωμὸς, ὅν με τεῦξε καὶ κατεσκεύασεν ὁ ἰάσων ὁ μέροψ, ἤγουν ὁ θετταλός. ἄποικοι γὰρ μερόπων οἱ θετταλοί. ὁ δίσαβος ὁ δὶς ἡβήσας, τὸ μὲν τῇ φύσει, τὸ δὲ τῇ τῆς μηδείας ἑψήσει, καὶ τῇ ἐντεῦθεν ἀνανεώσει. ὁ πόσις, καὶ ὁ ἀνήρ. δὶς τὸ α σ αἰολικῶς διὰ τὸ μέτρον. οὐ χρυσοῦς καὶ λαμπρὸς αἴτης καὶ ἐραστὸς τῆς γυναικὸς καὶ τῆς στήτης τῆς ἄρσενος, καὶ τῆς ἀνδρώας. ἐπιβουλεύουσα γὰρ ἡ μήδεια θησεῖ, καὶ φωραθεῖσα ἔφυγεν εἰς μηδείαν ἐξ ἄλλης κληθεῖσαν ἀνδρῶαν, ἐπιβουλοῦσα στολήν. οὐχ ὁ σποδεύνας, ἤγουν ὁ ἀχιλλεὺς ὁ ἐν σποδῷ καὶ πυρὶ εὐναζόμενος, καὶ κομιζόμενος, παρὰ τῆς οἰκείας μητρὸς θέτιδος, ὥς φησι λυ-

κόφρων. ὁ ἶνις καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἐμπούσης, ἤγουν τῆς θέ
τιδος. φάσμα γὰρ τὸ νυκτερινὸν ἡ ἔμπουσα εἰς μυρίας
μορφὰς, ὅτε μιγῆναι ταύτῃ ὁ πηλεὺς ἔσπευδε, ἣ καὶ
ἐμίγη σήπια. πάλιν οὐχ ὁ ἀχιλλεὺς ὁ μόρος, καὶ
ὁ θάνατος, ἤγουν ὃς ἐγένετο θάνατος τουτέστι φονεὺς
τοῦ βούτα, καὶ τοῦ βουκόλου ἀλεξάνδρου τοῦ τεύκρου
καὶ τοῦ φωὸς, καὶ τοῦ τεκνώματος τῆς κυνὸς, ἤγουν
τοῦ υἱοῦ τῆς ἑκάβης, ἥτις κύων ὀνόμασται, καὶ χοιρίλ
λις διὰ τὸ τῶν παίδων οἷς ἔτεκε πλῆθος. λέγει τοῦ
το· ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ ναὸς ὃν κατεσκεύασεν ὁ ἀνὴρ τῆς
μηδείας, οὐχ ὁ ἀχιλλεύς. δύο γὰρ θετταλοὺς ἄνδρας
ἔσχε μήδεια τὸν ἰάσονα ἐν θετταλίᾳ, καὶ τὸν ἀχιλλέα
ἐν ταῖς νήσοις τῶν μακάρων. πότε δέ με ἔτευξεν
ὁ ἰάσων; ἦμος καὶ ὁ πηνήκα εὗσε καὶ ἔκαυσε, καὶ
ἔρραισε, καὶ ἔφθειρεν ἡ μήδεια τὸν οὗρον, καὶ τὸν ὅρ
μητικὸν ὡς ἀνδρεῖον γυόχαλκον καὶ χάλκεον ἄν
δρα διὰ τὸ ἀεὶ ὡπλισμένον εἶναι τὸν τάλων λέγει κω
λύοντα τοὺς ἀργοναύτας διελθεῖν, ὃν τάλωνα ἐμόρη
σε, καὶ μετὰ κακοπαθείας ἐτεκτήνατο γυόχαλκον
ὁ ἀπάτωρ ὁ ἥφαιστος· ἐκ γὰρ τῆς ἥρας μόνης ἐγεννήθη
ὡς λέγει ὁ ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ, καὶ ἔρριψεν αὐ
τὸν, ὡς ἐπώσιον ἄχθος· ἢ ὁ μητρόριπτος, τουτέστι ὁ διὰ
τὴν μητέρα ῥιφθεὶς ὑπὸ τοῦ διὸς μεσιτεύων αὐτὴν ὁ
δίσευνος ἥφαιστος. καὶ δύο γυναῖκας σχὼν τὴν ἀ
φροδίτην καὶ τὴν χάριν· ἐμὸν δὲ τεῦγμα καὶ τὴν
ἐμὴν κατασκεύασιν ἀθρήσας, καὶ θεασάμενος ὁ φι
λοκτήτης, ὁ κτάντας καὶ ὁ φονεὺς τοῦ θεοκρίτου τοῦ
τὰς θεὰς κρίναντος ἀλεξάνδρου, ὁ κάντης καὶ ἐν τα

φιάστης τοῦ τριεσπέρου ἡρακλέους. γνώριμοι δὲ αἱ ἱστορίαι αὗται ἐν τῷ λυκόφρονι. τί ἐποίησεν; ᾄξεν καὶ ὥρμησεν ἀναύξας καὶ μεγάλως βοήσας, διὰ τὸ τρωθῆναι ὑπὸ ὄφεως· ᾧ καὶ ἐπάγει, χάλεψε γὰρ καὶ χαλεπῶς ἔψεσε νιν καὶ αὐτὸν, ἰῷ φαρμάκῳ ὁ σύργαστρος ἤγουν ὁ ὄφις ὁ τῇ γαστρὶ συρόμενος. ὁ ἐκδὺς τὸ γῆρας· νεάζει γὰρ ὁ ὄφις τῇ τῆς παλαιᾶς λεβηρίδος ἀποβολῇ. τοῦτον δὲ ἄρα ἐλινύοντα καὶ βραδύνοντα ἐν τῇ ἀμφικλύστῳ καὶ περιρρύτῳ λήμνῳ μετὰ χρόνον εἰς τὴν τευκρίδα ἤγουν τὴν τροίαν τὴν τρίπορθον, καὶ τὴν τρὶς πορθηθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀμαζόνων, τοῦ ἡρακλέους, καὶ τρίτον τῶν ἑλλήνων, ἤγαγε καὶ ἐκόμισεν ἕνεκα τῶν ἀρδίων, καὶ τῶν τόξων, καὶ τῶν βελῶν τοῦ ἡρακλέους. τίς; ὁ φὼρ, καὶ ὁ κλέπτης τοῦ παλλαδίου. ὁ δυσσεὺς δίζωος, ὁ εἰς ἄδην κατελθὼν κἀκεῖθεν ἀνελθὼν ὁ δύνετης καὶ ὁ ἀνὴρ τῆς μητρὸς τοῦ πανὸς, ἤγουν τῆς πηνελόπης, ἣ ἔτεκε τοῦτον ἐκ τῆς μίξεως πάντων μνηστήρων. καὶ ἄλλος τις ἤγαγεν τοῦτον τὸν φιλοκτήτην εἰς τροίαν. καὶ ἰλιορραίστης ὁ τῆς ἰλίου φθορεὺς διομήδης, ὁ ἶνις καὶ υἱὸς τοῦ ἀνδροβρῶτος, ἤγουν τοῦ τυδέως. ἔφαγε γὰρ οὗτος τὴν κεφαλὴν τοῦ μελανίππου καταρροφήσας τὸν ἐν αὐτῇ μυελόν. ἴσως ὡς οὗτος μὲν ὀδυσσέα καὶ διομήδην φησὶ τὸν φιλοκτήτην ἀγαγεῖν εἰς τροίαν. σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ φιλοκτήτου δράματι ὀδυσσέα καὶ νεοπτόλεμον.

ΤΕΛΟΣ.

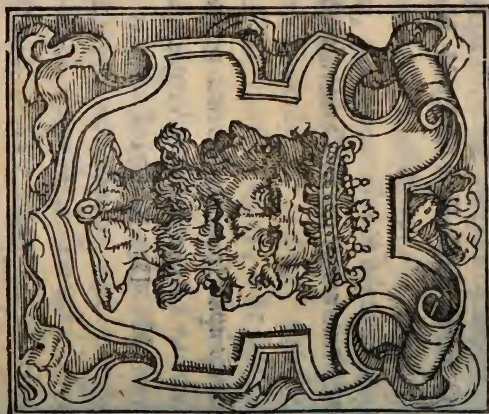
REGISTRVM.

A B C D E F G H I K L M N O.

Quaterniones omnes præter O duernionem.

Venetijs apud Ioannem Farreum *& fratres. Anno à partu Virginis.*
M D X L I I I.

Concordia paruæ res crescunt.

Τῇ ὁμονοίᾳ τὰ μικρὰ αὐξάνονται.